AURORA SITĂRUŞ

Cum să deveniți

MAEȘTRII DESTINULUI

Ghid de inițiere spirituală

București - 2011

Renunţaţi la frică şi deveniţi maeştrii propriului vostru destin!

Autoarea abordează noţiunile aparent complexe ale spiritualităţii într-o manieră accesibilă tuturor, indiferent de gradul nostru de cultură sau de iniţiere în acest domeniu, oferindu-ne, astfel, lecţii practice pentru a trăi o viaţă liniştită şi împlinită.

Aurora Sităruş ne învaţă cum să respectăm legile universului în care trăim, pentru a ne afla în armonie cu voinţa divină, şi ne ghidează în ceea ce reprezintă cea mai semnificativă activitate pe care o putem întreprinde: dezvoltarea intuiţiei şi transformarea ei în principala forţă călăuzitoare. Cel de-al şaselea simţ reprezintă acea misterioasă forţă, acea tainică putere pe care o căutăm pretutindeni, deşi ea se află în inima noastră şi ne stă în permanenţă la dispoziţie.

Aflăm, astfel, că universul se conduce după propriile legi, care acţionează indiferent dacă le recunoaştem noi ca atare sau nu. Când viaţa ne provoacă prin întâmplările sale, mai mult sau mai puţin plăcute, existenţa ne arată măsura în care noi respectăm aceste legi. Necunoaşterea lor nu ne scuteşte de consecinţe, pentru că, în mod conştient sau inconştient, cu toţii trebuie să ne supunem aceluiaşi ritm al creaţiei.

Autoarea ne oferă, de asemenea, soluţii la relaţiile veşnic problematice cu partenerul de viaţă, cu propriii părinţi sau copii şi ne ajută să identificăm principalele obstacolele care ne împiedică să fim noi înşine în interiorul acestor relaţii.

Maeştrii destinului ne inspiră să găsim noi strategii prin intermediul cărora să ne transformăm viaţa într-o călătorie spre descoperirea de sine. Doriţi să ştiţi de ce vi s-au întâmplat unele lucruri? Poate aţi greşit undeva, dar nu ştiţi unde...
Doriţi să aflaţi care este lecţia dvs. de viaţă?
Sunteţi „bebeluş" sau „iniţiat" al universului?
Zodia şi Ascendentul, precum şi un indicator numit „Viaţă Personală" vă pot da primele indicaţii dacă citiţi cartea.

Iniţieri cu Dalai Lama

Iniţieri în Tibet, India şi Cipru

Channeling cu Linda şi Jeff Hope

Cursurile lui Jasmuheen şi Eric Berglund

Vindecare Reconectivă şi Reconectare cu Eric Pearl

Maestru Reiki,

Linia de maeştri ai lui Hristenko

Qui Gong cu Master Lin Kai Ting

Tehnica Neutrală

Master Aurora Sităruş este un binecunoscut bioterapeut, numerolog şi cercetător cu preocupări profund spirituale. A absolvit Academia de Studii Economice, Bucureşti, secţia

Cibernetică şi este de profesie analist.

Master Aurora Sităruş a fost redactor la revista „Lumea Misterelor”, editura „Cuvântul” şi, în prezent, susţine cursuri şi seminarii în cadrul Grupului Paracelsus – Bucureşti, Sigma Development Center – Constanţa şi al Centrului Holistic „Spirit de Lumină” – Braşov.

Aurora Sităruş este iniţiată ca maestru Reiki pe linia de maeştri ai lui Hristenko, a urmat cursul „Vindecarea reconectivă şi reconectarea” al lui Eric Pearl, cursurile lui Eric Berglund, cursul de Channeling cu Jeff şi Linda Hope, cursul „Tehnică neutrală” al lui Aliodor Manolea, cursul de Sermoterapie al domnului profesor Albu Graal, dar are şi iniţiere în Qui Gong cu maestrul Lin Kai Ting. De asemenea, a fost în programul lui Jasmuheen timp de 8 ani.

A primit iniţieri în Tibet, India, Cipru şi Egipt. De la Dalai Lama a primit 5 iniţieri, iar ca urmare a călătoriei sale în Tibet, dânsa a decis să împărtăşească şi celorlalţi o parte din cunoştinţele

şi învăţăturile primite şi o parte din experienţa sa iniţiatică, pentru ca, astfel, drumul tuturor să fie mai uşor.

CUPRINS

Capitolul I Viaţa în „aici şi acum”.

Criza sensului vieţii sau răspunsul la marile întrebări ale omului

Structura – cum să o recunoaşteţi şi să vă plasaţi în afara ei Concentrarea pe abundenţă Rugăciunea de mulţumire Karma sau legea cauzei şi a efectului

Capitolul II Determinarea gradului de evoluţie

Lecţia de viaţă

Viaţa personală

Timpul personal

Anul personal

Luna şi ziua personale

Meditaţia Regresie cu îngeri

Capitolul III Legile Universului

Legea echilibrului Legea atracţiei Legea bumerangului Legea creaţiei Legea permisiunii Legea timpului anexat *Meditaţia Eliberării*

Capitolul IV Duşmanii noştri cei de toate zilele

Frica îndoiala Nerăbdarea Aşteptările

Mintea

EgO-ul

Meditaţia Vulturului şi lupului alb

Capitolul V Relaţiile cu ceilalţi

Relaţiile, oglinzi ale problemelor voastre Relaţia cu partenerul Relaţia cu copilul Relaţia cu părinţii Descifrarea mesajelor

Meditaţia Vindecătorilor

Capitolul VI Al şaselea simţ

Reguli pentru activare
Ascultaţi-vă corpul
Nu vă grăbiţi
Perfecţionaţi-vă percepţiile
Protejaţi-vă
Simptomele neîmpământării
Cheia rezolvărilor
Etapele dezechilibrării
Forţele de reechilibrare
Soluţii simple pentru probleme complicate
Acordaţi-vă frecvenţa
Intuiţie, presentimente, preziceri
Funcţionarea cu cel de-al şaselea simţ

Meditaţia Ghidului personal

Capitolul VII Tehnici de intrare în meditaţie

Intrarea în starea Alpha
Apariţia stării de vibraţie

Meditaţia Tehnicilor de intrare în alpha

Capitolul VIII Arhanghelii

Arhanghelul Ariel Arhanghelul Azrael Arhanghelul Chamuel Arhanghelul Gabriel Arhanghelul Haniel
Arhanghelul Jeremiel Arhanghelul Jophiel Arhanghelul Metatron Arhanghelul Mihail Arhanghelul Raguel Arhanghelul Raphael Arhanghelul Raziei Arhanghelul Sandalphon Arhanghelul Uriel Arhanghelul Zadkiel

Meditaţia iniţierea arhanghelilor

Capitolul IX Minte şi inimă, în armonie

Starea cerebrală sau despre creier

Spaţiul secret al inimii
Vibraţia inimii
Meditaţia Inimii

Capitolul X Manipularea Psi

Agresiunile energetice
Meditaţia Florilor şi a cristalelor

Capitolul XI Adevăr şi iluzie

A lăsa să se întâmple
Tehnica dilatării şi contractării timpului
Tehnica respiraţiei
în concluzie… Nu uitaţi!

INTRODUCERE

Aveţi nevoie să învăţaţi să trăiţi frumos într-o lume mai puţin frumoasă. Nu puteţi schimba nici oamenii din jurul vostru, nici condiţiile care se

creează şi nici lumea, dar puteţi să vă creaţi un univers personal în care să descoperiţi căi practice spre fericire.

A sosit momentul în care puteţi citi un manual ce oferă lecţii simple pentru a trăi o viaţă armonioasă şi echilibrată. Studiaţi-l şi vă veţi transforma! Va fi cel mai important exerciţiu de voinţă din viaţa voastră.

Pe măsură ce veţi asimila şi interioriza informaţiile prezentate, veţi simţi că sunteţi alţi oameni. Ceea ce veţi citi va răsturna tot ce aţi acumulat până în acest moment (deşi nu este deloc uşor) şi vă va ajuta să clădiţi altceva în loc. Cu totul altceva…

Priviţi în jur şi reîncepeţi să recunoaşteţi iubirea pe feţele celor din jur. Dăruiţi, la rândul vostru, iubire. Cei care zâmbesc şi care au ochii plini de lumină înseamnă că au învăţat deja să-şi facă o viaţă mai frumoasă. Uluitor este că şi cei din jurul lor încep să se molipsească. Sunt mai buni, mai frumoşi, mai curaţi şi, implicit, lumea

devine mai bună. Este vorba de fiecare în parte. Nu lăsaţi îndoiala şi teama să se strecoare în suflet, pentru că toate aceste sentimente negative vă otrăvesc.

Căutaţi lumina şi iubirea în tot ceea ce gândiţi, simţiţi şi afirmaţi. Fiţi plini de iubire şi întreaga lume vă va ieşi în întâmpinare.

SACROTERAPIA, vindecarea cu ajutorul lui Dumnezeu prin credinţă şi rugăciune

Natura umană ne surprinde mereu prin profunzimea ei. Rămân încă multe necunoscute, însă un aspect important omenirea a reuşit, totuşi, să desluşească: suntem fiinţe create în trinitate, suntem unitatea trupului, a minţii şi a spiritului.

Cunoaştem deja că, într-o măsură mai mică sau mai mare, deteriorarea sănătăţii fizice este cauzată de alterarea legăturii Om – Divinitate, astfel încât restabilirea echilibrului acestei legături se reflectă în mod direct şi vizibil în

recăpătarea sănătăţii fizice.

În ***sacroterapie*** toate instrumentele aduse de la alte discipline şi terapii funcţionează prin credinţă şi prin conexiunea cu Dumnezeu, prin îngeri, arhangheli şi fiinţe de lumină. De aceea, deschiderile din cadrul iniţierilor se fac cu miruire. Semnul pe care îl fac în palme este semnul infinitului, semnul schimbării. Dacă aţi fost la conferinţele lui Eric Berglung, aţi văzut că el lucrează cu acelaşi semn al schimbării. Energia este trimisă instantaneu şi se concentrează într-un anumit loc (indiferent unde doriţi voi să o trimiteţi), pentru că aceasta se duce acolo unde este nevoie de ea, unde trebuie să rezolve o problemă mai veche sau să echilibreze o problemă din prezent.

Sănătatea şi boala sunt stări ale omului, nu ale corpului; în corp, însă, se reflectă stările de conştiinţă ale fiecărui individ.

Boala este semnul pierderii armoniei, a

echilibrului interior, care, după un anumit timp, se manifestă sub forma unor disfuncţionalităţi la nivelul corpului fizic.

Sănătatea este restabilirea armoniei între spirit, minte şi trup.

1. Viaţa în „aici şi acum”

Criza sensului vieţii sau răspunsul la marile întrebări ale omului

Aproape toţi cei care vin la mine mă întreabă: „De ce mă aflu aici? Cum pot afla care este misiunea mea pe Pământ? Cum pot fi fericit?”

I-am întrebat şi eu pe îngeraşi cum pot afla misiunea fiecăruia şi iată ce mi-au răspuns:

Fiecare dintre voi, oamenii, are un rol bine determinat în acest mecanism uriaş, care se numeşte OMENIRE. Dacă fiecare dintre voi şi-ar

îndeplini rolul, lumea ar fi mai bună. Dar fiecare vrea să aibă o misiune (aici vorbeşte orgoliul, ego-ul).

Dragii mei, misiunea este colectivă, pentru omenire, în totalitatea ei, şi nu puteţi izbândi unii fără alţii, pentru că sunteţi interconectaţi. Iar misiunea omenirii este să arate că SE POATE!

Aţi uitat cine sunteţi. Redescoperiţi-vă!

Cereţi ca puterile pe care le aveţi deja să se manifeste.

Recăpătaţi-vă încrederea în voi înşivă. Şi doar fiţi!

EU SUNT CEL CE SUNT!

Structura – cum să o recunoaşteţi şi să vă plasaţi în afara ei

Pentru a reuşi în viaţă, este important să ştim să ne evaluăm corect atât resursele, cât şi

posibilităţile, căci supraevaluarea, ca şi subevaluarea, sunt la fel de nocive. Din păcate, foarte multe persoane nu îşi cunosc valoarea reală, devenind, indubitabil, masă de manevră pentru structuri.

Structura este un sistem care are propriile reguli de funcţionare şi care ajunge să se gestioneze singur, având o viaţă proprie.

Din dorinţa de a se simţi în siguranţă, oamenii creează structuri (cadru organizat pentru funcţionarea optimă), care ajung ulterior devoratoarele componenţilor săi. Acestea (structurile – şcoli, firme, instituţii, grupuri organizate), chiar din momentul înfiinţării lor, pentru a se dezvolta, se hrănesc atât cu energia celor care le formează, cât şi cu energia celor ce li se opun şi le critică. Din nefericire, cu timpul, structura încetează să mai funcţioneze spre binele aderenţilor săi, transformându-se pe parcurs în frână sau generatoare de stres suplimentar. Din

momentul în care simţiţi nevoia să puneţi o etichetă, să faceţi clasificări, etichetări, comparaţii, atunci când vă includeţi în grupe, grupuleţe sau ajungeţi la tot felul de „concluzii nemaipomenit de deştepte”, din momentul acela vă aflaţi în plină structură. Din momentul acela nu mai sunteţi stăpâni pe voi.

Doar dacă vă supuneţi regulilor structurii puteţi avansa din punct de vedere social, dar nu vă veţi simţi nici împliniţi, nici pe drumul care trebuie.

Exemplul clasic îl reprezintă Salvador Dali şi soţia sa, Gala. Dali şi-a dorit faimă, Gala a visat bani. Amândoi au primit ce au vrut, pentru că nu au încălcat regulile structurii. Însă fericiţi nu au fost, pentru că structura are nevoie de energia „supuşilor” săi şi energia nu poate fi obţinută de la persoane care sunt calme, echilibrate, mulţumite cu viaţa lor. Este bine ştiut: când structura (la fel ca orice persoană – vampir energetic) are nevoie de „hrană”, ea creează false probleme şi arată

cele mai dificile soluţii şi rezolvări, pentru că numai astfel se poate elibera energia necesară.

La un moment dat, eu munceam foarte mult la cabinet şi câştigam foarte bine, însă am constatat că, în loc să mai pot să merg (cum făcusem până atunci) pe jos şi cu mijloacele de transport în comun, acum eram atât de obosită încât trebuia să iau taxi-ul şi am spus: „Stop, Aurora! Pentru cine muncesc eu?” Eu intrasem într-o structură şi hrăneam structura. Nu îmi era cu nimic mai bine mie şi am zis „Stop” şi nu am mai făcut tratamente.

Aş vrea să vă întreb ceva: De ce este omul lacom? De ce trebuie să fie frigiderul plin până la refuz, să cadă pe noi?... Probabil ca să aruncăm mâncare. De ce trebuie să avem atâtea haine încât să nu mai aibă loc în dulapuri? De ce trebuie să avem zeci de perechi de pantofi? De ce nu schimbăm lucrurile pe care le avem în momentul în care trebuie, într-adevăr, schimbate? Nimeni nu spune să umblaţi zdrenţuroşi, murdari sau mai

ştiu eu cum… dar poţi să ai doar câteva lucruri de care ai cu adevărat nevoie şi, în momentul în care se impune, le schimbi şi cumperi altele (nu neapărat de marcă). De ce trebuie să fie o geantă de 5.000 de euro? Reprezintă mai mult decât o geantă? Este capcană pentru hoţi?

De ce oamenii doresc să aibă mereu mai mult? Aveţi copii şi oameni la care ţineţi. Dacă, într-un fel sau altul, i-aţi putea face să înţeleagă că această goană nebună după mai mult nu duce nicăieri, decât la autodistrugerea ca suflet, ca fiinţă, poate că atunci pericolele care îi pasc pe cei care intră în structuri nu ar mai fi atât de mari.

Când oamenii vin la mine, primul lucru pe care îl întreabă este: „Trebuie să plătim?”, „Dar cât costă?”, „Ce se întâmplă dacă nu am banii?”

Temerile şi preocupările legate de bani sunt atât de puternice, încât ajung să întunece absolut orice altă trăire pe care o avem. Totul începe să se aşeze şi să se gândească în funcţie de ban. Câţi dintre oamenii care sunt puternic ancoraţi în

materialitate sunt fericiţi? câţi dintre cei care sunt extraordinar de bogaţi credeţi voi că sunt cu adevărat împliniţi şi fericiţi?

Eu, prin munca pe care o desfăşor, prin emisiunile de la televiziune şi conferinţe, am avut posibilitatea să intru în legătură cu oameni care erau atât de bogaţi încât spuneau că, dacă din momentul acela nu ar mai munci nimeni din familia lui, tot ar avea din ce să trăiască cu toţii, până la a v-a spiţă. Dar sunt profund nefericiţi. Este foarte ciudat că, în momentul în care începi să ai bani, începi să te întrebi dacă cel de lângă tine stă în preajma ta pentru banii tăi sau pentru tine. Dacă prietenul care ţi-a venit la masă nu te va trăda la primul colţ. Dacă părintele sau copilul tău nu o să te vândă pe o sumă mai mare.

Uitaţi-vă la copiii cărora părinţii le împlinesc toate nevoile materiale, dar nu le oferă timp. Devin cei mai răi copii. Sunt cei pe care îi pregăteşti pentru o moarte fizică sau psihică. A venit la mine un domn care îmi spunea că are de

gând să îi facă cadou băiatului lui, care împlinea 18 ani, un Lexus. Eu până atunci nu ştiam că Lexus este o maşină de fiţe, foarte scumpă. Şi l-am întrebat: „Dar de ce vreţi neapărat să îi faceţi cadou un Lexus? De ce nu îi faceţi cadou o maşină mai ieftină, una cu care să se poată mişca, un Trabant eventual…” dânsul mi-a răspuns: „A nuu, păi cum aşa? Să râdă prietenii lui de el?” După o săptămână după ce i-a luat băiatului său maşina, domnul acela m-a chemat la spital. Copilul său avusese un accident. Cine a fost de vină? Vina a fost de ambele părţi.

Vreau să înţelegeţi că ceea ce credem noi că ne situează pe o treaptă deasupra celorlalţi, o haină mai scumpă, o maşină mai nu ştiu cum, un nas pe sus şi un orgoliu cât cuprinde, de fapt nu fac decât să ne pregătească pentru noi şi noi necazuri. Dar aceste „aspiraţii” sunt, în realitate, nevoi inventate de structură.

Un exemplu de structură este şi căsătoria, în felul în care este acum percepută. Pentru ce

credeţi că s-a inventat căsătoria? Ca să existe un spaţiu sigur de creştere a copiilor: Dar ce este astăzi căsătoria? în multe cazuri, căsătoria a devenit un concubinaj legal şi, ulterior, un mod de a împărţi bunurile sau de a-l păcăli pe celălalt. De la ce s-a plecat? De la un lucru de bun simţ. Unde s-a ajuns? Ce au făcut oamenii? Au gândit o structură. Din clipa în care este construită, pentru a se dezvolta, structura se hrăneşte cu energia celor care au construit-o şi cu energia celor care i se împotrivesc.

Imaginaţi-vă un post de radio de rock, atât de controversat de obicei. El va exista şi datorită amatorilor de rock, dar şi datorită celor care-i fac reclamă negativă, căci, pentru a-l combate, ei trebuie să-l asculte.

La fel şi în cazul căsătoriei; în special cei foarte tineri spun: „Este perimată căsătoria, noi suntem total împotriva căsătoriei”. Fiind total împotriva ei, de fapt, o hrănesc din punct de vedere energetic.

Nici măcar nu realizează că ceea ce îşi doresc cu adevărat nu sunt actele acelea, ci ceea ce ar însemna în mod ideal căsătoria: o legătură între doi oameni care se iubesc, care fac un copil, pe care îl cresc şi îl educă împreună. Este normal ca tinerii să îşi dorească acest lucru, dar ei spun „Nu îmi doresc căsătorie” pentru că, în mintea lor, căsătoria se confundă cu forma ei de manifestare, cu structura care a devenit căsătoria.

Din cauza acestor tipuri de confuzii, noi avem tendinţa să căutăm soluţii în cu totul alte locuri decât acolo unde sunt.

Nu există bine şi rău, dar această informaţie este numai pentru voi, aceia care citiţi rândurile acestea şi vă preocupă acest aspect al existenţei! Nu spuneţi şi altora că nu există bine şi rău, pentru că este ca şi cum le-aţi spune acelora care fac rău „Faceţi rău pentru că, de fapt, răul nu există…”

De ce spun că nu există bine şi rău? în accepţiunea noastră, binele este lucrul care ni se

întâmplă după cum vrem noi, iar răul este acel lucru care este exact pe dos de ce ne dorim noi. Dar mai târziu s-ar putea să descoperim că lucrul despre care noi am spus că este rău, de fapt, să fi fost spre binele nostru sau ne-a scăpat de un alt lucru care putea fi şi mai rău. Concret, nu *există bine şi rău în forma în care le judecăm noi.* Există numai modul în care ne simţim în faţa unui eveniment. Evenimentele nu sunt bune sau rele, ci sunt neutre. Dar modul în care noi le percepem le face să pară a fi bune sau rele.

Atunci când ni se pare că toate lucrurile sunt foarte, foarte rele ne aflăm doar în faţa unei lecţii de viaţă, atâta tot. Ca să putem scăpa din acea situaţie stresantă, trebuie să ne detaşăm. Fie că ne poziţionăm în favoarea structurii respective, fie că suntem împotriva ei, în realitate, noi o hrănim.

Dacă vrem să ieşim din structură, trebuie să ne detaşăm.

Puteţi fi fericiţi, dar numai dacă înţelegeţi că, de fapt, fericirea nu este un scop în viaţă. Fericirea este un dar divin, un efect secundar al unei vieţi trăite cu un scop înalt şi aceasta este cu atât mai cuprinzătoare cu cât scopul vieţii este mai plin de sens.

Concentrarea pe abundenţă

M-au interesat ca obiect de studiu cei care au adunat mulţi bani, au căpătat faimă, recunoaştere socială sau care au ajuns în lumina reflectoarelor. I-am dat la o parte pe cei care aveau doar luciul de poleială, strălucirea fără substanţă şi m-am oprit asupra celor care chiar puteau dovedi existenţa a ceea ce păreau să posede.

O trăsătură comună: toţi, dar absolut toţi se concentrează pe ceea ce au deja, mulţumind pentru asta, ignorând lipsurile sau defectele. Interesant că familia, şcoala, societatea ne învaţă exact invers. Ni se spune să ne descoperim

defectele şi să le îndreptăm.

Cei care reuşesc cu adevărat ştiu că timpul şi energia cheltuite cu „lipsurile” este irosită zadarnic şi că această energie ne-ar fi mult mai de folos în zonele unde avem ce dezvolta şi transforma în puncte de adevărat succes.

Dumnezeu ne-a dat *liberul arbitru.* Din momentul în care alegem să ne concentrăm pe ceea ce nu avem, Universul înţelege că asta am ales: SĂ NU AVEM! Şi ne ajută să nu avem în continuare!

Nu vă concentraţi pe ceea ce nu aveţi încă şi mulţumiţi pentru ceea ce aveţi deja.

Ce putem face pentru a ne simţi bine? Să ne concentrăm pe ceea ce avem deja, nu pe lipsă. Este modul care mă ajută pe mine şi vă ajută şi pe voi să puteţi să fiţi fericiţi, permanent în echilibra şi mulţumiţi, într-o lume care este complet strâmbă.

Nu vă concentraţi pe lucrurile care nu vă plac, ci pe lucrurile care vă fac să vă simţiţi bine. Mulţumiţi pentru tot ce aveţi şi mergeţi numai înainte, fără a privi înapoi. Şi va fi bine!

Credeţi-mă, sunt deja în toată ţara multe persoane care au fost la cursurile mele şi care spun că le vin banii atunci când au nevoie şi exact atât cât au nevoie. De asemenea, ei întâlnesc persoanele de care au nevoie. Aceste persoane sunt mulţumite, fac exact ceea ce îşi doresc, au casa pe care şi-o doresc…

Pe mine foarte multă lume mă întreabă de ce spun eu că nu am nevoie de bani. Pentru că, într-adevăr, nu am nevoie. Dacă muncesc, muncesc pentru ceva foarte clar. Banii de la cursanţi, spre exemplu, au ca destinaţie – Domneşti. Acolo este un orfelinat în care trăiesc 17 copii, toţi fraţi. Am vorbit cu directoarea de acolo să nu îi despartă şi am zis că, atâta timp cât vom fi noi, vom putea găsi şi banii necesari pentru aceşti copii.

Dacă cineva, ca prin minune, ar veni şi ar

achita toate datoriile pentru acest orfelinat, eu nu aş mai ţine cursuri. Glumesc, desigur. În general, muncesc exact cât pot să muncesc, fără să-mi fie greu şi fără să cer în plus. De ce mi-ar trebui mulţi bani? Nu am ce face cu ei.

Înţeleg că fiecare, la nivelul lui, are anumite nevoi. Eu nu judec pe un altul care îşi doreşte o maşinuţă. Eu nu vreau nici să conduc măcar. Prefer să merg pe jos, să fac mişcare. Dacă este absolut nevoie, am prieteni care ştiu să conducă şi care au maşini. Ca în bancul acela:

„— Nu-ţi cumperi televizor?

— Nu. De ce?

— Doar toţi vecinii mei au!”

Deci, înţeleg că cineva îşi doreşte o maşină ca să se poată mişca repede sau să asigure copiilor, atunci când sunt foarte mici, un anumit confort. Dar între a-ţi dori o maşină cu care să te poţi deplasa şi a-ţi dori un Lexus este distanţă mare.

Trebuie să ştiţi că banii vă respectă dacă şi

voi îi respectaţi. Ce înseamnă acest lucru? Puneţi-i frumos, nu mototoliţi, nu ghemuiţi, nu aruncaţi nu ştiu pe unde. Iar atunci când îi daţi, întindeţi banul şi spuneţi în minte aşa:

Dau banii şi banii se întorc la mine. Banii sunt făcuţi să circule şi să facă cât mai multă lume fericită.

De ce să spui aşa când dai tu banii? Pentru că sunt banii tăi. Tu îi trimiţi să circule, se plimbă pe unde se plimbă, schimbă ideile şi dispoziţia celor cu care vin în contact şi se întorc din nou la tine, pentru că sunt ai tăi.

Venise nu ştiu cine cu ideea „dau banii şi banii se întorc mai mulţi la mine”. Păi de ce mai mulţi? De unde mai mulţi!? Dar aceştia sunt oamenii… De ce să iei mai mult? Nu ceri mai mulţi, frate! Atunci când iei mai mult, iei de la altul. Limitează-te doar la banii tăi.

Am văzut că majoritatea oamenilor au mania să tot discute despre lucrurile pe care nu le au, nu le-au făcut încă sau pe care nu le-au putut face.

Toată concentrarea voastră pe eşec, pe o nereuşită, pe o lipsă, nu face decât să vă pregătească pentru noi eşecuri, nereuşite şi noi lipsuri.

Nu vă concentraţi pe lipsuri sau pe lucrurile pe care nu reuşiţi să le obţineţi.

În momentul în care vi se întâmplă ceva care nu vă convine, efectiv uitaţi de acel lucru, treceţi-l la pierderi şi mergeţi mai departe. Învăţaţi-vă numai lecţia. Atât şi nimic mai mult.

Bunicul îmi spunea: „Aurora, *pentru fericire nu se luptă, ci alegi să fii fericit”.* Fiecare alegere trebuie făcută astfel încât să fie cel mai bine pentru tine (nu în sens egoist, iar sfătuitorul să-ţi fie bunul simţ şi nu ego-ul).

Modificaţi-vă felul în care vă rugaţi. A spune mereu „Dă-mi, Doamne!” este ca şi cum aţi recunoaşte că aţi *ales să nu aveţi* şi atunci veţi fi ajutaţi să nu aveţi în continuare. Degeaba

aprindeţi lumânări, vă rugaţi la icoane, bateţi drumurile mănăstirilor. Disperarea nu este cea mai bună cale de a obţine ceea ce doriţi, din contră.

De ce este atât de importantă rugăciunea?

Rugăciunea nu are rolul doar de a-i expune lui Dumnezeu dorinţele şi cererile noastre. Prin rugăciune, noi vorbim cu Divinitatea, iar prin acest dialog aducem în suflet pace şi forţă. Puterea rugăciunii depinde de sinceritatea, nobleţea şi insistenţa dorinţei care o inspiră; când dorinţa este sinceră, de natură spirituală, atunci omul se învăluie cu o aură protectoare, care îl apără de orice influenţe negative.

Dacă v-aş întreba ce puteţi face pentru voi ca să vă fie bine, ce aţi răspunde? Aţi ridica probabil din umeri şi aţi spune: „Nimic din ce ne dorim cu adevărat nu se poate face”. Şi se poate continua.

Vă simţiţi bine în casa în care staţi? Mergeţi cu plăcere la serviciu? Este partenerul sau partenera voastră aşa cum vă doriţi? Probabil că veţi răspunde „Nu”. Şi eu voi spune: „Schimbaţi ce nu vă place”. Veţi replica imediat „O, este tare complicat”. De ce? Lucrurile sunt extrem de simple. Numai noi oamenii le complicăm. Şi structurile.

În Tibet, Master povestea despre indienii care se rugau la „ploaie”, în loc să se roage pentru ploaie. Trasau un cerc în jurul lor, se aşezau în centrul cercului şi îşi imaginau că plouă deja. Simţeau efectiv picăturile care le scăldau obrajii, umerii şi se bucurau de binefacerile ploii. Şi chiar începea să plouă.

Descoperiţi-vă talentul înnăscut

Circulă pe internet un filmuleţ prezentat de Gregg Braden despre vindecarea unei tumori în 3 minute. Acolo terapeuţii spun în aceste trei

minute, ca un laitmotiv, „este deja vindecată”. Şi chiar vedem pe monitorul aparatelor cum tumora dispare. DEJA. Cuvântul-cheie care deschide drum magiei, miracolului. Cu un amendament.

Probabil că majoritatea aţi citit „Secretul” Rhondei Byrne. Toată lumea a auzit de „terapia fapte bune – gânduri bune” şi că o gândire pozitivă te ajută dintr-odată să devii alt om. Dar, nu o dată, după aplicarea acestei teorii, unii oameni au venit la mine la cabinet cu probleme foarte serioase la... cap. De ce? Pentru că din momentul în care începi să fii foarte, foarte optimist, dar nu ai nicio bază solidă sub picioare, trezirea devine foarte, foarte dură. Şi atunci, până la psihiatru mai este doar un pas.

Nimeni nu spune să fiţi pesimişti. A fi pesimist înseamnă să te încarci singur cu o mulţime de sentimente negative, care nu pot să fie decât otravă pentru tine. Dar, este bine ca, atunci când îţi doreşti cu adevărat ceva, să începi văzând dacă ai pe ce clădi acel ceva. Altfel, veţi fi

permanent în situaţia lui Salieri. El a studiat toată viaţa, s-a chinuit încercând să obţină măcar un strop din genialitatea pe care Mozart o avea din naştere. Care a fost rezultatul? Nul.

Este foarte important să descoperiţi care este *talentul vostru înnăscut,* cel care vă face să fiţi performanţi şi care vă ajută să ajungeţi fără efort şi fără compromisuri în top.

Aveţi un talent sau poate mai multe, pe care vi le-a dat Dumnezeu. Talentul nu se născoceşte şi nici nu se dobândeşte. Cu el, pur şi simplu, te naşti.

Ca să fiţi cei mai buni este nevoie de talent şi apoi de muncă, de sârguinţă. Oricât de mare ar fi efortul pe care îl depuneţi, oricât de metodic v-aţi organiza şi aţi acţiona, dacă nu există talent nu aveţi nicio şansă. Veţi ajunge cel mult buni executanţi, dar fără acea scânteie de originalitate care vă ajută să vă detaşaţi de „pluton”.

Este drept, însă, că talentul singur nu ajunge. Diferenţa este că, atunci când îţi place foarte mult

ceea ce faci, poţi munci 24 din 24 de ore şi nu vei simţi nici oboseală, nici plictiseală. Totul devine atunci o joacă şi o încântare. Deci, trebuie depistat talentul, abilitatea înnăscută şi apoi să faceţi tot posibilul pentru a dezvolta acel talent până la capacitatea maximă de manifestare.

Eu am mers la Master şi i-am spus: „Master, eu vreau neapărat să-mi deschizi cel de-al treilea ochi”. Şi Master mi-a răspuns: „Cei care au deschis al treilea ochi pot să stea aici în încăpere şi să spună ce se întâmplă jos în stradă; să vadă mai exact. Dacă eu pun în spatele tău câteva lucruri, tu poţi spune ce sunt?” Eu zic: „Cred că da”. Bun. Master ia câteva obiecte şi le pune în spatele meu. „Spune acum ce sunt”. Şi i-am spus: „Probabil un creion, o gumă ş.a.m.d.”. Master a întrebat din nou: „De unde ai ştiut? Cum ai făcut să afli ce obiecte sunt în spatele tău?”

Sinceră să fiu, nu mă gândisem niciodată până atunci cum reuşeam să aflu. Probabil mulţi dintre voi ştiţi anumite lucruri pur şi simplu, dar

nu ştiţi de unde şi cum. Mi-am dat seama chiar în acel moment că era ca şi cum aş fi întins o „mână” la spate şi le-aş fi pipăit. Am încercat să explic, destul de confuză, ceea ce simţeam.

Atunci Master a zâmbit şi mi-a spus: „De ce vrei să dezvolţi ceva ce nu ai încă? Să te străduieşti, să te chinuieşti… Atâta efort, atâta pierdere de timp, când poţi obţine exact aceleaşi rezultate prin această însuşire, această abilitate pe care o ai deja. De ce nu dezvolţi calitatea pe care o deţii, în loc să te încrâncenezi să construieşti ceva de la zero, când poate că nu ai nici materialul, nici mijloacele necesare pentru asta? Important este rezultatul la care ajungi. Şi atâta timp cât tu poţi să faci tot ceea ce face şi cel care „vede”, doar că printr-o altă metodă, cel mai bine pentru tine este să porneşti de la ceea ce ai”.

Din păcate, cu cât vă îndârjiţi, vă concentraţi, vă străduiţi mai tare să obţineţi ceva pentru care vă lipseşte baza (talentul), cu atât vă veţi îndepărta de ţel; nu veţi ajunge niciodată foarte

bun în domeniul respectiv. Veţi fi doar „bunicel”, niciodată „foarte bun” sau „excepţional”.

Karma sau legea cauzei şi a efectului

De obicei, între cauză şi efect există întotdeauna un timp anexat. Este ceea ce tibetanii numesc Karma, legea karmei. Orice efect are o cauză şi orice cauză determină un efect.

Noi am zis că suntem mai deştepţi decât ei şi am început să inventăm: karma pozitivă, karma negativă… Şi zicem că vine unul dintr-o altă viaţă, pe care l-am pocnit în falcă, iar acum noi trebuie să stăm să ne pocnească şi el, ca să se ardă karma şi să se reechilibreze lucrurile. Nu, dragii mei!

Relaţiile karmice sunt relaţiile dintre oameni care s-au cunoscut în alte vieţi şi care au experimentat emoţii intense unul cu privire la celălalt. Semnul distinctiv al unei relaţii karmice este că partenerii poartă în ei emoţii nerezolvate cum ar fi vina, frica, dependenţa, gelozia, furia sau

ceva de acest tip. Din cauza acestei încărcături emoţionale nerezolvate, partenerii se simt atraşi unul de celălalt într-o altă încarnare. Scopul reîntâlnirii este de a oferi oportunitatea rezolvării problemei de faţă.

Aceasta se întâmplă prin recrearea aceleiaşi probleme într-o scurtă perioadă de timp. Când se întâlnesc prima dată, cei doi simt un îndemn imperios să se apropie unul de altul şi, după un timp, ei încep să repete modelele vechilor lor roluri emoţionale. Scena a fost acum pregătită pentru a face faţă vechii probleme încă o dată şi poate de a o rezolva într-un mod mult mai luminat. Scopul spiritual al reîntâlnirii pentru ambii parteneri este ca ei să facă alte alegeri decât cele pe care le-au făcut în timpul vieţii anterioare.

Relaţiile karmice aşa-zis negative sunt cele care merg bine 3 – 6 luni de zile, iar după aceea încep tot felul de neplăceri. Problema este că, atunci când încep neplăcerile, în loc să ne despărţim de persoana respectivă (în momentul

acela ne mai putem încă despărţi frumos), noi rămânem prinşi în acea relaţie şi reîncărcăm negativ karma. Şi până nu ajungem să ne înjurăm, să ne dăm în cap, să ne urâm, să povestim la toată lumea despre cât este de ticălos celălalt şi cât de inocenţi şi puri suntem noi, nu ne simţim bine.

Echilibrarea karmei înseamnă că se recreează o anumită situaţie pe care noi nu am reuşit să o rezolvăm atunci, iar acum trebuie să aducem lucrurile la o rezolvare civilizată. Deci, trebuie să existe între noi astfel de relaţii ca să putem, atunci când ne întâlnim unii cu alţii, să ne invităm reciproc la o cafea, nu să ne duşmănim în continuare. Sufletul caută să echilibreze, în încarnările ulterioare, ceea ce nu a fost echilibrat şi, la nivel de suflet, aceste planuri au fost făcute cu iubire. Ideal este să nu ratăm această ocazie de reechilibrare, de ardere a karmei.

Schimbarea nu poate veni decât de la voi.

@2. Determinarea gradului de evoluţie

Lecţia de viaţă

Lucrurile sunt extrem de simple şi, pe măsură ce înaintaţi pe calea cunoaşterii, veţi vedea cât este de uşor, dacă puneţi în practică aceste învăţături. Veţi putea avea o viaţă mai bună, mai fericită.

Oricât ar părea de neverosimil, toate problemele pe care le aveţi sunt declanşate de voi înşivă. De felul vostru de a gândi şi de a acţiona. Dar nu în sensul că vine unul şi îmi dă în cap, iar eu zic că sunt victima şi că mi-am atras agresorul. Şi o merit! Astea sunt prostii! Este vorba de modul în care răspunde Universul la ceea ce trimitem noi spre el. Oamenii cred că se răspunde la cuvânt, la gând sau la intenţie… Niciodată, dragii mei!

Universul răspunde numai la vibraţie! Adică la starea pe care o ai în acel moment. Te simţi bine? Vei atrage, conform Legii Atracţiei, numai

lucruri care te vor face să te simţi în continuare bine. Te simţi rău? Aşteaptă-te numai la rău.

Odată, la o demonstraţie, o doamnă a pus un măr pe masă şi ne-a arătat cu ajutorul ansei cât de mare era câmpul lui energetic. După care, a început să îl certe. Câmpul mărului s-a micşorat în faţa agresiunii. „Să vedeţi”, a spus doamna, „ce putere uluitoare are iertarea”. Şi şi-a cerut iertare de la măr folosind cuvinte pline de alint. Schimbase tonul. A măsurat din nou câmpul energetic al mărului, ca să ne dovedească că a crescut la loc.

„Iertarea” făcuse miracolul? NU. Dacă i-ar fi spus mărului în loc de „Iartă-mă”, fără nicio altă introducere, „Dragul meu, iubitul meu, uită-te numai cât eşti de frumos şi de mândru şi cum străluceşti” obţinea acelaşi rezultat. De ce? Pentru că era vorba de vibraţia pe care o avea şi nu de intenţia pe care o declara sau cuvântul folosit.

Vi s-a spus, şi nu o dată, că este de ajuns să iertaţi şi lucrurile se îndreaptă. Câţi dintre voi aţi

iertat şi nu s-a îndreptat nimic? Destul de mulţi. De ce credeţi? Pentru că aţi iertat doar „din gură”, dar nu aţi putut şterge cu buretele şi nu aţi fi putut relua relaţia de la zero.

O doamnă a venit la mine şi mi-a spus: „Nu mă înţeleg deloc cu mama Ne certăm din orice, ne spunem cuvinte grele, ne cerem iertare şi apoi o luăm din nou de la capăt. Pur şi simplu nu mai suport”.

I-am explicat doamnei că ea „ierta”, dar nu uita. Şi la primul conflict se reactivau şi conflictele anterioare. „Şi care este soluţia?”, m-a întrebat doamna. „Ştergeţi tot din minte. Gândiţi-vă că în faţa dv. Este o persoană nouă, că nu aveţi un trecut încărcat împreună. Luaţi-o efectiv de la zero. Ca şi cum v-aţi cunoaşte abia acum”. Mi-a urmat sfatul şi acum se înţeleg, nu perfect, dar pot locui împreună.

Am mai auzit şi alte năzdrăvănii, precum „Roagăte pentru duşmani”. Ceea ce nu ştiu cei care vă îndeamnă să îi puneţi şi pe duşmani pe

lista voastră de rugăciune este că, prin atenţia pe care le-o acordaţi, îi invitaţi să facă parte din viaţa voastră.

Aşa funcţionează Universul. Ca să scăpaţi de duşmani trebuie să îi *ignoraţi,* să îi uitaţi, pur şi simplu, şi să vă vedeţi de viaţa voastră, să o faceţi mai bună, mai frumoasă.

Spuneam că soluţia unei vieţi armonioase este concentrarea *numai* pe ceea ce este bun şi nu pe ceea ce nu vă place. Când te rogi pentru duşmani, deschizi un canal prin gândurile tale şi te legi de ei.

Dragii mei, nu puteţi evita evenimentele neplăcute, dar trebuie să le luaţi ca pe simple lecţii de viaţă şi să ud *concentraţi nu pe cauze, ci pe rezolvări.*

Important este să aflăm ce nu merge şi cum se poate îndrepta. Îndârjirea de a găsi cauza nu poate decât să risipească timpul şi energia necesare vindecării. Sunt doar câteva din exemplele pe care vi le pot da şi care vă pot arăta

cât de greşit gândim noi, oamenii.

Fiecare cu lecţia lui

Eu am două camere, este un fel de garsonieră dublă. Pe mine nu mă interesează dacă un altul se simte bine în cinci camere, pentru că este problema lui. Deci, nu vă interesează ce vrea altul, pentru că el are lecţiile lui şi le face cum se pricepe mai bine.

În plus, nu trebuie să uitaţi un lucru esenţial. Un „bebeluş” al Universului (noţiune pe care o voi detalia în paginile următoare) poate să facă toate prostiile din lume, inclusiv să ceară mai mult decât i se cuvine, că nu îl pedepseşte nimeni. Cel mult, nu i se dă ce a cerut. În schimb, dacă cel care este iniţiat a zis o minciună, atunci a încurcat-o, iar dacă a făcut o prostie o plăteşte etc... Măcar să ştiţi de ce pătimiţi. Pentru că multă lume se uită şi zice: „Dar acela face, drege şi pe el nu îl pedepseşte nimeni! Ia uite ce mi se întâmplă

mie!” De aici vi se trage.

Am inclus în această carte foarte multe informaţii. Nu trebuie să credeţi că le veţi putea integra pe toate de la început. Anumite concepte şi legi vi se vor părea mai uşor de înţeles şi de aplicat decât altele. Lucraţi mai întâi cu acelea cu care rezonaţi. Dacă găsiţi idei cu care nu sunteţi de acord, ignoraţi-le. Ulterior veţi fi pregătiţi şi pentru ele. Pe măsură ce înaintaţi în lectură, primiţi şi internalizaţi informaţiile un pic câte un pic, altfel nu vor fi uşor de digerat şi nu veţi putea face pentru voi ceea ce este cel mai bine.

De unde ştim că ne aflăm faţă în faţă cu lecţia noastră de viaţă?

Dragii mei, atunci când totul o ia razna, când efectiv evenimentele ne copleşesc, când pierdem controlul „bărcii” noastre, este semn că lecţia de viaţă se află în plină derulare. Lecţiile celorlalţi ne par uşoare, dacă am trecut deja pe acolo, sau imposibile dacă nu fac parte din agenda noastră de lucru pentru această existenţă.

Ce trebuie să faceţi în asemenea cazuri?

Trebuie să aflaţi care sunt punctele forte de care dispuneţi (o puteţi face cu ajutorul unui test derivat din testul Clifton*! să stabiliţi pe ce nivel al scării spirituale vă situaţi (voi expune câte ceva despre indicatoarele zodiacale) şi, la fel de important, să determinaţi Lecţia de Viaţă (Viaţa Personală), domeniul în care apar cele mai multe frustrări, disperări, locul în care evenimentele par să scape de sub control, iar lucrurile o iau razna.

Zodia şi Ascendentul care vă definesc:

Be fo c eu

X. rbec c ardinal sunt

Ta p eu

2. ur ământ fix am

Ge ae m eu

3 meni r utabil gândesc

Ra ap c eu

4 c ă ardinal simt

Le fo eu

5 u c fix conduc

Fe pă m eu

6. cioară mânt utabil slujesc

eu

Bal ae c intermedi

7 anţă r ardinal ez

Sc ap fi eu

8. orpion ă x transform

9 Să fo m eu

getător c utabil călătoresc

io Ca p car eu

. pricorn ământ dinal construies

c

Îi. Vă ae fi eu

rsător r x gestionez

viitorul

12 Peş ap m eu

. ti ă utabil visez

— Testul derivat se regăseşte pe http://creator. Ucoz. Ro

De la Berbec şi până la Fecioară inclusiv (zodiile 1 – 6) sunt cei care trebuie să se descopere pe sine (lor li se permite să fie egoişti,

până ce îşi fac lecţiile, fără a fi penalizaţi aşa cum ar merita poate).

De la Balanţă până la Peşti (zodiile 7 – 12) sunt cei veniţi să se pună în slujba celorlalţi. Egoismul în cazul lor este aspru pedepsit de către Univers.

O persoană este caracterizată de combinaţia zodie – Ascendent. Ascendentul este punctul aflat exact la răsărit pe zodiac, în momentul naşterii şi văzut din locul naşterii fiecăruia. Este cel mai important capitol la care personalitatea voastră se îmbogăţeşte în timpul vieţii şi, de aceea, dă o imagine a felului în care veţi evolua în viaţă, care completează foarte mult datele indicate de zodia voastră şi de poziţiile planetelor. Practic, de el depinde mult cum se vor manifesta predispoziţiile spirituale şi sufleteşti în domenii concrete ale vieţii voastre.

Cei care au zodia şi Ascendentul în acelaşi semicerc (1 – 6 sau 7 – 12) sunt siguri pe ei şi pe adevărurile lor, deşi pot greşi deseori (de exemplu,

Zodie Berbec – Ascendent Rac, zodiile 1 – 6).

Cei care au zodia într-o parte a cercului şi Ascendentul în cealaltă (de exemplu, zodie Berbec – Ascendent Scorpion) sunt supuşi conflictelor interioare, nehotărârii, dar au şi posibilitatea de a vedea şi cealaltă faţă a medaliei într-o analiză.

Când vorbim despre relaţii, se formează două mari lanţuri ale zodiilor ce se înţeleg între ele (lanţul apă – pământ şi lanţul aer – foc). Un Leu (foc) se va înţelege cu cineva din lanţul foc-aer, iar un Rac se va înţelege cu o persoană născută în lanţul apă-pământ. În plus, imaginile în oglindă (de exemplu, zodie Berbec – Ascendent Rac cu o persoană Rac cu Ascendent Berbec) asigură, de obicei, o bună înţelegere.

Semnele de foc sunt vulcanice, cu iniţiativă, iubesc cu putere viaţa.

Semnele de pământ sunt raţionale, cu picioarele pe pământ, amatoare de reguli şi de

stabilitate.

Semnele de apă sunt sentimentale, sensibile, intuitive.

Semnele de aer apreciază ideile, libertatea şi mişcarea.

Semnele fixe sunt mai rigide, semnele mutabile sunt influenţabile şi schimbătoare, iar cele cardinale, ceva intermediar între celelalte două.

Dacă majoritatea planetelor se află între 0 – 9 grade, sufletul este tânăr.

Dacă majoritatea planetelor se află între 10 – 19 grade, sufletul este matur.

Dacă majoritatea planetelor se află între 20 – 29 grade, sufletul este bătrân.

Dacă Luna la naştere se găseşte în casele X-XII sau I-IV, firea este masculină, dacă Luna se află în casele VI-X, firea este feminină.

Specialiştii pot determina şi repartiţia

planetelor, care poate da indicaţii asupra gradului de evoluţie spirituală cu care aţi venit la naştere. Ce faceţi, însă, cu acest „bagaj” spiritual este numai treaba voastră.

Puteţi apela la www.astro.com pentru a vă calcula ascendentul şi pentru a obţine harta natală.

Menţionam că importantă este Lecţia de viaţă. Dar ce înseamnă, de fapt, Lecţia de Viaţă? Cum este această lecţie? De unde apare? Poate că unii dintre voi aţi auzit deja de un indicator numit Viaţa Personală. Am să vă spun mai multe aici, ca să puteţi înţelege cum vă puteţi folosi de acest indicator.

Viaţa personală

Venim pe Pământ, încarnându-ne succesiv pe mai multe vieţi, care au tipul de viaţă de la 1 la 9. După ce am învăţat (în decursul mai multor vieţii lecţia de tip <1>, trecem la al doilea tip de viaţă şi

aşa mai departe, până ajungem la tipul de viaţă <9>.

Pentru tipurile de viaţă de la 1 la 4 sunt admise şi greşeli mai multe şi chiar „rătăciri”, pentru că sunt considerate un fel de „grădiniţă” şi nu are rost să îţi pui mintea cu o entitate care nu are habar de prea multe lucruri şi care de-abia învaţă. În interiorul acestei categorii, excepţie fac doar entităţile care sunt venite pe Pământ la cerere şi care se presupune că au parcurs măcar o dată acest ciclu (de la 1 la 9).

Pentru tipurile de viaţă de la 5 la 9 regulile se aplică dur şi exact, penalizându-se fiecare greşeală din punctul de vedere al Universului. Oamenii din această grupă sunt mai preocupaţi spre unirea cu divinitatea şi spiritualitatea înaltă.

„Necazurile” şi „nenorocirile” nu sunt, de fapt, decât examene şi lecţii de viaţă pe care trebuie să ni le asumăm şi să le însuşim. Venim „goi” pe Pământ şi plecăm „goi”, numai cu ceea ce am acumulat în minte şi în suflet.

Tipul de viaţă personală (Vp) se calculează după formula:

Vp = Zn + ln + 2 a

Unde:

Vp = tipul de viaţă personală **Zn** = ziua naşterii **ln** = luna naşterii

2 a = ultimele 2 cifre ale anului de naştere

Exemplu: data naşterii 24.08,1978

Varianta 1 de calcul: Vp = 2 + 4 + 8 + 7 + 8 = 29 = 11 = 1 +

1 = 2

Varianta 2 de calcul: Vp = 24 + 8 + 78 = 110 = 1 + 1 = 2

Se adună cifrele care formează acest număr şi se obţine un singur număr.

Atenţie: se calculează numai ultimele 2 cifrele ale anului de naştere.

Cei care au ego-ul foarte „umflat” tind să spună: „eu nu sunt un 2, eu sunt un 11”, „eu nu sunt 4, eu sunt 22”... Aflaţi de la mine că toate numerele care pot fi viaţa personală nu sunt decât de la 1 la 9.

Ce trebuie să ştim? Viaţa personală ne arată lecţia noastră, lecţia personală. Este domeniul în care apar cele mai multe suferinţe şi lucrurile pe care nu le puteţi controla. Când vi se trage covoraşul de sub picioare, când aveţi probleme cu care efectiv nu mai ştiţi cum să o scoateţi la capăt, este vorba doar de o lecţie de viaţă şi, de obicei, se regăseşte în acel număr.

Determinarea gradului de evoluţie 33

Sunt două categorii mari şi o categorie la mijloc:

1. De la 1 la 4 inclusiv sunt aşa-numiţii

„Bebeluşi ai Universului”.

2. De la 6 la 9 Sunt „Iniţiaţii Universului”.

3. Viaţa personală cu numărul <5>, aflată la mijloc, între cele două categorii.

Relaţiile între Bebeluşi şi Iniţiaţi nu sunt făcute să dureze’. Controlul relaţiei trebuie să îl aibă întotdeauna numărul mai mare. Dacă cel cu număr mai mic preia controlul, relaţia se duce de râpă. Într-o dispută, înfruntare sau concurs, câştigă cel cu număr mai mare. Dacă, printr-o întâmplare, câştigă cel cu număr mai mic, el va pierde în altă parte sau altfel, astfel încât să nu merite efortul. C

Bebeluşii pot greşi de mai multe ori, pentru că Universul le acordă încă o şansă şi încă o şansă. Iniţiaţii nu pot greşi pentru că ei sunt trataţi de către Univers ca adulţi şi penalizaţi ca atare.

Cel mai bine ne înţelegem cu cei apropiaţi ca număr de noi. De exemplu, un de se va înţelege cu cei care au Vp 2 sau 4.

„Bebeluşii” se înţeleg bine între ei, iar „iniţiaţii” se înţeleg şi ei bine între ei. Mai poate exista şansa unei relaţii benefice între un „bebeluş” şi un „iniţiat”, cu condiţia ca „iniţiatul” să îl ducă *în braţe* pe „bebeluş”, adică să aibă grijă de el. Şi atunci relaţia merge atâta timp cât se păstrează toate datele problemei.

Atenţie la cei iniţiaţi, pentru ca iniţiaţii au cunoaşterea, dar pot face mult rău, dacă nu sunt oameni cumsecade. S-a constatat că bebeluşii fac rău din prostie, neglijenţă, iar relele pe care le fac sunt reparabile, nu sunt chiar atât de grave.

Venise odată la mine la cabinet o doamnă care se plângea că nu se înţelege cu sora ei. Când le-am făcut calculul, sora ei era de bebeluş, deci şi cu probleme pe comunicare, iar ea era <6>, deci probleme legate de investiţie afectivă. Îşi iubea foarte mult sora, dar bineînţeles, fiind lecţia ei de viaţă, toate o luau razna. Şi atunci i-am spus: „Draga mea, cum o tratezi tu pe sora ta?” „Păi, îi zic să fie mai responsabilă, să facă, să dreagă...”

„Dar ea este bebeluş. Du-te tu acasă şi poartă-te cu ea ca şi cum ar fi copilul tău şi nu sora ta”. Imaginează-ţi-o pe sora ta cum tu îi zici „nu mâzgăli pereţii!”, iar ea stă cu mâna la spate şi mâzgăleşte în continuare. Zis şi făcut! La ora actuală, nu mai au niciun fel de probleme. Credeţi-mă că aşa fac toţi bebeluşii. Îi spui „nu face asta” şi el tocmai aia face. Aduceţi-vă aminte atunci când staţi faţă în faţă cu un „bebeluş” că exact asta şi este, un bebeluş. Şi nu poţi să te superi pe un bebeluş. Găseşti alte metode, dar nu bătaia sau cearta.

Aceşti bebeluşi nu au venit de multă vreme pe pământ şi sunt copii în comportamentul lor. Dacă voi îi trataţi ca pe adulţi, sunteţi singuri de vină pentru ce vă fac „copiii”. Dacă un puşti vine şi îţi trage câteva la picioare tu ar trebui să nu fii zdravăn la minte ca să îţi pui mintea cu el şi să îl tragi de urechi. Încerci să rezolvi problemele altfel. La fel este şi cu adulţii „bebeluşi”. Trataţi-i ca atare!

<5> este o categorie specială, care face legătura între bebeluşi şi iniţiaţi. Acest 5 are o extraordinară calitate: echilibrul general.

<5>-ul, dacă este în echilibru, toată lumea din jurul lui se află în echilibru şi tuturor le este bine. Dacă 5 este în dezechilibru, toate se deteriorează şi ies la suprafaţă lucruri pe care nu le poţi controla sub nicio formă.

Cei care observaţi că sunteţi bebeluşi puteţi spune „eu sunt bebeluş, acela este iniţiat, ia uite săracul de mine”... Numai că „săracul de mine” are şi o a doua şansă şi o a treia şansă şi o a patra şansă, pentru că Universul îl consideră bebeluş şi spune „Nu şi-a învăţat încă lecţia, hai să-l mai ajutăm... să îl sprijinim”.

Cei care sunt iniţiaţi, chiar dacă nu ştiu că sunt iniţiaţi, primesc „pedepse” cu carul, pentru că sunt trataţi ca adulţi şi Universul spune „lasă că ştie el ce face, chiar dacă el habar nu are...”. Culmea este că, din acel moment în care sunteţi înştiinţaţi că sunteţi iniţiaţi, avertizările şi plata

vor veni imediat: ai greşit – ai plătit. Din punctul meu de vedere, este mult mai bine aşa, pentru că văd imediat ce se întâmplă şi pot îndrepta lucrurile.

Încercaţi să nu faceţi greşeala ca, atunci când întâlniţi pe cineva care are acelaşi număr cu voi, să spuneţi: „E la fel ca mine…”. Că s-ar putea să nu fie. S-ar putea ca tu să fii pe lumină şi el să fie pe întuneric. Şi te „prăjeşte” aşa frumos, ca în tigaie, pe toate părţile.

Cum ştiţi cu cine aveţi de-a face? Foarte simplu. Dacă te simţi bine lângă cineva, deşi îţi vorbeşte despre vremea de afară, omul acela este „pe lumină”. Dacă, însă, este de-a dreptul scânteietor, dar după ce ai plecat de lângă el ai dureri de cap sau o stare de epuizare clară, persoana respectivă este „pe întuneric”.

Numai atunci când sunteţi în perfectă formă, puteţi fi convinşi că vă aflaţi pe calea destinului vostru. Dacă vi se întâmplă lucruri neplăcute, dacă toate cad de-a valma pe capul vostru, întrebaţi-vă,

atunci când vă luaţi deciziile, ce anume stă la baza lor. Frica, nesiguranţa, nerăbdarea sau orice alt sentiment negativ sunt duşmanii voştri şi prevestitorii necazurilor ulterioare. Luaţi numai deciziile care vă fac să vă simţiţi confortabil doar la gândul că va fi aşa şi veţi fi scutiţi de foarte multe probleme pe viitor.

Dacă un maestru îţi dă tot felul de învăţături din care nu prea ai ce alege este mai bine să nu te mai duci pe acolo. Fiecare dintre voi, la un moment dat, pe o anumită treaptă de dezvoltare, aveţi nevoie de un anumit maestru.

Nu există maeştri mai buni, mai răi, mai nu ştiu cum. Ci doar unii lângă care te simţi bine şi unii lângă care nu te simţi confortabil. Se ştie că fiecare discipol primeşte exact maestrul de care are nevoie. De aceea, te poţi simţi foarte bine lângă un maestru, iar după o perioadă, să nu te mai simţi bine şi să ai nevoie de următorul maestru. Este absolut normal şi firesc. Deci, a-i vorbi de rău pe unii sau pe alţii este o prostie,

pentru că fiecare dintre noi, la un moment dat, avem nevoie de cunoaşterea acelui maestru, după care căutăm altceva, nu ne mai ajunge ceea ce ni se oferă sau noi nu mai avem nevoie. Am luat şi trebuie să mergem mai departe. Asta-i tot.

Se spune: Atunci când discipolul este pregătit, apare şi maestrul". Şi este foarte adevărat!

Tipul de viaţă personală cu numărul 1

„Bebeluşii", cei cu suflete foarte tinere, sunt cei cu cifraa >. Aceasta este „prima" lor experienţă pe plan fizic, fac multe greşeli obişnuite, fundamentale. Pentru acest gen de suflete, totul este nou. Par a fi copilăroşi, imaturi şi uneori egoişti. Aceşti oameni ţin foarte mult la ceea ce ştiu şi caută să-şi impună părerea într-o discuţie. Cei aflaţi la prima viaţă nu au trăsături de personalitate specifice gata dezvoltate şi atunci învaţă din mers.

Cu cât sufletul este mai tânăr, cu atât face mai multe greşeli. De aceea, persoanele aflate la prima viaţă fac şi ele greşeli peste greşeli, dar care sunt... iertate. Trebuie să depună eforturi serioase în toate: căsnicie, rolul de părinte, luarea deciziilor corecte.

Cea mai mare dificultate este aceea de a nu trăi în lumea lor, care nu se aseamănă deloc cu lumea reală. Trebuie să înveţe să ia iniţiativa, trebuie să se străduiască să înveţe mecanismul de funcţionare a relaţiilor şi să fie mai deschişi spre înţelepciunea spirituală. Au nevoie să afle de unde vin şi să dobândească sau să îşi dezvolte. Credinţa în Dumnezeu.

Atunci când avem de-a face cu viaţă a>, persoanele pot veni de pe alte planete, din alte dimensiuni, sau pot fi îngeri la prima încarnare (copiii de cristal).

Acestora le este greu să se adapteze vieţii pământene, se întreabă mereu de ce există minciună, răutate, trădare... Copiii de Cristal au

ochii foarte mari, profunzi şi se pot uşor departaja de ceilalţi copii. Ei au venit şi încă vin cu informaţii şi cunoştinţe pentru a ajuta omenirea să depăşească pragul 2012 şi să primească o altă şansă pentru un viitor de lumină.

O altă categorie este a celor care vin chiar de aici, 4 e pe pământ. Terienii au vibraţii foarte joase, nu cred în Dumnezeu, zeul lor este banul, sunt agresivi, nepoliticoşi, înşelători, lacomi, egoişti…

Cifra 1: Reprezintă lecţia cunoaştem sine. Sunt cei

care, de obicei, sunt la început de drum şi trebuie să se cunoască pe ei înşişi. Aici sunt două categorii de oameni. Cei care nu sunt de multă vreme pe Pământ sunt „terienii”, cu care nu vă doresc să aveţi de-a face: vorbesc urât, se poartă urât, sunt egoişti, sunt egocentrici. Dar mai sunt şi ceilalţi, care sunt „stelari”. Ei au fost pe alte planete, în alte dimensiuni şi vin pe Pământul

acesta şi încep să se întrebe: De ce se mint oamenii? De ce nu se poartă frumos unii cu alţii? De ce nu are loc toată lumea pe Pământ? Vreau să înţelegeţi că singura planetă în care există rău, minciună, mizerie este Pământul.

Tipul de viaţă personală cu numărul 2

Trăiţi pentru avă îmbunătăţi relaţiile interumane şi nu numai cele de natură romantică, ci de orice tip. Încercaţi cel puţin o dată şi învăţaţi destul de repede că aveţi nevoie de alţi oameni pentru a supravieţui. Important este să înţelegeţi mecanismul funcţionării relaţiilor, modul în care ele se formează, se dezvoltă şi se păstrează, precum şi semnificaţia faptului de a avea familie, prieteni, părinţi şi parteneri sau partenere.

Credinţa în Dumnezeu vă susţine, iar relaţia cu Divinitatea este de un tip special. Provocările majore sunt legate de toleranţă, apreciere şi iubire. Toate evenimentele importante din viaţa dv,

toate suferinţele, dar şi toate realizările majore se desfăşoară în domeniul controversat al relaţiilor şi asocierilor interumane.

Cifra 2: *Reprezintă lecţia relaţiilor.* Acest lucru înseamnă că toate relaţiile voastre, indiferent ce fel de relaţii sunt, sunt lecţii de viaţă din care trebuie să învăţaţi ceva. Înseamnă că oamenii vă fac să suferiţi cel mai mult. Pe voi nu vă atinge atât de mult o pierdere materială, cât vă dă peste cap o pierdere în plan relaţional. Va trebui să înţelegeţi că asta este lecţia pe care trebuie să vi-o însuşiţi şi că ceea ce trebuie să învăţaţi este cum puteţi să gestionaţi o relaţie, învăţând tot timpul că, până la urmă, relaţiile trebuie să fie măcar civilizate.

Important este să găsiţi soluţia ca să puteţi avea o relaţie firească, plăcută cu cei din jurul vostru. Nu vă sfătuiesc să intraţi pe Internet, pentru că acolo puteţi găsi tot felul de informaţii care să încurce mai tare lucrurile. Câţiva cursanţi de-ai mei au găsit acolo, de exemplu, că <2> este

predestinat să piardă toate iubirile din viaţa lui, să fie părăsit etc etc şi mă întrebau dacă este adevărat. Bineînţeles că nu! Nu uitaţi că primim de la Univers exact ceea ce creăm, ceea ce meritătm.

Suntem singurii responsabili pentru evenimentele din viaţa noastră, chiar dacă nu acceptăm acest lucru şi preferăm să dăm vina pe ceilalţi pentru toate nereuşitele noastre. Numărul găsit pe Internet are înţelesul din numerologia care circulă „pe piaţă”. Ceea ce primiţi aici este numerologia Arhanghelului Raziei, primită prin channelling. Arhanghelul Raziei este cel care cunoaşte toate secretele Universului şi ni le poate dezvălui şi nouă. El este cel mai apropiat de divinitate şi este cel care ştie totul şi spune totul, dar numai dacă reuşiţi să îi intraţi în graţii.

Tipul de viaţă personală cu numărul 3

Sunteţi precauţi, vă place tradiţia, aranjarea

în formă şi structură. De obicei, vă bucuraţi de bunăstare financiară. Creşteţi în sânul unei comunităţi, pe care nu doriţi să o părăsiţi. Evitaţi aventurile, riscurile, imprudenţele, preferaţi să nu riscaţi şi nu încercaţi lucruri despre care nu cunoaşteţi foarte multe lucruri. Credeţi în Dumnezeu, dar nu aveţi o credinţă copleşitoare. Vă iubiţi familia, credeţi în fidelitate şi în parteneriatul bazat pe încredere şi loialitate. Provocările cu care vă confruntaţi în această existenţă vă obligă să aveţi mai multă încredere în dv. Înşivă şi să treceţi dincolo de ceea ce consideraţi a fi teren sigur şi garantat.

Cifra 3; Reprezintă *lecţia comunicării.* De obicei nu îi înţelegeţi pe ceilalţi, iar ei nu vă înţeleg pe voi. Trebuie să întrebaţi tot timpul: „Asta ai vrut să spui?” sau să replicaţi „Stai puţin, că nu asta am vrut să spun!”… în general, ideile voastre nu sunt uşor acceptate de ceilalţi. În acelaşi timp, lucrurile care vin spre voi creează aproape întotdeauna discuţii.

Dalai Lama m-a învăţat un lucru, care mi-a fost de mare folos şi nu o dată.

Dacă o discuţie tinde să degenereze în controversă, în dispută, în conflict, dacă generează o stare neplăcută, opreşte-te!

De obicei, cei care vor să demonstreze ceva doresc să îşi demonstreze, de fapt, lor înşile, nu vouă. Cei care vor să vă convingă de ceva doresc, de fapt, să se convingă pe ei, nu pe voi. Majoritatea oamenilor duc monologuri, nu dialoguri. Am constatat, şi nu o dată, că la începutul întâlnirii discutam ceva şi, după o oră de discuţii, mi se puneau exact aceleaşi întrebări ca la început. De aceea, mai ales cei care aveţi probleme de comunicare şi care suferiţi în general de afecţiuni ale gâtului încercaţi să găsiţi o soluţie ca să le puteţi depăşi.

Tipul de viaţă personală cu numărul 4

Sunteţi rareori convenţionali faţă de familie sau parteneri. Sunteţi o îmbinare între cei aflaţi la a treia viaţă şi cei aflaţi la a cincea. V-aţi născut cu anumite ţeluri pe care doriţi să le atingeţi. Aveţi tendinţa de a fi precauţi, precum cei aflaţi la a treia viaţă, dar cel puţin puneţi la îndoială şi cercetaţi misterele vieţii. În ceea ce priveşte dragostea, vă place să vă găsiţi un partener de nădejde, să vă aşezaţi la casa voastră şi să fiţi fericiţi.

Cei mai mulţi dintre cei aflaţi la a patra viaţă au parteneri predestinaţi. Sunt sufletele care acceptă să se întoarcă pentru a se căsători cu o anumită persoană dintr? viaţă anterioară. Relaţiile sunt, de obicei, de durată. Mai mult decât alţii, persoanele aflate la a patra viaţă au şansa de a apela la terapie pentru a-şi rezolva problemele cu succes.

Veţi pierde câteva dintre oportunităţile

oferite de viaţă, pentru că nu vă asumaţi suficiente riscuri calculate. Sunteţi, în general, imprevizibili.

Cifra 4: *Reprezintă lecţia ordinii* şi a *discivhnei autoimvuse.* Nu veţi sta niciodată drepţi, doar pentru că vă spune altul. Va trebui să vă ordonaţi viaţa singuri, ca să puteţi funcţiona foarte bine. Ordine în gânduri şi în relaţii. Urmăriţi ce se întâmplă. Dacă, venind acasă, vă treziţi că vă lăsaţi lucrurile peste tot, înseamnă că şi voi sunteţi în dezordine. Dezordinea exterioară arată dezordine interioară şi invers, dezordinea interioară se manifestă ca dezordine exterioară. Ca să puteţi reface ordinea interioară, trebuie să începeţi prin a restabili ordinea exterioară. Şi asta este valabil pentru toată lumea, nu numai pentru 4 şi 8.

Dacă observaţi că nu mai sunteţi în ordine, că zăpăciţi lucrurile, că le încurcaţi din ce în ce mai tare, alegeţi să faceţi curat într-un colţ din bibliotecă, nu prea mare, ca să nu vă obosească sau să vă enerveze. Faceţi asta în fiecare zi, la

aceeaşi oră, pentru a se forma un reflex condiţionat. Veţi constata după o vreme că vă liniştiţi, vă calmaţi şi începeţi să funcţionaţi mult mai bine, mai eficient. Credeţi-mă, problemele cele mai complicate au soluţiile cele mai simple.

<4> şi <8> sunt numere karmice. Acest lucru înseamnă existenţa unui liber arbitru destul de redus. Mai înseamnă şi că situaţiile în care vă pierdeţi complet controlul sunt situaţii cărora trebuie să le găsiţi soluţii prin adaptarea la ele şi nu prin schimbarea lor. Vă spuneţi „Asta este, se întâmplă”. Nu încercaţi să schimbaţi nimic, pentru că oricum nu se poate, vă adaptaţi la situaţia creată şi încercaţi să vă fie cât mai bine în acea situaţie. În popor se spune că în orice rău există şi un bine.

Apropo de „bine” şi „rău”. Îmi spunea cineva că a auzit că este bine să mulţumeşti şi pentru binele, dar şi pentru răul pe care ţi-l dă Dumnezeu. În primul rând, Dumnezeu nu ne dă nimic, nici bine, nici rău.

42 Maeştrii destinului

Mulţumiţi întotdeauna pentru bine şi pentru binele din rău.

Conform legilor karmice, gândurile şi acţiunile noastre creează evenimentele. De fapt, Dumnezeu ne salvează atunci când toţi ne întorc spatele.

Dar cum să-i mulţumeşti lui Dumnezeu că te-a călcat maşina?! Decât dacă vrei să te mai calce încă o dată. Poţi, însă, să spui: „Uite, m-a călcat maşina, am stat acasă şi în perioada asta am citit şi am învăţat mai mult decât în toată existenţa mea de până acum. Şi îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru că am avut acest răgaz şi că am putut schimba o situaţie care nu a fost deloc plăcută în ceva ce s-a dovedit a fi spre binele meu”. Pentru asta pot să mulţumesc, dar nu pentru că m-a

călcat maşina.

Tipul de viaţă personală cu numărul 5

Vă naşteţi cu o întreagă listă de lucruri pe care doriţi să le faceţi în plan fizic. Vă entuziasmează şi simplul fapt că trăiţi. Faceţi parte dintre marii visători, cu planuri extraordinare. Aşa v-aţi născut voi, cu o înşiruire de experienţe pe care vreţi să le trăiţi, indiferent de cost şi să vi le împliniţi înainte de a muri. Aveţi noroc, dar bogăţiile nu vă copleşesc, deşi aţi vrea. Puteţi dovedi un potenţial creativ ieşit din comun. Puteţi câştiga bani graţie talentelor sau propriilor voastre investiţii. Credeţi cu tărie în viaţa de apoi. Nu apreciaţi constanţa în relaţii, ci mai degrabă creativitatea şi darul de a alunga plictiseala. Trăiţi numeroase poveşti amoroase, cu aceeaşi tărie şi implicare. Vă place varietatea şi vă mobilizează provocarea. Prin contradicţie, puteţi rezista ani întregi fără o relaţie serioasă.

Vă place viaţa pe care o duceţi şi rareori doriţi să modificaţi ceva la ea. Nu simţiţi nevoia cuiva anume, pentru că voi înşivă sunteţi „oamenii-orchestră”.

Aţi venit pe pământ ca să vă distraţi şi, dacă nu o faceţi, suferiţi. Viaţa trebuie să fie palpitantă ca să vă satisfacă în cel mai înalt grad. Egoismul (dacă există) îi poate răni grav pe cei din jurul vostru. Rezolvaţi-vă problemele legate de EGO, pentru că cifra <5> presupune în primul rând echilibru, iar cei care depind de voi din punct de vedere emoţional (şi nu numai) sunt destul de numeroşi. Ceilalţi apelează des la voi pentru sfaturi şi sprijin moral. Nu-i dezamăgiţi!

Cifra fi: Reprezintă *lecţia echilibrului general.* Trebuie să fiţi în echilibra ca să îi puteţi echilibra şi pe ceilalţi. Aceasta este datoria voastră. Toată lumea vine la voi dacă sunteţi un <5> şi stau toţi ca ciorchinele pentru că toţi vor ceva de la voi. Toată lumea doreşte să se echilibreze prin voi. Cei care aveţi <5> va trebui

să vă acceptaţi soarta şi să fiţi tot timpul în echilibru, dar nu trebuie să interveniţi în viaţa celorlalţi. Nu încercaţi să îi lămuriţi, să le daţi sfaturi, să judecaţi ceea ce se întâmplă. De obicei, cuvintele sunt făcute să încurce lucrurile, nu să le lămurească. Fiţi voi înşivă un exemplu şi, prin exemplul pe care îl daţi, veţi putea schimba viaţa celor cu care veniţi în contact.

Tipul de viaţă personală cu numărul 6

Voi, cei aflaţi la a şasea viaţă, trăiţi ca pentru a moşteni lumea, dar trebuie să înţelegeţi mai întâi planul fizic, nu doar pământul, ci şi corpul, modul de funcţionare şi echilibrare a creierului şi a organismului. Trebuie să învăţaţi cum vă slujeşte corpul, dar şi cum trebuie să aveţi grijă de el şi să îi folosiţi la maximum calităţile. Vă puteţi naşte cu probleme de sănătate sau le puteţi dobândi pe parcurs. Prin cursuri legate de terapie alternativă, bioenergie şi altele, vă puteţi învinge boala şi vă

puteţi ridica spiritual.

Dacă înţelegeţi Universul şi modul de funcţionare al acestuia, puteţi împlini lucruri măreţe şi, eventual, puteţi deveni una dintre cele mai bogate persoane. Viaţa, în ciuda cifrei <6>, care semnifică dragostea, este una foarte materialistă sau tinde să devină.

Trebuie trăită această viaţă doar pentru a înţelege că nu trebuie trăită aşa.

O puteţi repeta de mai multe ori, dar când o părăsiţi, învăţaţi să lăsaţi în spate bunăstarea materială. Ca toţi cei din viaţă a şasea, vă ataşaţi sau vă orientaţi puternic spre familie, dar va trebui să alegeţi între lumea materială şi familie. Primiţi răsplată karmică în relaţiile pe care le aveţi. Dacă v-aţi creat deja o karmă pozitivă, aveţi parte de iubire şi fericire în relaţii, dacă însă karma este negativă, aşteptaţi-vă la nefericire şi dezamăgiri repetate. Majoritatea relaţiilor în acest ultim caz sunt dificile. Vă confruntaţi cu necesitatea de a vă lăsa la o parte nevoile

materiale, pentru a vă descinde spre spiritualitate. Este necesar să stabiliţi un echilibra între muncă şi relaţii personale. Iubirea necondiţionată este esenţială.

Cifra 6: *Reprezintă lecţia iubirii*; Dragii mei, probabil că aţi simţit deja pe pielea voastră; de câte ori aţi investit sentimental în cineva aţi primit în schimb o dezamăgire sau aţi fost trădaţi. Lecţiile acestea se învaţă până la final de existenţă. Probabil când veţi mai avea un pic până la plecarea de pe pământ, atunci o să spuneţi: „Gata, ştiu, acum sunt profesor când este vorba de o relaţie care presupune iubire. Pot să vă dau şi lecţii dacă aveţi nevoie”.

Sfatul meu pentru un <6>: Funcţionaţi pe baza intuiţiei, ca să aveţi cât mai puţine de pierdut.

Cea mai ineficientă întrebare pe care v-o puteţi pune este „De ce?” – pentru că nu duce nicăieri.

Cea mai inteligentă întrebare este: „Cum pot rezolva acum şi aici problema cu care mă confrunt?”. Şi este singura care vă scoate din necaz.

În momentul în care întrebaţi „de ce?”, toată informaţia vine de la minte. Iar mintea, deşi este un calculator perfect echipat, nu dă întotdeauna rezultatele aşteptate, pentru că îi lipsesc o parte din informaţiile de intrare. Cei care lucraţi cu calculatorul ştiţi foarte bine. „Gunoi bagi, gunoi iese”. Degeaba funcţionează perfect Calculatorul, el nu greşeşte, numai că datele oferite spre prelucrare sunt incomplete. Mintea este la fel. Puteţi să îi daţi o mulţime de informaţii. Dacă nu are tot ce are nevoie, prelucrează ce are şi îţi dă rezultate eronate. Este ea de vină? Nu. Eşti tu, pentru că te-ai bazat pe ea. Mintea este bună la serviciu, dar în problemele de viaţă trebuie să vă bazaţi pe intuiţie.

Intuiţia este legată la subconştient. Acesta,

fiind conectat la câmpul informaţional cuantic, este cel care garantează luarea unor decizii corecte, indiferent de informaţiile de care dispuneţi în acel moment. Nu vi s-a întâmplat să faceţi ceva şi toată lumea să zică că aţi înnebunit? Şi totuşi să iasă bine? Şi nu vi s-a întâmplat să vă luaţi după ce zic ceilalţi şi să iasă mai mult decât prost, deşi ceva în interior vă spunea că nu este OK?

Tipul de viaţă personală cu numărul 7

Este o viaţă a provocărilor, dar şi a apropierii sau a contopirii cu Dumnezeu. O viaţă karmică. Unii dintre dv, care vă trăiţi a şaptea viaţă, vă naşteţi pentru a fi complet dependenţi de societate. Este o soartă nemiloasă. Cercetările au demonstrat că cele mai multe persoane cu viaţă şapte sfârşesc în aziluri sau în instituţii similare dacă nu îşi iau măsurile de cuviinţă, când încă pot face acest lucru. Depindeţi de ceilalţi, fie că vă

place, fie că nu.

Dar dacă reuşiţi să vă înălţaţi spiritual, puteţi schimba lucrurile şi atunci ceilalţi ajung să depindă de dv.

Dacă v-aţi creat o karmă negativă de-a lungul celorlalte existenţe, plătiţi în cea de-a şaptea viaţă şi acest lucru nu este deloc plăcut. Înclinaţia spre sinucidere apare frecvent. Provocarea constă în a „vă duce crucea" până la capăt şi a vă „plăti" cu dragoste, toleranţă şi bunăvoinţă toate datoriile karmice (cei care vă fac acum rău).

Cifra 7: Reprezintă fecfi a *legăturii* Lecţia voastră este foarte dificilă şi am să vă spun de ce. În momentul în care spuneţi „eu mă apropii de Divinitate" se subînţelege că voi sunteţi într-o parte şi Divinitatea este în alta. Dar Dumnezeu este în tot şi în toate şi în voi înşivă. Deci, nu vă puteţi apropia de Divinitate. Ori *sunteţi* în Divinitate, ori *nu sunteţi.* Cale de mijloc nu există.

Modul în care noi, creştinii, percepem sacrificiul spre Divinitate arată foarte clar poziţia

pe care o adoptăm. La noi, a sacrifica înseamnă a renunţa la ceva spre a fi oferit Divinităţii, deci separare de Divinitate, poziţionare în afara ei. Noi tindem spre Divinitate, căutăm divinul din noi, sperăm să ajungem la Divinitate etc…

Master din Tibet spunea: „Voi spuneţi că faceţi sacrificii pentru Divinitate. A face sacrificii înseamnă în limba voastră a renunţa la ceva în favoarea Divinităţii. Dar, dacă renunţi, înseamnă că eşti în afara ei şi tot ce ţi se întâmplă provine din această separare dintre tine şi Divinitate. La tibetani, sacrificiu înseamnă ofrandă, a face sacru acel ceva pentru a fi oferit Divinităţii. Deci *unire, contopire cu Divinitatea*”. Dumnezeu este în tot şi toate, în interiorul şi în afara noastră. Noi suntem în Divinitate!

Descoperirea codului lui Dumnezeu în 2004 şi mesajul transmis prin intermediul ADN-ului este un lucru uluitor. Urmând indiciile din cartea „Sepher Yetzirah”, din secolul I, s-a constatat că fiecare element al ADN-ului corespunde unei litere

din alfabetul ebraic sau arab şi, prin înlocuire, obţinem din primul strat al ADN-ului revelaţia:

„Dumnezeu, Eternul înăuntrul corpului”.

La un moment dat, am întrebat de ce peste tot sunt 3 Buddha. Răspunsul m-a uimit: „Dar Sfânta Treime nu îţi spune nimic?”

Când mergi la o mănăstire din Tibet, se face prosternare, te întinzi pe covoraş complet, ca broscuţa. Şi am întrebat de ce se face aşa. La care ghidul s-a uitat la mine şi, foarte calm, mi-a spus: „Dar tu i-ai văzut pe călugării voştri cum fac Mătania Lungă?”

Da, dragii mei, se pare că toate lucrurile importante au plecat din acelaşi nucleu, numai că noi, creştinii, dorind să le îmbunătăţim, le-am alterat. Ei păstrează totul aşa cum a fost de mii de ani. Passang (ghidul) îmi spunea: „De ce s-or fi certând oamenii între ei când există doar un singur Dumnezeu? Ştii cine sunt de vină pentru asta? Decodorii. Dumnezeu a vorbit pentru toată

lumea aceeaşi limbă, dar s-a trezit unul şi a prezentat Coranul, altul a vorbit despre budism, altul de creştinism... dar noi suntem toţi fiii aceluiaşi Dumnezeu”.

Când a făcut iniţierea din Ungaria, Dalai Lama a spus: „O să facem acum meditaţia şi fiecare, atunci când eu spun Divinitate, vă referiţi la cel care este Divinitate pentru voi: creştinii la Iisus, musulmanii la Allah, iar budiştii la Vacuumitate” (ei socotesc că nimicul acela este, de fapt, din ce s-a născut totul). Este acelaşi lucru...

Lecţia lui „7” este cea mai dificilă, pentru că omul, prin exemplul lui, trebuie să le arate tuturor ce înseamnă cu adevărat credinţa; pentru că se confundă deseori religia cu adevărata credinţă.

I

i k.

Eu sunt o feministă, recunosc. De câte ori merg la biserică mă deranjează faptul că femeile trebuie să stea pe stânga şi bărbaţii pe dreapta. L-

am întrebat pe un prieten de-al meu, care a stat tind ani la călugărie şi care s-a întors de la Muntele Athos, de ce este discriminarea aceasta. El mi-a răspuns: Aurora, în cărţile sfinte, iniţial bărbaţii stăteau în faţă şi femeile în spate dintr-un motiv mai mult decât logic şi de bun simţ; pentru că atunci când făceau mătănii să stea şi bietele femei liniştite. Pe când acum, cu împărţirea asta…” Ce a însemnat, de fapt, această hotărâre? Lupta pentru putere, lupta pentru control. Şi, îmi cer scuze faţă de domni, dar au simţit nevoia să spună mai mult, şi anume că femeia este inferioară bărbatului şi s-o treacă „la locul ei”. Pentru că fusese matriarhatul şi nu trebpia să se întoarcă. Pentru că în umbra fiecărui domn exista câte o doamnă şi, după ce că avea putere acasă, acum să mai aibă putere şi în afara ei? Hai s-o punem noi frumos cu „botul pe labe” şi-au spus ei, acum, cât se mai poate.

Şi se mai ştie ceva: creierul femeii funcţionează cu amândouă emisferele odată. Iar

ea este purtătoarea intuiţiei. Bărbatul este cel care a venit cu ideea că nu trebuie să ne folosim de intuiţie, ci de logică. Şi toată lumea materială a fost construită pe logică. Nevasta îi spune: „Dragă, nu te duce acolo”. Şi bărbatul replică: „Dar de ce?”. Continuă discuţia: „Nu ştiu de ce, dar nu te duce!!” El zice: „Ia lasă-mă cu prostiile astea…” Şi se duce şi se întâmplă ceva rău… vine acasă… îi spune femeii şi ea îşi ia nasul la purtare. Este vorba de control, de putere.

Deci, „7” este o lecţie grea, pentru că voi trebuie să le deschideţi ochii oamenilor, să le arătaţi ce înseamnă cu adevărat credinţa. Mie îmi spunea cineva la un moment dat: „Dar eu sunt un om credincios, doamna Aurora! De ce îmi spuneţi mie că eu nu cred cu adevărat?” Şi am zis atunci: „Dragul meu, te întreb un singur lucru: dacă mâine copilul tău moare, îl iei pe Dumnezeu de piept?” Şi el a zis „Bineînţeles! Doar n-am făcut nimic ca să primesc o asemenea pedeapsă!”

Atenţie!

Niciun eveniment din existenţa noastră nu este o pedeapsă, dadă n-am făcut rău cu intenţie.

Este o lecţie de viaţă!

Tipul de viaţă personală cu numărul 8

Viaţă a opta este viaţa banilor suficienţi. Ideea este de a vă crea un stil de viaţă mai bun şi mai confortabil, o realitate mai plăcută. Voi, cei aflaţi la a opta viaţă, puteţi schimba lumea în mod grandios, puteţi modifica realitatea. Din această categorie şi dintre cei aflaţi la a noua viaţă se recrutează adevăraţii lideri, învăţători, conducătorii diferitelor grupări spirituale, guru etc.

Majoritatea dintre voi sunteţi binecuvântaţi din punct de vedere financiar sau măcar aţi putea fi, dacă v-aţi pune mintea la contribuţie. „Banul la ban trage” este deviza voastră şi ea nu se

dezminte. Vă detaşaţi în mod firesc atunci când este vorba de relaţii personale. Doriţi să ajutaţi întreaga lume, să promovaţi dragostea şi pacea pe întregul pământ (sau cel puţin aşa ar trebui să fie!). Sunteţi promotorii schimbărilor majore în plan terestru. Posedaţi o forţă de atracţie excepţională şi o putere de convingere a cuvintelor ieşită din comun. Dacă mergeţi înainte răspândind voia, lumina şi cuvântul Domnului, dispuneţi, în general, de banii şi oamenii de care aveţi nevoie pentru un asemenea stil de viaţă. Provocarea este de a vă folosi această fire spirituală pentru binele suprem şi de a sta departe de tot ce înseamnă „manipulare”.

Cifra 8: *Reprezintă lecţia banului şi a puterii.* Puteţi intra în contact cu oameni sau organizaţii care au putere foarte mare. Dar trebuie să folosiţi această putere pentru a-i ajuta pe ceilalţi să înveţe „să pescuiască” şi nu să aştepte cu mâna întinsă să li se dea „peştele deja prins”. Banii vin din toate părţile, dar în momentul în care nu îi folosiţi

aşa cum trebuie, pleacă la fel de repede. Eu ştiu că deja vi s-au întâmplat lucrurile acestea. Ştiu. Eu nu vin acum decât să vă explic ce vi s-a întâmplat şi de ce vi s-a întâmplat. Şi până nu veţi învăţa lecţia, ea se va repeta la nesfârşit, spunând parcă „Ce este oare cu omul ăsta de nu pricepe? Hai să îl mai ajutăm un pic, să vedem, poate cine ştie, o înţelege până la urmă”. Este tot o cifră karmică, ceea ce înseamnă că liberul arbitru nu prea există, trebuie să vă descurcaţi cât mai onorabil cu putinţă în împrejurările pe care vi le oferă viaţa.

Tipul de viaţă personală cu numărul 9

Dacă tipul vostru de viaţă este <g>, sunteţi fericiţi, deşi s-ar putea ca ceilalţi să considere că aveţi o viaţă foarte tristă. Dumnezeu vă îndrumă îndeaproape, iar „inspiraţiile” vă vin direct de la Divinitate. Nu doriţi răul nimănui, nu „călcaţi” alături de drum, nu vă bateţi joc de nimeni, nu

înşelaţi şi nici nu vă prezentaţi altfel decât sunteţi cu adevărat.

Tipul <g> de viaţă nu vă permite nici să minţiţi, nici să faceţi ceva necinstit, nici să profitaţi de pe urma altora, ci vă obligă să vă purtaţi cu generozitate, cu cinste şi dreptate. Dacă minţiţi, adevărul iese la iveală, dacă furaţi, mergeţi la închisoare, dacă faceţi rău, se întoarce asupra dv.

Deoarece acesta este ultimul tip de viaţă (vă pregătiţi să părăsiţi pământul, pentru a merge în alte sfere, mai înalte), trebuie să vă pregătiţi să plecaţi de pe pământ fără păcate prea mari sau deloc. Nu vă puteţi lega de bani, nu aveţi noroc financiar pentru dv, ci pentru alţii. La „plecare” aveţi puţine lucruri de care trebuie să vă despărţiţi şi Dumnezeu face asta pentru a vă fi mai uşor să părăsiţi planul fizic. Bolile fizice vi le vindecaţi prin propria capacitate de regenerare. Nu vă simţiţi foarte bine în corpul dv şi păreţi a purta mereu poveri suplimentare. Acest lucru vă

ajută, de asemenea, să părăsiţi pământul fără regrete. Relaţiile, în majoritatea lor, sunt proaste, pentru că atrageţi suflete tinere, pe care trebuie să le şcoliţi.

Provocarea este de a vă păstra nealterată natura spirituală şi de a nu vă pierde credinţa în Dumnezeu, indiferent de încercările prin care treceţi. Şi nu este întotdeauna prea uşor! Dar dacă învăţaţi să trăiţi ca un adevărat Maestru, *veţi obţine tot ce aveţi nevoie pentru a face tot ce vreţi.*

Universul va lucra pentru dv. Şi vă va da rersursele de care aveţi nevoie (indiferent dacă este vorba de oameni, de bani sau de ocazii favorabile), exact cât aveţi nevoie şi la momentul potrivit.

Şi eu am nouă. Cei care au <g> pierd tot. Dar ştiţi de ce? Pentru că fac lecţiile tuturor celorlalţi şi pentru că trebuie să se erijeze în conducători, în deschizători de drumuri. Dacă aveţi o viaţă de care nu sunteţi mulţumiţi

înseamnă că nu sunteţi încă liberi.

Îmi spunea odată un domn mai în vârstă: Doamna Aurora, eu am ieşit la pensie, ce lider să mai fiu eu acum, pe cine să mai conduc eu acum?" Răspunsul este: „Preşedinte de bloc!" Deci, cei care aveţi <g> găsiţi. I vă locul în care puteţi să vă manifestaţi talentele şi puneţii vă în slujba altora. Cineva îmi spunea: „Dar eu nu vreau să fiu conducător". Îi zic: „Precis că a fi conducător îţi i imaginezi că înseamnă să îi linguşeşti pe cei de <sus> şi să i îi oprimi pe cei de <jos>. „Păi, bineînţeles!" a venit prompt răspunsul. „Iubita mea", am replicat, „un lider adevărat a fost Iisus, cel mai adevărat dintre lideri, iar El spăla picioarele ucenicilor Lui".

Cifra o: Reprezintă lecţia conducătorului. Lecţiile voastre

sunt dure, pentru că sunteţi primii pe acel drum. Învăţaţii pe cei care vin la voi „scurtăturile", ca să treacă mai uşor şi să meargă

mai departe. Important este să fiţi cei care să fiţi ascultaţi, oamenii să vină la voi, să vă ceară sfatul şi să îl primească pe cel potrivit. Deci, este obligatoriu să fiţi; conducători. Liderul care are un orgoliu nemăsurat nu şi-a

I învăţat lecţia. Liderul care nu se pune în slujba celor care vin spre el nu şi-a învăţat lecţia şi va avea mari probleme. Dar şi cel care trebuie să fie lider şi care refuză responsabilităţile va păţi la fel. Deci, dacă nu vă faceţi lecţiile, nu scăpaţi de ele, ci se tot repetă, se repetă şi devine din ce în ce mai dificil, ca şi cum aţi fi la şcoală şi nu vă daţi lucrarea de control. Tot o dai până la urmă, dar o dai cu altă clasă sau rămâi corijent, repetent, dar de lecţie tot nu scapi şi poate că este mai bine să dai examenul cu toţi colegii tăi decât singur.

Şi mai este ceva! <9>, după ce că are toate lecţiile posibile şi imposibile, trebuie să fie mereu bine dispus şi gata să-i ajute pe cei din jur, care vin spre el să se încarce pozitiv. El trebuie să fie permanent în echilibru şi să pară cel mai fericit

om din lume şi chiar să fie aşa, pentru că, dacă încerci să păcăleşti Universul, n-o duci prea bine. Pentru că Universul ştie că, în sinea ta, nu ai înţeles nimic.

În momentul în care în jurul meu toţi au început să moară (mama, tata, socri, prieteni, soţ...), uşor nu mi-a fost. Iar când a murit Simona, a fost cel mai greu lucru care putea să mi se întâmple. Dar la mine credinţa este totală, absolută. Eu am ştiut că Dumnezeu nu a făcut lucrurile astea nici ca să mă umilească, nici ca să mă încerce, nici ca să mă îngenuncheze, că trebuie să existe un rost în toate lucrurile acestea.

Şi am rugat-o pe Simona să îmi spună ce trebuie să fac ca să înţeleg de ce a murit, de ce a orbit... Şi mi-a zis: „Du-te în Tibet”. Am visat-o. Şi acolo am aflat toate lucrurile pe care am să vi le spun şi vouă mai departe, pentru că sunt toate lecţii de viaţă.

Vin acum la mine oameni cărora le mor cei apropiaţi şi care pot să treacă prin această

experienţă liniştiţi. Vin la mine rude ale celor care se pregătesc să treacă dincolo. Pot să mă duc şi să le spun cu ochii senini că lumea de dincolo există, că au apărut dovezi certe că nu dispărem în neant, că nu adormim până când vine din nou

Iisus pe pământ. Şi că toţi cei care au trecut dincolo de val nu fac decât să ne stea în apropiere şi să ne îndrume, să ne apere şi să ne iubească în continuare. Trebuie numai să ne ridicăm noi suficient de mult vibraţiileâca să îi putem auzi şi să comunicăm cu ei.

Oamenii se tem de moarte pentru că nu ştiu ce este dincolo şi nimeni nu le arată destul de convingător tărâmul de „dincolo de văl”. Există însă un Arhanghel care se numeşte Azrael şi care are rolul să îl ajute pe muribund să treacă cu demnitate dincolo. Pentru că aţi văzut că unii mor liniştiţi, senini, iar alţii mor ţipând, urlând, chinuindu-se, agăţându-se de viaţă.

Le este frică, dragii mei! Le este frică de ce au făcut şi că vor da socoteală sau le este frică

pentru că nu ştiu ce îi aşteaptă dincolo, sau poate că au tot felul de lucruri pe care socotesc ei că nu le-au încheiat aici, pe pământ şi rămân încurcate.

Timpul personal

Cunoscând lecţia de viaţă pe care o avem, este important să aflăm cum putem acţiona astfel încât multe din problemele noastre să dispară.

Închipuiţi-vă Destinul ca pe un copac. Eu nu pot urca în copacul vostru, voi nu vă puteţi căţăra în copacul meu. Dar fiecare dintre noi îşi poate construi un destin favorabil din alegerile pe care le face, la momentul oportun. Important este să nu uităm câteva lucruri:

Avem liber arbitru, nimic nu este bătut în cuie, nu există destin implacabil, iar viitorul de mâine se construieşte din alegerile de azi.

Ne stabilim lista de priorităţi şi ceea ce

dorim să facem, apoi acţionăm în perioada optimă activităţii respective. Pentru aceasta se stabileşte timpul personal.

1 – anul începutului de ciclu, începutul în lumea materială

— Începuturi care durează

2 – dominat de linişte şi odihnă – nu se face nimic, veşti şi evenimente rele

3 – anul activităţii în relaţii de afaceri, anul activităţii intense; – începuturi pentru perioade scurte

4 – anul muncii încordate; pregătirea schimbărilor din anul următor – an karmic

5 – anul deplasărilor şi al călătoriilor; – an de schimbări majore

6 – anul căsătoriei sau al destrămării familiei;

7 – dumneavoastră aparţineţi sorţii; an de învăţătură, analize, apropiere de Dumnezeu

8 – anul împlinirii dorinţelor, anul banilor şi al puterii;

— An karmic

9 – anul sfârşitului de ciclu, anul bilanţului şi al pregătirii unor schimbări calitative în viaţă.

10

Semnificaţia cifrelor

1 – început favorabil cu efecte pe termen lung

3 – început favorabil cu efecte pe termen scurt; necesită ajustări şi reajustări

6 – început favorabil pentru relaţii sentimentale, căsătorii, acţiuni cu caracter social

2 – nu se face nimic

4 şi 8 – numere karmice, trebuie să iei totul aşa cum cade, să ieşi cu cât mai puţine pierderi din situaţia creată.

5 – schimbări majore în destin pe care chiar dv. Le iniţiaţi

7 – spiritualitate, apropiere de Dumnezeu, învăţare 9 – finalizare, încheiere

8

Factorul de Schimbare (FS)

Se calculează după formula: FS = Zn + În

Unde:

Zn = ziua de naştere

În = luna de naştere

Exemplu: data naşterii 24.08.1978

Varianta 1 calcul: FS = 2 + 4 + 8 = 14 = 1 + 4 = 5

Varianta 2 calcul: FS = 24 + 8 = 32 = 3 + 2 = 5

Anul personal (Ap)

Se calculează după formula: Ap = Ac + FS

Unde:

Ap = anul personal

Ac = anul de calcul

FS = Factorul de Schimbare

Exemplu: data naşterii 24.08.1978

Ap = Ac + FS = 2011 + 5 = 2016/ 2-o + i + 6 = 9

Luna personală (Lp)

Se calculează după formula: Lp = Le + Ac + FS Ziua personală (Zp)

Se calculează după formula: Zp = Ze + Le + Ac + FS

Unde:

Lp = luna personală; **Zp** = ziua personală

Ze = ziua de calcul; **Le** = luna de calcul

Exemplu: data naşterii 24.08.1978, luna octombrie, ziua 11

Lp = Le + Ac + FS = 10 + 2011 + 5 = 2026 = 10 / l-o = 1

Zp = Ze + Le + Ac + FS = 14 + 10 + 2011 + 5/1 + 4 + 1 + 0

+ 2-o + i + i = 15/1 + 5 = 6

Anul 1

Acest an vă aduce schimbări esenţiale şi calitative, iar voi veţi intra într-o nouă etapă. Anul este favorabil pentru a începe o nouă activitate, căci este anul noilor începuturi în direcţia aleasă. În decursul lui este bine să vă bazaţi numai pe voi înşivă, să acţionaţi îndrăzneţ şi să nu vă fie frică să aplicaţi forţele creative, să folosiţi abordări originale în direcţia rezolvării celor mai diverse probleme. Nu este bine să călătoriţi sau să

începeţi noi activităţi în alte ţări decât în ţara în care deja vă aflaţi. Pentru a avea succes este necesar să vă comportaţi cât mai îndrăzneţ, original şi neînfricoşat şi este bine să începeţi ceva nou.

An de o importanţă deosebită, căci vă puteţi controla destinul mai mult ca niciodată. În acest an, stabiliţi un curs care va determina gradul şi posibilitatea de atingere a fericirii sau a nefericirii. Puteţi realiza dacă vor exista succese sau insuccese pentru următorii 9 ani. Orice veţi planifica în acest an, va fi de durată. Este perioada în care vă va fi mai uşor să vă folosiţi forţa interioară şi curajul. Cel mai important este să plantaţi „seminţele" proiectelor care sunt cele mai importante, căci ele au şanse să înflorească şi să rodească. Dacă nu veţi planta nimic acum, nu veţi avea nicio recoltă de durată în viitor. Este un an bun pentru căsătorie, pentru a începe o afacere sau pentru schimbări majore în viaţă. Cumpărarea unei case sau o mutare geografică majoră se

înscriu pe aceeaşi linie.

În acest an nu întreprindeţi acţiuni negândite, deoarece este un an al devenirii şi responsabilităţii. În decursul acestei perioade, precauţia este necesară mai ales în formarea noilor legături de prietenie. Alegeţi-vă cu atenţi partenerii, colaboratorii şi prietenii, deoarece toate problemele care vor apărea vor veni numai de la aceştia şi de la oameni în general.

Aveţi nevoie de multă autoanaliză, de diplomaţie şi autocontrol, deoarece este perioada dezbinării interioare. Acum oamenii duc o luptă cu ei înşişi în lumea interioară şi ajung să se împace cu ei înşişi abia la sfârşitul perioadei. Nu este bine să călătoriţi şi să întreprindeţi acţiuni noi în viaţa – voastră. Este mai bine să plutiţi în direcţia cursului apei şi să nu ridicaţi capul prea sus, deoarece imediat veţi fi pedepsit pentru aceasta. Din practica mea, am observat că, într-un asemenea an, foarte mulţi au ajuns să se izoleze sau, pur şi simplu, au fost implicaţi în diverse

judecăţi. Acum, cel mai uşor puteţi fi păcălit de propriul asociat sau prieten, foarte uşor puteţi intra în diverse scandaluri, care, de cele mai multe ori, sunt declanşate cu ajutorul oamenilor apropiaţi. Sap cunoscuţi. Această perioadă este foarte bună pentru o autoanaliză profundă a propriei personalităţi.

: Perioadă de amânări şi dezavantaje. Forţele

Universului blochează energia, zădărnicind chiar şi cele mai bune planuri. Cheile pentru a trece acest an sunt „răbdarea” şi „acceptarea”. Puteţi pierde ceva important. O relaţie de dragoste se poate strica, o ocazie vă poate scăpa printre degete. Anul „2” este perfect pentru reconcilieri în – relaţii. Dacă nu aţi reuşit să vă împăcaţi cu cineva până ’acum, puteţi încerca s-o faceţi şi, probabil, veţi avea succes. Este o perioadă de germinare şi gestaţie, un an lent, favorabil pentru a sădi seminţele iubirii sau pentru a pregăti „culcuşul unei noi iubiri. O căsătorie încheiată în acest an cere multă înţelegere,

răbdare şi multe acceptări.

Găsiţi uşor un limbaj comun cu toţi cei din jur. În acest interval de timp este foarte bine să fiţi voi înşivă, deoarece undeva la orizont se află succesele, mai ales în domeniul creativităţii. La cea mai mare parte a oamenilor, viaţa se aranjează în aşa fel încât aduce cu ea, în această perioadă, distracţii, călătorii şi diverse venituri, mai ales atunci când omul rămâne el însuşi. În această perioadă nu este bine să vă ocupaţi doar de un singur lucru sau domeniu. Întreprindeţi acţiuni multiple şi pe diverse planuri, descoperiţi-vă visele, încercaţi-vă puterile, deoarece stelele vă ajută în această direcţie.

Este un an al oportunităţilor şi al plăcerii. Accentul este pus pe frumuseţe, pe armonie şi iertare. Anul personal „3” este un an bun pentru a genera venituri şi a economisi bani. Nu este un an bun pentru investiţii. Puteţi pune banii într-un cont pe care îl aveţi deja deschis. Nu este bine să investiţi bani într-o afacere pe care nu o

cunoaşteţi bine. Este bine să vindeţi lucrurile de care nu mai aveţi nevoie, să le aruncaţi sau să le daţi de pomană. Este un an bun pentru a întâlni alţi oameni. Cei pe care îi primiţi în viaţa voastră acum vă vor ajuta să vă îmbogăţiţi. Dacă este posibil, evitaţi să vă asumaţi obligaţii sau să semnaţi angajamente majore. Nu începeţi prietenii intense. Proiectele au viaţă scurtă. Dacă începeţi o afacere, apar lupte, încurcături şi conflicte nenumărate. Dacă vă căsătoriţi în acest an, veţi merge împotriva energiei acestui an şi nu vă va fi bine. Dar dacă doriţi să încheiaţi o relaţie, este cel mai bun moment.

Se întâmplă ceea ce trebuie să se întâmple. Este dificil să păstraţi controlul asupra evenimentelor. Se refac legăturile „pe soartă”, în sensul că există un fel de precontracte făcute cu anumite entităţi, pentru a învăţa o lecţie. Alţii le denumesc legături karmice. Nu înseamnă însă că nu putem scăpa de ele, ci că se recomandă echilibrarea şi rezolvarea lor pe cale amiabilă.

Dacă nu este posibil, partea noastră fiind rezolvată, le mulţumim pentru lecţia primită şi mergem mai departe. Nimic nu este bătut în cuie, nimic nu este static, sunt doar unele lucruri care trebuie să se întâmple. Evoluţia ulterioară, însă, depinde de toţi cei implicaţi. Doar contactul este ţpecut… în soartă. Evoluţia nu.

Aceasta este perioada muncii din greu, cu mari responsabilităţi şi eforturi îndelungate. Anul este benefic pentru munca de perspectivă, pentru a clădi un nou fundament pentru viitor, dar trebuie să vă supuneţi autocontrolului, să vă manifestaţi pozitiv şi să vă reţineţi în atingerea scopurilor. Acum trebuie să vă „puneţi” foarte bine cu legea şi cu organele de control. Nu este bine să ajungeţi la judecată cu intenţia de a câştiga ceva. Nu trebuie să vă doriţi atingerea rapidă a scopurilor, munciţi din greu şi perseverent şi succesul va veni de la sine.

ii’. Este anul în care aveţi grijă de planurile făcute în urmă cu 3 – 4 ani. Vă puteţi privi

proiectele crescând. An excelent pentru a stabili o relaţie, pentru a rezolva probleme de familie. Noile prietenii vor fi de durată şi / sau vă vor îmbogăţi. Nu încheiaţi acum relaţii, pentru că persoanele în cauză se vor simţi trădate şi vă vor deveni duşmani aprigi. Dacă divorţaţi sau părăsiţi biserica sau grupul social de care aparţineţi, situaţia poate deveni extrem de gravă cu timpul. Universul nu sprijină investiţiile speculative, schimbarea carierei sau a locului de muncă.

„4” şi „8” sunt numere de karmă. Drept urmare, în aceşti ani vă confruntaţi cu consecinţele actelor voastre din trecut. Faceţi un pas în spate şi analizaţi-vă viaţa. Folosiţi acest an pentru a vă îmbunătăţi viaţa, căminul şi starea de sănătate. Nu cumpăraţi case, nu încercaţi să vă lăsaţi acum de fumat. Nu faceţi acum schimbări majore în viaţa voastră, mai degrabă pregătiţi-le pe cele pe care intenţionaţi să le faceţi în anul care urmează. Foarte importante devin acum ordinea şi autodisciplina.

Anul 5

Înaintea voastră se află o perioadă fericită, care aduce cu sine noi schimbări în soartă şi, de cele mai multe ori, acestea sunt neaşteptate. La majoritatea oamenilor, apare dorinţa de a cunoaşte ceva nou. Sunteţi hotărâţi să riscaţi. Această perioadă este favorabilă pentru dragoste şi iubire, pentru cele mai diverse cunoştinţe, pentru a acumula noi prieteni şi cunoscuţi. Este perioada libertăţii şi călătoriilor, iar peripeţiile apar de la sine în calea voastră. Împrieteniţi-vă cu cât mai mulţi oameni, deoarece prietenia legată în această perioadă va fi durabilă şi benefică. Tot în această perioadă viaţa obligă oamenii să verifice legăturile vechi de prietenie şi să le rupă dacă acestea nu mai coincid planurilor pentru viitor. Mulţi oameni îşi găsesc amanţi şi amante sau intră în legături amoroase tainice. Desigur, acest lucru se întâmplă numai la oameni predispuşi spre aşa

ceva, în conformitate cu matriţa lor personală şi calitatea acesteia.

Anul personal „5” este anul schimbărilor, momentul ce aduce eliberarea de probleme şi deciziile necesare îmbunătăţirii nivelului de trai. Este o perioadă de vacanţă, o perioadă perfectă pentru a călători şi pentru a vă concentra mintea pe treburi importante şi idealuri înalte, în loc să vă „împotmoliţi” în viaţa de zi cu zi. Nu este momentul să începeţi o nouă afacere. Situaţia financiară poate fluctua, dar va fi bună în general.

Puteţi folosi energia acestui an în avantajul vostru, păstrându-vă mintea limpede, deschisă la noi moduri de a acţiona şi lărgind proiectele în curs. An bun pentru reclamă, promovare şi extindere a ceea ce deja există.

Cifra „5” are o vibraţie de iubire şi maternitate. În anul personal „5” este cel mai uşor pentru o femeie să rămână însărcinată.

Anul 6

Este anul întăririi familiei sau a destrămării acesteia. Este cel mai favorabil timp pentru iubire, dar, în acelaşi timp, este perioada care poate aduce cu sine un cutremur în interiorul familiei, pentru a verifica cât de puternică este clădirea şi fundamentul acesteia. Dacă ceea ce se poate numi construcţia familiei va rezista, în această perioadă, la acest tip de cutremur, atunci ea va deveni şi mai puternică şi va avea dreptul să păşească în viitor fără grijă. Anul este, în mod cert, favorabil pentru a întemeia sau pentru a consolida o familie, iar cei căsătoriţi deja trebuie să se ferească de a face modificări în cercul familiei lor. În acelaşi timp, este un an favorabil pentru a trece la un nou loc de trai, care poate fi un alt oraş sau o altă ţară.

Eu am observat că procentul divorţurilor în familiile care au fost create în anul numerologic cu numărul 6, măcar al unuia dintre soţi este cu mult mai mic decât în acele familii în care niciunul

dintre soţi nu s-a căsătorit în acest an. Numărul de divorţuri în familiile în care ambii soţi s-au căsătorit în anul 6 este, în general, foarte mic.

Căsătoriţi-vă în acest an şi aveţi grijă ca şi partenerul să se afle în acelaşi an al ciclului. Altfel, dacă vor apărea pe viitor probleme, atunci ele vor apărea numai din direcţia soţului sau soţiei care nu se află în anul 6 al ciclului, în momentul căsătoriei.

Este anul cel mai plăcut, în care succesul şi reuşita bat la uşă. An lipsit de probleme financiare şi momentul potrivit pentru a face mici ajustări în muncă. Veniţi cu idei noi. De asemenea, puteţi să abandonaţi proiectele care nu mai merg.

Este un an ce beneficiază de protecţie divină. Are o vibraţie domestică, pozitivă, deci este perfect pentru încheierea unei căsătorii, pentru consolidarea relaţiilor cu partenerul (a), cu copiii sau pentru a avea grijă de casă. Sprijină dedicarea în totalitate familiei. An bun pentru vindecarea rănilor şi împăcarea cu duşmanii. Perioadă bună

pentru arte şi pentru a-i servi sau ajuta pe alţii. Perioadă deosebit de înfloritoare.

Anul 7

Anul gândirii intensive, al meditaţiei şi revizuirii evenimentelor atât proprii, cât şi înconjurătoare. Este perioada revizuirii valorilor spirituale. Mulţi oameni au dorinţa de a-şi exprima propriile gânduri pe hârtie sau în societate. Este anul care aduce cu sine roadele eforturilor şi străduinţelor din trecut. Fiţi atenţi asupra sănătăţii şi ocupaţi-vă îndeaproape de orice tip de afecţiune, deoarece nu este o perioadă bună pentru a vă arunca în luptă cu pieptul dezvelit. Feriţi-vă de minciună şi falsitate. Rugaţi-vă mai mult şi întoarceţi-vă cu faţa spre Dumnezeu. Faceţi cât mai multe acţiuni caritabile sau, pur şi simplu, fiţi un bun creştin, fiindcă această formă de viaţă vă va aduce rezultate foarte bune şi vă va feri de boli şi necazuri în viitor. Vizitaţi mai mult

bisericile şi lăcaşurile sfinte. Rugaţi-vă şi căiţi-vă pentru greşelile comise în trecut. Fiţi atenţi cu lumea înconjurătoare şi nu supăraţi pe nimeni, mai ales în mod conştient, deoarece peste 7 sau 14 ani veţi primi înapoi tot ce aţi gândit şi înfăptuit în acest an. Fiţi sinceri cu voi înşivă şi cu cei din jur. Este un an foarte bun pentru apariţia pe lume a copiilor.

Dumnezeu a creat lumea în şase zile şi în a şaptea s-a odihnit. Şi pentru voi acest an personal „7” trebuie să fie un an de odihnă, de repaus, de reîncărcare, de reaşezare.

Planificaţi-vă acţiunile pentru anul care urmează. Este un an de răbdare şi aşteptare. Nu investiţi, nu plantaţi pentru viitor. Puteţi călători, dacă vreţi. Examinaţi-vă greşelile. Apelaţi mai des la introspecţie. Este un an de solitudine, de pace, de înţelepciune. Nu forţaţi lucrurile şi nu vă pierdeţi controlul. Evitaţi să faceţi mişcări majore. Rămâneţi mai mult timp acasă, păstraţi-vă locul de muncă.

<Xm. L1.

Se întâmplă ceea ce trebuie să se întâmple şi cu greu păstraţi controlul asupra evenimentelor. Se refac legăturile „pe scârţă”. Acest an aduce cu sine posibilitatea de a simţi din plin greutatea responsabilităţilor. A venit timpul să strângeţi „recoltele” şi să întoarceţi binele făcut. Este anul banilor şi al puterii. În acest an, foarte mulţi oameni ajung destul de sus şi, în acelaşi timp, alţii cad de acolo într-un mod destul de curios, neaşteptat. Este o perioadă bună pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă, dar şi de ruină şi boală, în cazul în care aţi acţionat greşit până acum. Dacă deja aveţi un bun sprijin sub picioare, atunci acest an este bun pentru diverse activităţi în business şi este propice pentru oamenii de afaceri. Pentru mulţi oameni însă, este un an periculos, deoarece trec prin diverse cumpene.

Anul personal „8” este considerat an karmic. El este de două ori mai puternic decât anul

personal „4”, mai ales în ceea ce priveşte rămăşiţele acţiunilor trecute. An de realizări şi împliniri pentru cei care au acţionat corect şi an de surprize neplăcute pentru ceilalţi. Banii vin din surse neaşteptate. Se ivesc o mulţime de ocazii, primiţi recunoaştere şi onoruri din partea celorlalţi.

Momentul este excelent pentru a căpăta un nou loc de muncă sau pentru a începe o nouă carieră. An al manifestărilor materiale. Afacerile începute merg mai bine, mai ales dacă aţi ales momentul de demarare a lucrărilor în prima jumătate a anului.

Este anul finalizării ciclului, când trebuie făcut bilanţul trecutului. Poate fi bun pentru acumularea cunoştinţelor, dar acestea trebuie triate. Acum nu trebuie create alte începuturi, dar vă puteţi gândi la schimbările pe care doriţi să le faceţi în viaţa dv. Şi vă puteţi alcătui programe şi planuri de perspectivă. Priviţi cu încredere în viitor. V-aţi ridicat pe o treaptă mai înaltă de

viziune asupra lumii. Viaţa vă va impune să vă corelaţi cu lumea înconjurătoare într-un mod nou şi diferit, dar şi lumea înconjurătoare vă va aborda într-un nou fel. Veţi fi privit şi văzut de către lume deja cu totul altfel. Apar noi responsabilităţi şi obligaţii. Aici ciclul se încheie, iar următoarea perioadă este începutul unui alt ciclu calitativ. Este timpul examenelor vieţii, care vă pregătesc pentru a intra într-o nouă fază.

Este o perioadă de terminare a proiectelor începute şi de a suporta consecinţele actelor trecute, dacă nu cumva s-a întâmplat deja acest lucru în anul anterior. Daţi drumul lucrurilor să plece, dacă spre asta tind. Nu vă agăţaţi de persoane şi situaţii care nu vi se mai potrivesc. Nu este un an bun pentru căsătorie, iar despărţirile din acest an sunt extrem de dificile şi cu consecinţe dezastruoase. Puteţi abandona relaţiile sau proiectele care v-au epuizat, dar faceţi-o ca şi cum aţi răspunde iniţiativelor altora, nu dorinţei voastre.

Este o perioadă bună pentru scris, pentru planificările anului ce urmează, pentru analize şi bilanţuri. Puneţi-vă afacerile în ordine, faceţi curăţenie după „recoltele” anului precedent.

Aşezaţi-vă cât mai comod în scaunele voastre. Începeţi prin: a vă gândi la o întrebare la care doriţi răspuns. Puteţi întreba orice, care este rolul vostru în această lume, ce anume trebuie să faceţi pentru a vă îmbunătăţi traiul de zi cu zi sau puteţi cere o analiză a modelelor pe care le urmează relaţiile pe care le aveţi cu alţii, cariera sau meseria voastră, vă puteţi analiza temerile, fricile, îndoielile sau nereuşitele. Gândiţi-vă la tot ce nu înţelegeţi de ce se întâmplă în viaţa voastră şi doriţi să înţelegeţi. Repetaţi întrebarea sau gândul până se clarifică foarte bine, până ajungeţi să ştiţi cu adevărat ce vreţi să lămuriţi, pentru a putea da o orientare clară meditaţiei care urmează. Rugaţi-vă apoi arhanghelilor să vă arate vieţile trecute sau evenimentele din această viaţă care au legătură directă cu problema care vă

preocupă. Cereţi să primiţi răspunsuri clare, fără echivoc, la întrebările pe care le aveţi. Chemaţi mental arhanghelii cu care rezonaţi cel mai bine, dar şi pe Arhanghelul Jeremiel, care vă ajută să faceţi inventarul evenimentelor deja petrecute în ordinea importanţei lor.

„Îngeri şi arhangheli, vă rugăm să ne ajutaţi să ne amintim tot ce avem nevoie pentru a lămuri problemele care ne frământă, atât din viaţa prezentă cât şi din vieţile trecute. Ajutaţine să adunăm informaţii şi să găsim răspunsuri, care să ne ajute în această existenţă. Ne dorim să ne amintim evenimentele semnificative din această existenţă şi din vieţile trecute. Şi cerem acest lucru îngerilor şi arhanghelilor veniţi să ne ajute”.

Respiraţi adânc. Ascultaţi-vă corpul şi urmăriţi-vă respiraţia şi bătăile inimii. Lăsaţi totul să curgă. Daţi-vă permisiunea să petreceţi acest timp într-o stare de profundă relaxare. Lăsaţi să plece toate grijile, neplăcerile şi nemulţumirile adunate în timpul zilelor, săptămânilor, lunilor sau

anilor care au trecut şi care acum v-ar putea abate atenţia. Rugaţi îngerii să aibă grijă de gândurile şi sentimentele voastre, astfel încât să se instaureze liniştea şi pacea în sufletul vostru.

Respiraţi profund şi relaxaţi-vă. Lăsaţi muşchii să devină calmi şi relaxaţi, fără urmă de tensiune. Relaxaţi-vă şi respiraţi din ce în ce mai profund, până ce mintea şi corpul vostru vor atinge pacea şi liniştea desăvârşite. Simţiţi prezenţa îngerilor şi arhanghelilor care au venit la chemarea voastră. Simţiţi-le mirosul şi atingerea. Respiraţi profund. Relaxaţi-vă. Vă simţiţi acum în siguranţă, detaşaţi, relaxaţi. Îngerii vin să vă vindece mintea, trupul şi sufletul. Vă echilibrează, vă reaşază câmpurile energetice şi vă luminează interiorul, ca şi cum v-aţi transforma brusc în lampioane uriaşe, care luminează totul în jur. Lăsaţi să plece orice preocupare care vă poate tulbura şi abate de la drum, orice gând care v-ar putea indispune. Simţiţi cum toate tensiunile dispar. Lăsaţi-le să plece şi întoarceţi-vă spre

starea voastră iniţială, absolut normală, de pace şi linişte, ca atunci când eraţi mici, copii la părinţi, înconjuraţi de dragoste şi căldură. Foarte bine* Lăsaţi-vă în voia sentimentelor de bine, de căldură, de iubire. Tot corpul este acum relaxat, profund relaxat. Îngerii sunt în jurul vostru şi vă zâmbesc cu aprobare. Sunt fericiţi că vă acordaţi acest timp incredibil de relaxare.

Vi se dă acum semnalul că este timpul să mergeţi mai departe. Chemaţi-l în ajutor pe arhanghelul Metatron, pentru a accesa informaţiile din Akasha. Rostiţi-i numele de 3 ori, pentru a vă face auziţi.

„Arhanghele Metatron, arhanghele Metatron, arhanghele Metatron, avem nevoie de tine aici şi acum. Deschide-ne larg uşile Bibliotecii Universale şi permite-ne să aruncăm o privire în Cartea Vieţii noastre”.

Îngerii îşi flutură mâinile în jurul vostru şi le simţiţi energia care creează o presiune a aerului, care vă înconjoară. Ştiţi că această presiune

produce o schimbare a reacţiilor corpului vostru şi se anunţă trecerea pe un alt nivel. Subconştientul vostru se deschide ca o floare. Vi se dă acceptul de accesare a înregistrărilor stocate în Akasha, Toate informaţiile privind tot ceea ce doriţi să ştiţi sunt acolo, la îndemâna voastră. Tot ce se află în memoria universală şi în voi. În faţa voastră se deschide un tunel, care străluceşte în culorile curcubeului. Este tunelul timpului şi îngerii abia aşteaptă să vă conducă înapoi în timp, din ce în ce mai departe, până veţi ajunge într-o zonă a existenţei voastre, strâns legată de problemele prezente. Îngerii vă iau de mână şi zburaţi împreună prin tunelul care îşi schimbă progresiv culorile, activându-vă şi echilibrându-vă pe rând chakrele. Vă simţiţi în siguranţă, plini de încredere, relaxaţi, pentru că ei vă asigură şi protecţia şi energia necesare călătoriei. Nu există pic de teamă. Nici îndoială, nici nerăbdare, pentru că totul este exact aşa cum trebuie să fie. Pe măsură ce înaintaţi în tunel, sunteţi fascinaţi de

culorile pe care le vedeţi. Pure, strălucitoare. Vă înconjoară, trec prin voi. Roşu… orange… galben… verde… albastru… indigo şi violet. Simţiţi legătura cu puterea şi dorinţa voastră de viaţă, cu compasiunea faţă de semeni, cu subconştientul colectiv şi cu Divinitatea. Respiraţi aceste culori şi lăsaţi-le să intre prin toţi porii pielii voastre, până ce vă inundă, se revarsă şi vă transformă. Vă simţiţi din ce în ce mai energizaţi, mai puternici, dar şi mai relaxaţi, mai detaşaţi de tot ce vă înconjoară. Mergeţi mai departe şi pur şi simplu permiteţi lucrurilor să se întâmple. Îngerii vă iubesc şi simţiţi puternic impactul iubirii divine, care este totală, caldă, necondiţionată. Simţiţi această iubire şi răspundeţi-i. Permiteţi acestei călătorii să vă dezvăluie adevărul, indiferent care ar fi el, indiferent dacă vă convine sau nu. De la adevăr se poate construi orice, de la minciună, doar un uriaş cu picioare de lut. Totul se află în divin şi în perfectă ordine. Cereţi energiilor tunelului să vă ducă mai departe, tot mai departe.

Energia vă pătrunde prin piele, vă echilibrează, vă vindecă, vă face mai puternici. Amintiţi-vă de ce sunteţi aici. Alungaţi orice urmă de teamă în legătură cu ce veţi găsi dincolo de tunel.

O lumină albă, orbitoare scaldă acum totul. Este lumina lui Iisus, strălucitoare, cu un iz uşor metalic. Lumina este deasupra voastră, dedesubt, de jur-împrejur, pretutindeni. Deveniţi conştienţi de faptul că este cea mai frumoasă lumină pe care aţi văzut-o sau aţi simţit-o vreodată. Intraţi adânc pe nivelele cele mai profunde ale subconştientului vostru şi extrageţi tot ce găsiţi acolo – răspunsurile la întrebările voastre şi informaţiile de care aveţi nevoie.

Ieşiţi din tunel… Remarcaţi că peisajul s-a schimbat. Sunteţi acum pregătiţi să experimentaţi ceea ce urmează, îngerii vă stau alături. Vă încurajează şi vă zâmbesc continuu. Permiteţi subconştientului vostru să pătrundă mai adânc în timp. Spuneţi: „Predau comanda Sinelui meu Superior”. Permiteţi apoi Sinelui vostru Superior

să-şi reamintească cine şi unde aţi fost, cu cine eraţi şi ce făceaţi atunci. În faţa voastră se află o uşă, iar în spatele acelei uşi se află toate trăirile şi experienţele de viaţă ale acelui moment, pe care îl căutaţi. O altă existenţă poate, un alt timp, un alt spaţiu. Când sunteţi gata, deschideţi uşa. Pătrundeţi în acel timp, în acea existenţă. Primul lucru pe care îl vedeţi este o lumină albă, strălucitoare, iar atunci când ea se risipeşte, priviţi-vă picioarele. Ce aveţi în picioare? Ce fel de încălţări? Sau poate sunteţi desculţi? Ce epocă este? în ce parte a pământului? Sau poate undeva în spaţiu? Pe o altă planetă? Lăsaţi imaginaţia să curgă şi operaţi cu simbolurile ce vi se dau. Orice informaţie este preţioasă la ieşire, oricât ar părea de fantastică. Sunteţi bărbat sau femeie? Ce culoare are pielea voastră? Simţiţi, vedeţi sau pur şi simplu ştiţi ce vă înconjoară, cine vă înconjoară. Cine se mai află acolo? Ce spune? Ce face? Ce legături are cu prezentul vostru? Ce doreşte să vă transmită? Priviţi adânc în ochii celor de acolo? Vă

aminteşte cineva de altcineva din această existenţă? Şi dacă DA, de cine? îngerii sunt acolo, cu voi, gata să vă arate fiecare greşeală, ca şi repercusiunile ei ulterioare. Transformaţi ura în iubire, răzbunarea în iertare, distrugerea în refacere, învăţaţi-vă lecţia şi vindecaţi energetic trecutul. Îngerii vă învaţă tot ce aveţi nevoie ca să reuşiţi. Puneţi iubire şi compasiune în tot ceea ce faceţi.

Este timpul să părăsiţi acest loc. Mulţumiţi îngerilor care v-au însoţit şi îndreptaţi-vă spre uşă. Păşiţi în afara ei şi reveniţi în interiorul vostru. Respiraţi prin inimă, ca şi cum inima ar avea un nas sau ca şi cum inima ar fi ea însăşi un nas. Inspiraţi prin inimă (ANAHATA), expiraţi prin chakra de la baza gâtului (VISHUDA), inspiraţi prin chakra de la baza gâtului, expiraţi prin cel de-al treilea ochi, inspiraţi prin al treilea ochi (AJNA – punctul dintre sprâncene), expiraţi prin chakra din creştetul capului (SAHASRARA – chakra coroană), inspiraţi prin creştetul capului şi expiraţi sus, mult

deasupra capului, unde se află o sferă plină cu energie aurie, strălucitoare.

Imaginaţi-vă că vă aflaţi în acelaşi timp pe planurile interioare şi pe planurile exterioare. Găsim acolo un templu de aur. Intrăm în templu. Ne întâmpină un înger minunat şi ne conduce într-o cameră specială, o cameră a manifestării, a materializării. Pereţii sunt acoperiţi cu cristale care amplifică totul de îndată ce se ajunge în plan fizic. Pe planurile interioare există 3 îngeri, care ne înconjoară, ne îndrumă şi care amplifică tot ceea ce dorim să manifestăm. Din toate ideile minunate pe care le-am putea pune în practică ca maestru înălţat care suntem, o alegem pe cea care este spre binele nostru cel mai înalt şi spre binele celor cu care venim în contact. Ne ridicăm prin acoperişul templului. Vedem vibraţia luminii. Vedem energiile care se, e mişcă. Mergem acolo unde găsim energia a ceea ce dorim să materializăm. O găsim în nemanifestat. Ne apropiem de ea şi ca maeştri înălţaţi ce suntem,

vindecăm această energie. O privim, o primim în interiorul nostru. Observăm cum arată. O atingem. Din ce este făcută? Ce culoare are? Ce miros? Cum se mişcă? Se mişcă înainte sau înapoi în timp? Cât de mare este? Interacţionaţi cu ea. Îmbrăcaţi-o în lumină. Modelul ei devine din ce în ce mai frumos, mai aproape de perfecţiune. Vedem un simbol şi acest simbol poate fi tocmai ceea ce dorim să manifestăm. Un animal, un semn geometric sau orice altceva. Puncte mici, strălucitoare se apropie de voi şi particulele pătrund în interiorul vostru. Atrageţi spre voi această masă energetică uriaşă, cu care vă contopiţi. Simţiţi cum particulele noii energii pătrund în interiorul vostru şi se produce o osmoză între noile particule şi propria voastră energie. Vedeţi cum merg spre ADN-ul vostru. Fiecare parte din voi vibrează şi pulsează chiar şi în corpul fizic.

Atrageţi această energie spre Plexul Solar. Imaginaţi-vă acolo ceva ca un melc, care începe să

se învârte, făcând mişcări circulare, în timp ce iese în afară, astfel încât deveniţi voi înşivă un uriaş magnet şi începeţi să atrageţi tot ce vă doriţi. Vedeţi acest vârtej cum se depărtează de voi, până când ajunge într-un anumit punct şi atrage de acolo tot ce aveţi cu adevărat nevoie. Ceea ce doriţi să manifestaţi. Priviţi-vă înconjuraţi de lumină. Priviţi cum în faţa voastră dorinţele pe care le aveţi apar ca holograme scăldate în lumină. Totul în 3 D, în culori strălucitoare, însoţite de sunete nepământene. Priviţi lumina ce inundă totul. Simţiţi vibraţiile. Urmăriţi lumina care pătrunde direct în inima voastră. Simţiţi-o în inimă ca pe un uriaş magnet, care se uneşte cu voi pe plan fizic. Simţiţi îngerii din jurul vostru şi ştiţi că totul vine spre voi, într-un mod perfect, la momentul perfect, într-o curgere perfectă. Mulţumiţi îngerilor şi arhanghelilor care v-au ghidat, v-au apărat, v-au dezvăluit adevărul şi v-au găsit soluţia optimă pentru problemele voastre.

Este timpul să vă întoarceţi din nou în lumea

fizică, materială. Respiraţi profund, lin şi conectat de 3 ori. Inspiraţi prin sfera de aur plină cu îngeri, expiraţi prin creştetul capului. Inspiraţi prin creştetul capului, expiraţi prin al 3-lea ochi. Inspiraţi prin al treilea ochi, expiraţi prin chakra de la baza gâtului. Inspiraţi prin chakra de la baza gâtului expiraţi prin inimă. Inspiraţi prin inimă şi rămâneţi acolo. Şi doar FIŢI!

Când sunteţi gata, mişcaţi mâinile, picioarele, vă întindeţi, căscaţi.

3 Legile Universului

4

i) Legea Echilibrului

Legea Echilibrului este cea mai puternică lege din Univers. Ea guvernează absolut tot acest Univers. Toată lumea vorbeşte despre legea atracţiei, dar nu aceasta este cea mai puternică lege. În funcţie de legea echilibrului se aplică toate celelalte legi.

Conform ei, cel care încalcă echilibrul atrage

spre el Forţele de Echilibrare, care restabilesc lucrurile, indiferent de ceea ce credem noi că trebuie să se întâmple. Absolut tot ce există în acest Univers este perfect echilibrat, iar cei care strică acest echilibru sunt pedepsiţi. Indiferent de intenţia pe care au avut-o, indiferent de ce gândeau ei că vor face, forţele de echilibrare vin de îndată, iar oamenii respectivi se găsesc curând într-o situaţie mai mult decât neplăcută.

Suferinţa, în orice s-ar prezenta ea, nu este o pedeapsă pentru păcatele noastre, ci consecinţa dezechilibrului pe care l-am creat. Nu se poate vorbi de responsabilitate decât atunci când suntem conştienţi că există legi pe care trebuie să le respectăm pentru a ne menţine în echilibru.

Universul nu răspunde la cuvinte, la intenţii sau acţiuni. Universul răspunde numai la vibraţie (starea pe care o avem în acel moment – bună sau rea). Şi, conform Legii Atracţiei, dacă suntem în echilibru, vom atrage spre noi persoane, situaţii şi lucruri în echilibru, iar dacă suntem în

dezechilibru atragem persoane, situaţii şi lucruri în dezechilibru. Nu are importanţă ce intenţie am avut; şi drumul spre Iad este pavat cu bune intenţii.

Legea Atracţiei spune că echilibrul atrage tot echilibru, iar dezechilibrul determină tot dezechilibre.

În Univers, totul vibrează, este într-o continuă mişcare. Absolut totul este format din energie ce vibrează la anumite frecvenţe. Pe baza acestei teorii, conform Legii Atracţiei, noi suntem precum un magnet: atragem în viaţa noastră lucruri, întâmplări, persoane, evenimente în rezonanţă cu ceea ce gândim. Gândurile noastre vibrează la o anumită frecvenţă, iar noi ne asemănăm, din acest punct de vedere, cu o staţie de emisie-recepţie. Emitem, dar şi primim semnale. Primim lucruri şi întâmplări în rezonanţă cu gândurile şi sentimentele pe care le emitem. Fiind într-o stare de spirit pozitivă, optimistă,

încrezătoare, atragem acele circumstanţe care vor reflecta acea stare. Prima oară trebuie să zâmbim noi şi apoi vedem imaginea din oglindă, care zâmbeşte şi ea.

Mulţi oameni, în ciuda faptului că se găsesc într-o relaţie mai puţin benefică, conform unei credinţe mai vechi conform căreia „cui pe cui se scoate” (care este unul dintre cele mai nocive lucruri pe care le puteţi face), intră rapid într-o altă relaţie. Se aflau deja în dezechilibru atunci când au rupt relaţia. Conform acestei legi, ei nu pot atrage decât persoane aflate tot în dezechilibru. Apoi vine clipa în care spun: „Doamne, acum e chiar mai rău decât înainte”. Este firesc să fie aşa. În mod normal ce trebuiau să facă? Să se retragă puţin, să vadă exact ce aşteptări au, ce doresc de la acea relaţie, de la ei înşişi şi de la partener şi de abia după aceea să aştepte să atragă conform legii atracţiei persoana cu care să se potrivească.

Legea Bumerangului presupune că ceea ce trimiţi spre exterior, acel lucru îl primeşti înapoi. Faci bine, primeşti bine, faci rău, primeşti rău. Concret, primim exact ceea ce dăm, ceea ce trimitem în Univers: bucurie, tristeţe, suferinţă, depresie sau fericire.

Dar ce se petrece, de fapt, atunci când faci bine şi primeşti rău? Toate acestea se întâmplă atunci când apar sentimentele negative (orice sentiment care îţi schimbă frecvenţa şi te face să te simţi rău). Sentimentele negative sunt de două feluri: cele pe care le îndreptăm împotrivă altora, iar atunci intrăm sub incidenţa legii „am trimis rău, primim rău”, şi cele pe care le îndreptăm chiar împotriva noastră. Cei mai mulţi dintre voi nu vă daţi seama că vă faceţi vinovaţi în momentul în care vă faceţi vouă înşivă rău.

Sentimentele negative iau naştere:

a) în relaţiile călău – victimă

b)

Călăul face exact ce ştie el să facă. Dar nu este decât un potenţial călău, atâta timp cât nu găseşte o victimă care să fie dispusă să îşi aroge rolul de victimă. Deci, din punctul de vedere al Universului, victima este vinovată de distrugerea echilibrului prin acceptarea rolului de victimă şi transformarea călăului din potenţial călău în real călău.

c) în cazul sacrificiilor

d)

Dacă faci un serviciu cuiva care îţi este recunoscător şi caută să se revanşeze într-un fel sau altul, este vorba doar de un schimb ca oricare altul în Univers. Dar când faci sacrificii pentru cineva care nu merită, rezultă sentimente negative (revoltă, disperare, nemulţumire, frustrare etc), care distrug echilibrul Universului. Înţelegeţi acum de ce vă merge rău, deşi voi sunteţi foarte

bine intenţionaţi? De ce ajutaţi pe cineva şi acela se întoarce împotriva voastră? V-aţi gândit vreodată că, atunci când faceţi Bine unui om, prima oară vă poate fi chiar recunoscător, a doua oară devine stânjenit sau indiferent, a treia oară se gândeşte deja că „dacă face chestia asta, probabil că-şi permite… lasă-l, că are de unde să dea”, iar a patra oară deja devine duşmanul vostru şi vă va un ştiţi de ce? Pentru că se gândeşte că voi puteţi face lucruri de care el nu este capabil, crede că el nu este capabil de un asemenea act de generozitate. Iar în momentul în care pe om îl înjoseşti el se va ridica împotriva ta.

Legea Bumerangului spune că întotdeauna victima este cea care trebuie să plătească şi nu criminalul. De ce? Pentru că un criminal este doar un potenţial criminal până găseşte victima care să îl transforme într-un real criminal. Şi atunci, din punctul de vedere al Universului, victima care a acceptat să fie victimă este cea care dezorganizează Universul şi se transformă într-un

virus care trebuie eliminat. Victima spune „Cât m-am sacrificat, câte am făcut pentru el sau ea... Şi tot eu, care sunt plin de bune intenţii să plătesc?” Bineînţeles, pentru că altfel criminalul ar fi rămas doar un potenţial criminal. Cine l-a făcut criminal cu adevărat? Victima.

Multe lucruri sunt cu totul altfel decât credem noi, oamenii, că sunt. Când o să derulaţi evenimentele din viaţa voastră, vă veţi da seama de ce vi s-a întâmplat tot ce vi s-a întâmplat şi vă daţi seama ce puteţi face ca să nu mai treceţi prin tot ce aţi trecut. În caz contrar, toate învăţăturile pe care le primiţi, de la oameni foarte bine intenţionaţi de altfel, prieteni, familie, preot, profesor, psiholog, astrolog, ş.a.m.d. Vă îngroapă şi nu vă scot la lumină. Şi pe urmă vă întrebaţi: „De ce eu? De ce mie? De ce...” Fără să înţelegeţi că, de fapt, ca la biliard, o bilă loveşte o altă bilă şi, când are loc un eveniment, el este urmarea unei cauze pe care noi nu o mai vedem, pentru că noi căutăm numai în jurul efectului, iar acel

eveniment este rezultanta celor care au aceeaşi lecţie de viaţă. Atunci este foarte dificil să vezi de ce se întâmplă ceva anume.

Nu o dată am auzit, de exemplu, „eu nu iau bani pentru tratament”. V-aţi gândit că, în felul acesta, se dereglează echilibrul pe care îl are Universul? Nu trebuie să iei bani, dar să îl trimiţi pe omul acela să îţi aprindă o lumânare la biserică este tot o echilibrare. În „ochii” Universului, nu înseamnă că, dacă tu i-ai dat o casă cuiva, acela trebuie să îţi dăruiască o maşină. Dar trebuie ca fiecare să primească şi să ofere. Majoritatea dintre cei pe care îi întâlnesc la cursurile acestea sunt dintre cei care dăruiesc, dar nu ştiu să primească. Şi vă întrebaţi de ce vă merge rău. Nu trebuie să luaţi bani, dar îl puteţi lăsa pe cel pe care l-aţi ajutat să facă ceva pentru voi, chiar dacă nu aveţi nevoie. Lăsaţi-l să se revanşeze într-un fel sau altul faţă de voi. Altfel, voi sunteţi cei care aţi dereglat echilibrul şi voi veţi primi pedeapsa.

Lăsaţi-i pe oameni să simtă cu puterile lor

mici că pot să facă ceva pentru voi. Eu aveam la cabinet nişte bătrânele care aveau pensii de mizerie. De la unele la care am mers acasă, pentru că nu se mai puteau deplasa, chiar nu aş fi putut să iau nimic. M-aş fi simţit că ultimul om dacă le-aş fi luat bani pentru consultaţia respectivă, a Dar le-am lăsat să vină să îmi aducă câte o prăjiturică. Poate nici nu mâneam prăjitura aceea şi o dădeam primei paciente care intra în cabinet, dar dacă leaţi fi văzut ochii… câtă lumină puteau să aibă şi câtă iubire dăruiau… Mă luau în braţe şi mă sărutau…

Atât timp cât dai voie ca ceilalţi să îşi exprime recunoştinţa, legile echilibrului şi ale Universului se restabilesc.

Cel mai urâtlucru de pe pământ este să îţi fie milă de cineva. Pentru că tu te poziţionezi undeva deasupra acelui om şi te socoteşti superior. Ţi-e milă de un cerşetor, ţi-e milă de un om cate şi-a pierdut casa… Implicit, în sinea ta gândeşti: „ia uite, eu stau deasupra, el este mic”. Mila este

primită în cel mai rău mod cu putinţă, iar ceea ce creăm noi în celălalt este duplicitate, mizerie şi ură.

Eu am văzut lucrul acesta la copiii pe care îi am în grijă. Ne întâlnim mai multe persoane o dată pe lună. Unii au venit cu ideea să adunăm bani şi să facem nu ştiu ce. Eu am zis nu. Bineînţeles că m-am sfătuit cu îngeraşii. În momentul în care se adunau bani, fiecare ar fi venit şi ar fi zis „De ce i-ai dus la Peleş şi nu i-ai dus nu ştiu unde...?” „De ce ai luat microbuzul cu 22 de locuri şi nu ai luat microbuzul cu 15 locuri...?” Aşa că am refuzat propunerea să adunăm bani; toate cheltuielile, toate deplasările sunt din banii pe care îi câştig eu. Dacă voi vreţi să îi ajutaţi, duceţi-le lucruşoare de îmbrăcat, mâncare, dar mergeţi voi să oferiţi aceste lucruri. Să vadă copilul acela de la cine vine jucăria. Să vadă că dulciurile au venit de la tine. Copiii nu mănâncă şi nu se îmbracă numai astăzi, aşa că puteţi face în aşa fel încât, pe rând, când se adună

2 – 3 maşini, să mergeţi să îi şi vedeţi.

Ştiţi cât de frumoşi sunt aceşti copii? Pretutindeni unde am mers cu ei toată lumea ne-a lăudat. Nu îi cresc eu! Mihaela este cea care îi educă, stă toată ziua cu ei acolo, dar faptul că ei simt doar iubire şi nu milă i-a făcut să crească frumos. Pentru că nu poate să îţi fie milă de un copil când te duci, îi dai o jucărie şi îl iei în braţe. Dacă simţi milă, mai bine stai afară. Iar faptul că sunt doar banii mei la mijloc nu creează niciodată discuţii. Eu am mai avut nişte experienţe deosebite când am strâns bani pentru sinistraţi, pe vremea inundaţiilor. Nimeni nu dorea să adune banii, nici să se ducă să alerge, dar după ce lucrurile demarau cumva, toată lumea avea ceva de comentat. Şi atunci cel mai bine este să nu îi laşi să îţi spună cum şi ce să faci.

La un moment dat, venise o doamnă care nu era chiar din grupul nostru, dar acolo multă lume vine şi spune că o face doar pentru că se simte bine; de fapt, nu înţeleg nimic din ce se întâmplă

acolo, dar se simt bine şi mai vin. Nicio problemă. Una dintre aceste doamne socotea că ar face im mare serviciu atât nouă, cât şi copiilor, dacă ar lua o fetiţă de aproximativ 14 ani să aibă grijă de socrul ei, care era foarte bolnav. Iar eu am întrebat-o: „Dacă ar fi fata ta, aşa ai face?? Faptul că este orfană te face să o iei ca să faci ce?!? Să te ajute pe tine? Dar de ce nu angajezi o femeie? Există persoane calificate pentru aşa ceva. Cum îndrăzneşti tu să iei un copil şi să îi faci viaţa amară? De ce? Pentru că el nu are părinţi? Ne are pe noi!” Iar doamna se uita, pur şi simplu, şi nici măcar nu înţelegea că greşeşte. „Dar cum? Doar câştigă şi ea un bănuţ...” Asta era important, să câştige un bănuţ sau să îşi trăiască copilăria? Au venit acolo tot felul de personaje care spuneau că doresc să ia nu ştiu ce copil... dar eu am refuzat Acolo toţi sunt fraţi, câte trei, câte cinci. Nicio familie nu vrea să ia 2,3,5 copii odată. Sunt fraţi, vor creşte toţi ca fraţii şi nimeni nu are voie să îi despartă.

Repet, nu ne putem feri de cei care gândesc urât, fac rău, de unii care fac prostii chiar fără să îşi dea seama, dar putem să facem în aşa fel încât să nu dăm naştere la asemenea lucruri sau să le punem la punct în momentul în care apar.

Dacă tu umbli în miez de noapte când ţi se spune că sunt hoţi pe stradă, criminali sau că bântuie vreun Râmaru, nu înseamnă că te apără Dumnezeu; într-un asemenea caz, încercam să îmi dau seama ce se întâmplă cu legea atracţiei. „Dacă mă apără Dumnezeu, eu merg singur în mijlocul nopţii, chiar dacă bântuie criminalul…” Dar de ce trebuie să te pui într-o situaţie care să atragă răul? Deja asta este inconştienţă. Dumnezeu te apără, că aşa face El întotdeauna, dar poate te apără după ce te-a lovit cineva în cap. Se spune: „Dumnezeu îţi dă, dar nu îţi bagă în traistă”. El te ajută în momentul în care tu nu mai eşti capabil să te ajuţi. Dacă poţi să te ajuţi singur, fă-o. Pentru că aşa este normal.

În momentul în care un părinte – şi să ştiţi că

cel mai greu este să fii părinte, iar Dumnezeu este părinte, cel mai greu lucru pentru tine este să îl laşi pe copilul tău să îşi facă lecţiile, să-şi facă greşelile. Câţi dintre voi aţi ascultat mereu de părinţi? Există vreunul? Nici eu nu am ascultat. Am dat foc la casă. Există vreunul care a socotit că părintele are dreptate în momentul acela şi care nu a vrut să se răzvrătească? Toţi aţi făcut la fel. De ce, acum când sunteţi părinţi, încercaţi să îi păziţi pe copiii voştri de greşelile pe care trebuie să le facă?

A fi părinte înseamnă să stai alături de copilul tău şi să îl ajuţi atunci când îţi cere ajutorul şi în felul în care îţi cere ajutorul. Atât şi nimic mai mult.

A fi părinte înseamnă să fii acolo când are nevoie de tine şi când vrea să se îndrepte.

A fi părinte nu înseamnă – ceea ce aud foarte des în ultimul timp – că, dacă este criminal sau hoţ, tu trebuie să îl aperi. Cum să aperi un criminal, chiar dacă este copilul tău? Poţi să fii

alături de el, să te duci la închisoare să îi duci mâncare, dacă nu are unde să stea, îl poţi lăsa să vină la tine, deşi poate te omoară şi pe tine… Dar cum să spui că este bine că a furat, că a minţit, că a înşelat, că a escrocat şi el să ştie că tu, ca părinte, îl aperi. Nu. Atunci când face rău trebuie să îi spui acest lucru. Dar trebuie să fii lângă el atunci când vrea să se îndrepte. Dar nu îl aperi atunci când face lucruri rele. Ce înţelege el atunci? Că este foarte bine aşa şi că aşa trebuie să facă, nu?

Cu Dalai Lama am avut o discuţie când au venit tot felul de ziarişti care l-au întrebat: „Dalai Lama, ştiai că vor veni chinezii şi o să năvălească peste voi şi o să vă măcelărească acolo?” Şi el a răspuns: „Da. Am avut chiar nişte vise care erau premonitorii. Am ştiut că vor veni acele timpuri”. „Şi de ce nu ai avertizat poporul, de ce nu i-ai spus nimic?” „Pentru că sunt părinte şi pentru că oamenii trebuie să îşi facă lecţia”. Vă daţi seama cât este de greu pentru tine să ştii unde se duce,

să ştii ce va face şi totuşi să nu îl poţi opri? De fapt, nu trebuie să îl opreşti, ci să îl laşi să îşi facă lecţia.

După ce ne-am întors de la Paris, după ultima operaţie, Simonei i s-a refăcut complet ochiul drept, nervul optic era bun şi eram programate deja să i se planteze acolo o mini cameră. Camera ar fi trimis informaţia la creier, iar ea ar fi văzut.

Am plecat împreună la Ghighiu, la mănăstire, iar ea a stat foarte mult în faţa icoanei Maicii Domnului, icoana făcătoare de minuni de acolo. Când am plecat pe drum, Simona mi-a zis: „Maica Domnului mi-a spus că, dacă voi vedea prin mijloace omeneşti, se va întâmpla un rău mai mare”. Dar eu – şi eu sunt tot om, la fel ca şi voi, şi învăţ pe pielea mea –, nu puteam să stau liniştită şi să nu fac tot ceea ce era omeneşte posibil pentru ca ea s-a vadă. Am târât-o până în America, i-am făcut operaţie, am dus-o la Paris, i-am făcut altă operaţie şi ar fi văzut într-adevăr, deja ar fi văzut. Rezultatul este că, după ce ne-am întors de

la operaţie, din cauza anesteziilor care i s-au făcut, la o lună de zile a făcut infarct. Trei infarcte, unul după altul, în trei ore, ca să fie sigură că n-o mai putem opri.

Pe parcursul acestei ultime luni, Simona a început să spună ce să fac cu casă, ce să fac cu firma, pentru că eu trecusem totul pe numele ei. Îmi spunea mereu: „La înmormântare la mine… aşa să fie… vezi să nu plângă nimeni, adu-le aminte că ne tragem din Daci şi că moartea nu este decât o trecere într-o lume mai bună. Spune-le că există lumea aceea mai bună. Spune-le să fie liniştiţi…”

O lună de zile am stat şi doar am privit, nu am avut ce să fac. Vreau să înţelegeţi că, atunci când copilul vostru trece printr-o lecţie care pentru el este foarte dificilă, nu vă ajută cu nimic să plângeţi, să vă smulgeţi părul din cap, să încercaţi să schimbaţi lucrurile, pentru că nu faceţi decât să îl privaţi de lecţia respectivă şi să îi accentuaţi greutatea. Dacă nu dai un examen la

momentul respectiv, tot îl dai, în alţi ani, dar tot U dai şi, de obicei, este mai greu. Nu puteţi face nimic.

Vin mame pe care le aud spunând o altă aberaţie: „Doamne, pune povara pe umerii mei, că eu sunt mama, eu pot să duc… Ia tu de pe umerii copilului meu şi lasă-mă pe mine…” Ştiţi ce se întâmplă? O păţiţi şi voi şi copilul.

Dacă voi spuneţi „Vreau şi eu o casă ca a aceluia”, de fapt nu veţi avea şi voi o casă ca a aceluia. Va pierde el casa şi va fi exact în poziţia voastră. Aveţi grijă ce vorbiţi. Aveţi grijă ce gândiţi, pentru că lucrurile nu stau chiar aşa cum credeţi voi, ci ele merg după cu totul şi cu totul alte reguli. În momentul în care v-aţi uitat la omul acela, că are o casă atât de frumoasă, vibraţia voastră este foarte joasă când spuneţi „vreau şi eu o casă ca a lui”. Pentru că voi îl invidiaţi că el are o casă pe care voi nu o aveţi. Şi atunci când vi se răspunde, vi se răspunde la vibraţia pe care o aveţi. Invidia nu creează vibraţii înalte. Chiar dacă

voi spuneţi că nu sunteţi invidioşi, în momentul în care observaţi că el are o casă mai frumoasă şi vă comparaţi cu el, sentimentele pe care le aveţi nu sunt frumoase.

Ego-ul se manifestă în dublu sens.

O dată se umflă când omul spune: „Ai văzut cum l-am pus pe ăla la punct? Mamă, ce tare am fost... am rezolvat lucrurile, eu sunt mai cu moţ...”

Dar tot ego-ul este cel care, în momentul în care aţi ajuns în postura de victimă, nu vă lasă să acceptaţi că sunteţi fraieri. Şi ca să nu acceptaţi acest lucru deveniţi victima perfectă. Începeţi să vă plângeţi peste tot despre ce vă face X. Dar X vă face pentru că voi îi permiteţi.

La un moment dat, intrase în direct la o emisiune o doamnă care spunea că ea a stat timp de 20 de ani lângă bărbatul ei, care o bătea şi care se îmbăta şi îi bătea şi copiii. Făcuse asta ca să îi poată crește. Chiar aşa s-a şi exprimat: „Să-mi salvez copiii, că unde mă duceam eu cu doi copii?” Şi am întrebat-o: „După 20 de ani cum este fata

dv?” „E căsătorită, dar nu o duce bine, că tot aşa are şi ea un bărbat care o bate şi tot aşa bate copiii”. Ce a văzut la mamă, face şi fata în continuare. Mama a fost cea care a pregătit-o pentru un asemenea destin. „Dar băiatul ce face?” „Nu vrea să se însoare, este un derbedeu…” îi spun doamnei: „Ce a văzut la tată? Tatăl l-a pregătit pentru viaţa pe care o duce acum. Deci, copiii nu au fost salvaţi. Ok. Soţul dv. A intrat la dezalcoolizare, a încercat să facă ceva?” „Nu. Este din ce în ce mai rău. Are şi ciroză…” Deci nici el nu a fost salvat, „Dumneavoastră?” „Sunt foarte bolnavă…”, Atunci pe cine aţi salvat, doamnă?” „Pe nimeni”. Ce a făcut ea, de fapt? Nu a făcut decât să îi distrugă pe toţi cei care erau acolo.

Vine o altă femeie care spune: „Am auzit că fostul meu bărbat se însoară! Şi mă duc să îi spun eu femeii ăleia cu care vrea el să se însoare cât de ticălos este, că nu făcea nimic, că nu ştiu ce…!” îi replic: „Potoliţi-vă, doamnă. Lăsaţi-i să se căsătorească, urmăriţi dacă puteţi ce se întâmplă

şi vedeţi şi spuneţi-mi peste 2 – 3 luni”. Vine şi spune: „Nu se poate! Spală rufele, se duce şi face piaţa…” De ce? Pentru că cealaltă femeie nu i-a permis. Cine l-a învăţat să nu facă nimic? Cine l-a învăţat că poate să fie cantitate neglijabilă, femeia din preajma lui? Ea. Dacă voi permiteţi oamenilor să vă facă rău, ei o vor face.

Vin oameni destul de des la mine şi spun: „Nu vrea să facă nimic!” „Dar cine l-a învăţat, Dumnezeule? Că tot ce trebuie el să facă este să citească ziarul când vine de la serviciu…” „Da, doamnă, dar pe atunci îl iubeam foarte tare şi simţeam nevoia să îl răsfăţ”. Asta este, acum tragi consecinţele acelei inconştienţe. Totul se face împreună.

Nu trebuie să îl desconsideri pe celălalt şi nici să îl pui pe piedestal. Trebuie să aveţi grijă unul de celălalt. Este firesc să fie aşa.

Vin mămicile şi spun: „S-a însurat băiatul meu cu o ticăloasă. Nu îl lasă să îmi dea telefon, nu îl lasă să vină pe la mine…” Adică om în toată

firea şi cu copii, îl ţine nevasta să nu se ducă la mamă. Asta chiar este o aberaţie. Dar mama, ani de-a rândul, i-a făcut pantofii, i-a făcut sandviciurile, i s-a înclinat ca unui idol… Soţia lui nu face la fel. Ea probabil i-a spus: „Dacă nu îmi faci şi tu mie pantofii după ce eu ţi-i fac, a doua oară nu mai fac asta”. Şi atunci a învăţat că acea femeie are o valoare pe care şi-o cunoaşte.

Majoritatea oamenilor ori se supraevaluează ori se subevaluează. Şi într-un caz, şi în altul, este rău. Bine este să pretinzi ceea ce, într-adevăr, ţi se cuvine. În momentul în care faci „sacrificii”, înseamnă, de fapt, că dai ceva cui nu merită. Dacă ai făcut un serviciu cuiva care îţi este recunoscător, care încearcă, într-un fel sau altul, să îţi facă şi el un serviciu, totul se echilibrează din punctul de vedere al Universului şi totul este ok. Dar dacă tu tot faci servicii unor oameni care nu merită, atunci tu eşti cel care eşti pedepsit de Univers. Pentru că tu eşti cel care produci dezechilibre, eşti, precum am mai spus, finanţator

de vicii şi trebuie să fii eliminat. Aţi înţeles de ce vi s-au întâmplat atâtea lucruri de-a lungul vieţii?

Am observat un lucru la feţele tinere de acum. Întâlnesc un băiat şi vor neapărat să consume relaţia aceea repede de tot, repede se mărită cu el, repede calcă, spală, pe urmă se miră că după 3 – 4 luni primesc un şut undeva şi se trezesc din nou singure. De ce? Pentru că s-a consumat relaţia prea repede şi a intervenit plictiseala. Simplu! Majoritatea femeilor tind să devină sclave, ca nu cumva să intre în concurenţă cu alte femei. Eu nu am fost niciodată geloasă, iar bărbatul meu era atât de frumos, ca un actor de cinema. Dar eu nici nu am ştiut mult timp că el este frumos, mi-am dat cu adevărat seama atunci când intram în tot felul de magazine şi vedeam că vânzătoarele rămân aşa... şi uită să ne mai servească. Nu mi-am pus problema că, dacă femeile vin şi îi fac curte, ar putea să mă lase, pentru că eu eram convinsă că nu mai găseşte una ca mine. Iar dacă pleca, era problema lui, însemna

că nu a ştiut să mă aprecieze. Învăţaţi să gândiţi în acelaşi fel. Iar voi, domnilor, gândiţi asemenea. Pentru că am văzut bărbaţi care veneau la mine după nişte relaţii cu femei cărora eu, sinceră să fiu, nici bună ziua nu le-aş fi dat. Ştiau în sinea lor că femeile stau cu ei numai pentru banii lor, erau doamne „decorative”. Nu stăteau de vorbă cu bărbatul respectiv decât dacă scotea banul din buzunar, iar când nu avea banul erau foarte ocupate sau le durea capul. Voi credeţi că acei domni nu ştiau în sinea lor ce fel de femei stau lângă ei? Fiecare om ştie pe cine are alături, dar nu erau siguri pe ei. Ei credeau că au nevoie să cumpere femeile respective. Iar femeile acelea nu merită nici măcar să le ţii la uşă.

Un lucru ciudat se întâmplă în vremurile noastre. Eu mă uit la fetiţele acestea care vin la mine şi cu care trebuie să stau de vorbă separat. Pentru că, dacă mamele lor ar auzi ce îmi povestesc, s-ar îngrozi şi cred că s-ar îmbolnăvi. Nu vă puteţi închipui ce pot să se înveţe unele pe

altele. Şi băieţii şi feţele să facă aceleaşi lucruri. Cât pot să fie de depravaţi... Asta este... Ce se poate face? Nimic.

Din fericire, printre aceşti copii apar din timp în timp şi copii curaţi. Dacă ei o apucă pe drumul aceasta, nu îi poţi trezi decât dacă se trezesc singuri. Şi am avut şi asemenea cazuri când l-au văzut pe Iisus sau s-a întâmplat ceva printr-o experienţă foarte dură şi s-au îndreptat. Dar nu poţi face lecţiile înlocui lor. Dacă au luat-o pe drumul acesta, nu avem ce face. Societatea este cea pe care o meritǎm.

Vin la mine oameni de vârsta mea şi îmi spun: „Nu mă înţeleg deloc cu copilul!” Din fericire, erau nişte copii

care erau ok, dar nu voiau sub nicio formă să accepte regulile pe care noi le-am făcut. Deci, ei se răzvrăteau. Dar dreptate aveau copiii, nu părinţii. Nu erau copii răi, pur şi simplu ei nu

acceptau o lume pe care am făcut-o noi şi nu voiau să trăiască aşa.

În momentul în care mi-am dat seama de acest lucru, i-am chemat pe părinţi, i-am chemat pe copii şi am spus: „Uite, copiii voştri vor aşa, aşa, aşa... Voi vreţi să îi învăţaţi lucrurile pe care voi deja le-aţi făcut. Vă place lumea pe care o aveţi voi? Vă plac casa pe care o aveţi, serviciul, prietenii pe care îi aveţi, chiar căsătoria pe care o aveţi? Vă plac toate lucrurile acestea?” „Nu.”, Atunci de ce vreţi să le creaţi şi lor acelaşi gen de viaţă? Măcar lăsaţi-le posibilitatea să încerce altceva. Poate nu vor reuşi, cum nu am reuşit nici noi, dar poate vor reuşi. Lăsaţi-le măcar şansa să poată avea o viaţă mai bună”. Ce să îi spui unui copil, un ghindoc, care vine şi îţi spune: „Doamna i-a dat lui Ionică io pentru că tăticul lui a venit cu daruri”. Nu se face? Tu, adult, ce îi spui? „Asta-i viaţa. Lasă, mă duc şi eu cu daruri...” Ce fel de copil va creşte? Tot unul ca noi, care se va da cu capul de pereţi pentru că va fi profund nefericit.

Nu îmi spuneţi că vă plac toate lucrurile din viaţa voastră. Pentru că nu este posibil. Eu ştiu cum este lumea în care trăim şi pe care noi am făcut-o, dar ni se oferă acum posibilitatea să o schimbăm. Şi este uluitor. Depinde numai de noi. Atâta timp cât se poate şi vi se dă această posibilitate, folosiţio.

Ţineţi minte, însă, tot timpul: teama, îndoiala, nerăbdarea, mintea şi ego-ul sunt duşmanii voştri. Nu vă învaţă de bine. Dacă vreţi să faceţi un lucru de teamă sau pentru că vă îndoiţi de voi, pentru că nu sunteţi siguri, nu mai aveţi răbdare sau pentru că aşa face toată lumea, nu mai faceţi acel lucru, pentru că veţi suferi foarte tare mai târziu. Aceasta este legea bumerangului.

Legea Creaţiei arată că se poate crea prin cuvânt, gând, obsesie sau concentrare pozitivă. Pe scurt, obţinem lucrurile la care ne gândim, indiferent dacă dorim sau nu acest lucru.

Modalitatea de a alunga din viaţa voastră

ceea ce nu doriţi este să vă eliberaţi de sub influenţa structurilor care v-au creat problemele cu care vă confruntaţi.

Legea Creaţiei susţine că se poate crea prin intermediul concentrării pozitive (imaginarea lucrurilor până la detaliu), dar şi prin obsesie, care este negativă. Este o vorbă în popor „De ce ţi-e frică tot nu scapi”.

Putem atrage spre noi prin vorbele pe care le eliberăm lucruri pe care, de fapt, nu le dorim.

Aveţi grijă ce cuvinte folosiţi, pentru că asta creaţi. Timpul nu trece „îngrozitor” de repede. Timpul trece „extraordinar” de repede. În momentul în care aţi spus cuvântul, aveţi grijă şi corectaţi-l. Nu se va supăra nimeni.

Vă dau acum un exemplu mai puţin plăcut, dar care o să vă pună totuşi pe gânduri. A venit la mine cineva, un domn care lucrase în poliţie, era ofiţer de poliţie. L-am chemat în emisiune la DDtv, pentru că ceea ce a povestit a fost foarte interesant. Avea prostul obicei de a spune „sări-

me-ar ochii”. O spun şi alţii. Pentru că naţionalităţile conlocuitoare ne transformă pe noi în ţiganiadă în loc să îi ajutăm noi să crească frumos şi să facă lucruri bune. La un moment dat, a avut un accident de maşină, în care i-au sărit ochii la propriu Exact asta s-a întâmplat… Când povestea cum s-a întâmplat, eu m-am uitat aşa la el şi l-am întrebat: „Ce cuvinte foloseaţi destul de des?” Şi, în momentul în care a spus, şi-a dat seama.

Am mai avut o pacientă care era grăsuţă. S-a dus peste tot, a făcut toate tratamentele, a făcut până şi operaţie pentru a-şi scurta intestinul. Eu chiar nu mai ştiam ce să fac cu ea şi mă întrebam de ce oare se tot îngraş a, că doar mânca, dar nu deosebit de mult. La un moment dat, spune „chestia asta mă umflă de nervi…”. Eu o privesc şi spun „Poftim?! mai spune o dată. De câte ori spui tu treaba asta?” „Păi, de câte ori mă enervez”. A început să nu se mai „umfle” de nervi, iar acum are o siluetă normală. Este puţin mai plinuţă, dar

este echilibrată şi arată bine.

O doamnă scria în acatist «Dă, Doamne, un băiat bun feţelor mele». Şi au primit unul pentru amândouă. Doar asta a cerut, nu?

Deci, atenţie la ce vorbiţi. Pentru că eliberaţi cuvântul şi daţi o comandă, dar nici nu ştiţi ce aţi comandat. Gândul este cel care poate să se manifeste în plan fizic.

Mai vin tot felul de personaje din acestea, „zvonaci" şi „răspândaci" care vă spun: „Am visat-o pe mama ta. Trebuie neapărat să te duci să îi dai de pomană". Dar de când mama ta vine la persoana aceea? Nu este normal să vină la tine dacă vrea ceva?

Dacă voi înşivă primiţi tot felul de vise premonitorii sau presimţiri şi vă spun că sunteţi în siguranţă, că se va întâmpla ceva, dar veţi trece peste lucrul acela sau că se întâmplă un lucru bun, bifaţi-le şi lăsaţi-le acolo. Dacă, în schimb, acele premoniţii, presimţiri, vise, vin şi vă înspăimântă, vă fac să vă temeţi că s-a întâmplat ceva, uitaţi-le.

Ele, de obicei, sunt trimise de entităţi cu energie foarte joasă, care creează în voi sentimente de teamă, nesiguranţă, îndoială şi nu fac decât să vă sugestioneze şi veţi atrage spre voi lucrul acela.

Multă lume îmi spune: „Eu am visat că se întâmpla acel lucru şi chiar s-a întâmplat”. Dar v-aţi gândit că, poate, concentrându-vă pe lucrul acela, voi l-aţi atras? Eu, de cele mai multe ori, când lucrez cu cei care vin la mine la

cursuri, am demonstrat că atunci când vin asemenea lucruri, ele vin ca să te avertizeze că le poţi schimba. Şi schimbă-le, pentru că ţi se dă această posibilitate. Este cea mai mare greşeală să credeţi că nu puteţi schimba lucrurile. Din momentul în care aţi venit pe drumul acesta, vi se dă posibilitatea să schimbaţi totul. De aceea aţi şi venit aici, iar viaţa voastră este cea pe care o alegeţi voi. Vă mai amintiţi? Nu se luptă pentru

fericire, fericirea o alegi şi o alegi din fiecare lucru pe care îl faci.

5) Legea Permisiunii

6)

Legea Permisiunii este arta de a-ţi da voie să fii tu însuţi, în timp ce permiţi şi celor din jurul tău să fie aşa cum sunt. Această lege ne cere să lăsăm pe fiecare să facă ce crede de cuviinţă, cu condiţia însă să ne protejăm (în sensul că nu trebuie să lăsăm pe nimeni să ne facă rău).

Nu judecaţi pe nimeni, lăsaţi ca fiecare să facă cât îl duce mintea. Dar avem obligaţia faţă de noi înşine să nu permitem altora să ne judece. Când vine cineva şi spune „Ştii, nu faci bine…”, tu îi spui „Şi care este problema ta?” „Eu îţi voiam binele…” „Vezi-ţi de binele tău. Poţi să ştii tu care este binele meu, mai bine decât mine? Sub nicio formă”. Deci, nu îi mai lăsaţi pe alţii să vă spună ce este bine pentru voi, cum trebuie să faceţi, dacă aţi greşit sau nu aţi greşit. Dacă am greşit,

este greşeala mea.

7) Legea Timpului anexat

8)

Între cauză şi efect există un timp în care Universul aranjează lucrurile. De aceea, majoritatea oamenilor nu văd cauza reală a evenimentelor şi găsesc tot felul de explicaţii, care par logice, dar care sunt destul de departe de adevăr. Orice eveniment are un timp anexat pentru producerea lui. Întotdeauna evenimentul de acum are o cauză mult în spate. Iar noi, în momentul în care se produce evenimentul, începem să căutăm explicaţia în jurul evenimentului. Acel eveniment este consecinţa şi rezultanta tuturor acţiunilor celor care au lecţie comună. Este foarte greu să îţi dai seama de ce se întâmplă.

Ceea ce trebuie să reţineţi este că fiecare lucru, pentru a se produce, are nevoie de un anumit timp. Nu poţi băga prăjitura la cuptor şi să

o scoţi înainte de termen, pentru că nu vei avea ce face cu ea, o arunci la gunoi. Dacă doriţi să faceţi ceva anume, faceţi comanda la Univers exact ca pe internet. Ai făcut comanda, ai achitat prin card şi acum stai. Te mai gândeşti la lucrul acela? Când vine, vine. Laşi să se întâmple. Faceţi acelaşi lucru şi cu ceea ce doriţi voi. Trebuie să ştiţi foarte clar un lucru. Dacă ceea ce aţi comandat este spre binele vostru, va veni la timpul potrivit. Dacă cereţi ceva care este împotriva voastră, vi se va arăta, într-un fel sau altul, că aţi cerut o prostie. Nerăbdarea nu face decât să vă aducă ceva necopt, înainte de termen, şi care o să fie în defavoarea voastră.

Legea universală este legea iubirii necondiţionate, iar noi suntem judecaţi după Legea Atracţiei şi după Legea Bumerangului.

Cele mai multe probleme le avem atunci când încălcăm una din aceste legi. Este firesc să fie aşa,

pentru că atunci Universul automat începe să facă gălăgie şi să ne atenţioneze că suntem acolo unde nu trebuie.

După ce am început să pot să îi văd pe arhangheli, i-am întrebat şi eu pe cei care au trecut dincolo de văl ceva de mare importanţă pentru toţi. Toată lumea mă întreba cum se poate afla care este misiunea fiecăruia. Cu siguranţă veţi rămâne uimiţi când veţi afla care a fost răspunsul lor: în momentul în care oamenii se întreabă care este misiunea lor vorbeşte ego-ul. Gândim că noi, dacă am venit aici, nu putem avea decât „o misiune” şi că fiecare dintre noi trebuie să fie o persoană specială.

Dragii mei, nu avem o misiune fiecare în parte, ci doar datoria ca acolo unde suntem, în angrenajul acesta imens care este umanitatea, să ne facem datoria cât mai aproape de perfecţiune, dacă nu chiar perfect.

Fiecare dintre noi are anumite talente însă, concret, în loc să facem ceea ce este bine pentru

noi, ne apucăm să trăim vieţile altora sau ce ne impun părinţii, prietenii, societatea…

Practic, noi suntem câte o rotiţă în angrenajul imens numit umanitate. Şi, din cauză că fiecare dintre noi nu îşi face datoria acolo unde este, umanitatea este cea pe care o vedem. Noi, ca omenire, avem o misiune uluitoare:

Avem datoria să arătăm întregului Univers ce poate face cu adevărat omul.

Dar nu omul acesta încorsetat, amărât, prăpădit, ci cel care, prin puterea pe care a avut-o întotdeauna – şi pe care singur şi-a îngropat-o –, poate să schimbe orice.

Acel om poate chiar să salveze acest Pământ. Îngerii şi toţi cei aflaţi în lumea de dincolo de văl, toate fiinţele de lumină încearcă să ia legătura cu noi şi să ne trezească, pentru ca noi să putem, prin exemplul pe care îl oferim altora, să îi trezim şi pe ceilalţi. În această perioadă de trecere, între

2012 şi 2016, putem salva cât mai multe fiinţe.

Credeţi-mă că cei cu vibraţii joase se autoelimină. Se îmbolnăvesc, din cauza neatenţiei fac un accident şi mor, trec în altă parte şi nu se ştie ce se întâmplă cu ei, pentru că nu o să mai fie pământul pe lângă care să rătăcească.

Cei care au dorinţa să se transforme vor fi ajutaţi. Din această cauză, lucrurile care se întâmplă încep să fie demonstrabile. Dar, dacă veţi fi sub imperiul temerilor în continuare, voi singuri o să vă blocaţi devenirea şi o să vă împiedicaţi trezirea. Trebuie doar să deveniţi observatori şi să lăsaţi lucrurile să se întâmple.

Dalai Lama spunea că, dacă până acum cei care ajungeau sfinţi, canonizaţi, învăţători sub o formă sau alta, trebuiau să se ducă undeva în peşteră, să mănânce rădăcini şi să îşi mortifice corpul, acum învăţător este cel care arată, prin exemplul lui şi prin ceea ce spune, adevărul la care el însuşi a ajuns. Cei care îl ascultă pot să facă sau să nu facă nimic din ceea ce spune el. Pot

să testeze pe ei înşişi veridicitatea celor auzite sau pot să respingă tot ceea ce vine din afară.

Însă, Dalai Lama spunea că nu este suficient să venim şi să vorbim oamenilor, ci noi, la rândul nostru, trebuie să formăm învăţători. Nu trebuie neapărat să vorbiţi unor mase mari de oameni, dar dacă o singură persoană şi-a schimbat viaţa în bine pentru că a intrat în contact cu voi, voi aţi devenit la rândul vostru învăţători. De data aceasta, învăţătura care vine de la cei foarte luminaţi, în special de la tibetani, se mişcă acum ca undele care se creează atunci când aruncaţi o piatră în apă, se propagă şi se întinde.

Omenirea trebuie să se trezească. Nu mai este suficient să stăm noi în mănăstirile noastre şi să ne rugăm şi să ridicăm vibraţia. Este timpul să se trezească cât mai multă lume. Or, asta sunteţi chemaţi voi să faceţi Nu întâmplător aţi venit aici. Nu întâmplător veţi veni sau nu veţi mai veni aici, pentru că fiecare, în momentul în care ajunge faţă în faţă cu rolul lui, nu cu misiunea, ci cu rolul lui

pe care trebuie să şi-l îndeplinească cât mai bine, simte din creştet până în tălpi că acesta este adevărul.

Meditaţia de eliberare, care încheie acest capitol, este o meditaţie care se face pentru a scoate la suprafaţă toate problemele pe afecte, pe parte emoţională. Noi oamenii avem obiceiul să ascundem foarte adânc acolo undeva, fără să vindecăm lucrul acela care ne-a Scut să suferim. Această meditaţie aduce la suprafaţă toate problemele care au existat în timp şi le vindecă. Pentru că aveţi, într-adevăr, nevoie să scăpaţi de ce vă urmăreşte din urmă.

Aşezaţi-vă cât mai comod. Relaxaţi-vă, respiraţi profund, inspiraţia să fie conectată cu expiraţia. În spatele ochilor închişi, fixaţi-vă privirea pe punctul dintre sprâncene, acolo unde se află al treilea ochi. Puneţi limba în cerul gurii, apoi lăsaţi-o să alunece până în spate, cât puteţi de departe. Aduceţi-o apoi până în spatele dinţilor din faţă, după care lăsaţi-o să îşi reia poziţia

normală şi relaxaţi-vă. Relaxaţi creştetul capului, faţa, gâtul, braţele, pieptul, abdomenul, picioarele, relaxaţi tot corpul.

Imaginaţi-vă în faţa voastră o scară cu 10 trepte, pe care o coborâţi fără grabă, numărând în gând fiecare treaptă şi coborând cât mai adânc, pe planurile cele mai profunde ale subconştientului vostru. 10 ...9...8...7...6...5...4...3...2...1

În faţa voastră se deschide o uşă. O lumină puternică inundă totul. Când se risipeşte lumina, vedeţi că vă aflaţi într-o încăpere plină cu îngeri. Îngeri în dreapta voastră, în stânga voastră, în faţă, în spate, pretutindeni. Continuă să curgă lumină albă, strălucitoare, lumină pură, făcând toate ajustările de care aveţi nevoie în acest moment. Poate că este nevoie de vindecare, de activarea centrilor înalţi, de reglarea şi echilibrarea chakrelor sau poate de altceva.

Imaginaţi-vă că sunteţi îmbăiaţi de lumini multicolore, culorile curcubeului şi că absorbiţi în mod individual fiecare culoare în parte... roşu...

orange… galben… verde… albastru… indigo… violet… Permiteţi fiinţei voastre să se lase scăldată pe planurile interioare de aceste culori. Respiraţi profund, lin şi conectat. Imaginaţi-vă construind un cocon din fire strălucitoare care vă înconjoară. Imaginaţi-l ca pe un Câmp de energie, care abia aşteaptă să imprime în el dorinţele şi visele voastre. Inspiraţi profund şi odată cu inspiraţia atrageţi cât mai multă lumină violetă, forţa transformărilor şi a transmutării. Umpleţi acest cocon cu lumină, energie şi iubire.

Maeştrii destinului

Trei raze, una roz, una galbenă şi una albastră, coboară de la Sursa Universală a iubirii şi pătrund prin chakra coroană (din creştetul capului). Chakrele se unesc şi formează o coloană, care începe să se învârtă, radiind milioane de raze de lumină violetă, prin corpul vostru şi în afară. Imaginaţi-vă aceste raze cum atrag din câmpul de

energie abia creat toate cuvintele, toate uneltele, toată frumuseţea, toate rezervele de care aveţi nevoie. Respiraţi profund. Coconul vostru este plin acum cu ce aveţi nevoie. Păstraţi câteva momente de linişte, pentru ca totul să se aşeze, să se limpezească.

Amintiţi-vă acum tot ce vă face fericiţi. Toate lucrurile din viaţa voastră pentru care sunteţi recunoscători Divinităţii. Concentraţi-vă pe tot ce vă încălzeşte inima, pe tot ce vă descreţeşte fruntea, pe tot ce vă face să zâmbiţi. Imprimaţi-vă coconul cu gândurile şi sentimentele voastre pozitive. Echipa voastră de îngeri este aproape şi vă ajută să faceţi tot ce trebuie făcut, spre binele vostru cel mai înalt, dar şi spre binele tuturor celor cu care veniţi în contact

Universul vă ascultă şi vă răspunde. Vorbiţi-i 1 Gândiţi-vă acum la ce înseamnă pentru voi libertate, ce înseamnă să fiţi liberi şi fericiţi. Eliberaţi toate temerile, toate îndoielile, alungaţi nerăbdarea, nesiguranţa. Alungaţi orice influenţă

străină şi începeţi să vă trăiţi propria voastră viaţă şi nu cea pe care v-o recomandă alţii. Fiţi voi înşivă. DOAR FIŢI I Universul se concentrează adunând toate forţele graţiei şi iubirii în jurul vostru. Iar forţele echilibrării vă devin prieteni şi nu duşmani. Energia se mişcă prin voi, în jurul vostru. Vă aliniază la canalele graţiei şi iubirii divine. Sunteţi conectaţi la puterea divină, înţelepciunea divină şi iubirea divină.

Mulţumiţi tuturor îngerilor, arhanghelilor, fiinţelor de lumină care v-au stat şi vă stau alături, care vă apără, vă îndrumă, vă vindecă. Mulţumim! Mulţumim! Mulţumim!

Vă aflaţi din nou în faţa scării cu 10 trepte. Urcaţi-o fără grabă, pentru a ajunge din nou în dimensiunea lumii pe care o consideraţi reală. 1… 2…3…4…5…6…7…8…9…10

5 Duşmanii noştri cei de toate zilele

6

Fricâle care ne blochează

Primul vostru inamic este teama. Trăim într-o lume în care domină fiica, îndoiala şi nerăbdarea. Teama vă face să reacţionaţi altfel decât v-aţi dori şi chiar uneori într-un mod de care vă este ruşine. Frici frecvente:

frica de durere frica de boală frica de moarte frica de necunoscut frica de întuneric fiica de ziua de mâine frica de a rămâne singuri sau de a fi părăsiţi frica de a nu face faţă cerinţelor frica de avă acorda încrederea cui nu merită frica de a vă pierde serviciul, frica de şomaj frica de a rămâne fără bani, dificultăţile financiare

Frica de durere, de boală, de moarte, de ziua de mâine, de necunoscut

Tipurile acestea de frică vă fac laşi. Acceptaţi

situaţii şi compromisuri la care altfel nici nu v-aţi gândi. Frica de durere, de boală nu poate fi vindecată decât prin voinţă. Exemplul cel mai frecvent este frica de dentist, destul de răspândită, de altfel. Frica de moarte dispare din momentul în care căpătăm certitudinea că putem comunica cu cei trecuţi dincolo de val (cei decedaţi). Frica de necunoscut, faţă de ziua de mâine se rezolvă prin ruperea de trecut (pentru că experienţele negative devin un balast în calea soluţionării problemelor prezente) şi concentrarea strict pe clipa prezentă (viitorul de mâine nu poate exista înainte de luarea deciziilor de azi).

Fiecare dintre noi are, mai mult sau mai puţin, sentimentul că este singur. Venim singuri pe lume şi plecăm singuri. De multe ori, chiar în cadrul unei relaţii, ne simţim tot singuri sau stăm cu persoane care nu ne satisfac cerinţele în totalitate doar de frica de a nu fi singuri. Facem compromisuri, am născocit zicala „rău cu rău, dar mai rău fără rău”, ne temem să schimbăm ceva în

relaţiile noastre şi, de multe ori, preferăm să nu vorbim decât să declanşăm ruptura. Nu ne convine comportamentul partenerului sau a partenerei, dar ne înghiţim obida şi aşteptăm timpuri mai bune. Sau mergem pe la mănăstiri, rugându-ne să-i lumineze mintea „rătăcitului” sau „rătăcitei” şi să-i îmbuneze sufletul.

De ce să ne fie frică de singurătate? Care ar fi explicaţia? De ce nu ne suntem noi înşine suficienţi nouă? Poate pentru că nu conştientizăm cine suntem, de unde venim şi unde ne ducem. Simţim pe undeva că suntem mai mult decât acest corp. Înăuntrul nostru există latura spirituală, care, din când în când, îşi face simţită prezenţa. Dar simţim nevoia să o validăm într-un fel oarecare, să demonstrăm că există şi altceva în afară de lumea fizică, materială. Altfel nu suntem decât nişte lunatici, duşi, în cel mai bun caz, să se odihnească.

Senzaţia de singurătate acută este frecventă mai ales la occidentali, la care s-a încetăţenit

ideea că sunt în afara lui Dumnezeu şi că trebuie să se purifice, să se canonească, să trudească ca să ajungă la Divinitate. La orientali, şi mai ales la tibetani, Dumnezeu este pretutindeni, deci şi în noi.

Noi suntem una cu Dumnezeu şi atunci nu putem fi singuri, pentru că Dumnezeu este permanent cu noi.

Trăiţi cu frica de viaţă şi aceasta creează în interiorul vostru o predispoziţie emoţională care determină apariţia unor situaţii declanşatoare de necazuri şi probleme. Stabiliţi ce este corect şi incorect, drept şi injust, ce se face şi ce nu, modul în care trebuie să se desfăşoare o anumită situaţie etc... Ca urmare, dezvoltaţi relaţii cu mediul înconjurător care nu fac decât să oglindească fricile şi îndoielile voastre. Situaţiile imposibile, cu cât sunt mai dinamice, cu atât arată o frică mai adâncă, mai mare.

Fricile apar în viaţa voastră când vă aşteptaţi mai puţin şi în momentele cele mai nepotrivite. Le găsiţi pretutindeni, în viaţa amoroasă, în profesie şi carieră, în prietenii. Urmăriţi tiparele care se formează. Sunteţi cel care părăseşte sau cel părăsit? Cel care îşi dă demisia sau este dat afară? Cel care trădează sau cel trădat? Nu se aseamănă scenariile, indiferent de domeniu?

Cei care părăsesc sunt cei care îşi fac singuri rău prin graba cu care îşi distrug relaţiile sau îşi părăsesc locurile de muncă. În cazul relaţiilor, nu ajung să îşi cunoască partenerii suficient pentru a putea avea relaţii solide, de lungă durată, iar în cazul locurilor de muncă, nu reuşesc să acumuleze experienţa necesară unui bun specialist.

Cei care sunt părăsiţi arată veleităţi de victimă. Ei trec dincolo de gradul de suportabilitate şi încep să facă compromisuri care le refuză mai apoi dreptul la fericire (facilitează apariţia agresorilor).

Frica de a nu face faţă cerinţelor

Poate că nu o dată v-aţi întrebat dacă sunteţi vrednici să primiţi ceva, dacă puteţi face faţă unei avansări în funcţie, dacă sunteţi suficient pregătiţi pentru a ocupa o poziţie anume. Simţiţi că poate nu meritaţi încrederea cuiva sau poate că vă doriţi să faceţi atâtea lucruri măreţe, dar nu vă credeţi în stare pentru asta. Vă îndoiţi că aţi putea, în tradiţia creştină, ni se spune mereu că suntem nevrednici, că suntem păcătoşi, că nu avem dreptul, că trebuie să ne mântuim. Această tradiţie a convins o lume întreagă că toate acestea se întâmplă din motive care sunt mai presus de înţelegerea noastră. Dacă nu avem noi păcate grele, au avut părinţii noştri sau bunicii noştri sau cine ştie cine din neam.

V-aţi întrebat însă vreodată de ce trebuie neapărat să fie vorba de păcate? De ce trebuie să discutăm de lucruri rele, de suferinţe şi de ce nu putem lua lucrurile aşa cum sunt, pur şi simplu?

S-a prestabilit că Iisus este maestrul de neatins. Sfinţii au existat odată. Odată s-au Scut şi minuni. Astăzi vi se spune: „Dar cine te crezi, Iisus?”

De câte ori auziţi remarci ameninţătoare sau sarcastice la adresa voastră, se mai bate un cui în coşciugul încrederii şi siguranţei voastre. Mai trist este faptul că le asimilaţi şi vi le însuşiţi. De ce? Greu de spus. Din două variante, se alege cea mai rea. Din două explicaţii, se prezintă cea mai complicată. „Oamenii sunt masochişti” obişnuia să spună Alice, îngerul păzitor al Simonei, care nu fusese întrupată niciodată şi venea dintr-o altă dimensiune. „Mănâncă lucruri care le distrug organismul, se împrietenesc cu oameni care le fac rău, stau în case care nu le plac şi merg la slujbe pe care le detestă”. Înclin să-i dau dreptate.

De ce se întâmplă însă toate acestea?

Din cauza fficilor care îi macină pe oameni. Mie nu mi-e frică. În general, mai degrabă am fost mai mult imprudentă şi nesăbuită de-a lungul existenţei mele decât chibzuită şi „aşezată”. Am

Scut numai ce mi-a trăsnit, indiferent de consecinţe. Dar **am învăţat din toate şi de la toţi.** Mama avea o vorbă: „A greşi este omeneşte, dar a persevera în greşeală este deja prostie”.

Am ţinut cont de asta şi mi-a prins bine. Oricât aţi crede că sugestiile negative nu vă ating, ele vă reamintesc la nivel profund că nu meritaţi un tratament mai bun, că nu puteţi avea parte de cele mai mari bucurii ale vieţii şi că, dacă vi le însuşiţi, veţi fi aspru pedepsiţi. Chiar dacă sentimentul vostru de autopreţuire este puternic dezvoltat, într-o măsură mai mare sau mai mică, tot vă vor afecta, dându-le crezare. Până la un anumit nivel, le credem cu toţii, fie că vrem, fie că nu.

Cum se manifestă? „Nu este tocmai partenerul de care am nevoie, dar mai bine aşa decât singur” Vi se pare cunoscut? „Nu este tocmai locul de muncă pe care mi-l doresc, dar trebuie să am din ce-mi plăti dările la stat” Sună cunoscut? Şi am putea continua aşa la nesfârşit.

Cum se vindecă frica de a nu face faţă? Descoperindu-vă punctele forte şi dezvoltându-le până la limita la care puteţi fi consideraţi cei mai buni în domeniul vostru de activitate. Făcând ceea ce faceţi din pasiune şi nu din obligaţie. Lăsaţi-i pe angajatori să aibă nevoie de voi şi nu invers. Şefii incompetenţi ţipă, ameninţă, uneori chiar fără motiv. Nu-i lăsaţi să vă intimideze. Nu uitaţi că doar munca voastră creează valoare, munca lor doar face să se vândă munca voastră.

Frica de a vă acorda încrederea cui nu merită

În fiecare din noi există sentimentul că nu ne aflăm în deplină siguranţă dacă ne încredem în alţi oameni sau în înţelepciunea corpului nostru. În fiecare zi vi se arată exemple de comportamente care par să justifice sentimentul că trăim într-o lume nesigură, iar pacea între oameni dorită de Dumnezeu se află din ce în ce „mai departe. Un vis frumos, din păcate doar vis! Sunteţi intoxicaţi

permanent cu crime, bârfe, escrocherii, violenţe, abuzuri de încredere, probleme de sănătate. Cum putem scăpa de toate acestea?

Sentimentul de siguranţă, de protecţie, de încredere în lumea în care trăim trebuie să vină din interiorul nostru, nu din exterior.

Trebuie să acordaţi credit nelimitat Inteligenţei Universului, care sigur ştie ce face şi să eliminaţi tot ce nu vă place din realitatea voastră. O schimbare cât de mică în modul în care priviţi lucrurile şi pe voi înşivă va avea drept urmare schimbări în lanţ, oglindite în starea de sănătate, în relaţiile interumane, în carieră. Toate experienţele negative au la bază una dintre cele mai frecvente frici. Dacă doriţi să se schimbe ceva în viaţa voastră, trebuie să îi dăruiţi Universului o altă imagine despre voi, pe care el să o reflecte. Poate părea la prima vedere destul de uşor de realizat, dar schimbarea modului în care ne vedem

pe noi înşine este probabil cel mai dificil lucru pe care îl putem implementa în viaţa noastră, din cauza credinţelor lăuntrice cu care venim din lumea exterioară. Există o luptă permanentă între cine credem noi că suntem şi cine suntem cu adevărat. Şi în plus, trebuie să găsim o cale să ieşim din temniţa fricilor noastre, pentru a putea fi fericiţi.

Frica de a vă pierde locul de muncă

Totul începe de obicei de la ceva minor. Aţi auzit că la firmă lucrurile nu merg la fel de bine. Sau una din cunoştinţele voastre şi-a pierdut locul de muncă. Se zvoneşte că se vor face reduceri de personal. La televizor se vorbeşte iar despre criză. Fără să vă daţi seama, la nivel subconştient, s-a aprins beculeţul. Urmează apoi un alt semnal: „inflaţia a crescut”. Toate acestea vă pun în gardă, începe agitaţia, încep discuţiile. Totul se amplifică. Neliniştea creşte, iar alarma se transformă în

frică. Următorul pas, vă şi vedeţi fără serviciu. Din acest moment, este ca şi cum v-aţi fi atârnat de gât o tăbliţă cu „mă puteţi concedia”. Frica nu se poate ascunde. Micile gesturi, nuanţele din voce spun mai mult decât aţi dori să se ştie. Vă pierdeţi îndemânarea, nu mai sunteţi lucrătorul eficient de până nu demult Relaţiile cu colegii devin tensionate; Veniţi nervoşi acasă. Apar certuri. Dacă vă credeţi mai puţin pregătiţi decât ceilalţi, v-aţi trecut singuri – pe lista concedierilor.

Frica de a rămâne fără bani

Dificultăţile financiare temporare pot apărea la oricine. Dar, dacă din acest motiv vă apucă furiile, intraţi în depresie, vă plângeţi în dreapta şi în stânga, nu vorbiţi decât despre asta, aveţi toate şansele să chemaţi noi şi noi necazuri (pentru că un necaz nu vine niciodată singur!) şi scăpaţi complet lucrurile de sub control.

Detaşaţi-vă şi relaxaţi-vă. Care este

remediul?

Nu vă faceţi griji pentru viitorul vostru, detaşaţi-vă, relaxaţi-vă şi atunci forţele de echilibrare nu vă mai pot atinge.

Din experienţă am învăţat că fricile se vindecă prin slujbe la biserică (Sf. Maslu şi Moliftele Sf. Vasile), prin pelerinaje la locuri şi icoane sfinte, la mănăstiri.

Îndoiala

Aud în jurul meu: „Aurora poate, dar eu nu pot”. De ce? Sunt la fel ca şi voi. Singurul lucru pe care îl am în plus faţă de voi este că eu studiez foarte mult, mă duc peste tot, îmi place ceea ce fac, acesta este talentul meu şi, pentru mine, viaţa este o continuă înşiruire de lecţii pe care vin apoi să vi le dau vouă. Atât şi nimic mai mult. Fiecare dintre voi aveţi ceva de făcut în altă parte şi nu

trebuie să faceţi ce fac eu, dacă nu vreţi să rămâneţi doar copii palide ale Aurorei. Voi trebuie să fiţi VOI. În momentul în care acel ceva care este pentru voi vine lângă voi sau se află poate în faţa voastră, nu trebuie decât să vă deschideţi, să-l primiţi şi să vă faceţi viaţa mai bună.

De cele mai multe ori, vreţi să aveţi totul acum, imediat şi demonstrabil. Demonstrabil cum? Cu mijloacele din lumea materială. Deci, vreţi să măsuraţi oceanul cu metrul de croitorie şi vă întrebaţi de ce nu iese. Eu nu sunt de acord nici cu persoanele, hai să le spun personajele, care vin şi spun „Vezi acolo? O entitate!” sau „Eu am fost cumnata ta în altă viaţă”. Pe mine nu mă interesează nici exagerările, nici rătăcirile „în spaţii albastre”. Puteţi face regresii dacă aveţi chef. Dar ţineţi minte un lucru (şi deja încep să fie prea multe lucruri pe care trebuie să le ţineţi minte): mesajele pentru voi le primiţi chiar voi.

Informaţiile care vin prin channeling sunt întotdeauna constructive. Channeling înseamnă să

îţi ridici suficient de mult vibraţia, ca să îi poţi auzi pe cei care sunt dincolo de Văl. Îl întrebam pe Master: „De ce avem voie să facem chaneling şi nu avem voie să facent spiritism?” Şi mi-a răspuns că diferenţa este că atunci când chemi pe cineva, dacă acea persoanăeste reîncarnată, pe cine chemi şi cum îl trimiţi înapoi? Şi iar m-am întrebat de ce nu se spune lucrul acesta, că nu ar mai face nimeni spiritism niciodată.

Dacă voi aţi ajuns să citiţi aceste rânduri, înseamnă că sunteţi pregătiţi să primiţi aceste adevăruri. Eu a trebuit să merg până în Tibetul chinezesc, până în India, la Dalai Lama, a trebuit să ajung în Cipru, la Madonna Nerra la Monserat şi încă pe mai unde, ca să pot aduna toate aceste lucruri.

Adevărul este că, dacă îi spui unui om puternic legat de pământ că părintele Arsenie Boca poate fi în două locuri deodată şi că a fost văzut în acelaşi timp şi în închisoare şi la înmormântarea mamei lui, o să zică că suntem toţi

nebuni.

Duşmanii noştri cei de toate zilele **JQ J**

Aşteptările

La orice om care are aşteptări dezamăgirea nu va întârzia să apară. Aşteptările pe care le nutriţi în raport cu ceilalţi înseamnă practic proiectarea propriilor dorinţe asupra destinului altora, concret, încălcarea liberului lor arbitru. În momentul în care aceste dorinţe (pe care noi le considerăm bune sau măcar dezirabile) nu se împlinesc, cel mai adesea resimţim frustrare şi neîmplinire. Cu cât aşteptările sau speranţele voastre legate de un eveniment sau de o persoană sunt mai mici, scad simţitor şi şansele de a fi dezamăgiţi, aşa că fiţi doar observatori. În momentul în care vă concentraţi pe ceea ce nu aveţi încă, pierdeţi manifestarea lucrurilor care deja se produc.

Mintea

Este un duşman perfid. Cu toţii ştiţi ceea ce aveţi de făcut pentru a vă găsi fericirea, însă, în cele mai multe cazuri, nu sunteţi dispuşi să căutaţi acolo unde trebuie: în voi înşivă, în propriile emoţii şi gânduri. Astfel apar frustrările şi eşecurile.

Majoritatea voastră trăiţi în realitatea minţii, nu în cea a inimii. Credeţi că este unica realitate posibilă, iar dacă în ea nu găsiţi ceea ce căutaţi la un nivel profund – împlinire, armonie, ajungeţi că concluzia fie că acel lucru nu există deloc, fie că nu există pentru voi…

Viaţa este doar o problemă de perspectivă, aşa că învăţaţi să priviţi lucrurile în ansamblul lor, din mai multe puncte de vedere, detaşaţi şi veţi fi surprinşi să constataţi că aveţi convingeri şi credinţe care vă limitează înţelegerea lumii. Analizaţi-vă aceste convingeri, descoperiţi-vă

prejudecăţile. Învăţaţi să intuiţi cum funcţionează propria voastră minte, tiparele voastre de gândire, pentru a le recunoaşte şi a nu rămâne prinşi între aceste graniţe superficiale.

Ego-ul

Rolul fundamental al ego-ului este cel de a asigura integritatea fizică, funcţionalitatea şi autonomia individului uman, iar acest rol se învaţă în primii ani ai copilăriei, când se dezvoltă şi se întăreşte ego-ul, se creează unitatea în A FI a corpului, minţii şi a spiritului. Nimic negativ, nimic peiorativ.

Din păcate, cu timpul, oamenii au extins inconştient rolurile ego-ului, depărtându-se de scopul divin al acestuia, şi a apărut „egoismul”, „egocentrismul”, iar ego-ul se confundă cu A AVEA. De fapt, putem spune că excesul de ego ne face rău, mai ales sufleteşte.

Cheia este de a ne ţine ego-ul sub controlul

strict al spiritului, de a-i cunoaşte toate mecanismele, pentru a putea să le exploatăm în cele mai nobile scopuri.

Nu trebuie să eliminăm ego-ul, să credem că acesta trebuie anihilat. Cine este „ego-ul" şi cine sunt „eu"? Nu este nevoie să ne încrâncenăm în lupta cu el, ci dimpotrivă. Ego-ul va dispare dacă ne detaşăm conştient de el şi mobilurile sale, lăsându-i însă dreptul la existenţă, pentru că este parte din noi.

Notaţi într-o agendă toate temerile, convingerile sau atitudinile negative, îndoielile, nerăbdarea, orice sentiment negativ care apare, pe măsură ce apare, indiferent dacă derivă din propriile noastre experienţe sau din experienţele altora.

Vreau să înţelegeţi, de fapt, ce vreau eu de la voi. Când mergeţi la nutriţionist vă spune aşa: „Notează pe hârtie tot ce mănânci zilnic şi uită-te

timp de o săptămână unde ai făcut excese, ş.a.m.d.”. Acelaşi lucru vreau să îl faceţi cu toate aceste sentimente negative care vă intoxică. Şi vreau să vedeţi care sunt cele mai frecvente.

De unde vin. Nu care este cauza mă interesează. Asemenea lucruri nu apar în viaţa voastră decât dacă le invitaţi să vină. Cum? Prin atenţia pe care le-o acordaţi. Dacă treci pe nu ştiu unde şi zici, „uite-l pe acela, este răcit”. Şi deschizi televizorul şi se vorbeşte de o epidemie de gripă, sau ştiu eu unde te mai duci şi strănută cineva lângă tine, în loc să zici „uite c-aşa e, am dreptate”, tu spui „să vezi că acum o să mă trezesc şi eu cu gripă”. Şi chiar te trezeşti.

Încercaţi să vă detaşaţi de tot ceea ce vă poate crea un sentiment negativ. Pur şi simplu asta e. Lăsaţi-l să se întâmple şi să plece mai departe.

Mă întrebaţi de ce ne este teamă? Pentru că toţi cei care ne manipulează deţin putere, indiferent de ce fel de putere este vorba. Doctorii

deţin putere, profesorii deţin putere, organele de stat deţin putere, fiecare structură deţine putere.

Este vorba de putere şi de lupta pentru putere. Nimeni nu poate fi controlat şi manipulat dacă nu se teme. Şi atunci interesul structurilor este să vă facă să vă îndoiţi de voi, să vă temeţi. Să fiţi nesiguri pe voi. Şi la un serviciu, dacă tu eşti sigur pe ceea ce faci şi dacă tu ştii că ai cu adevărat valoare, ţie nu-ţi pasă că te concediază. „Mă pune pe liber astăzi, mâine găsesc alt serviciu”. Cine tremură? Cel care nu este convins că nu poate fi înlocuit. Din momentul în care te-ai gândit că te poate înlocui, din momentul acela chiar eşti candidat la înlocuire. Lucrurile astea sunt normale. Le-aţi experimentat chiar voi de-a lungul timpului, dar poate că le-aţi uitat sau nu le-aţi dat atenţie, pentru că nu intrau în tiparele care vi se implementaseră deja.

În momentul în care te duci pentru un interviu, cel din faţa ta te percepe la nivel energetic. Tu poţi să vii şi să spui acolo ştiu şi

aceea, fac şi aceea, dar de fapt tremuri în interiorul tău că nu o să te angajeze, că o să zică că nu are nevoie de tine. Credeţi-mă că aşa se şi întâmplă, pentru că el percepe numai starea pe care o ai, nu ce povesteşti tu acolo. La un moment dat, o cursantă de-a mea mi-a spus că a fost la un interviu şi că a spus absolut tot şi că s-a prezentat extraordinar de bine, dar că patronul i-a spus că n-o angajează şi i-a dat o explicaţie puerilă. M-a rugat pe mine dacă vreau să vorbesc cu patronul acela ca să văd de ce nu a angajat-o.

Oricum, eu spun că nu este bine să căutaţi explicaţii, pentru că, de obicei, vi se dau nişte explicaţii care nu au nicio legătură cu realitatea. M-am dus, deci, şi am vorbit cu domnul respectiv şi mi-a spus „nu vă supăraţi, dar nu-mi place cum calcă”. Era vorba de perceperea ei ca fiinţă. Nu avea nicio importanţă că ea ştia sau nu ştia ceva. Era vorba de ce transmitea. Iar ea transmitea că este nesigură pe ea, că îi este frică, că se îndoieşte că mâine o să aibă ce pune pe masă, că se teme că

nu o să aibă cu ce să-şi plătească datoriile la stat. Şi toate acestea s-au văzut în mersul ei. Dar el n-a realizat. Asta am constatat eu care ştiu să fac analizele. El a zis doar „nu-mi place cum calcă”.

Starea voastră este cea care cheamă răspunsul. *Pentru că Universul nu răspunde* nici ta, nici *la Vorbă, nici la* fapta, *ci la starea* pe care o *aveţi, la vibraţie*... Ai vibraţie bună, îţi trimite lucruri bune, ai vibraţie mai puţin bună, îţi trimite tot lucruri din acestea. Iar tu, în loc să înţelegi acest lucru, spui „De ce mi se întâmplă tocmai mie? M-am întâlnit cu un ştiu cine şi precis că mi-a purtat nenoroc”. Sau „Am trecut strada şi mi-a tăiat calea o pisică neagră sau popa, gata îmi merge rău”.

Ce facem noi? Structuri. Culmea e, crezând că ne simţim în siguranţă, abia atunci creăm situaţii pentru o nesiguranţă mai mare.

Altă dată m-a sunat o cunoştinţă şi-mi spunea „Ştii, că am vorbit cu o mătuşă de a mea şi mi-a zis că mi s-au făcut farmece. Iar tu ziceai să-mi

mut gândul de la tot felul de prostii şi să-mi văd de viaţa mea”. Zic:

„Pentru că ai aflat că ţi s-au făcut farmece şi ţi s-a spus şi cine le-a făcut, eşti mai fericită? Ştiind acum, care este soluţia?”

„Păi mă duc la biserici, mănăstiri…”

„Şi cât timp îţi ia să le rezolvi?”

„Păi eu ştiu că ani de zile durează să scapi de ele”.

Atunci gândeşte-te că nu există aceste farmece, gândeşte-te că numai modul tău de a reacţiona poate să creeze alte lucruri neplăcute şi din ce ai experimentat până acum, de când lucrezi în felul acesta cu mine, în cât timp te pui din nou în ordine?”

„Păi probabil în câteva zile”.

„Draga mea, alege ce vrei”.

Acelaşi lucru vi-l spun şi vouă. În momentul în care vin tot felul de sugestii prăpăstioase din toate părţile, mintea este tentată să zică „n-am fost eu de vină, acela a fost, aceea a dres, acela a

făcut…” este mai comod să fie altul de vină. Este mai uşor să ceri ajutor din afară pentru a-ţi pune ordine în viaţă, dar nimeni nu poate face ordine în locul tău. Numai în momentul în care ai trecut toate grijile tale în seama unei icoane făcătoare de minuni, a lui Iisus, a nu ştiu cărei entităţi, de abia în momentul acela tu te-ai liniştit, te-ai echilibrat, eşti din nou ok, iar atunci vine şi soluţia. Dar până atunci, te duci ca şi titirezul şi umbli aşa în mişcare browniană, habar n-ai ce-i cu tine. Şi tot nu înţelegi de ce ţi se întâmplă tocmai ţie.

Învăţaţi-vă să vă rezolvaţi singuri problemele.

M™yBWâlcauza „ei. Alege numai cum. Poţe fi rezolvată situaţia respectivă.

Aceasta este o meditaţie pe care noi am primit-o, eu şi Simona, de la un indian, piele roşie, la mare, la Mamaia. Era împreună cu o orchestră şi vindeau CD-uri de meditaţie, iar el dansa acolo dansul ploii şi nu ştiu ce mai făcea. Când am trecut pe lângă el, Simona, care era oarbă, a zis „Eu vreau să stau de vorbă cu omul acesta”. „Nici

nu ştiu dacă ştie engleză, dacă ne înţelegem cu el”. „Nu, nu, hai să mergem că eu trebuie să vorbesc cu el”. Şi când a făcut o pauză, ne-am apropiat de el şi el a început să vorbească cu Simona şi pe urmă a zis „Haideţi să vă dau”. Este vorba de o meditaţie în care se cheamă două spirite foarte puternice care rămân lângă noi. El ne povestea că sunt două spirite, vulturul alb şi vulturul negru. Vulturul alb este chemat la oameni vii, vulturul negru a zis să nu îl chemăm niciodată, pentru că vine numai la morţi. Noi chemăm numai vulturul alb. Lupul alb este un lup singuratic care se înrudeşte cumva cu lupul nostru dacic. Se spune că şi acum ar apărea. El nu este niciodată în haită, este singur şi îi apără pe oameni. Este foarte interesant că, din momentul în care veţi primi aceşti prieteni, o să vedeţi că atunci când aveţi nevoie de un sfat, puteţi să-l chemaţi pe vulturul alb şi vă dă un sfat foarte bun. Iar când vă este teamă şi aveţi nevoie să vă puneţi pe picioare, puteţi să îl chemaţi pe lupul alb. Cel care vă mai

apără când vă este teamă este arhanghelul Mihail. Cu Arhanghelul Mihail puteţi vorbi şi o să vă ajute în aproape orice secundă şi minut aveţi nevoie de el.

Aşezaţi-vă cât mai confortabil în scaunele voastre, închideţi ochii, relaxaţi-vă. Respiraţi profund, lin şi conectaţi inspiraţia cu expiraţia. Nu vă grăbiţi, nu aşteptaţi nimic, doar observaţi ce se întâmplă cu corpul vostru. Nu vă temeţi, indiferent ce stări apar sau care sunt experienţele pe care le trăiţi. Totul este posibil şi nimic rău nu vi se poate întâmpla.

Imaginaţi-vă că vă aflaţi pe un vârf de munte. Deasupra voastră se află cerul albastru, curat şi limpede. La picioarele voastre se văd văi şi copaci şi ape care se rostogolesc spre poate. Satele arată ca de jucărie, iar oamenii par nişte pitici de jucărie. Detaşaţi-vă, relaxaţi-vă, fiţi doar observatori.

Construiţi în minte, cu cele mai mici detalii, colţul de natură pe care vi l-aţi ales. Simţiţi în nări

mirosul tare ai aerului de munte. Ridicaţi-vă mâinile spre cer şi contopiţi-vă cu cerul. Braţele se transformă în aripi, iar corpul vi se acoperă cu pene. Deveniţi vultur şi vă înălţaţi în văzduh. Planaţi în cercuri largi deasupra văilor şi piscurilor de munte. Senzaţia de libertate vă inundă şi vă îmbată. De mult nu v-aţi mai simţit atât de liberi, atât de eliberaţi de orice grijă, de orice obligaţie stresantă, de legături tensionate, de temeri şi îndoieli. Vă rotiţi în aer, descriind cercuri largi şi vă simţiţi stăpânul temporar al cerului şi al pământului.

La un moment dat, simţiţi o prezenţă în partea voastră dreaptă. Priviţi într-acolo şi vedeţi un vultur alb, uriaş, superbă creatură a naturii. Este prietenul vostru, este fratele vostru. Este înţelept ca timpul şi bătrân ca vremea. Plutiţi umăr lângă umăr, deasupra ţinutului care vi se aşterne la picioare. Între voi doi se stabileşte o legătură specială, care va rezista până la moarte. De acum încolo, ori de câte ori veţi avea nevoie de

un sfat, chemaţi-vă prietenul, chemaţi-vă fratele. El va şti ce să vă spună şi va fi sigur spre binele vostru cel mai înalt.

Este timpul să vă întoarceţi din nou la sol. Coborâţi fără grabă, tot în cercuri largi. Când atingeţi pământul vă transformaţi din nou în om, iar vulturul alb se aşază pe umărul vostru drept. În depărtare se aud slab cântecele unui trib de indieni. Porniţi într-acolo, călăuziţi de sunete. În curând se ivesc şi indienii, printre frunzele copacilor, strânşi roată lângă un foc de vreascuri. Vă invită să vă alăturaţi lor şi o faceţi cu plăcere. Limbile focului le dezvăluie pe rând feţele cu trăsături curate şi aspre. Vă aşezaţi lângă ei şi fumaţi fără grabă pipa păcii, care vi se oferă. Căldura focului vă liniştеşte şi vă face să vă simţiţi în siguranţă. Şamanul tribului aruncă un praf în foc şi focul se înalţă până la stele. Priviţi focul care arde şi deasupra lui se încheagă imagini incredibile. Lăsaţi imaginaţia să curgă şi să ţeasă poveşti minunate.

La un moment dat, simţiţi o răsuflare caldă lângă coapsa stângă. Vă întoarceţi capul şi priviţi într-acolo. Un lup alb, imens îşi sprijină supus capul de şoldul vostru. Este celălalt prieten al vostru, celălalt frate. El vă va apăra de acum încolo de orice şi oricine. Nu trebuie să vă mai temeţi. Doar vă veţi gândi la el şi îşi va face imediat apariţia. Aveţi acum doi prieteni adevăraţi, doi fraţi de sânge. Vulturul alb şi lupul alb.

Este timpul să plecaţi mai departe. Vă ridicaţi şi vă luaţi la revedere de la indieni. Porniţi din nou la drum, coborând poteca şerpuitoare. Vulturul vă stă pe umărul drept, iar lupul alb vi se sprijină de şoldul stâng. Îi simţiţi căldura şi vă dă încredere.

În depărtare se aud cântece religioase. Glasuri tinere de fete şi băieţi. În aer se simt mirosuri florale, deosebit de puternice. Sunetele vă atrag ca un magnet. Vă intersectaţi cu pâlcuri de tineri, cu braţele încărcate de flori. Îi urmaţi cu

pas agale. Toţi sunt în straie de sărbătoare şi se îndreaptă spre o biserică mare, albă ca laptele. Braţele voastre se încarcă de flori. Intraţi în biserică. Miroase puternic a smirnă, a tămâie, a lumânări arse, a mir. Brusc, începeţi să ievitaţi. Urcaţi lent spre cupolă, care se deschide larg şi vă lasă să treceţi dincolo de ea, într-o altă dimensiune. Întâlniţi acolo fiinţe de lumină, asemenea vouă şi simţiţi cum vă cresc aripi de îngeri. Staţi acolo cât aveţi nevoie. Mulţumiţi tuturor entităţilor care v-au apărat, v-au ghidat, v-au sfătuit.

Când socotiţi de cuviinţă, vă întoarceţi înapoi în biserică. Vă închinaţi ia icoane, vă rugaţi mulţumind pentru tot ce aveţi deja. Vă gândiţi la tot ce este cu adevărat frumos în viaţa voastră şi inima vi se umple de recunoştinţă.

Când simţiţi că este timpul, vă întoarceţi din nou aici şi acum.

5 Relaţiile cu ceilalţi

6

Relaţiile, oglinzi ale problemelor voastre

Noi am fost învăţaţi că primul lucru pe care trebuie să îl facem, când avem în faţă un eveniment, o întâmplare, este să acţionăm. Habar nu avem cum, habar nu avem unde ne duce acţiunea respectivă, dar numai să nu stăm.

De fapt, este cel mai rău lucru cu putinţă pe care îl puteţi face pentru voi, deşi aşa am fost învăţaţi. Coreenii stau şi un an de zile pe un proiect. Şi de abia după un an de zile îl pun în practică şi iese fără cusur. La noi, la români, merge şi aşa… cârpim şi cârpim…

Exact asta se întâmplă şi cu voi. Dacă nu vă lăsaţi timpul necesar să puteţi să aveţi acces la divinitatea din voi şi să îi lăsaţi pe cei care vor să vă ajute să facă acest lucru, totul este inutil. Încă.

Nu uitaţi că tot ceea ce este neplăcut pentru noi este „încă”, restul lucrurilor plăcute „deja” se

întâmplă.

Relaţiile cu ceilalţi oameni ne arată foarte limpede care sunt adevăratele noastre credinţe şi oglindesc fidel problemele cu care ne confruntăm. Uneori, ceea ce ni se spune este foarte clar, mai mult decât evident, alteori mesajele sunt mai subtile, încriptate sau înşelătoare.

Dar întotdeauna există mesaje! Atâta timp cât ne petrecem timpul cu alţi oameni, apare şi ocazia declanşării unor emoţii şi sentimente potrivite, la momente potrivite, pentru a ne vedea aşa cum suntem, pentru a ne învăţa lecţiile ce ni se predau şi pentru a ne vindeca cele mai profunde răni sufleteşti.

Indiferent dacă este vorba de trădare, escrocare sau de umplerea golului interior, ceea ce încearcă să vi se spună în acel moment este ceva care vă priveşte personal. Dacă aveţi înţelepciunea să recunoaşteţi mesajele lumii înconjurătoare, veţi descoperi şi credinţele ce produc suferinţele prin care treceţi.

Se spune că rulează un singur film, dar cei o sută de spectatori din sala de cinematograf văd o sută de filme.

Se mai spune că viaţa este un miraj. Vedem ceea ce dorim să vedem. Trăim viaţa pe care credem că o trăim, dar care depinde de alegerile noastre. Numai că nu întotdeauna alegem ceea ce credem că alegem. *Universul nu răspunde la intenţie, la vorbe, la gând, ci la vibraţie!* De aceea se produc în existenţa voastră zilnică evenimente pe care nu le doriţi, dar pe care le atrageţi prin atenţia pe care le-o acordaţi, invitându-le efectiv în viaţa voastră.

Dacă sunteţi atenţi, puteţi realiza legătura dintre ceea ce faceţi şi ceea ce se întâmplă în jurul vostru. Dacă vă vedeţi credinţele oglindite de cei cu care veniţi în contact, este semn că examenul pe care trebuie să îl treceţi şi lecţia pe care urmează să v-o însuşiţi se întâmplă chiar în acel moment.

Odată recunoscute, tiparele negative pot fi

vindecate mult mai uşor. Recunoaşterea tiparelor reprezintă un indiciu a ceea ce există în viaţa voastră. Nu uitaţi că tiparele negative au întotdeauna ca fundament „frica noastră cea de toate zilele”. Când vă vedeţi credinţele reflectate în timp real în relaţiile cu alţii, este timpul să luaţi măsuri.

Fiecare persoană cu care interacţionaţi reprezintă pentru voi o oglindă. Observaţi modul în care vă abordează, modul în care vă percepe şi încercaţi să descifraţi ce anume o determină să reacţioneze în acel mod, pornind de la ideea că există în voi ceva ce a declanşat respectivul comportament începeţi analizându-vă relaţiile cu persoanele apropiate. Observaţi care sunt trăsăturile care vă enervează cel mai tare. Apoi întrebaţi-vă: „Îmi arată oare aceşti oameni cum sunt eu în acest moment?” Dacă DA, veţi simţi acest lucru în profunzimea fiinţei voastre. Dar dacă răspunsul este NU, foarte probabil că vi se dezvăluie ceva mult mai profund: lucrurile pe care

le judecaţi (şi conform Legii permisiunii nu avem dreptul să judecăm pe nimeni şi nu trebuie să permitem nimănui să ne judece). Lucrurile pe care le judecăm cu asprime sunt tocmai cele care „hrănesc" acest tip de relaţii.

Din fericire, vindecarea judecăţilor pe care le emitem începe din momentul în care înţelegem şi recunoaştem în ceilalţi oglinda care există. Ceea ce este cu adevărat interesant este faptul că, odată vindecarea efectuată, vindecările vin în cascadă. Odată ce recunoaştem tiparul dintr-un anumit loc, „ecoul" se face simţit la multe alte nivele din viaţa noastră. Oglinzile judecăţilor sunt, în general, dificil de surprins şi poate că nu toţi cei care le experimentează le pot înţelege mesajele.

Vă spuneam că lecţiile de viaţă sunt cele pe care le depăşim cel mai greu. Sunt cele mai dificile pentru voi. Atunci când pierdeţi controlul, nu găsiţi rezolvarea, când începeţi să îi înnebuniţi pe cei din jurul vostru cu problema voastră (şi sigur că pe nimeni nu interesează, pentru că

fiecare se gândeşte la problema lui), de abia în momentul acela vă aflaţi în faţa unei lecţii de viaţă, pe care trebuie să învăţaţi să o depăşiţi, nu cu planşete şi cu smulsul părului din cap, ci calm şi relaxat. Găsiţi cea mai bună soluţie pentru a ieşi din acea situaţie. Şi ca să puteţi ieşi nu vă interesează experienţa trecută. Este foarte ciudat, dar tot ce aţi învăţat, de la alţii sau prin experienţe proprii, nu vă este de folos atunci când sunteţi faţă în faţă cu un eveniment, o persoană sau orice vreţi voi.

La începutul căsniciei, majoritatea femeilor îşi răsfaţă peste măsură bărbatul. Nu îl lasă să mute nici măcar un pahar… După aceea, anii trec, iar ele vin la mine şi îmi spun: „Doamnă Aurora, soţul meu este un ticălos. Eu sunt bolnavă, de abia mă mişc şi el nici măcar gunoiul nu vrea să-l ducă!” Este el ticălos? Nu. Cine l-a învăţat aşa? „Păi, da”, spun doamnele, „dar pe atunci îl iubeam, puteam să fac, eram tânără…” Care este problema? Dacă l-ai învăţat pe un om să fie escroc

sentimental, poţi să fii sigură că acel om, în cel mai bun caz, pleacă de la tine, iar în cel mai rău caz devine violent. Pentru că l-ai obişnuit cu tot felul de lucruri pe care le-ai făcut, iar acum nu le mai faci. Soţii sau partenerii trebuie să facă împreună anumite lucruri.

O doamnă mi-a spus: „Mi-aţi zis să fac împreună cu el totul şi acum nu ne mai înţelegem şi ne certăm tot timpul!”. O întreb: „Să văd, ce ai făcut cu el? „Păi, i-am zis: tu spală vasele, că eu nu pot suferi asta şi dau eu cu aspiratorul”. Dar nu l-ai întrebat şi pe el? De ce nu aţi vorbit unul cu altul, ca să vedeţi ce să facă fiecare, în aşa fel încât să fie o joacă şi o plăcere? Pentru orice lucru există o soluţie, dar trebuie să existe bunăvoinţă şi respect faţă de sine, dar şi faţă de celălalt. E important să îţi pese de celălalt, să îl asculţi când vorbeşte. Într-o relaţie, partenerii trebuie să se respecte reciproc aşa cum sunt, fără a încerca să se schimbe sau să se influenţeze unul pe celălalt.

Ce se întâmplă este că deveniţi dependenţi

emoţional şi aveţi nevoie de dragostea sau de aprobarea altei persoane pentru bunăstarea voastră. Dependenţa întotdeauna duce la probleme de putere şi de control, pentru că a avea nevoie de cineva este egal cu dorinţa de a-i controla comportamentul. Acesta este începutul unei relaţii distructive. Nu renunţaţi la individualitatea voastră într-o relaţie, pentru că este distructiv faţă de voi înşivă, precum şi faţă de partenerii voştri.

A fi părinte este o mare bucurie pentru fiecare dintre noi, dar şi o sarcină extrem de dificilă. Ca părinte, aveţi rolul de a educa, de a forma personalitatea copilului. Sunteţi primul model după care se „construieşte” el, fie că sunteţi un model pozitiv, fie că sunteţi un model negativ.

În măsura în care este posibil, implicaţi copilul în activităţile voastre şi, mai ales, determinaţi-l să participe la treburile casnice. Credeţi-mă că nu-i cade copilului mâna şi nici

tichia dacă, atunci când spălaţi voi, îi daţi şi lui o batistuţă să o frece acolo. Nu face nimic cu spălatul, dar are şi el ideea că a contribuit şi el cu ceva. Când faceţi curăţenie, lui îi daţi cârpa să şteargă praful, că nu este o sarcină complicată. În felul acesta, copilul înţelege că are şi el rolul lui în construirea armoniei din familia voastră.

Dacă vă spune „Mie nu-mi place chestia asta, dă-mi altceva… mai bine mă duc să plimb câinele”, ascultaţi-l. Respectaţi-i dorinţele, preferinţele. Majoritatea oamenilor nu ascultă. Aud, dar nu ascultă. Se uită, dar nu văd.

Trebuie să aveţi răbdarea să vă ascultaţi copilul, să îi înţelegeţi nevoile, să îl întrebaţi ce îi place şi ce nu. Nu îl forţaţi să facă un anumit lucru doar pentru că aşa vreţi voi. Nu vă grăbiţi să vă catalogaţi copiii ca fiind „răi”, „egoişti”, chiar „proşti”. Nu îi trataţi dispreţuitor, fără să ţineţi seama de particularităţile de vârstă şi individuale.

În ultimul timp, mi se întâmplă să întâlnesc tineri până în 25 de ani cu depresii foarte

puternice şi cu tendinţe de suicid. Credeţi-mă că nu sunt nişte copii proşti. Mulţi dintre ei au terminat o facultate sau sunt la facultate, iar cei care au terminat chiar se înscriu la un masterat. Deci, nu li se poate acorda scuza că nu au niciun pic de şcoală şi habar nu au ce se întâmplă. Dar asta nu îi scuteşte de rătăcire, din contră, parcă mai rău, îi bagă în această maşină de tocat vieţi care este societatea noastră actuală. Din păcate, copiii noştri nu sunt deloc pregătiţi pentru viaţă şi ori devin foarte răi sau rebuturi şi se elimină singuri, pentru că fac lucruri împotriva lor şi împotriva umanităţii, ori sar în cealaltă extremă, a mielului, şi simt nevoia să se autoextermine.

Va trebui să îi învăţaţi să pună frână puţin vieţii pe care o duc. Probabil că îi aveţi lângă voi şi poate că v-aţi bucurat că au un serviciu la care lucrează 12 – 14 ore şi se duc câteodată şi sâmbăta şi duminica, în loc să se distreze, nu neapărat în discotecă – că aceea nu este o distracţie; ceea ce fac ei acolo în cluburi, băutură

şi droguri, nu se poate numi distracţie. Ei au nevoie să facă asemenea lucruri pentru că munca aceasta care depăşeşte o normalitate a celor 8 ore (de care se spunea că avem nevoie), cere o descărcare energetică la fel de puternică ca şi munca în exces. Şi atunci este absolut firesc să sară în cealaltă extremă. Gândiţi-vă că banii pe care ei îi câştigă acum îi vor cheltui mai târziu pe spitale şi pe medicamente ca să poată să îşi revină. Aşa că, dacă puteţi, nu îi încurajaţi la o muncă aşa fără sens, să nu aibă prieteni, să se ducă tot cu colegii de serviciu sâmbăta şi duminica şi să vorbească tot de serviciu, aşa-numitele teambuilding-uri. Gândiţi-vă că, la prima scuturătură mai serioasă, patronul sau firma multinaţională la care sunt angajaţi îi vor arunca ca pe o măsea stricată. Spuneţi-le mai bine că pot să facă lucruri care să le placă, care să nu îi obosească. Poţi să munceşti şi 24 din 24, dacă faci ceva care este hobby înainte de a fi munca din care îţi scoţi banii. Energia pe care o produci în

acest timp te hrăneşte pentru a face mai departe, încă ceva şi încă ceva.

Este necesară schimbarea opticii în totalitate. Din păcate, cei care aveţi deja experienţa unor slujbe mai bine plătite, aţi constatat că, din momentul în care câştigi mai mulţi bani, cheltuielile cresc automat. Şi cu cât câştigi mai mult cu atât cheltuieşti mai mult. Şi la final, dacă tragi linie, eşti în pagubă.

Va trebui, încetul cu încetul, să îi urmăriţi cu atenţie pe cei apropiaţi vouă. Pentru că să ştiţi că, dacă se întâmplă ceva cu oamenii pe care îi iubiţi şi vă spuneţi după aceea „nu i-am spus cât ţin la el, nu i-am spus cât este de important pentru mine…” la ce îi mai foloseşte?

După ce pleacă dincolo, oamenii nu ne poartă niciodată ranchiună. Pe ei nu îi mai interesează. Doar noi rămânem să ne agităm aici pe Pământ, cu gândul că avem datorii neplătite faţă de cei care ne-au fost aproape. Nu credeţi că este mai uşor pentru toată lumea, ca atunci când cel drag

este întins pe catafalc, să te gândeşti că, din punctul tău de vedere, i-ai fost întotdeauna alături, ai ieşit mereu în întâmpinarea dorinţelor lui, că nu ai ce să îţi reproşezi?

Am constatat că majoritatea oamenilor se comportă agresiv cu cei care le sunt foarte apropiaţi şi se poartă frumos cu cei care le sunt străini. De ce? Cei care sunt lângă noi sunt cei pe care ne putem baza, dacă ne purtăm aşa cum trebuie cu ei. Dacă îi transformăm în monştri sau dacă nu ne purtăm frumos cu ei, numai noi avem de suferit şi numai noi avem ce să ne reproşăm.

La nune vin multe persoane după ce le moare câte cineva apropiat. Şi sunt în depresii puternice. Îi întreb mereu: „Dar, de fapt, de ce ai starea asta atât de rea?” „Păi, ce mă fac eu fără el/ea?” Ce mă fac EU!!?? Sau încep să spună „Uite, m-am purtat urât şi acum ce mă fac EU??!” CE MĂ FAC EU!? Nu credeţi că ar trebui ca lucrurile acestea să le rezolvăm cât timp este posibil?

Începând de azi, de acum. Dacă aveţi pe

cineva care a intervenit în viaţa voastră şi v-a schimbat viaţa în bine, puneţi mâna pe un telefon şi spuneţi-i „Tu ai făcut ceva pentru mine! Îţi mulţumesc că ai fost atunci lângă mine”. Aveţi impresia că nu contează. Dar contează foarte mult.

Este suficient să ne uităm în jurul nostru şi vom vedea toate problemele noastre la persoanele cu care venim în contact. Din păcate, acestea apar îngroşate, astfel încât oamenii spun deseori „eu nu sunt aşa”.

Începeţi cu animăluţele de companie. Oricât ar părea de ciudat, ele oglindesc fidel relaţiile cu mediul înconjurător şi astfel puteţi pune un diagnostic destul de exact problemelor cu care vă confruntaţi. Priviţi apoi la cei din jur. Dacă vă recunoaşteţi credinţele, ideile, speranţele la cei cu care veniţi în contact, lucrurile se întâmplă ACUM. Orice tipar negativ, odată recunoscut, poate fi vindecat. De obicei, „relele” au rădăcini adânci în fficile, îndoielile, nesiguranţa şi

nerăbdarea noastră. Înlăturaţi-le şi veţi scăpa şi de problemele pe care sentimentele negative le generează, indiferent dacă este vorba de boli, pierderi financiare sau dezamăgiri sentimentale.

În al doilea rând, vedeţi dacă ceea ce vă deranjează este declanşat de prejudecăţile sau concepţiile voastre negative. Analizaţi-vă relaţiile cu persoanele cele mai apropiate. Identificaţi trăsăturile caracteristice care vă „scot din minţi”, „vă calcă pe nervi” sau vă obsedează, întrebaţi-vă apoi: „Îmi arată aceste persoane cine sunt eu în acest moment?”. Dacă DA, veţi simţi instinctiv că este aşa. Dacă NU, s-ar putea să vă aflaţi faţă în faţă cu ceva mult mai profund, mai subtil, mai ascuns, lucrurile pe care le judecaţi aspru în viaţă. Vă spuneţi „Eu nu aş face niciodată aşa ceva”, dar viaţa ne dovedeşte că, de cele mai multe ori, ajungem exact în acele puncte pe care le refuzăm cu obstinaţie. Vindecarea acestor prejudecăţi începe din acel moment al identificării lor, prin simpla lor recunoaştere ca „problemă”.

Modul de acţiune este NON-ACŢIUNEA Cel mai bine este ca atunci când vreţi neapărat să faceţi ceva de fapt să *nu faceţi.*

Oglinzile prejudecăţilor sunt foarte fine şi dificil de descifrat, de aceea nu toată lumea le poate înţelege şi accepta. Pe de altă parte, ne-am învăţat să renunţăm foarte greu la ideile şi preconcepţiile noastre. Le apărăm cu îndârjire, crezând că ne definesc şi că fac parte din personalitatea noastră.

Cunoşteam o doamnă care tot intra în bucluc, crezându-se deţinătoarea adevărului absolut şi apărătoarea valorilor perene ale omenirii. Era convinsă că ceilalţi o atacau doar pentru că nu erau la fel de „puri" ca ea şi se tot plângea de decăderea societăţii din zilele noastre. Majoritatea problemelor ei începeau cu implicarea în vieţile celorlalţi, cu pasiunea pe care o punea în judecarea celorlalţi şi cu dorinţa de a le dirija existenţele în „direcţia corectă". Am încercat să-i explic unde greşeşte, dar nu mă putea asculta; se

asculta numai pe ea. Aşa că am lăsat-o în pace. Şi cu cât judeca mai mult, cu atât mai mult atrăgea în viaţa ei tocmai acele situaţii pe care le detesta atât de mult.

Când pierdem fiinţe, lucruri, locuri care ne sunt dragi, putem trece mai departe numai dacă apelăm la compasiune şi iubire. Credinţa în Dumnezeu ne susţine şi ne ajută să facem pasul spre vindecare. Suntem vulnerabili. Protecţia pe care ne-o facem ca să nu mai suferim ne îngheaţă sufletul. Risipim tot ce avem mai preţios, pentru că nu ştim cum să facem altfel. Nu dorim să ne mai ataşăm, ca să nu mai fim expuşi la suferinţă. Din fericire, acele părţi care par pierdute, sunt tot acolo, iar reactivarea lor, de obicei, doare. Renaşterea lor ne face să devenim maeştri. Căutăm în ceilalţi ce credem că am pierdut şi atunci când întâlnim acele părţi din noi, ne trezim în situaţia de a ne cunoaşte într-un mod cu totul special. Simţim o atracţie puternică atunci faţă de acele persoane şi credem cu tărie că avem nevoie

de ele (de persoane) în viaţa noastră. De fapt, nu de acele persoane avem nevoie, ci de reactivarea părţilor din noi pe care le credeam pierdute.

Îndepărtaţi iluziile, readuceţi compasiunea şi iubirea în viaţa voastră şi veţi constata cu surprindere că nu mai aveţi nevoie de acele persoane pe care, până nu de mult, le consideraţi indispensabile. Acceptaţi ideea că sentimentele voastre faţă de alţii nu sunt decât manifestarea acelor părţi din voi pe care credeaţi că le-aţi pierdut şi numai condiţionarea le face să pară ceea ce nu sunt.

Ne atrag puternic anumite persoane. De ce? Cedaţi tot timpul părţi din voi pentru a putea supravieţui fizic sau emoţional. De fiecare dată când o faceţi, vă convingeţi că voi sunteţi în fapt numai ceea ce a rămas. Unii dintre voi îşi dau seama ce fac. Alţii nu, o fac instinctiv. Structurile rup bucăţi din voi şi cu fiecare treaptă pe care o urcaţi în cadrul sistemelor atât de bine puse la punct, vă transformaţi, până când, ajungând în

vârf, constataţi că n-a mai rămas nimic din voi. Nimic din visele voastre din adolescenţă, nimic din ceea ce aţi sperat, aţi dorit, aţi plănuit.

Vi se spune mereu că aşa este viaţa de adult, că totul este firesc şi normal. Dar nu este aşa! Şi nici nu trebuie să fie! Renunţaţi rând pe rând la lucrurile pe care le iubiţi cel mai mult şi le daţi la schimb pentru bani, putere, dorinţă de control. Daţi şi nu realizaţi că, de fapt, vă vindeţi sufletul.

Cu toţii facem asemenea schimburi. Spunem că muncim mai mult pentru familie, dar familia este cea care ne vede din ce în ce mai rar. Spunem că dorim să asigurăm un viitor fără griji copiilor noştri, dar îi privăm de ceea ce este esenţial pentru ei: prezenţa noastră. Citeam undeva pe Internet că muncim jumătate de viaţă ca să câştigăm nişte bani pe care, apoi îi cheltuim cealaltă jumătate de viaţă, ca să ne recăpătăm starea de sănătate, pe care am pierdut-o ca să facem banii, pe care îi cheltuim acum.

Mulţi fac compromisuri doar ca să

supravieţuiască şi sunt foarte mândri de ei. Şi mai dau şi sfaturi! Şi mai cer şi altora să facă ce au făcut ei!

Când întâlniţi în calea voastră persoane care vă atrag puternic, întrebaţi-vă: „Ce mă atrage la această persoană? Ceea ce am şi eu sau ceea ce cred că-mi lipseşte?” Nu de persoana aceea aveţi nevoie, ci de ceea ce există în interiorul vostru.

Puneţi-vă mental aceste întrebări şi răspunsul va veni aproape imediat în minte, sub forma unui cuvânt, a unor fraze sau sub altă formă care are semnificaţie numai pentru voi. Învăţaţi să vă ascultaţi corpul. Ţineţi cont de intuiţie şi nu de minte. Nu uitaţi că mintea este legată la conştient şi poate greşi, iar intuiţia este legată la subconştient şi nu greşeşte niciodată. Iar în spaţiul cuantic cu „n” variante, problemele se găsesc împreună cu soluţiile lor.

Există tendinţa de a vă agăţa de o stare de fapt, până când vă apare în cale „ceva mai bun”. Faceţi compromisuri şi aşteptaţi. Lăsaţi în spate o

mulţime de lucruri nerezolvate. Mergeţi înainte, pe o linie de viaţă care este acceptabilă şi apoi, dintr-odată, vă treziţi faţă în faţă cu cele mai teribile temeri pe care le aveţi.

Se spune în popor că de ce ţi-e frică, tot nu scapi. Asemenea perioade apar fără niciun fel de avertisment şi vă dau viaţa peste cap. Când credeţi că viaţa voastră este perfectă, de fapt vă pregătiţi pentru schimbare. S-au produs acumulările cantitative şi apar toate semnele pentru producerea saltului calitativ. Vi se pune în cale momela: ceva la care râvniţi, ceva în faţa căruia nu puteţi rezista. Şi atunci totul se răstoarnă, totul scapă de sub control, iar viaţa vi se dă peste cap.

Ce se întâmplă atunci? Reapar lecţiile personale. Lecţiile de viaţă. Important este să înţelegeţi atunci de ce doare atât de tare, de ce vă afectează totul atât de mult. Odată ce ajungeţi să înţelegeţi, experienţele încep să capete contururi şi înţelesuri noi.

Am constatat, şi nu o dată, că cei mai aspri judecători ai propriei voastre vieţi sunteţi voi înşivă. Imaginaţi-vă o clipă cât de diferită ar fi viaţa voastră dacă aţi accepta că totul s-a întâmplat şi se întâmplă exact aşa cum trebuie să se întâmple. Că nu sunt prostii, greşeli sau „bâlbe”, ci doar experienţe de viaţă, lecţii pe care trebuie să vi le însuşiţi şi că din fiecare situaţie aveţi ceva de învăţat. Reţineţi ceva din perioadele liniştite? Deveniţi mai înţelepţi, mai abili sau mai receptivi? Probabil că nu. Nu ne putem feri nici de oameni răi, nici de situaţii neplăcute, dar dacă le-am lua nu ca pe un rău necesar în viaţa noastră, ci doar ca o testare a capacităţii noastre de rezolvare a unei probleme, viaţa noastră ar fi mult mai frumoasă. Implicarea este un prost sfătuitor în asemenea situaţii. Nu uitaţi că judecaţi mai bine problemele altora decât pe cele care vă aparţin. Fiţi observatori, nu jucători! Şi, mai ales, trăiţi-vă propria voastră viaţă, nu cea pe care v-o recomandă alţii!

Realitatea vieţii voastre este dată de modul în care vă simţiţi faţă de voi înşivă, faţă de performanţele obţinute, faţă de felul în care vă prezentaţi lumii, faţă de realizările care contează pentru voi. În rest?! învăţaţi să vă evaluaţi corect. Lămuriţi-vă ce vă doriţi cu adevărat! Cum vreţi să fie viaţa voastră? Ce fel de familie vreţi, ce fel de carieră, cum să fie casa voastră, serviciul, ce fel de prieteni vă doriţi, la ce fel de relaţii visaţi…

Şi lăsaţi-le să prindă viaţă!

Aşezaţi-vă cât mai comod în scaunele voastre. Respiraţi profund, lin, liniştit, inspiraţia fiind conectată cu expiraţia. Dacă aţi avea în faţa voastră o lumânare aprinsă, flacăra lumânării să nu fie tulburată de respiraţia voastră. Imaginaţi-vă în faţa voastră o scară, cu 10 trepte. Coborâţi această scară, fără grabă, numărând treptele şi pe măsură ce coborâţi, pătrundeţi cât mai adânc pe nivelele cele mai profunde ale subconştientului vostru. 10…9…8…7…6…5…4…3…2…1

În faţa voastră se află o uşă. Deschideţi

această uşă. O lumină orbitoare inundă totul. Când lumina se risipeşte, apare un Arhanghel de o frumuseţe nepământeană, probabil cel cu care rezonaţi cel mai bine. Vă ia de mână şi vă duce pe tărâmul îngerilor, undeva între cer şi pământ. Construiţi acolo, pe ecranul mental, o cameră dreptunghiulară, ale cărei dimensiuni să vă facă să vă simţiţi confortabil. Lăsaţi Unul dintre pereţi de culoare deschisă, iar pe ceilalţi 3 vopsiţi-i în verde cald, liniştitor. Plasaţi ferestre ample pe fiecare perete, astfel încât să puteţi vedea prin ele, în depărtare, un lac limpede, pe care plutesc nuferi. Este un lac magic, cu puteri miraculoase, care vindecă corpul, mintea, inima, sufletul şi mediul în care trăiţi.

Imaginaţi-vă în mijlocul camerei o masă de cristal, suficient de mare pentru a putea sta întinşi pe ea fără probleme. Decoraţi această masă cât de frumos puteţi. Adăugaţi în încăpere piese de mobilier, obiecte de artă, lumânări, plante, orice doriţi, ca să vă simţiţi bine. Cu cât construcţia va

fi mai detaliată, cu atât se va accentua senzaţia de real. De aceea, acordaţi-vă tot timpul din lume pentru a vă construi încăperea cât mai aproape de perfecţiune, după gustul vostru. Plasaţi pe peretele deschis la culoare un geam de sticlă colorată şi desenaţi în centrul lui un simbol care să reprezinte conceptul vostru de fericire şi împlinire. Pentru culorile sticlei, imaginaţi-vă cele mai frumoase nuanţe de roşu, orange, galben, verde, albastru, indigo şi violet. Fereastra este luminată din afară. Lumina trece prin fereastră, descompunându-se în culorile curcubeului. Staţi în faţa ferestrei şi lăsaţi lumina caldă să pătrundă în trupul vostru, în inima şi sufletul vostru. Mai adânc, cât mai adânc cu putinţă, până când simţiţi cum vi se purifică sufletul şi mintea şi corpul. Albastrul amplifică starea de linişte. Dinamizează luciditatea. Galbenul ascute intelectul. Verdele vă vindecă. Violetul amplifică spiritualitatea.

Conectaţi-vă acum la Sursa Universală a Iubirii. Rugaţi lumina albă, strălucitoare să vă

învăluie, să coboare prin chakra coroană (din creştetul capului) în coloana chakrelor şi să vă armonizeze, să vă echilibreze, să vă vindece. Scăldaţi în lumina albă, strălucitoare, care curge şuvoi prin creştetul capului vostru, primiţi binecuvântările puterii divine, înţelepciunii divine şi iubirii divine. Se instaurează o stare de pace, stabilitate, putere şi autocontrol. Sunteţi recunoscători Divinităţii. Lumina coboară de-a lungul feţei, gâtului, umerilor, eliminând orice urmă de tensiune din calea ei, de-a lungul pieptului, coloanei vertebrale, eliberând orice urmă de durere, orice povară, orice preocupare obsesivă. Coboară de-a lungul taliei, abdomenului, purificând totul în calea ei. De-a lungul picioarelor, tălpilor, pe care le răcoreşte, le alină, le întăreşte.

Deplasaţi-vă uşor, fără grabă, spre masa de cristal din mijlocul încăperii. Lumina albă, strălucitoare, se deplasează odată cu voi, învăluindu-vă ca un nimb fin ca mătasea. Aşezaţi-vă pe masă. Suprafaţa ei este moale, delicată, dar

vă susţine cu fermitate. Vă simţiţi în siguranţă, apăraţi, protejaţi. Orice neplăcere, tensiune sau obsesie vă părăseşte, topindu-se în lumina albă, strălucitoare.

Chemaţi-vă prietenii din lumea invizibilă. La simpla voastră chemare, ei vin imediat, aducând cu ei Ghizi spirituali, îngeri, Arhangheli, rude şi prieteni trecuţi dincolo de văl, înalţi

Maeştri Spirituali şi Mari Vindecători. În această atmosferă de sănătate perfectă, de acceptare totală, totul se purifică, se eliberează de orice stres, nelinişte, teamă, nesiguranţă şi nerăbdare. Cei veniţi din alte dimensiuni vă ridică de pe umeri grijile, poverile, obligaţiile care vă apasă şi le dizolvă pentru totdeauna. Toată durerea, toată tristeţea, depresiile, haosul emoţional, mânia, furia, neplăcerea şi dezamăgirea se dizolvă.

O parte din voi se ridică, se desparte de trupul care rămâne încă pe masa de tratament şi se îndreaptă plutind spre lacul din apropiere şi se

cufundă în apele vindecătoare. Vă simţiţi cufundaţi într-un ocean de pace desăvârşită. Vindecătorii îşi ţin mâinile deasupra voastră. Iar din palmele lor curge râuri, râuri, lumina vindecătoare. Simţiţi atingerea răcoroasă sau caldă a acestor mâini binecuvântate, care operează cu graţia divină, liniştindu-vă, echilibrându-vă, redându-vă pacea şi echilibrul interior. Vă abandonaţi total acestor mâini, până când deveniţi una cu ele. Vă încredinţaţi fără rezerve puterii divine.

Te iubesc… îmi pare rău… îmi cer iertare…

Mulţumesc…

Îndoielile dispar. Celulele corpului vostru se eliberează de amintirea bolilor şi traumelor trecute, regăsindu-şi sănătatea şi vitalitatea.

Te iubesc… îmi pare rău… îmi cer iertare…

Mulţumesc…

Adormiţi împăcaţi, în timp ce mâinile vindecătorilor îşi desăvârşesc opera. Dormiţi o secundă, o oră, o zi, o săptămână, un an… Timpul

nu contează în această dimensiune şi un an poate fi o secundă din dimensiunea noastră.

Te iubesc… îmi pare rău… îmi cer iertare…

Mulţumesc…

Puneţi totul pe hârtie şi veţi constata că aveţi convingeri de care nici măcar nu eraţi conştienţi.

Întrebaţi-vă, pe măsură ce parcurgeţi lista, dacă sunteţi pregătiţi pentru o schimbare majoră în viaţa voastră. Dacă DA, faceţi primul pas pe noul drum şi apoi exersaţi atitudinea nou adoptată. Fiţi mai atenţi la interconexiunile dintre oameni, la legile nescrise care le guvernează şi respectaţi-le. Observaţi-i fără prejudecăţi pe cei din jur. Urmăriţi-le gesturile, vorbele, ascultaţi-le cu atenţie interpretările şi veţi afla o mulţime de lucruri despre oameni şi despre voi înşivă.

De câte ori recădeţi în vechile obiceiuri, nu mai pierdeţi vremea cu regrete şi mustrări de cuget, spune-ţi simplu „nu-i nimic” şi mergeţi mai departe.

Alegeţi de fiecare dată atitudinea nouă,

iubirea în

I locul fricii, credinţa în locul îndoielii, detaşarea în locul nerăbdării. Spuneţi-vă „am tot timpul din lume” şi fiţi X convinşi că îl şi aveţi. Lucraţi cu dilatarea sau contractarea timpului ori de câte ori aveţi nevoie sau suspendaţi curgerea vremii într-un singur sens. Aplaudaţi-vă ori de câte ori reuşiţi să faceţi ceva şi treceţi uşor peste, atunci când „o daţi în bară”. Deveniţi. Voi cei mai înfocaţi fani ai voştri. Susţineţi-vă, încurajaţi-vă, lăudaţi-vă vz—

Realizaţi faptul că al şaselea simţ se bazează, în primul rând, pe bunul simţ tradiţional. Apelaţi la tot ce aţi învăţat sau ar fi trebuit să învăţaţi de la mama, în primii ani de viaţă. Dacă nu aţi învăţat nimic, apelaţi la acel filon interior pe care îl au toţi copiii şi pe care îl alterează adulţii, „educându-i”.

Conştientizaţi-vă vibraţiile superioare şi învăţaţi să aveţi încredere în ele.

Ascultaţi-vă corpul

Dacă trupul vostru este neglijat, abuzat, extenuat, el devine toxic pentru voi din punct de vedere energetic, în asemenea cazuri, sufletul iese plutind în afara corpului, care devine plat, greoi, inexpresiv, ca şi cum n-ar fi nimeni „acasă”. Vibraţiile există permanent, dar trebuie să fiţi capabili să le percepeţi. Dacă aveţi probleme cu somnul, renunţaţi la ştirile de seară de la televizor, faceţi o baie caldă, relaxantă sau mergeţi la o plimbare, dacă se dovedeşte salutară. Nu vă programaţi fiecare moment al zilei, lăsaţi câteva momente libere, pe ici, pe colo, timp în care să vă puteţi relaxa. Treceţi eventual în agendă perioade exprese de relaxare, zilnic, săptămânal, lunar şi respectaţi-le. O să vă prindă bine!

Nu fiţi nici iresponsabili, nici neglijenţi atunci când este vorba de nevoile voastre de bază. Dacă vă este foame, mâncaţi. Dacă vă este sete, beţi. Dacă vă este frig, puneţi pe voi un pulover. Dar

nici nu exageraţi!

În prezent, suntem aproape epuizaţi şi într-o permanentă „alergare”. Supraaglomerarea programului şi odihna insuficientă duc la diminuarea sau stingerea vibraţiilor. Un somn adânc permite emoţiilor să se odihnească, iar spiritului să se trezească. În popor se spune: „Noaptea este un sfetnic bun” şi chiar aşa şi este!

Dar numai odihna la timp nu este suficientă pentru o funcţionare optimă. Modul de hrănire este la fel de important. Nu este vorba de a fi vegetarian sau vegan, de a mânca hrană vie sau de a ţine post prelungit. Nimic din toate acestea. Eu nu am mâncat nimic timp de nouă luni de zile, iar acum mănânc numai supă de legume şi fructe şi n-am păţit nimic, dar nici n-am câştigat nimic. Simpla nemâncare, fără curăţire spirituală, fără rugăciuni, nu duce niciunde. În schimb tibetanii, care consumă carne de iak, au vibraţii foarte înalte. Fiţi atenţi la ceea ce simţiţi când vă hrăniţi. Mâncaţi numai ce vă face cu adevărat plăcere şi

vă ajută să vă simţiţi bine şi, mai ales, să vă păstraţi „în formă”. Faceţi legătura între alimentele optime pentru voi şâstairea de bine pe care ele v-o oferă!

În timp ce ego-ul vostru vă îndeamnă să fiţi mereu activi, indiferent de ce se întâmplă, spiritul vostru ştie că aveţi nevoie de odihnă pentru a vă pune în ordine, lăsând Universul să se ocupe de toate (la modul perfect) în locul vostru pentru un timp.

Când toate merg anapoda, când inspiraţia se lasă aşteptată, dacă staţi liniştiţi şi nu faceţi absolut nimic, timp de cel puţin două ore, călăuzirea îşi va face apariţia. Părintele duhovnic spunea: „Voi îi vorbiţi tot timpul lui Dumnezeu, vă rugaţi, îl imploraţi, îi explicaţi, faceţi tot timpul ceva şi n-aveţi nici măcar zece minute de răgaz. Preocupaţi cu umplerea timpului până la refuz, nu vă mai rămâne vreme să-i ascultaţi cuvântul. Vorbiţi numai voi tot timpul”. Obişnuiţi-vă să staţi, pur şi simplu, jumătate de oră fără să faceţi nimic;

doar ascultaţi ce vine din interiorul vostru.

Modalitatea cea mai eficientă de a vă acorda la propriile vibraţii este să vă ascultaţi cu atenţie corpul şi să descifraţi corect feed-back-urile senzitive pe care le primiţi. Mintea urmează ego-ul, distorsionează informaţiile şi vă poate convinge să faceţi şi lucruri care pot fi distrugătoare pentru voi, deci nu vă este de niciun folos.

Doar corpul vostru vă este prieten fidel. El reflectă corect impactul energiei, asupra nivelului vibraţional, prin intermediul semnalelor fizice, cum ar fi disconfortul, durerea, palpitaţiile, încordarea, oboseala sau boala. Natura semnalelor primite depinde de ceea ce încearcă să ne spună. Dacă acordaţi suficientă atenţie acestor semnale şi faceţi ajustările ce se impun pentru refacerea protecţiei naturale şi a echilibrului, corpul vostru se va relaxa şi va reveni la o stare mai bună, fără stres.

Nu căutaţi explicaţii sofisticate, foarte încâlcite sau complicate pentru ceea ce vi se

întâmplă. Lucrurile, ca de obicei, sunt foarte simple. Dacă aveţi probleme cu picioarele, este clar că nu vă orientaţi prea bine în existenţa de zi cu zi, faceţi alegeri greşite sau nu staţi în viaţă pe ambele picioare. Problemele legate de organele din abdomen arată blocaje ale creativităţii, pentru că priorităţile noastre sunt legate de mâncare, distracţie, sex. Gâtul arată probleme de comunicare, iar tulburările gastro-intestinale sunt o reflectare a sentimentului de copleşire sau nu puteţi „digera” evenimentele în derulare. Oboseala este semnalul că situaţia în care vă aflaţi este dăunătoare şi că trebuie abandonată de îndată.

Semnalele fizice, privite ca feed-back-uri senzitive, diferă de la persoană la persoană. Unii oameni au senzaţii viscerale, alţii simt o presiune în piept, alţii percep combinaţii de senzaţii, gâdilaturi în gât, frig sau cald pe braţe sau în alte părţi ale corpului. Puteţi face indigestii atunci când aveţi de-a face cu oameni fără scrupule.

Dacă există posibilitatea de a nu vă primi înapoi banii împrumutaţi, puteţi simţi o strângere de inimă.

Odată ce începeţi să fiţi atenţi la vibraţiile corpului vostru, veţi aprecia acurateţea cu care vă informează nu numai despre ceea ce se întâmplă în jurul vostru, dar şi cu voi înşivă.

Ascultarea semnalelor emise de trup vă poate menţine în echilibru şi în siguranţă. Oricât de derutante ar părea semnalele pe care le primiţi, ele au întotdeauna un sens şi un rost. Învăţaţi-i limbajul, decodificaţi mesajele. Corpul vostru este un conducător direct pentru Şinele Vostru Superior şi nu vă va induce niciodată în eroare.

Fiecare semnal transmis are un înţeles direct şi poartă o informaţie importantă atât pentru starea voastră fizică de bine, cât şi pentru echilibrul vostru spiritual, pentru siguranţa voastră.

Cu cât îi acordaţi mai multă încredere, cu cât vă doriţi mai mult să înţelegeţi ce încearcă să vă

spună, cu atât comunicarea devine mai uşoară. Dacă aveţi dureri de stomac ori de câte ori mergeţi undeva, poate că ar trebui să nu vă mai duceţi. Dacă vă simţiţi obosiţi ori de câte ori vă întâlniţi cu o anunită persoană, evitaţi-o. Învăţaţi să vă cunoaşteţi foarte bine corpul, să conştientizaţi ce vă face bine şi ce nu, dar mai ales, învăţaţi să ţineţi cont de avertismentele fiinţei din interiorul vostru. Orice disconfort, oricât de mic, este un semn că faceţi ceva ce nu trebuie, gândiţi ceva care este împotriva voastră, vă aflaţi acolo unde nu ar trebui să fiţi sau staţi în preajma unor persoane care vă pot face rău.

Dacă nu vă place cum arătaţi, dacă vă ruşinaţi cu aspectul vostru fizic, încetaţi! Nu vă faceţi decât rău. Acceptaţi-vă aşa cum sunteţi. Iubiţi-vă, respectaţi-vă şi lucrurile vor merge spre bine. Dacă vă aflaţi în impas, întrebaţi-vă corpul ce puteţi face, cum îl puteţi ajuta, ce trebuie să întreprindeţi. Rezistaţi tentaţiei de a considera toate acestea pierdere de vreme sau aberaţii. Nu

trebuie să aveţi impresia că numai imaginaţia este de vină atunci când corpul vă vorbeşte. Nu cenzuraţi nimic. Nu desconsideraţi nimic. Dacă ascultaţi cu atenţie, cel de-al şaselea simţ vă va călăuzi fără greş.

Nu vă grăbiţi

Dacă doriţi să aveţi încredere în propriile vibraţii, păstraţi o atitudine calmă, senină, detaşată. Când sunteţi încordaţi, anxioşi, nervoşi, energia voastră se blochează şi nu poate pătrunde în centrul inimii, acolo unde Şinele vostru Superior şi vibraţiile voastre comunică.

A rămâne calmi în orice împrejurare, indiferent despre ce este vorba, poate fi o provocare, dar în mod sigur va descătuşa cel de-al şaselea simţ, intuiţia. Dacă vă frământaţi pentru ceva ce oricum nu puteţi rezolva în acel moment, nu faceţi decât să înrăutăţiţi situaţia. Deveniţi observatori corecţi şi atenţi ai evenimentelor şi

viaţa voastră va deveni infinit mai uşoară. Respiraţia adâncă şi relaxată vă conectează imediat la vibraţii mai înalte. Iubirea este creativă, ura şi frica sunt distructive.

Ca să aveţi încredere în senzaţiile voastre, trebuie să învăţaţi să le sesizaţi. Începeţi prin a vă linişti mintea. Al şaselea simţ este subtil, neinvaziv, plin de demnitate şi nu intervine peste minte şi ego. Până nu vă liniştiţi mentalul, nu puteţi auzi ce are de spus. Planificaţi-vă momentele zilnice de linişte, în loc să speraţi că veţi Jura” unele, pe ici, pe colo.

Perfecţionaţi-vă percepţiile

Nu este suficient ca al şaselea simţ să funcţioneze, el trebuie să funcţioneze şi bine. Dacă nu sunteţi selectivi, s-ar putea să vă acordaţi, fără să vreţi, la ceea ce nu căutaţi sau ce nu doriţi. Undele senzitive sunt ca nişte frecvenţe radio, difuzate pe mai multe niveluri simultan.

Dacă canalul vostru este larg deschis, fără niciun fel de filtru, vă puteţi conecta la anxietate, depresie, teamă, nesiguranţă, care aparţin altora şi pe care le puteţi absorbi însuşinduvi-le. Puteţi deveni atunci deprimaţi, trişti, poate chiar paranoici. Sau puteţi capta neliniştea, furia, nerăbdarea sau boala altcuiva şi, dintr-odată, să deveniţi iritaţi, fără vlagă, epuizaţi. Observaţi, în loc să absorbiţi.

Soluţia de a evita astfel de cazuri este *consultarea îndrumătorului interior.*

Îmi este bine? OK. Nu mi-e bine? Schimb „macazul" şi mi-e din nou bine. Cum îmi schimb starea de spirit? Concentrându-mă pe ceva care îmi place. Contaminarea senzitivă este des întâlnită şi extrem de contagioasă, de aceea vă recomand să evitaţi persoanele depresive, negativiste, malefice, pline de resentimente, la fel cum vă feriţi de bolile contagioase. Puneţi carantină răului şi celor care îl promovează. Aşa cum staţi cât mai departe de o persoană gripată,

păstraţi distanţa şi faţă de o persoană agitată sau cu o vibraţie dezagreabilă. Nu uitaţi că nimeni nu vă poate face rău, dacă nu îi permiteţi.

Există preconcepţia că o condiţie a reuşitei este implicarea. Nu este deloc aşa, din contră. Implicarea vă determină să luaţi numai decizii greşite. Aţi observat, şi nu o dată, ce bine judecaţi lucrurile atunci când este vorba despre alţii şi nu despre voi înşivă. De ce? Pentru că nu sunteţi implicaţi. Implicarea presupune sentimente, ego şi minte. Melanjul este dezastruos. Când reacţionaţi emoţional, vibraţiile scad şi deveniţi vulnerabili. De aceea chirurgii nu operează persoane apropiate, iar terapeuţii pot vindeca mai repede străini decât rude.

Protejaţi-vă

Respiraţi adânc şi încrucişaţi-vă braţele pe piept pentru a comunica neaveniţilor că nu sunt bine primiţi. Dacă cineva este supărat, răsuciţi-vă

corpul astfel încât să nu vă aflaţi faţă în faţă cu persoana respectivă. Acordaţi mai multă atenţie propriilor vibraţii şi, dacă vi se pare că ceea ce simţiţi nu vă aparţine, schimbaţi-vă atenţia pe ceva ce vă place.

Cu cât veţi căuta mai multe metode de protecţie, cu atât veţi deveni mai vulnerabili. La fel ca şi în lumea pistolarilor, întotdeauna va exista cineva mai puternic, care va sparge „protecţia”.

Soluţia? încetaţi să vă temeţi. Niciun om şi nicio entitate nu este deasupra lui Dumnezeu Dacă Dumnezeu este cu voi, cine vă poate sta împotrivă? Numai teama voastră, îndoiala, nesiguranţa, deschid răului uşile şi îl invită în viaţa voastră.

Protecţie înseamnă să ştii că orice vine în viaţa ta este doar o lecţie de viaţă şi să nu te întrebi „de ce?”, ci să cauţi soluţia, modalitatea de rezolvare. Protecţie înseamnă să nu permiţi celor din jur să-ţi facă rău. Protecţie înseamnă să nu te împrieteneşti cu oameni cu vibraţii joase, să nu

stai în compania oamenilor care fac rău de plăcere.

Protecţie înseamnă să te concentrezi numai pe

pe ea ce îţi face bine şi să ignori tot ce nu îţiplace.

Simptomele neîmpământării

Ca să puteţi simţi şi înţelege vibraţiile trebuie să fiţi „împământaţi”. Asta înseamnă că trebuie să fiţi conectaţi la corpul vostru şi la sprijinul primit din partea Pământului. Atunci când nu sunteţi împământaţi, mi mai puteţi atrage suficientă energie pentru a activa conştiinţa superioară.

Vă daţi seama că nu sunteţi împământaţi atunci când pierdeţi contactul cu realitatea şi cu experienţele pe care le traversaţi în oricare din următoarele situaţii sau numai o parte din ele:

— Vă exageraţi problemele

— Vă agitaţi în legătură cu lucruri imaginare

— Vă comportaţi cu dramatism

— Vă simţiţi nesiguri, ineficienţi

— Vă învârtiţi în cerc sau vă repetaţi fără motiv

— Cheltuiţi multă energie, depuneţi mult efort şi nu obţineţi prea multe rezultate favorabile

Când nu sunteţi împământaţi, energia se blochează în picioare şi nu reuşeşte să se ridice până la inimă, sediul celui de-al şaselea simţ. Dacă rămâneţi blocaţi în minte şi nu mai puteţi fi în inimă, vă tăiaţi legătura cu intuiţia. Şi atunci faceţi numai prostii! împământarea este esenţială pentru a vă acorda la propriile vibraţii.

Etapele:

1. Apare nelinişte. În momentul în care apare orice urmă de nelinişte, puteţi să fiţi siguri că sunteţi pe calea neîmpământării.

2. Începeţi să fiţi arţăgoşi. Vă spune cineva ceva şi voi săriţi cu gura imediat. Vă enervează

orice lucru.

3. Pierdeţi energie. Povestiţi tuturor cum vă simţiţi. Să ştiţi că atunci când vă simţiţi bine nu simţiţi nevoia să vorbiţi cu nimeni. Dar când încep lucrurile să o ia razna, indiferent cu cine vă întâlniţi, începeţi să povestiţi. Este semn că sunteţi neîmpământaţi.

4Vă pierdeţi buna dispoziţie, deveniţi dezorganizaţi, nu vă puteţi concentra.

5. Deveniţi profund nefericiţi.

Acordaţi atenţie acestor simptome şi să rezolvaţi lucrurile pe măsură ce apar. Nu încercaţi să ajungeţi la nefericire. Neliniştea este primul semn că deja sunteţi pe acolo pe unde nu trebuie. Urmăriţi-vă prin ce stadiu sunteţi şi încercaţi să rezolvaţi problemele.

Din fericire, modalitatea prin care vă puteţi împământa este destul de simplă. Vă conectaţi din nou la susţinerea universală revenind în corpul vostru fizic printr-o activitate fizică oarecare. Ori de câte ori vă simţiţi rupţi de realitate, când

conexiunea cu mediul înconjurător este alterată sau vă retrageţi în cochilia voastră pentru că nu mai faceţi faţă solicitărilor, când nu mai sunteţi capabili să puneţi lucrurile cap la cap, ieşiţi din casă, faceţi o plimbare mai lungă, focalizaţi-vă atenţia asupra activităţilor fizice, reveniţi în fluxul divin. Oferiţi trupului vostru din nou forţa vieţii, necesară în procesul de ridicare a vibraţiilor şi activării canalului senzitiv. Activitatea fizică mai are meritul de a elimina orice energie cu vibraţie joasă sau orice suprasarcină din aura voastră.

Împământarea face ca energia să curgă într-o singură direcţie şi vă împiedică să vă încurcaţi singuri. Ea reduce murmurul interior şi vă puteţi din nou auzi îngerii şi ghizii superiori. Atunci apar şi soluţiile optime pentru problemele voastre.

Împământarea fizică este nu numai o cerinţă pentru acordarea cu propriile vibraţii, ci şi un antidot imediat împotriva obsesiilor şi îngrijorării. Ori de câte ori constataţi că ceva începe să vă obsedeze, ieşiţi din casă şi plimbaţi-vă cel puţin 15

– 20 de minute (bine ar fi într-un parc), ca să întrerupeţi transa toxică care se instalează.

Când sunteţi neliniştiţi, agitaţi, problemele voastre au devenit deja energetice. Ele nu mai sunt fizice, sunt energetice. Ca să puteţi ieşi din nebunia asta trebuie să vă reconeetaţi la ceva. Dacă vă mutaţi atenţia pe altceva o să vedeţi cum începe să dispară neliniştea. De exemplu, vă puteţi plimba. Dacă aveţi o problemă care vă scoate din minţi, nu îi găsiţi rezolvarea, mergeţi în parc, staţi liniştiţi în natură sau plimbaţi-vă pe străzi. O să vedeţi că începeţi să vă liniştiţi. S-a constatat că după 2 ore, în care nu te-ai mai gândit la lucrul care ţi-a creat neliniştea, în care te-ai detaşat total de acest lucru, vine şi soluţia. Şi de obicei este una banală. Este lucrul la care ar fi trebuit să vă gândiţi prima oară, dar aşa este mintea.

Mai există o posibilitate, prin meditaţie, împământarea se face foarte simplu.

Staţi pe scaun. Vă imaginaţi energie maro de culoare foarte frumoasă şi lumina aceasta maro

strălucitoare intră prin tălpile voastre şi urcă până la inimă. Nu ajunge în inimă sub nicio formă. Pentru că unde este capul, este sediul minţii, logicii şi ego-ului, iar inima este sediul intuiţiei. Dacă voi duceţi energia aceea maronie, energia mamei Geea, peste inimă, inima voastră va înceta să mai vorbească şi veţi fi mai mult decât este necesar împământaţi şi veţi fi mai mult decât este necesar orientaţi spre materialitate. Deci nu se amestecă una cu alta. Te împământezi, dar numai până la chakra a treia. Chakrele inferioare sunt cele care ţin de mama Geea. De la inimă încolo deja suntem în legătură cu planul celest.

Încercaţi să rămâneţi calmi şi indiferenţi, detaşaţi, indiferent ce se întâmplă.

În general, respiraţia adâncă şi regulată vă conectează imediat la o vibraţie mai înaltă. Probabil ca cei care au în familie bolnavi de inimă ştiu că atunci când se prefigurează un preinfarct vi se spune „respiră adânc”.

Ce se întâmplă atunci? Când începe atacul

vibraţia este joasă. Respiraţia foarte adâncă te trimite pe o vibraţie mai înaltă şi dacă ai peste 600 (pe scala lui David Hawkins) nu te îmbolnăveşti niciodată. Tot ce este sub 200 înseamnă belea, înseamnă că nu judecaţi lucrurile cum trebuie, că nu vă purtaţi cu oamenii aşa cum trebuie, luaţi decizii eronate etc.

Pe această scală a conştiinţei avem 2 valori extreme.

Valoarea cea mai mare arată calibrarea cu care am venit la naştere şi ea întotdeauna este mai mare decât o avem în momentul acesta.

Iar calibrarea cea mai joasă este cea cu care ne confruntăm în acel moment. Pentru că orice sentiment negativ ne coboară calibrarea. Dacă vrem să ridicăm calibrarea, trebuie să ne gândim la lucruri frumoase: spunem „Tatăl nostru” sau încercăm să ne detaşăm de orice ne creează disconfort.

Bucuraţi-vă de tot ceea ce faceţi şi permiteţi

minţii să se relaxeze.

Cheia rezolvărilor

1) Adoptaţi calea minimei rezistenţe.

2) Fiţi observatori la propria viaţă.

3) Alegeţi cea mai simplă variantă de rezolvare, care este întotdeauna la îndemână.

4) Faceţi totul în aşa fel încât să fie simplu şi uşor de rezolvat.

5) Acordaţi atenţie reperelor călăuzitoare (semnelor) şi fiţi pe fază, dar nu exageraţi.

Viaţa de zi cu zi este plină de asemenea repere. Când are loc o trecere pe o altă linie de viaţă (au loc schimbări semnificative), simţiţi intuitiv acest lucru. În general, evenimentele înscrise pe linia de viaţă în derulare nu vă atrag atenţia. Presentimentele, mai ales cele negative, nu sunt expresia destinului implacabil, ci vă arată că este timpul să vă opriţi un pic pentru a lua decizia corectă. Este îndemnul de a vă schimba

comportamentul, de a vă corecta modul de gândire, de a vă revizui concepţiile. Semnele au rolul de a vă trezi la realitate la timp, să vă facă să înţelegeţi că s-ar putea să acţionaţi în defavoarea voastră.

6) Precauţia nu trebuie să se transforme în nelinişte şi ipohondrie.

7) Dacă cineva doreşte să-şi impună părerea cu tot dinadinsul, ignoraţi-l.

8) Fiţi mai atenţi la frazele spontane, spuse pe negândite, atât de voi cât şi de alţii. O informaţie care vine din trei părţi diferite merită a fi reţinută.

9) Verificaţi-vă codul interior (mi-e bine?).

Raţiunea se străduieşte în permanenţă să explice, să fundamenteze, să dovedească că are dreptate. Dacă este nevoie să vă convingeţi de ceva, răspunsul real este NU. Dacă testul respiraţiei „nu funcţionează”, răspunsul îl ştiţi, dar nu vă convine.

Răspunsul la întrebarea „de ce?” vine

întotdeauna de la minte. Dacă sufletul spune NU, raţiunea se preface că nu crede şi îşi argumentează DA-ul, bazându-se pe „ceea ce face toată lumea”, „că aşa este de când lumea şi pământul”, pe preconcepţii şi pe aşa-zisele raţionamente logice. Şi de obicei, iese prost.

io) Dacă dorinţa voastră generează disconfort atunci când vă gândiţi la ea, renunţaţi.

Dorinţele dezvoltate de raţiune sunt impuse de structuri. Străduiţi-vă mai mult să observaţi decât să controlaţi. Nu vă grăbiţi să respingeţi, să obiectaţi, să discutaţi în contradictoriu, să dovediţi că aveţi dreptate, să vă substituiţi rolul altcuiva, să criticaţi. Daţi situaţiilor şansa de a se rezolva fără amestecul sau riposta voastră. Veţi fi uimiţi de ce veţi vedea.

Renunţând la control, veţi avea un control mult mai mare asupra vieţii voastre, dar în alt fel. Observatorul de pe margine are întotdeauna avantajul de a rămâne obiectiv şi de a vedea toate faţetele situaţiilor create. Amintiţi-vă modul în

care judecaţi lucrurile atunci când este vorba despre alţii şi nu despre voi sau despre cei apropiaţi vouă, când nu sunteţi direct implicaţi.

O modalitate de a preveni determinarea telepatică negativă este să vă păstraţi focalizarea pe tot ce iubiţi, admiraţi, pe tot ce doriţi să atrageţi în viaţa voastră. Atunci sugestiile negative, manipulările (indiferent de intenţie), insistenţele şi presiunile asupra voastră nu vor mai avea putere. Respingeţi tot ce încearcă să vă controleze şi să vă supună proiecţiilor negative. Din fericire, dacă nu întotdeauna ştim ce am dori să facem, în schimb ştim cu certitudine ce nu dorim să se întâmple. Simplu, nu?

Alegerea mentală de a vă concentra asupra iubirii, binelui vostru cel mai înalt, fericirii imediate, este una dintre cele mai redutabile arme împotriva celor mai întunecaţi dintre opresorii telepatici. Fiţi mai atenţi decât de obicei la tot ce vă trece prin minte. Evitaţi să zăboviţi asupra imaginilor mentale care poartă vibraţii negative,

deprimante sau violente, distructive. Închideţi televizorul dacă sunt informaţii negative sau schimbaţi canalul pe comedii şi lucruri plăcute. Renunţaţi să citiţi ziare de scandal. Indiferent ce vi s-ar prezenta, atâta timp cât au un conţinut descurajator sau produc teamă, nu vă sunt de niciun folos, ba din contră. Învăţaţi să recunoaşteţi legătura dintre ce emiteţi şi ceea ce se întoarce la voi. Urmaţi cursul firesc al lucrurilor.

Agresiunea este adesea greşit interpretată ca forţă.

Nemulţumirea se crede în mod eronat că este o stare normală. Reacţia de răspuns la un eveniment negativ produce de fiecare dată transferul pe o linie negativă de viaţă.

Soluţia? Excluderea lor din viaţa voastră. „A nu lăsa în viaţa voastră” nu înseamnă însă „a evita”, ci „a ignora în mod intenţionat”, „a nu te mai interesa”.

Etapele dezechilibrării

Prima etapă – nemulţumirea. Dacă emoţiile voastre încetează, vibraţiile negative se sting.

A doua etapă – indignarea. Găsiţi vinovaţi în afara voastră. Voi nu puteţi fi de vină pentru ceea ce vi se întâmplă. Răspundeţi prin reacţii negative la adresa „vinovaţilor”.

A treia etapă – amplificarea. Încă nu sunteţi conştienţi că aţi declanşat un întreg proces. S-ar putea încă să vi se pare că este vorba doar de câteva neplăceri. De fapt, a pornit un proces direcţional, indus chiar de voi, ca răspuns la nevoia structurilor de a se hrăni energetic.

Un potenţial excedentar este o acumulare sau o diminuare energetică vis-à-vis de normalul cantitativ. Atrage după sine un dezechilibru în Univers, care este penalizat

(conform Legii Echilibrului) de Forţele de echilibrare.

1) Se creează un potenţial excedentar (un dezechilibru) numai în cazul în care se dă importanţă estimării

2) Doar ce este important pentru voi concret conferă energie estimării pe care o faceţi

3) Valoarea potenţialelor excedentare creşte dacă estimarea denaturează realitatea

4) Acţiunea forţelor de echilibrare este mereu îndreptată spre eliminarea potenţialului excedentar şi opusă intenţiei care a creat potenţialul

5) Dacă sunteţi nemulţumiţi şi îi judecaţi pe alţii, forţele de echilibrare vă atacă pe voi, pentru că voi sunteţi cei care stricaţi echilibrul

6) Condiţionările şi comparaţiile generează relaţii de dependenţă, iar relaţiile de dependenţă creează potenţiale excedentare

7) Idealizarea şi supraestimarea, ca şi subevaluarea creează potenţiale excedentare

8) Pentru dispreţ şi vanitate se plăteşte întotdeauna

9) Tendinţa de a ascunde ceva are efect contrar

10) Cu cât este mai mare importanţa pe care o acordaţi scopului, cu atât mai mică este probabilitatea înfăptuirii lui. Se realizează numai dorinţele eliberate de importanţă şi dependenţe

11) Nu judecaţi pe nimeni. Nimeni nu are dreptul să vă judece

12) Singura piedică în calea realizării dorinţelor voastre este importanţa exagerată pe care o acordaţi speranţelor voastre

13) Nu evitaţi obstacolele. Acordaţi-le doar o importanţă mai mică

14) Vedeţi-vă de îndatoririle voastre, fără să vă neliniştiţi.

15)

Soluţii simple pentru probleme complicate

1) Nu vă încărcaţi cu problema respectivă

până peste cap. Nu participaţi la joc ca implicat, ci ca observator. Priviţi situaţia din afară, detaşat.

2) Nu lăsaţi problema respectivă să vă înspăimânte, să vă copleşească, să vă neliniştească, să creeze confuzie sau nedumerire.

3) Amintiţi-vă că întotdeauna există o soluţie şi că, de obicei, este cea mai simplă şi cea mai directă.

4) Dacă întâmpinaţi piedici sau apar complicaţii, analizaţi-vă reacţia în faţa lor şi reacţionaţi exact pe dos decât simţiţi, dacă nu funcţionaţi încă pe baza celui de-al şaselea simţ. Trecând pe o altă linie de viaţă, problema în cauză va dispărea de la sine sau se va rezolva repede şi uşor.

5) Trataţi orice situaţie apărută ca pe o lecţie de viaţă şi atât.

6) Dacă trebuie să rezolvaţi o sarcină oarecare, care necesită reflecţie, nu vă apucaţi să faceţi raţionamente logice. Mintea nu vă este o bună călăuză. Conectaţi-vă la subconştient şi

intuiţie, pentru că subconştientul este direct legat cu câmpul informatic cuantic, câmpul cu „n” variante, unde pentru fiecare problemă există şi soluţia anexată. Trebuie doar s-o vedeţi!

7) Alungaţi orice urmă de teamă, îndoială sau nelinişte în legătură cu problema respectivă. Nu uitaţi că pentru orice există o soluţie. Destindeţi-vă, opriţi năvala gândurilor şi contemplaţi golul ce vă înconjoară. Soluţia va veni imediat sau în cel mai scurt timp. Este vorba doar să credeţi că se întâmplă şi de practică, de exerciţiu. Data viitoare va fi aşa cum vi s-a spus că se poate. O asemenea practică vă dezvoltă capacitatea de accesare a informaţiilor intuitive. Trebuie doar ca acest mod de funcţionare să devină o obişnuinţă.

Frecvenţele emisiei voastre se reglează tot mai mult pe liniile de viaţă unde sunteţi „agresaţi”. De aceea vă şi mutaţi pe liniile care corespund acestor vibraţii. Şi situaţia se acutizează din ce în ce mai mult (conform Legii Atracţiei, atrageţi spre voi din ce în ce mai mult

tocmai ce emiteţi). Lucrurile merg tot mai rău din punctul vostru de vedere. Apar neliniştea, frica, nerăbdarea, îndoiala şi odată cu ele, dezechilibrarea. Iar dezechilibrele cheamă forţele de echilibrare, care nu întârzie să apară.

Vă sună cunoscut? Din păcate, nu este suficient să ştiţi cum funcţionează sistemul, ca să puteţi evita capcanele. Fiţi permanent în alertă. Trageţi-vă de mânecă de câte ori intraţi în jocul structurilor. Nu uitaţi că reacţiile negative (nemulţumirea, indignarea, agitaţia, orgoliul etc) nu fac decât să vă coboare vibraţiile şi să atragă necazuri ulterioare. Nu uitaţi, tot ce vă determină să aveţi reacţii negative, reprezintă în mod cert consecinţa unor acţiuni de provocare a structurilor. Dacă le răspundeţi, aţi intrat în joc.

Acordaţi-vă frecvenţa

După ce veţi învăţa să vă încredeţi în propria voastră intuiţie, veţi înţelege că existaţi sub o

formă spirituală şi, fie că ego-ul vostru ştie sau nu acest lucru, comunicaţi frecvent unii cu alţii la nivel energetic (nivel pe care oamenii de ştiinţă îl identifică ca „nelocalizat”), făcând schimb de gânduri, sentimente, idei, convingeri şi informaţii. Sunteţi în acelaşi timp conectaţi la oricare alt suflet de pe planetă prin centrul inimii, ceea ce înseamnă că aveţi un anumit gen de relaţie telepatică, conştientă sau nu, cu toţi ceilalţi de pe pământ, situaţi aproape de voi sau mai departe, ca şi cum aţi folosi pentru emisie aceeaşi bandă de frecvenţă.

Chiar dacă nu conştientizaţi acest lucru, fiecare dintre voi influenţaţi telepatic şi energetic aproximativ

1.000 de oameni, iar în momentele critice sau în cazul unor evenimente importante, până la un milion. Se spune că sunt suficienţi doar câţiva oameni ca să schimbe mersul evenimentelor.

— Am discutat deja despre faptul că, din dorinţa de a se simţi în siguranţă, oamenii creează

reguli, structuri, care, odată create, se dezvoltă independent, hrănindu-se cu energia celor care le compun sau li se opun. Pentru a obţine energia necesară supravieţuirii, structurile demarează false probleme, iar ego-ul şi mintea noastră (raţiunea) le cântă în strună şi le devin aliaţi. Ce n-am înţeles încă este" de ce?"

Nu văd nici rostul, nici scopul pentru care mintea şi ego-ul ne-au devenit duşmani perfizi, deci cu atât mai periculoşi, dar cum la întrebarea „de ce?" răspunde de fiecare dată mintea, prefer să las lucrurile aşa cum sunt şi să mă concentrez pe soluţia care-mi arată cum putem scăpa din „gheara" structurilor: aliindu-ne cu prietenul nostru de nădejde intuiţia, care ne conectează la suflet şi la Divinitate.

Sufletul are doar două stări, foarte bmpezi, foarte clare: confort şi disconfort. Cum el are acces continuu la câmpul informaţional cuantic, câmpul tuturor posibilităţilor, el „vede" tot ce se află în faţă, în nerealizat. El pur şi simplu „ştie" ce

îl aşteaptă acolo, bine sau rău, spre deosebire de minte, care nu poate opera decât pe baza unor scenarii şi experienţe trecute.

După cum ştiţi, eu ţin cursuri şi, de obicei, îmi încep cursurile cu o meditaţie. Această primă meditaţie este menită să-mi dau seama de gradul de evoluţie al fiecăruia dintre cursanţi. Doresc să aflu ce pot face, cât pot face, pentru că, din experienţă ştiu că trebuie lucrat diferit cu fiecare în parte. Cei care nu au făcut niciodată meditaţie trebuie doar să închidă ochii şi să lase imaginaţia să creeze. Puţini ştiu că, în prima fază, meditaţie înseamnă doar să schimbi starea pe care o ai, să te linişteşti, să te relaxezi şi să laşi să ajungă la tine lucrurile care trebuie să vină. S-ar putea ca la început, cei care nu au nicio iniţiere sau cei care nu au meditat până atunci să nu vadă nimic, să nu simtă ceva deosebit, doar o relaxare profundă. Poate că nu veţi vedea tridimensional lucrurile, dar s-ar putea să apară culori, mirosuri sau pur şi simplu gânduri pe care nu le-aţi mai avut până

atunci. Modul în care se produce meditaţia este ok pentru toată lumea. Dacă unul vine şi spune „eu l-am văzut pe Iisus, care a coborât şi a pus mâinile pe capul meu”, iar altul spune „eu n-am văzut nimic” este foarte bine şi într-un fel şi în altul. Tu zici „mamă, eu n-am simţit nimic” şi crezi că ai pierdut vremea degeaba. Dar asta nu are nicio importanţă, pentru că fiecare are felul şi modul lui de dezvoltare şi nimeni nu se aseamănă cu nimeni. Cel mai greşit lucru este să vă comparaţi cu alţii. Important este să vă comparaţi doar cu voi cei de ieri şi dacă tu cel care nu ai văzut azi nimic, data viitoare simţi sau vezi ceva este extraordinar şi meriţi să fii felicitat.

Am avut odată un cursant, Marian, care câştigase la tombola de la revista „Lumea Misterelor” acest curs gratuit. Un an de zile a fost foarte conştiincios; venea la toate lecţiile, dar spunea mereu: „Eu nu văd nimic, nu simt nimic. Nu ştiu ce faceţi voi aici. Habar n-am, dar am câştigat cursul şi vin până la sfârşit”. Era deliciul

întregii săli. Şi iată că într-o zi, la un moment dat, Marian a spus: „Ce ai gătit Aurora de dimineaţă? Că am simţit miros de busuioc, scorţişoară, tot felul de mirodenii. Ce mâncare este aceea de se amestecă toate?” Noi toţi am început să râdem şi el nu înţelegea de ce râdem. Vă daţi seama? El, de acasă de la el, simţea mirosurile mirodeniilor pe care le foloseam eu la nu ştiu ce distanţă, acasă la mine. Şi mirosurile erau corecte! I-am zis: „Marian, tu îţi dai seama ce s-a întâmplat cu tine? Tu îţi dai seama că poţi face lucruri pe care puţini de aici le pot face?” Şi abia atunci a realizat şi el comicul situaţiei şi a început să râdă şi el cu noi. Dragii mei, nu are nicio importanţă când vin deschiderile, nu are nicio importanţă când se întâmplă un lucru bun în viaţa voastră. Important este că se întâmplă.

Este bine să ştiţi că în cadrul meditaţiilor de la sală se fac iniţieri colective, prin care oamenii primesc un fel de seminţe, care se pot deschide imediat sau se fac simţite peste zile, săptămâni,

luni sau chiar ani. Interesant este că, la un moment dat, veţi constata că puteţi face ceva ce nu aţi mai putut face până atunci. Este sămânţa plantată la cursuri, seminarii sau conferinţele la care aţi participat. A găsit prilejul propice şi s-a deschis. Şi acesta chiar este un lucru extraordinar. Deci nu vă speriaţi dacă vi se întâmplă tot felul de lucruri.

Unii dintre voi vor păşi pe calea noii energii cu care lucrăm doar citind cartea aceasta. Este frumuseţea şi darul pe care ni-l fac arhanghelii care au iniţiat şi îndrumat alcătuirea acestei cărţi, care se vrea un fel de manual pentru cei care s-au săturat să fie „hrană vie” pentru structuri şi care îşi doresc să îşi trăiască propria viaţă şi nu cea impusă de alţii. Repet, nu vă speriaţi dacă începeţi să vedeţi, să simţiţi şi să experimentaţi tot felul de lucruri. Sunt absolut normale pentru fiecare din noi. Discutam la un moment dat cu una din cursantele mele şi o puneam în gardă că după iniţierea a treia va simţi şi va vedea entităţi. Iar ea

face ochii mari şi exclamă: „S-a şi întâmplat şi m-am speriat”. „De ce, Dumnezeu, te-ai speriat?” am întrebat-o eu siderată. „Doar primul lucru pe care vi l-am spus la curs a fost să nu vă temeţi!”

Poate că unii dintre voi, mai sensibili, citind aceste rânduri simt deja prezenţe. Este OK! Sunt îngeraşii care fac verificările. Nu ca să hotărască dacă puteţi merge la curs sau citi această carte, ci să vadă cine sunteţi, la ce nivel aţi ajuns şi cum puteţi fi ajutaţi în evoluţia voastră. Să vadă exact ce pot face pentru voi şi să acţioneze în acest sens. Dacă aveţi impresia că se află cineva lângă voi, că vă atinge, nu vă speriaţi, chiar este! Şi începând de azi, de acum, nu veţi mai fi niciodată singuri (de fapt nici nu aţi fost vreodată) şi veţi beneficia de sprijinul, protecţia şi îndrumarea cele mai înalte. Nu este minunat? Trebuie doar să vă permiteţi să credeţi şi minunile încep să se întâmple.

Cei trei duşmani, Teama, îndoiala şi Nerăbdarea nu vă lasă să dormiţi noaptea. Iar

Mintea şi Ego-ul îşi dau mâna ca să vă trimită pe căi greşite, să rătăciţi drumul. Frica poate crea lumi atât de oribile, că nici nu v-aţi putea gândi la ele. Nu degeaba se spune „somnul raţiunii naşte monştri”. Teama face acelaşi lucru, ba încă şi mai bine şi culmea, s-ar putea ca toţi acei balauri să existe numai în închipuirea voastră! îndoiala este la fel de dăunătoare. Tot ce aţi clădit în ani de zile se poate dărâma într-o clipă de îndoială.

Intuiţie, presentimente, preziceri

De când raţiunea a început să folosească categorii abstracte, legătura cu sufletul s-a atrofiat treptat. Sufletul nu foloseşte asemenea categorii, el nu gândeşte şi nu vorbeşte. El simte sau ştie. El nu se exprimă prin cuvinte sau simboluri, de aceea raţiunea nu poate înţelege sufletul.

Raţiunea vrea în permanenţă să vorbească, să spună ceva. Ea consideră că totul poate fi

explicat raţional şi, de aceea, controlează în permanenţă toată informaţia. De la suflet îi vin semnale confuze, pe care nu le poate defini cu ajutorul categoriilor sale. Doar când controlul raţiunii slăbeşte, pot ajunge la raţiune anumite sentimente şi cunoştinţe intuitive. Acestea se manifestă ca presentimente, voce interioară, intuiţie. Doar când raţiunea doarme, putem auzi sufletul. Ascultaţi-i atent vocea şi veţi găsi răspunsul la multe din întrebările care vă frământă.

La fiecare pas trebuie să luaţi hotărâri. Dacă le luaţi cu ajutorul minţii, puteţi greşi. Intuiţia este conectată la suflet, iar sufletul are acces la câmpul informaţional infinit. El vede ce se află în faţă, în sectorul încă nemanifestat. El ştie deja ce îi aşteaptă acolo, plăcut sau neplăcut. Raţiunea este acaparată de structuri. Ea este preocupată de rezolvarea practică a problemelor. Este convinsă de corectitudinea acţiunilor sale şi ia decizii volitive, conducându-se după logică. Dar

judecăţile logice nu garantează şi soluţii corecte. Sufletul nu gândeşte, el pur şi simplu ştie, de aceea nu greşeşte niciodată.

j Cum aflăm ce ne spune sufletul? Simplu. Acordaţi mai multă atenţie stării interioare, propriilor voastre \ simţuri. Vă simţiţi bine? înseamnă că sunteţi acolo unde trebuie, faceţi ce trebuie, sunteţi cu cine trebuie”.

Funcţionarea cu ajutorul celui de-al şaselea simţ

Ca să poată funcţiona cel de-al şaselea simţ trebuie să ţinem cont întotdeauna de bunul simţ şi să ne păstrăm corpul în perfectă stare.

Bunul simţ îţi spune să nu te tolăneşti pe toată pătura când mai sunt încă 3 – 4 care au venit cu tine. Bunul simţ îţi spune că nu este bine să-i spui unui om cu care te întâlneşti „Mamă, dar în ce hal arăţi astăzi”. Bunul simţ este cel pe care,

dacă l-am asculta, ne-ar ghida permanent să facem exact ce trebuie. Oamenii însă au născocit „aşa face toată lumea”, ego-ul „dar ce eu sunt mai prost ca el?”, mintea „sa, păi nu-i de acolo, stai să-ţi explic eu de unde este… dacă faci aşa o să fie foarte bine”. Şi te trimite, ca orice structură, direct acolo unde nu este cazul. Dragii mei, vă spuneam că lucrurile sunt foarte simple. În momentul în care faceţi exact ce spune bunul simţ, nu aveţi cum să greşiţi. Să ştiţi că noi venim cu bunul simţ de mici. Copiii ştiu ce înseamnă bunul simţ, dar noi adulţii îi învăţăm că nu le este de folos de niciun fel. Le spunem că nu este bine să minţi, dar când sună cineva îi îndemnăm: „spune-i şi tu că nu sunt aici”.

A doua condiţie spuneam că este păstrarea corpului în cea mai bună condiţie. Asta înseamnă, de exemplu, să dormi atât cât ai nevoie. Întreba cineva „dar ce înseamnă cât ai nevoie?” Păi când te scoli dimineaţa cu capul limpede şi eşti dispus să lucrezi, înseamnă că te-ai sculat după ce ai

dormit cât trebuie. Dar când îţi pui ceasul să sune şi mergi din zid în zid şi te speli de nici nu ştii cum şi te duci pe grabă şi ai plecat, este clar că nu ai dormit cât trebuie. Trebuie să mănânci numai lucrurile despre care corpul tău îţi spune că sunt ok. Degeaba te uiţi la un aliment, care nu te atrage, dar îl bagi în gură doar pentru că ţi-a zis nu ştiu cine că este excelent şi te trezeşti cu probleme. Aveţi încredere în ceea ce vă spune instinctul. Dacă instinctul îţi spune încearcă cutare lucru sau mănâncă cutare lucru, mănâncă-l. Dacă aţi mâncat şi v-a rămas în farfurie şi nu mai puteţi, nu mai mâncaţi, pentru că organismul vă spune că este cazul să nu mai mâncaţi. Dar noi ce am fost învăţaţi? Nu se aruncă mâncarea. Şi de aceea te îngraşi, de aceea faci diabet, de aceea te îmbolnăveşti cu stomacul, ficatul. Nu laşi nimic, frate! Ce dacă nu mai ştii pe ce lume eşti, tu tot mănânci.

Deci tot ce aţi fost învăţaţi este nociv pentru voi şi va trebui să refaceţi tot Eu nu zic că este

uşor, dar va trebui, încetul cu încetul, să vă urmăriţi binele vostru cel mai înalt. Că nu vine nimeni, nici să vă facă bine, nici să vă ajute când aveţi necazuri, vă descurcaţi singuri. Tot singuri va trebui să vă aşezaţi şi viaţa.

Faceţi permanent legătura între ceea ce simţiţi şi ceea ce se află în apropierea voastră. Dacă vrei să te duci undeva şi te doare stomacul, nu te mai duce. Pune mâna pe telefon şi spune o scuză. Dacă ai o strângere de inimă când vrei să dai bani cuiva, nu-i da. N-are decât să se supere pe tine, dar, în mod cert, omul acela, de bună credinţă sau nu, nu va putea să-ţi întoarcă suma înapoi. Şi atunci este el de vină? Nu. Tu ai fost avertizat şi nu ai ţinut cont de avertizarea care ţi s-a dat. Nu vă mai luaţi după alţii. Nu-i mai lăsaţi pe alţii să vă spună cum să vă trăiţi viaţa. Pentru că nimeni nu poate şti ce este bine pentru tine. Trăiţi-vă viaţa voastră şi aveţi curajul să fiţi voi înşivă. Ce dacă vă condamnă alţii? Că niciunul din cei care vă condamnă nu vine să vă ajute când

aveţi nevoie. Uitaţi-vă la cei care foarfecă tot timpul, uitaţi-vă că şi ei fac anumite lucruri şi puţin le pasă ce spun alţii. Şi care-i problema?

Vibraţia scade când gândeşti urât, când vrei să faci rău, când ai un sentiment negativ. Dacă ai mâncat came şi te simţi în al nouălea cer, ai vibraţia înaltă. Dacă însă fii post negru, dar te gândeşti numai la mâncare sau urăşti, bârfeşti, unelteşti, ai cea mai joasă vibraţie şi, imediat după ce începi să mănânci iar, te îmbolnăveşti şi intri în spital.

Vibraţie înseamnă cu totul altceva, înseamnă modul nostru de gândire, fapte bune, gânduri bune, intenţii bune. Cum se ridică vibraţia? Prin rugăciune, prin post de gânduri rele. Postul de nemâncare nu ajută la nimic. Poţi să nu mănânci toată viaţa şi nu te înalţi nici măcar un grad pe scara evolutivă. În schimb, gândeşte frumos, uită-te la ceilalţi, ajută-i dacă poţi să-i ajuţi, fără să le faci rău, învaţă-l pe cel care vrea să te asculte. „Ce fie nu-ţi place, altuia nu-i face”. Purtaţi-vă la

nivelul bunului simţ şi încercaţi să faceţi cât mai puţin rău. Fiţi toleranţi faţă de cei care au ieşiri nelalocul lor. Atât pot ei la momentul acela. Protejafi-vă numai.

Protejare înseamnă să nu stai de vorbă cu oamenii care nu-ţi plac, să nu frecventezi locuri care îţi displac, să nu te duci la un serviciu unde te certi toată ziua sau să-ţi găseşti ceva care să transforme lucrul acela care nu-ţi place în distracţie, în joacă.

Era cineva care îmi spunea „Doamna Aurora, eu nu sunt încă pregătită să plec de la serviciul acesta şi am un şef care în fiecare zi mă face albie de porci”. Şi eu i-am zis aşa: imaginează-ţi-l, când ţipă la tine, pe oliţă. Dar te rog frumos abţine-te să râzi. Şi din momentul acela lucrurile s-au îndreptat. De ce? Pentru că nu se mai temea. Se uita la el şi îl vedea pe oliţă şi frica dispărea. Deci, frica este cea care încurcă lucrurile. Dacă puteţi să vă detaşaţi de teamă, de nesiguranţă, de toate lucrurile care vă creează disconfort, o să vedeţi că

lucrurile se schimbă.

Există o metodă, pe care am auzit-o la alte cursuri, şi care cred că dă rezultate foarte bune. Să trimiţi iubire, să trimiţi lumină. Trimiteţi, dragii mei, câtă lumină şi iubire vreţi. Nu este niciun fel de problemă. Nu are nevoie de aprobarea celuilalt. Dar nu staţi ca fraierii acolo până se încarcă el cu lumină, iar voi nu mai ştiţi pe ce lume sunteţi. Dacă vezi că a luat-o razna, îi spui „dragul meu, la revedere" şi tu îţi vezi de treaba ta. Şi lasă-l pe el să se încarce singur cu lumină. Nu înseamnă că aţi venit pe Pământ să salvaţi omenirea. Salvaţi-vă mai întâi pe voi şi pe cei care vin în contact cu voi.

Prin exemplul pe care îl daţi, voi puteţi schimba măcar unei singure persoane viaţa în mai bine şi atunci sunteţi cu adevărat învăţători.

Asta spunea Dalai Lama: *„Dacă poţi să schimbi viaţa cuiva în mai bine prin exemplul tău, eşti maestru înălţat, eşti învăţător*". Pentru că cel pe care l-ai învăţat o să-l înveţe pe altul la rândul

lui şi se propagă. Degeaba te duci şi-i spui „nu mânca came, nu face asta…”. Nu vei reuşi decât să obţii de la celălalt o reacţie de respingere, de genul „Iar mă întâlnesc cu ăla, iar mă pisează”.

Oamenii sunt oameni. Fiecare are gradul lui de înţelegere. Când începe să se contrazică cu voi, el se contrazice de fapt cu el însuşi.

Când vrea să vă convingă pe voi, el încearcă pe el să se convingă. Şi atunci opriţi complet discuţia, schimbaţi cursul, iar dacă nu puteţi schimba discuţia, schimbaţi persoana. Mie mi s-a întâmplat, de exemplu, la Constanţa când o doamnă s-a ridicat răvăşită şi a zis „Ce se întâmplă aici este o blasfemie! Cum puteţi să vorbiţi aşa de biserică şi de sfinţii părinţi? De ce criticaţi? Că iau bani… că îndeamnă femeia să se supună bărbatului… Dumnezeu ne cere supunere oarbă”. Şi atunci eu i-am spus: „Iubita mea, eu nu-ţi spun să crezi ce spun eu. Dacă tu crezi că este bine pentru tine, nicio problemă, mergi şi nu mai veni niciodată la cursurile mele”. Şi făcea aşa din

mână „Temete de Dumnezeu!” I-am zis: „Îmi pare rău pentru tine, dar Dumnezeu a fost întotdeauna bun cu mine. Dumnezeu mă iubeşte şi mi-a dovedit-o în repetate rânduri. Eu ştiu că Dumnezeu iubeşte pe toată lumea, că doar suntem copiii lui. Dar tu nu simţi că te iubeşte Dumnezeu pentru că trăieşti într-o lume cumplită, pe care ţi-ai creat-o singură. Nu doresc să trăiesc în lumea ta nici măcar o secundă”. Veţi găsi din ăştia câţi vreţi.

Învăţaţi-vă să vă purtaţi singuri de grijă, iar când cei cu care vă întâlniţi nu vibrează cu voi la unison, mulţumiţi-le frumos pentru tot ce a fost bun până atunci, pentru tot ce au făcut pentru voi şi lăsaţi-i să plece. Fiecare are gradul lui de înţelegere şi maestrul pe care îl merită. Nu vorbiţi pe nimeni de rău, că nu este cazul. De aceea este loc pentru toată lumea pe pământul acesta, că fiecare, la gradul lui de cunoaştere, are nevoie de un anumit maestru.

Eu ziceam de multe ori aşa că dacă i-am

aduna pe toţi la un loc, probabil că am construi un maestru perfect. Este cam greu.

Duceţi-vă peste tot, dar învăţaţi să vă protejaţi.

Cum am făcut eu la un curs, unde am fost invitată. N-am putut să stau nici până la pauză. Pentru că acolo se preda ceva care se bate cap în cap cu tot ceea ce vă învăţ eu pe voi. Se spunea că poţi face astfel încât să ai bani fără număr, maşina cea mai luxoasă, vilă, piscină... în momentul acela am spus „Ce caut eu aici?”. Pentru că eu spun: Universul îţi trimite exact ce ai nevoie, cât ai nevoie şi la momentul potrivit. Aşa că mi-am cerut scuze şi am plecat. Şi erau destui în sală. Dacă le-aş fi spus „să nu-ţi mai doreşti maşini de lux, să nu mai vrei vilă şi piscină...” mi-ar fi replicat „Eşti dusă cu pluta”. Deci, fiecare se duce acolo unde simte nevoia.

Noi putem merge la un maestru, după care la un moment dat să îl schimbăm, pentru că simţim nevoia să mergem în altă parte. Şi nici maestrul

acela nu este mai prost, mai bun sau mai rău, nici maestrul celălalt nu este mai ştiu eu cum. Pur şi simplu este o altă percepţie şi ne ducem acolo unde avem nevoie. Credeţi-mă că nu întâmplător nimeriţi la unul sau la altul, că nu este de fapt nimereală. Coincidenţe nu există. Aveţi nevoie de ceva la momentul respectiv. Cu cât citiţi mai mult, cu cât vă duceţi la mai multe cursuri, cu cât vă uitaţi la mai multe emisiuni, cu atât mintea voastră se sminteşte mai tare. De ce? Pentru că nu alegeţi ce este bun pentru voi. Eu când mă duc să mă uit pe tarabă, din toate cărţile de acolo, mă atrag doar unele din ele. Pe acelea le iau. Pentru că îngeraşul meu îmi spune că sunt pentru mine şi când le deschid sunt exact ce mă interesează pe mine. Dar dacă eu mă duc şi iau cu vraful cărţile, pentru că vreau să citesc tot, vreau să fiu la curent, pe urmă mă mir că sunt din ce în ce mai nesigură pe mine, din ce în ce mai zăpăcită. Lucrurile încep să o ia razna, este normal. Pentru că cine cere mai multă informaţie? Ego-ul şi

mintea. Uitaţi-vă la oamenii foarte simpli care nu au nici două clase primare, dar care sunt profund credincioşi. Ei funcţionează pe intuiţie. Pe ei nu-i interesează nimic, orice vine în viaţa lor primesc cu linişte. În unele cazuri să ştiţi că ne depăşesc, sunt mai deştepţi decât noi. Ştiţi unde sunt mai proşti decât noi? La serviciu. Că acolo este mintea cea care funcţionează şi acolo ai într-adevăr nevoie de minte. Uitaţi-vă la oamenii de la ţară. La ei lucrurile sunt foarte simple: asta-i bine, asta-i rău, asta am voie să fac, asta n-am voie să fac. Dar uitaţi-vă la intelectuali: o fi asta rău, dar dacă fac aşa şi dacă nu ştiu ce... Mintea, cu cât este mai multă, cu atât vă oferă tot felul de scuze ilogice pentru lucruri care par logice. Aveţi senzaţia că aşa trebuie făcut. Structurile întotdeauna vă dau soluţii, dar la care se ajunge cel mai greu, după ce ai lăsat acolo jumătate din energia pe care 0 ai. Când sunt atât de simple lucrurile şi le poţi face imediat.

Vă spuneam să vă urmăriţi corpul. Este

foarte important să ştiţi exact care sunt informaţiile pe care el le transmite şi să vedeţi când şi cum se fac aceste lucruri. Trebuie să fiţi împământaţi ca să vă ascultaţi corpul şi să căpătaţi încredere în intuiţia voastră. Atunci când rămâneţi blocaţi în minte şi nu mai puteţi fi în inimă, vă tăiaţi complet legătura cu intuiţia. Împământarea este esenţială pentru a vă acorda la propriile vibraţii.

Să discutăm în continuare despre regulile de funcţionare cu ajutorul celui de-al şaselea simţ, care par la prima vedere foarte simple. Toată lumea crede că poate să facă asta, că este ok, că este la îndemâna fiecăruia, dar eu am constatat de-a lungul timpului că oamenii pur şi simplu ştiu teoretic, dar în practică nu pun deloc. Şi atunci, dacă le aveţi în carte şi, din timp în timp, le mai frunzăriţi şi vă mai uitaţi pe ele, lucrurile vor deveni mai uşoare. Puteţi chema în ajutor oricare dintre arhanghelii pentru că ei vor veni imediat. Stabiliţi-vă şi echipa de lucru, cu cei cu care

rezonaţi cel mai puternic şi care vor fi acolo ori de câte ori aveţi nevoie. Acceptaţi că toate aceste lucruri există. Pentru dă cei care vor spune „am impresia”, „mi se pare”, „cred că”, puteţi să fiţi siguri că şi dacă se va întâmpla să vă atingă, să vă pălmuiască sau să vă tragă de nas o entitate, tot o să spuneţi că nu există sau că vi se pare.

De aceea este bine să discutăm despre regulile de funcţionare pe al şaselea simţ, ca să înţelegeţi unde se fac cel mai des greşelile şi ce anume vă împiedică să puteţi să vedeţi lucruri pe care le ştim cu toţii până mergem la grădiniţă, până mergem la şcoală. După această vârstă, toate deschiderile pur şi simplu se blochează, toate dimensiunile sunt efectiv închise şi pe urmă venim la cursuri să deschidem din nou canalele senzitive. Copiii ştiu de la sine. Aşa vin pe pământ, ei ştiu toate lucrurile astea, le fac foarte bine şi răspunsurile pe care le dau copiii la întrebările noastre sunt de cele mai multe ori cu totul neaşteptate.

Faceţi-vă *Testul punctelor forte* pentru a afla unde sunt punctele cele mai tari de care dispuneţi şi nu mai pierdeţi vremea cu însuşiri pe care nu le aveţi din naştere şi pentru dezvoltarea cărora este necesar timp şi un efort deosebit. Fiţi atenţi nu numai la rezultate, ci şi la interpretarea lor. Cineva spunea „eu nu ştiu să comunic foarte bine, dar am printre primele cinci calităţi – comunicarea”. Este adevărat că nu ştia să comunice cu vorbe, dar comunicarea nonverbală era extrem de puternică. Sau de exemplu, cineva care avea o foarte bună influentă asupra altora, dar era doar strateg, prefera să se aşeze în planul doi. Dar când a apărut strateg, s-a gândit că este vorba de militărie, pentru că aşa este în capul nostru: probabil că un strateg trebuia să fie un foarte bun militar. Se gândea că nu are nicio legătură cu milităria şi nici nu-i place. Dar nu asta însemna. Strateg era cel care putea să găsească mai multe variante de dezvoltare a unor evenimente viitoare şi să găsească alegerea cea

mai bună. Spre deosebire de alţii care, pur şi simplu, nu se năşteau cu aşa ceva. În momentul în care veţi înţelege ce anume aveţi şi cum puteţi să dezvoltaţi, o să descoperiţi despre voi lucruri care într-adevăr vă vor ajuta.

Reuşita depinde de ceea ce avem înnăscut.

Performanţele le obţinem nu prin voinţă, prin străduinţă, nu prin eforturi nemaipomenite, ci prin aplicarea unui asemenea efort sau străduinţe pe fondul unui talent deja existent. Între cel care are un talent şi îl dezvoltă şi cel care nu are talent pentru acel domeniu, dar se străduieşte din răsputeri, cel care trudeşte nu o să ajungă decât la cel mult la 50 – 60 – 70% maxim 80% din capacitate, dar numai cel care are talentul pe care îl dezvoltă va atinge performanţele lui 100%. Şi asta să ştiţi că este valabil peste tot. În momentul în care faci un lucru care îţi place, nu mai simţi că depui un efort şi faci cu plăcere lucrul acela. Şi

ajungi să munceşti poate mult mai mult decât altă dată şi să nu simţi. Ba chiar, datorită faptului că tu dezvolţi talentul pe care îl ai deja, fiecare eveniment din viaţa ta se transformă într-o lecţie de însuşit. Şi atunci, în mod automat, lucrurile devin mult mai uşoare, iar tu devii cu adevărat un om performant. Iar ceea ce obţii este maximum şi poţi fi întotdeauna primul acolo unde eşti.

Dacă vă faceţi un examen referitor la serviciul pe care îl aveţi, puteţi şti foarte bine dacă aveţi sau nu talent sau dacă vă aflaţi printre truditori. Un truditor nu va fi niciodată altceva decât un infanterist şi pe undeva o masă de manevră. Pe când cel care are talent şi îl dezvoltă, va fi întotdeauna din Delta Force.

Gândiţi-vă dacă vă place să vă duceţi la serviciu lpe care îl aveţi în prezent. Faceţi ceea ce faceţi pentru că vă gândiţi că trebuie să munciţi pentru că este o necesitate înţeleasă? Sau vă place cu adevărat şi obţineţi în permanenţă noi şi noi metode ca să obţineţi încă ceva şi să rezolvaţi încă

ceva acolo unde sunteţi. Veniţi acasă din ce în ce mai obosiţi, din ce în ce mai nemulţumiţi de colegii de serviciu, de sarcinile care vi se dau, de şefii pe care îi aveţi? Toate aceste nemulţumiri, frustrări, arată doar că nu sunteţi acolo unde trebuie. Să ştiţi că cel mai uşor este să dai vina pe alţii şi să spui „nu pot să mă duc nicăieri că nu-mi găsesc în altă parte loc de muncă”, „nu pot să fac lucrul acela pentru că nu am un coleg care să lucreze cu mine”, „nu pot din cauza şefului care mă supraîncarcă…” în momentul în care veţi descoperi care sunt cu adevărat punctele voastre forte şi le veţi dezvolta, din acel moment, nimeni nu va putea să vă mai blocheze cu nimic, iar piedicile vor deveni inexistente.

Renunţaţi să îi judecaţi pe alţii. Nu aveţi dreptul să judecaţi pe nimeni pentru că nici Dumnezeu nu o face. Nu aveţi dreptul să hotărâţi voi ce este bine şi ce nu pentru altul. Pentru că voi nu sunteţi în papuceii lui, voi sunteţi în papuceii voştri. Dar nici nu trebuie să lăsaţi pe altul să vă

spună ce este bine pentru voi.

Ce mai trebuie să faceţi?! încetaţi, chiar din acest moment, să vă comparaţi cu alţii. Este cea mai mare greşeală pe care o puteţi face. Pentru că fiecare dintre noi are ritmul lui de dezvoltare, pasul lui de dezvoltare, modul lui de dezvoltare. Şi a te uita la cel de alături şi a spune „uite ce poate acela să facă şi eu nu" sau „uite că acela nu poate face ce fac eu" este la fel de dăunător. Ceea ce trebuie să faceţi este numai să vă întreceţi cu voi înşivă, să vă comparaţi doar cu cei de ieri şi să vă întrebaţi: „Sunt eu mai bun, mai înţelept, mai aproape de perfecţiune ca cel de ieri? Da sau nu? Şi dacă da, felicitaţi-vă. Dacă nu, spuneţi-vă „Nu încă" şi porniţi mai departe.

Încă un lucru la care trebuie să renunţaţi: străduinţa. În domeniul acesta, al lumilor invizibile, cu cât te încrâncenezi mai tare, cu atât te depărtezi mai tare de ceea ce vrei să obţii. Aici nu funcţionează munca asiduă, zbaterea, tenacitatea. Aici trebuie să vină totul spre voi, să

fiţi observator şi nu jucător implicat. Trebuie să lăsaţi, pur şi simplu, lucrurile să se întâmple. Când vă aşteptaţi mai puţin, apare ceva care vă luminează mintea.

Ţin minte că eram invitată într-o dimineaţă la OTV la Claudiu şi Cristina şi le povesteam că în situaţii critice exact asta trebuie să faci: să te detaşezi, să te relaxezi. Iar Claudiu a completat: „Doamne, că mare dreptate aveţi! Eu când mă duc la toaletă găsesc soluţii la toate problemele din timpul săptămânii”. „E normal”, i-am spus, „doar acolo nu te mai gândeşti la nimic”. Deci, va trebui să învăţaţi să vă detaşaţi.

În altă ordine de idei, una dintre metodele cele mai nocive, cu care am fost învăţaţi de atâta vreme, este să ne descoperim lipsurile şi să le îndreptăm. Prostie mai mare nu există, dragii mei. Pentru că în loc să mă concentrez pe ceea ce am şi să-mi dezvolt calităţile, eu mă chinui să dezvolt ceva care nu am sau care nu merge cum trebuie. Şi timpul acela pe care eu îl pierd efectiv, aş fi

putut să-l folosesc pentru dezvoltarea lucrurilor pe care eu deja le am. De exemplu, fiecare în meditaţie simte şi face ceea ce este pentru el cel mai bine. Unul doarme, altul vede culori, altul „pleacă" nu ştiu pe unde. Eu spun la sală „vă urcaţi pe scară, pe frânghie" iar el vede că se plimbă pe Himalaia. Altul simte mirosuri care nu există, altul cine ştie ce mai face. Fiecare are modul lui de a face meditaţia şi de a ajunge la zona care deschide uşile spre ceea ce are el mai de preţ, spre ceea ce este el cu adevărat.

Dacă voi însă sunteţi convinşi că trebuie să fie meditaţia numai într-un anume fel, voi deja construiţi o structură. Pentru că faceţi reguli. („Eu în meditaţie trebuie să văd ce spune doamna Aurora, dacă nu văd înseamnă că nu fac meditaţia cum trebuie.") Nu trebuie nimic. Fiecare face ceea ce este pentru el cel mai bine; Important este să vă relaxaţi şi să experimentaţi nişte stări pe care în mod obişnuit, când sunteţi în viaţa de toate zilele şi alergaţi de colo colo, nu le aveţi. Asta

înseamnă că v-a reuşit meditaţia, că s-a deschis portalul spre alte dimensiuni, spre alte linii de timp şi că încep să vină spre voi informaţiile.

Sunt convinsă că aţi avut, şi nu o dată, experienţe extrasenzoriale. Din cauza fricilor, din cauza îndoielilor sau din cauza nesiguranţei sau a nerăbdării, aţi zis „nu este, nu se poate” sau „am luat-o razna lăsaţi-le să se întâmple şi, în momentul în care se întâmplă, fiţi doar observatori, să vedeţi unde vă duce, pentru că ceea ce primiţi este uluitor.

De ce aveţi nevoie de sfatul altuia? Oricât ar fi de maestru cineva, nu poate să ştie ce este bine pentru tine în papucii tăi. Eu am văzut persoane care erau foarte bune aşa, în general. Cei care au deschideri, cei care sunt clarvăzători, sau poate chiar maeştri pe diferite nivele, atunci când este vorba despre ei este normal să ştie foarte bine, dar când este vorba să vorbească despre un altul, au 50 – 60% informaţie corectă şi 50 – 40% incorectă. Şi voi pe mâna lui vă daţi? De asta vă

spuneam să nu mai cereţi sfatul nimănui. Eu vă învăţ cum să învăţaţi să vă descurcaţi singuri, pentru că eu nu pot fi tot timpul cu voi. Nu numai atât, eu văd foarte multe lucruri şi, ca să pot să vă fac să aveţi un pic de încredere în voi, vă mai spun din ele, din când în când. Dar nu acesta este rolul meu. Rolul meu este să vă fac să vă descurcaţi în orice împrejurare, să primiţi informaţiile de care aveţi nevoie de la ghizii voştri, de la cei care vă sunt aproape, de la cei care au plecat de pe pământul acesta şi care oricum sunt lângă voi tot timpul. Atunci când vi se pare că v-a trecut prin minte o idee extraordinară, că aţi găsit soluţia la ceva, de obicei vi se suflă. Dar voi ziceţi „mamă, ce deştept sunt eu, uite ce am găsit eu…”

Important este să înţelegeţi cum funcţionaţi, să găsiţi exact modul în care să desfaceţi acest canal. Şi să faceţi channeling cu sufletul vostru, cu Arhanghelul Mihail, cu Maica Domnului, cu Iisus sau cu cine vreţi voi; este treaba voastră. Fiecare dintre aceste entităţi sunt dispuse să vă ajute. Şi

credeţi-mă că dacă toţi vreţi s-o chemaţi pe Maica Domnului, ea vine, pentru că este omniprezentă. Aşa cum sunt şi îngerii şi arhanghelii omniprezenţi şi unii maeştri. Există persoane pe care le simţi ca pe Speedy Gonzales, aşa prin sală. Şi este foarte normal să fie şi asta.

Puteţi să aveţi la un moment dat recăderi, recidive. Fapte sau gânduri de care speraţi să fi scăpat pot apărea pe neaşteptate. Deseori vă spuneţi: „Mi-am stabilit că voi face aşa de acum în colo, că o să fac fiecare pas în fiecare zi, o să-mi fac meditaţia în fiecare zi…” Dar, la un moment dat, nu mai faceţi ce v-aţi propus. Vă plictisiţi. Am constatat că, în momentul în care recidivaţi şi vă reluaţi vechile obiceiuri, voi lăsaţi baltă tot. De exemplu, vreţi să vă lăsaţi de fumat. Până la urmă, pentru că stau unii pe lângă voi şi vă îmbie cu câte o ţigară, voi fumaţi o ţigară, în loc să spuneţi „Asta a fost, am fumat o ţigară acum, dar nu mai fumez de acum în colo”, voi ziceţi „tot am fumat, hai să mă apuc să fumez în continuare”. Sau vreţi să

slăbiţi, dar aţi mâncat mai mult o dată şi pe urmă spuneţi „ce, tot am mâncat, ce să mai ţin acum regim?”

Nu, dragii mei. Când faceţi lucruri cu care nu sunteţi de acord, spuneţi-vă „asta este” şi mergeţi mai departe. Lăsaţi lucrurile să se desfăşoare ca şi când în momentul acela v-aţi naşte. În momentul acela asta faceţi. Şi concentraţi-vă întotdeauna pe lucrurile pe care le aveţi deja făcute. În loc să te gândeşti „uite că n-am reuşit, am pus mâna pe ţigară… pe mâncare…” sau „nu am reuşit, azi nu mi-am făcut meditaţia…”, gândiţi-vă „Stai puţin, că uite, eu de trei luni nu am fumat, de trei luni fac în fiecare zi meditaţia”.

Concentraţi-vă pe ceea ce aveţi deja, pe ceea ce aţi obţinut. Şi mai mult decât atât. Când sunteţi într-un impas, duceţi-vă şi faceţi ceva care vă este foarte drag sufletului vostru, ca recompensă că aţi făcut ceva bun.

Dragii mei, oricât vi s-ar părea de SF, omul poate face orice, cu condiţia să creadă. Odată, un

pacient de cinci ani a venit la spital cu o tumoră pe creier. Doctoriţa lui, care întâmplător era o femeie cu mintea foarte deschisă, şi-a zis „E prea mic ca să-i facem operaţie, este prea mic ca să-i facem chimioterapie, hai să încercăm metoda autosugestiei, să vedem ce putem face”. Şi a stat de vorbă cu cel mic, i-a adus radiografiile şi i-a arătat zona cea mai rea care trebuia să dispară. „Cum crezi tu că am putea s-o facem pe zona aceasta să nu mai existe?” Şi copilul a răspuns: „Mie bunicul mi-a povestit de americani că veneau în zbor razant unii după alţii şi că după ce veneau ei nu mai rămânea mai nimica acolo”. „Bine”, a zis doctoriţa: „Hai să facem ca americanii, facem zob zona aceea. Dar nu-i suficient. Noi distrugem, dar trebuie să punem în loc viaţă. Copilul a căzut imediat de acord: „Nu-i nimic, după aceea plantăm pomi, flori… Aşa facem”. În trei luni era complet sănătos şi vorbeam cu doctoriţa. „Ştiţi de ce s-a vindecat? Pentru că lui nu i-a spus nimeni că nu se poate. Dacă noi am spus că se poate, înseamnă că

se poate”.

Şi s-a putut. Dacă s-ar fi întâmplat unui adult, nu cred că s-ar fi rezolvat totul în trei luni. De ce? Pentru că un adult după sine preconcepţii şi experienţe negative, îndoială şi nesiguranţă şi mai ales teamă.

Eu nu sunt altfel decât voi, doar că am trecut prin toate încercările voastre. Sunt doar o persoană cu Lecţia de Viaţă „9”, care trec prin toate experienţele, pentru ca, atunci când vin oamenii la mine, să ştiu exact ce să le răspund. Şi pentru că tot am trăit atât pe pământul acesta şi la mine permanent a fost o învăţare, am stat cu urechile deschise, cu ochii mari şi automat am învăţat din evenimente. Am ştiut că sunt lecţii de viaţă pentru că la mine prima iniţiere s-a făcut la 14 ani. Acesta a fost norocul meu. Dar am văzut şi mi s-a dovedit de „n” ori, în special prin Simona (care era cu totul specială), că omul poate face tot ce îşi pune în minte. Singurul blocaj adevărat se află numai în interiorul lui şi doar el îl poate

depăşi. Doar noi suntem cei care ne punem aceste blocaje. Şi nu ne poate ajuta nimeni. Atât timp cât vom căuta în afara noastră soluţii, atât timp vom rătăci calea. Mie îmi spun oamenii: „dar nu este adevărat că eu mă blochez. Că doar eu pot, eu fac…” Lucrurile nu stau chiar aşa! Undeva în interior te îndoieşti că poţi să faci.

Asta mi s-a întâmplat mie când a trebuit să mi se facă anestezie (urma să fac nişte extracţii dentare). Şi mă gândeam că o să mă doară şi că trebuie neapărat să-mi facă anestezie. Şi bineînţeles că îmi făcea anestezie, îmi era rău de nu mai ştiam pe ce lume sunt, dar îmi făceam cu stoicism anesteziile pentru că mă gândeam că nu suport durerea. La un moment dat, stomatologul îmi spune „Bine, dar tu eşti cu paranormalul tău… nu poţi să faci aşa o chestie ca să nu te mai doară? Că am auzit eu că se poate”. Zic, „Ştiu că se poate, hai să încercăm”. Şi mi-a făcut fără anestezie. A fost însă singura dată, pentru că data următoare am zis „Nu mai vreau; a fost atunci, dar

dacă acum nu se mai întâmplă la fel şi mă doare?” Poate că nu m-ar fi durut, dar numai când m-am gândit că s-ar putea să mă doară, m-a durut. Vreau să înţelegeţi. Numai în noi sunt blocajele. Dar este dificil să-ţi dai seama la un moment dat, când nu *eşti convins* că totul se poate şi *când crezi* numai că poţi. Pentru că atunci când doar crezi, ştiţi ce se întâmplă? Sunteţi încercaţi, testaţi, evaluaţi şi taxaţi.

Să vă explic mai bine. La noi se plătea întreţinerea o singură dată pe lună şi dacă nu te duceai atunci să plăteşti, apăreai toată luna scris cu roşu de se uitau toţi la tine ca la un damnat şi numai despre asta vorbea toată scara. Simona, în acea perioadă, tocmai îmi explica că trebuie să lăsăm îngerii să facă cum cred ei că este cel mai bine pentru noi. Şi eu eram în plin proces de învăţare. Cu o zi înainte de cea în care trebuia să plătesc întreţinerea eu nu aveam niciun ban în casă. M-am uitat la Simona şi i-am zis că nu am de unde să fac rost de bani. Şi ea a zis

„Stai liniştită că se aranjează lucrurile”. A venit ziua în care trebuia să plătesc şi i-am spus Simonei că eu tot nu am banii de întreţinere. „Stai liniştită”, mi-a zis ea calmă „că se aşază cum este mai bine”. Am stat eu şi m-am gândit. Oricum, dacă mă agitam şi dacă înnebuneam tot nu făceam nimic; banii tot nu aveam de unde să-i scot. Asta e, vedem ce se întâmplă. Banii au venit peste două zile. O întreb pe Simona: „Ce fac acum cu banii ăştia?” „Du-te şi plăteşte că altfel o să avem două întreţineri data viitoare şi o să fie mult mai complicat”. Mă duc, sun la uşă: „Doamna X, ştiu că nu este plătită întreţinerea, dar eu v-am adus banii ca să nu stea la mine”. La care ea începe să râdă şi spune: „N-am predat încă banii. Azi mă duc să-i predau”. Nu s-a întâmplat niciodată până atunci şi nici nu s-a mai întâmplat vreodată de atunci să nu predea suma respectivă la data pe care şi-a stabilit-o. Dar, dacă eu înnebuneam şi mă agitam, cum majoritatea facem şi dădeam telefoane peste tot… Nimeni nu-mi dădea banii…

Şi atunci ziceam: „Tot n-am plătit, ce rost are să mă mai duc să duc banii?” şi începeam să îi cheltuiesc, cum facem cu toţii de obicei. Lucrurile se complicau.

Dar nimeni nu vă poate garanta că va fi aşa. Problema este că, dacă există îndoială în interiorul vostru, riscaţi să vă duceţi cu banii după ce s-a plătit întreţinerea, înţelegeţi? Deci pe mine m-a salvat faptul că am fost convinsă că aşa este, că o să aibă grijă Dumnezeu şi că se rezolvă. În general, credeţi-mă, credinţa nestrămutată în Dumnezeu m-a salvat din toate problemele majore. Inclusiv când a murit Simona. Eu nu m-am gândit nicio clipă că Dumnezeu lasă să se întâmple un asemenea lucru fără un plan al lui, că o face doar ca să mă simt eu nu ştiu cum sau să mă pedepsească sau mai ştiu eu ce. Că am auzit o mulţime de prostii din astea. Dumnezeu nici nu ne calcă în picioare, nici nu ne pedepseşte. Nu îşi bate joc de noi, nu ne pune pe umeri poveri mai mari decât putem duce, nu ne încearcă. Dumnezeu

este cel mai drept şi înţelept părinte din câţi există.

În momentul în care a murit Simona, am zis „Ştie Dumnezeu care este imaginea de ansamblu, o să o văd şi eu mai târziu”. Şi, într-adevăr, am văzut-o, în Tibet. Când Simona mi-a spus „Du-te în Tibet că acolo este răspunsul” eu îmi ziceam „Cum Dumnezeu să ajung eu în Tibet?” Nu aveam bani, n-aveam nimic. Numai că Dumnezeu a vrut să ajung în Tibet şi am ajuns în Tibet. Iar când am ajuns am înţeles. Am înţeles totul.

Să ştiţi, însă, că iadul ni-l facem singuri. Părintele meu duhovnic îmi spunea „Nu există nicăieri în Biblie unde să scrie că s-a făcut iadul”. Scrie numai că s-a făcut Raiul, dar iadul este ceea ce ne creăm noi pe Pământ.

Nicăieri în Univers nu există dimensiuni în care să fie atât de rău, atâta minciună, înşelăciune, escrocherie, violenţă. Răul, suferinţa, mizeria sunt numai aici pe Pământ. De ce ne temem? Pentru că suntem tributari structurilor. Şi

pentru că structurile, ca să aibă „hrană”, trebuie să dezvolte în noi dezechilibre. Iar dezechilibrul se obţine prin frică, prin nesiguranţă, prin nerăbdare.

Întrebaţi-vă voi singuri dacă este bine sau nu pentru voi tot ceea sunteţi învăţaţi de mici. Cereţi sfatul unui preot cu dar şi har, pentru că acela vă cunoaşte. Când vă apropiaţi de el se simte ca un fel de baie călduţă care vine spre voi. Iar atunci când închideţi ochii, în spatele ochilor închişi se vede lumină, nu întuneric. Asemenea preoţi există. Sunt mult mai permisivi şi nu vă judecă. Trebuie numai să-i descoperiţi.

TOTUL ARE SENS, trebuie să îl

Înţelegem şi noi.

Găsiţi poziţia optimă de meditaţie. Relaxaţi-vă. Focalizaţi-vă atenţia pe cel de-al treilea ochi. Ţineţi coloana dreaptă, dar într-o poziţie

confortabilă. Este bine să nu vă fie nici prea cald, nici prea frig. Puneţi muzica de relaxare în surdină, ca să nu vă distragă atenţia. Calmaţi-vă emoţiile. Liniştiţi-vă mintea. Aşteptaţi cel puţin 2 – 3 minute, pentru a vă linişti gândurile. Conectaţi-vă la sursă. „Mă conectez la Sursa Universală a Iubirii, pentru binele meu şi al celor cu care vin în contact”.

Imaginaţi-vă că începeţi o călătorie în tărâmurile cele mai înalte ale iubirii şi luminii. Ajustaţi-vă energia astfel încât să vă simţiţi într-un spaţiu de înaltă spiritualitate. Urmăriţi-vă respiraţia. Inspiraţi şi expiraţi profund, lin şi conectat, Imaginaţi-vă o scară cu 10 trepte, pe care o coborâţi treaptă cu treaptă, pentru a ajunge pe cele mai profunde planuri ale subconştientului vostru. Încetiniţi ritmul gândurilor. Ascultaţivă corpul. Observaţi-l 10… 9… 8…7…6…5…4…3…2…1

În faţa voastră se află o uşă. Este uşa dintre cele două lumi, cea vizibilă şi cea invizibilă.

Deschideţi această uşă. O lumină orbitoare inundă totul. Când lumina se risipeşte apare un înger de o frumuseţe nepământeană. Este îngerul Prezenţei. El a fost alături de voi dintotdeauna, dar poate că nu aţi ştiut. Vă ia de mână şi vă duce în Ţinutul îngerilor. Mergeţi cu mintea cât puteţi de sus. Simţiţi un sentiment de nesfârşită iubire şi recunoştinţă. Sunteţi centraţi, echilibraţi, plini de iubire şi deschişi spre compasiune. Experimentaţi modul de intrare şi ieşire din acest spaţiu pe care l-aţi creat. Observaţi cum corpul vostru urmează schimbările pe care le faceţi. Observaţi cum puteţi influenţa aceste sentimente în mod direct şi spontan, cu ajutorul gândurilor voastre.

Este timpul să deschideţi canalele de comunicare. Este timpul pentru channelling. Verificaţi-vă poziţia capului, a corpului, a mâinilor, a picioarelor, a spatelui.

Deveniţi conştienţi de respiraţie. Respiraţi adânc. Imaginaţi-vă că deveniţi din ce în ce mai mari, traversând realitatea şi intrând într-o altă

dimensiune, mult mai înaltă, realitatea iubirii, a luminii şi bucuriei. Imaginaţi-vă pe voi înşivă îmbăiaţi în lumină. Simţiţi spaţiul din jurul vostru plin de frumuseţe, calm, linişte, fericire. Imaginaţi-vă că o mulţime de fiinţe de lumină vin aproape de voi. Simţiţi iubirea pe care v-o poartă. Deschideţi-vă inima şi primiţi-le iubirea. Imaginaţi-vă că se deschid uşi între realitatea lor şi a voastră. Sunt fiinţe de lumină pretutindeni în jurul vostru; Şi ele vă urează bun venit în tărâmurile înalte, unde este bucurie şi iubire necondiţionată. Imaginaţi-vă cum se creează o uşă special pentru voi. Nu este nicio coincidenţă şi nicio întâmplare când se întâmplă aceasta. Vedeţi tot lanţul de evenimente care v-au condus spre acest moment, şansa întâlnirilor, cărţile citite şi schimbările care au avut deja loc în viaţa voastră.

Ghizii sunt conştienţi de prezenţa voastră şi vă spun bun venit, pe măsură ce vă apropiaţi mai mult de ei. În spatele lor se află o lume de lumină, de înaltă vibraţie şi creştere accelerată pentru voi.

Simţiţi lumina care curge peste voi, curăţindu-vă, echilibrându-vă, vindecându-vă. Acceptaţi acest nou nivel de lumină în viaţa voastră. Deveniţi conştienţi că viaţa voastră a început să se schimbe din momentul în care aţi trecut dincolo de uşă. Există un plan pentru evoluţia omenirii, care este monitorizat de multe fiinţe superioare. Staţi liniştiţi şi închipuiţi-vă că faceţi parte din acest plan. Gândiţi-vă că energiile voastre sunt aliniate la acest plan, astfel încât calea pe care veţi merge începând din acest moment încolo, va fi permanent în acord cu acest plan divin. Sunteţi un canal pentru lumină, indiferent de modul în care alegeţi să creşteţi, să vă dezvoltaţi.

Continuaţi să vă ajustaţi postura, pe măsură ce deveniţi din ce în ce mai mari. Întrebaţi care este cel mai înalt ghid spiritual la care sunteţi aliniaţi în acest moment şi rugaţi-l să vi se arate. Imaginaţi-vă că acest ghid, special pentru voi, apare în faţa voastră. Priviţi-l, simţiţi dragostea pe care v-o poartă. Observaţi dacă este femeie sau

bărbat. Ce haine poartă? Ce culoare are părul? Dar ochii? Fiţi deschişi, ca să puteţi primi informaţiile de care aveţi nevoie. Simţiţi cum inima voastră îi urează bun venit. Auziţi răspunsurile ghidului vostru. Fiţi convinşi că toate acestea se întâmplă cu adevărat. Imaginaţia este cea mai apropiată abilitate pe care o aveţi la îndemână, atunci când faceţi channelling şi cea mai uşoară cale de a lua legătura cu ghidul vostru spiritual. Lăsaţi impresiile să vină spe voi. Cum îl simţiţi? Cum îl percepeţi? Nu judecaţi şi nu cenzuraţi nimic. Acceptaţi toate senzaţiile, toate imaginile, impresiile sau informaţiile pe care le primiţi. Deveniţi familiari cu aceste sentimente foarte înalte, legate de ghidul vostru.

Dacă nu vă puteţi vedea ghidul, spuneţi primul nume care vă trece prin minte. Spuneţi-i pe nume şi cereţi să vă dea un semn. Poate fi o atingere uşoară pe umăr, pe obraz, pe buze, pe nas, o gâdilătură, orice. Fiţi de aceea foarte atenţi la semnalele corpului vostru. După ce aţi primit

semnul, puneţi o întrebare oarecare. Dacă semnul se repetă, este DA. S-a format deja un cod foarte simplu (da/nu) şi puteţi comunica.

Salutaţi-vă ghidul. Vedeţi sau vă închipuiţi în jur multă, multă lumină. Afirmaţi că aţi cerut cel mai înalt ghid spiritual la care sunteţi aliniaţi în prezent, aliniat la binele vostru cel mai înalt şi la drumul vostru spiritual. Rugaţi-l pe ghidul vostru să facă ajustările necesare pentru a face posibilă comunicarea. Puteţi primi răspunsurile telepatic, verbal, sub forma unor simboluri sau semnale fizice. Când primiţi mesajele, mulţumiţi ghidului vostru. Mulţumiţi tuturor fiinţelor de lumină care au fost alături de voi.

Când sunteţi gata, rugaţi i pe îngerul Prezenţei să vă aducă înapoi la uşa dintre lumi şi la scara cu 10 trepte. Urcaţi fără grabă treptele şi când doriţi, mişcaţi mâinile, picioarele, vă întindeţi, căscaţi, deschideţi ochii.

7 Tehnici de intrare în Alpha

8

Intrarea în starea Alpha

Fiecare meditează în felul lui propriu şi poate obţine absolut toate performanţele posibile, cu condiţia să dezvolte ceea ce are deja şi nu să se cramponeze pe lucruri care nu există sau sunt slab dezvoltate. Nu trebuie să vă intereseze ce performanţe au alţii. Obişnuiţi-vă să vă comparaţi numai cu voi dinainte. Întrecerea este doar cu voi înşivă şi nu cu cei din jurul vostru. Dacă în meditaţie simţiţi anumite mirosuri, dar nu vedeţi imagini, dacă vedeţi culori, dar nu simţiţi mirosuri şi s-au dacă vedeţi imagini – totul este ok din toate punctele de vedere.

Vom vorbi acum despre tehnicile de intrare în alpha şi în deep alpha. La voi expune pe rând pe fiecare, după care vă sfătuiesc să faceţi o meditaţie pentru a experimenta toate aceste tehnici, ca să vedeţi cum reacţionaţi la ele. Şi am

să vă spun de ce. De exemplu, eu care nu ştiu să înot, am o reţinere faţă de una dintre tehnici care se cheamă „tehnica plutei”. Trebuie să îţi închipui că eşti într-un lac sau mare, ori ocean, că te laşi pe spate şi începi să pluteşti. Cum eu nu ştiu să înot, în momentul în care îmi imaginez că mă las pe spate şi mă bag în apă, apare o uşoară senzaţie de disconfort. Asta se poate întâmpla şi unora dintre voi. Deci, s-ar putea ca dintre tehnicile pe care vi la voi prezenta, unele dintre ele să vă creeze în cadrul meditaţiei un sentiment de neplăcere. Fiecare dintre voi o să puteţi vedea cu care rezonaţi, care metodă vă ajută să intraţi mai profund în starea de meditaţie şi care mai puţin.

Eu la sală folosesc mai des o tehnică care îmi place mie mai mult. Este vorba de relaxare progresivă. Spun: „relaxaţi creştetul capului, gâtul, corpul…” ş.a.m.d., trecând prin toate părţile corpului. Mai folosesc şi tehnica scării.

Deep-deep alpha este un alpha mult mai profund în care puteţi ajunge la un moment dat

chiar la starea tetha sau chiar să ai senzaţia că adormi. Poate vi se întâmplă ca în timpul unei meditaţii să uitaţi sau să nu mai auziţi la un moment dat nimic şi să vă treziţi după un timp că s-a terminat meditaţia sau că aţi auzit doar frânturi din când în când. Atunci probabil că se atinge nivelul tetha. Începeţi deja să intraţi într-o zonă care este foarte puternică, foarte profundă.

Tehnica frânghiei sau a funiei

În general, acest exerciţiu este recomandat celor care au blocaje atunci când intră în meditaţie.

În mintea noastră, frânghia este ceva care te leagă. Deci, fără să vrem, ea se asociază cu tot ce ne opreşte, ne blochează. În momentul în care noi nu mai avem nevoie de frânghie şi urcăm în continuare în aer, deşi frânghia nu mai există, se face un declic în capul nostru şi automat dispare acea greutate care ne opreşte să intrăm în

meditaţie.

La cursuri, eu mereu întreb: „Este cineva care nu a putut face meditaţia? Este cineva care a adormit?...” Cei care intră mai greu în starea de meditaţie, dacă aplică mai des acasă această tehnică, constată la un moment dat că intrarea în alpha a devenit mult mai uşoară.

Tehnica relaxării progresive

Se începe cu relaxarea fiecărei părţi din corp. Sunt 2 variante. Una începe de la creştet şi coboară spre tălpi şi este cea pe care noi o folosim la sală. Şi mai există o a doua variantă, când relaxarea începe de la tălpi şi se merge progresiv spre creştet.

Tehnica scării

Şi aici sunt 2 variante. Puteţi coborî scara numărând treptele de la io la 1 sau puteţi urca o scară tot cu io trepte, după care de la a io-a treaptă vă înălţaţi efectiv în aer, ca şi cum aţi putea levita. Important este ca, dacă aţi ales tehnica coborârii scării, ieşirea să se facă prin urcarea scării, iar dacă aţi ales tehnica urcării scării, ieşirea din meditaţie să se facă prin coborârea acelei scări.

Tehnica balonului

Prima variantă: Vă imaginaţi că vă aflaţi într-un balon, cu nacelă cu tot, iar acest balon se ridică cu voi sus, cât mai sus. A doua variantă este să vă închipuiţi că sunteţi un balon şi vă ridicaţi la fel, experimentând toate senzaţiile unui asemenea urcuş.

Tehnica balansoarului

Imaginaţi-vă că vă aflaţi într-un scaun balansoar şi că vă balansaţi uşor înainte şi înapoi. Menţineţi această mişcare ca ultimul vostru gând conştient înainte de a percepe apariţia vibraţiilor. Se deschide un portal către alte dimensiuni şi vă treziţi automat în cealaltă parte.

Tehnica rostogolirilor

Este una dintre cele mai amuzante tehnici, preferată mai ales de copii. Imaginaţi-vă că vă puteţi rostogoli pe o pajişte cu iarbă sau pe un covor, acasă unde vă simţiţi în siguranţă. Rostogolirea este o metodă excelentă pentru a declanşa separarea de corpul fizic, de fiecare dată când experimentaţi starea de vibraţie. Procedeul este eficient pentru cei care au senzaţia de înţepenire sau blocare în timpul procesului de separare de corpul fizic.

Tehnica rotirii

Vă imaginaţi că deveniţi din ce în ce mai uşori, vă ridicaţi în aer şi începeţi să vă rotiţi lent în jurul axei stomacului vostru. La un moment dat, vă veţi simţi fără greutate, veţi avea senzaţia că sunteţi deasupra corpului fizic.

Tehnica leagănului

Vă imaginaţi că sunteţi din nou copil şi că vă daţi în leagăn. Vă luaţi avânt şi urcaţi cu leagănul din ce în ce mai sus, spre cer, până când leagănul dispare, iar voi zburaţi, zburaţi, fără să vă fie frică. S-ar putea ca unii dintre voi să nu se simtă confortabil, mai ales dacă, atunci când eraţi mici şi vă dădeaţi în leagăn, simţeaţi nevoia să stea mămica acolo, ca să nu vă arunce prea sus leagănul. Atunci s-ar putea să existe o uşoară stare de disconfort.

Dar nu este nicio problemă. De aceea sunt tehnici, ca să le putem depăşi şi fiecare disconfort

arată, de fapt, un lucru pe care noi trebuie să-l rezolvăm cu noi înşine.

Tehnica vârtejurilor de apă sau de aer

Una dintre tehnicile folosite de un autor francez, Yran, pentru declanşarea experienţelor extrasenzoriale. Vă imaginaţi un vortex de apă sau aer care pleacă din pieptul vostru sau câteodată din plexul solar. Vă imaginaţi că însăşi conştienţa voastră se află în acest vortex şi că ea pleacă odată cu acest curent undeva departe de corpul fizic.

Tehnica liftului

Două variante: liftul care urcă şi liftul care coboară. La fel ca şi la scară, dacă aţi urcat nu uitaţi la sfârşitul meditaţiei să coborâţi. Dacă aţi coborât, nu uitaţi să urcaţi. Vă imaginaţi că intraţi undeva într-un bloc sau hotel, urcaţi în lift şi acolo

veţi vedea cum se schimbă etajele.

Senzaţiile care apar odată cu apariţia stării de vibraţie

Starea de vibraţie este cea care anunţă apariţia conştienţei extinse: senzaţia de plutire, de scufundare, de rotire, de scuturare sau orice altă senzaţie energetică mai puţin obişnuită.

Durerile de spate din timpul meditaţiei, şi nu numai, arată în general o proastă funcţionare a chakrelor. Ele trebuie reparate, readuse la forma lor iniţială. Dacă durerea se află în omoplaţi atunci înseamnă că nu aţi învăţat să-i lăsaţi pe ceilalţi să se descurce singuri şi că, aşa dintr-un impuls, v-aţi hotărât să fiţi Atlas şi să duceţi pe spate toată greutatea Pământului. Până nu veţi renunţa la aceste obligaţii, care nu sunt ale dumneavoastră, veţi avea în continuare şi dureri de spate şi probleme în a vă putea relaxa. Nu sunt treburile dumneavoastră. Învăţaţi să vă uitaţi mai întâi la

dvs., să vedeţi ce aveţi de rezolvat cu dvs., pentru că atâta timp cât sunteţi în dezordine, nu o să ajutaţi pe nimeni. Aveţi impresia că vă sacrificaţi, dar vă sacrificaţi de pomană.

Dacă ieşiţi foarte repede din meditaţie, este vorba doar de o lipsă de exerciţiu. Ar fi bine să vă alegeţi una din tehnicile care au fost prezentate şi timp de io minute, nu mai mult, în fiecare zi să încercaţi să faceţi acest lucru. Beneficiile vor fi imediate, pentru că o să începeţi să fiţi mai calmi, mai relaxaţi, nu o să mai răspundeţi la provocările din jur. Şi o să vedeţi că găsiţi soluţii problemelor mult mai repede. Repet! Concentraţi-vă pe soluţii, nu pe cauze. De câte ori veţi căuta cauzele unei probleme, cauzele unui eveniment, unei întâmplări, de atâtea ori o să aveţi mai multe probleme. Nu vă mai pierdeţi nici energie, nici timp căutând nişte cauze care nici măcar nu sunt importante, ci folosiţi această energie şi timpul respectiv pentru găsirea unui mod de rezolvare a problemelor pe care le aveţi atunci de rezolvat.

Dacă simţiţi disconfort la tehnica legănatului, poate fi o problemă legată de vieţile anterioare, de nişte lucruri care nu au fost rezolvate la vremea lor şi care se întorc acum sub forma acestui legănat. Ele vin sub o formă sau alta, în cadrul unei tehnici care, de fapt, arată că noi trebuie să repetăm această experienţă şi să ne schimbăm modul de a gândi. Probabil că într-o altă viaţă aţi căzut din leagăn sau s-a întâmplat ceva. Sau poate că nu în altă viaţă, poate chiar în viaţa aceasta, când eraţi mici, aţi văzut un copil căzând sau poate chiar vouă v-a fost frică că o să cădeţi şi atunci această teamă a rămas undeva acolo şi trebuie vindecată. Important este să intraţi în această. Tehnică şi să schimbaţi complet modul de gândire. Să vă imaginaţi doar bucuria de a te legăna, libertatea pe care ţi-o dă leagănul şi nu senzaţia de disconfort. Veţi vedea că frica dispare şi în momentul acela s-a reglat problema pe care o aveaţi de rezolvat.

Dacă simţiţi disconfort la tehnica plutei pe

apă, în mod sigur v-aţi înecat sau aţi avut un accident. Repet. Se poate să se fi întâmplat în viaţa aceasta sau în altă viaţă. Mie, tehnica plutei îmi crea disconfort. Într-o regresie, am descoperit că fusesem pe, Atlantic", vaporul care s-a scufundat. Deci, toată neplăcerea mea de acolo venea şi din momentul în care am conştientizat acest lucru, senzaţia respectivă a dispărut. Acum, de exemplu, dacă o fac, este doar o tehnică şi atâta tot. Nu este preferata mea şi probabil că nici pentru voi nu vor fi printre preferate tehnicile respective, dar ele reglează acele probleme pe care nu am reuşit să le rezolvăm la timp. Şi acesta este un lucru bun!

În momentul în care scăpăm de unul din aceste blocaje, chiar scăpăm de nişte probleme cu care ne confruntăm în viaţa de fiecare zi şi pe care, de multe ori, nici măcar vizitele la psiholog nu le rezolvă. Deci, va trebui să urmăriţi care din tehnici vă creează probleme, iar din momentul în care le puteţi traversa relaxat, aţi scăpat. Trebuie

exersată tehnica care vă creează disconfort, dar combinată cu o tehnică în care vă este bine. De exemplu, tehnica de relaxare progresivă creează o stare de bună dispoziţie oricui. În momentul în care tehnica pe care o exersaţi devine mai puţin uşor de suportat, intraţi imediat pe relaxare şi vedeţi care dintre relaxări vă este cea mai benefică. Cea de la vârful degetelor spre creştet sau cea de la creştet spre vârful degetelor? Să ştiţi că fiecare dintre noi are o simpatie mai mare pentru una sau alta din tehnici şi de obicei cea care te face să te simţi cel mai confortabil este şi cea care te ajută cel mai mult.

Problemele la tehnica liftului apar de obicei la cei care s-au temut că vor cădea cu liftul sau au auzit de cineva care a căzut cu liftul, poate chiar au căzut într-o altă existenţă. Dacă aţi observat, toate tehnicile se bazează pe nişte eventuale evenimente care au existat în viaţa noastră sau nu, sau poate în altă viaţă, şi care trebuie reglate.

Există şi tehnici mai dificile, simulând

experienţe dure: cea în care ne dăm drumul cu frânghia (bunjeejumping), schiem şi ne dăm cu o viteză ameţitoare în jos. Sau alt exemplu, te trezeşti că mergi cu telecabina şi la un moment dat vii cu putere în jos. S-ar putea ca unii dintre voi să nu fiţi pregătiţi şi să aveţi surprize neplăcute.

Eu v-am oferit numai tehnicile care sunt acceptabile şi care vă pot ajuta să rezolvaţi problemele care există undeva în subconştientul vostru ascunse. Ele nu sunt la suprafaţă. Unii dintre voi nici măcar nu ştiu că au asemenea probleme, ele sunt ascunse puternic în adâncul subconştientului nostru şi nu apar decât în momentul în care se lucrează pe câmpul emoţional. În timpul meditaţiilor se face şi vindecare, pentru că se lucrează pe câmpul emoţional, ca să puteţi scoate la suprafaţă toate aceste probleme şi să le vindecaţi.

Căscatul înseamnă o relaxare foarte puternică. Probabil că nu vă permiteţi în mod

obişnuit să vă relaxaţi. De câte ori în timpul zilei pur şi simplu staţi, fără să faceţi nimic?... Vedeţi? în timpul meditaţiilor, subconştientul încearcă să regleze lucruri pe care voi nu le faceţi în mod obişnuit. Chiar este obligatoriu, temă pentru acasă, la început un sfert de oră, mai apoi o jumătate de oră, staţi şi nu faceţi nimic. Nu vă spun să nu vă gândiţi, pentru că aşa ceva nu puteţi să faceţi. Dar vă imaginaţi că fiecare gând care vine, îl băgaţi într-un balonaş de săpun, şi îl urmăriţi cum pleacă. Şi vine următorul gând şi iar vă uitaţi după el cum pleacă. O să vi se pară la început că este un lucru imposibil poate. Dar va trebui să vă permiteţi să vă relaxaţi. Atâta timp cât sunteţi sub tensiune, nu veţi putea. Nici măcar să auziţi ce vi se spune, dar să mai puneţi şi în practică. Îngeraşii, arhanghelii sunt cu noi tot timpul, dacă vreţi să vă ascultaţi ghidul, îl auziţi. Dar dacă voi sunteţi permanent ocupaţi cu ceva în plan fizic, când îl mai ascultaţi pe Dumnezeu, când vă mai ascultaţi sufletul? Este obligatoriu să vă

păstraţi un pic de timp pentru voi înşivă. Este foarte greu la început pentru că trebuie un fel de exerciţiu, un fel de ritual pentru a scăpa de nişte obişnuinţe care nu sunt deloc benefice pentru voi.

Unele persoane spun că le amorţesc mâinile, picioarele, că au senzaţia de strângere în dreptul inimii, că doresc să deschidă ochii şi nu pot. Toate aceste senzaţii dispar dacă vă faceţi exerciţiile de intrare în alpha, în aşa fel încât să vă puteţi face meditaţiile fără a avea nevoie de cine ştie ce pregătire în prealabil. Atunci puteţi aplica procedeul de relaxare progresivă sau cel cu scara şi automat veţi intra în starea alpha. Dacă unii dintre voi aţi citit cărţile lui Dan Seracu, aţi văzut acolo că domnia sa arăta cum, din momentul formării unui reflex condiţionat Pavlov, veţi putea ca, după o perioadă, doar un simplu semn sau simbol să vă ajute să intraţi direct în alpha (cele trei degete unite). Faceţi exerciţiul respectiv şi în acelaşi timp stabiliţi cu creierul vostru că atunci când intraţi în alpha vreţi să faceţi doar un semn

din degete. Nu degeaba sfinţii fac semne prin icoane.

MEDITAŢIA TEHNICILOR DE INTRARE ÎN STAREA ALPHA

Tehnica de relaxare. Aşezaţi-vă cât mai comod. Respiraţi profund, lin şi conectat, în aşa fel încât, dacă în faţa voastră ar exista o lumânare aprinsă, respiraţia voastră să nu tulbure flacăra lumânării. Relaxaţi trupul începând cu degetele de la picioare. Întindeţi complet picioarele, apoi degetele, după care relaxaţi-le în întregime. Simţiţi cum senzaţia de relaxare vă urcă prin picioare. Încordaţi muşchii gambelor apoi relaxaţi-le. Continuaţi să respiraţi profund, lin şi conectat. Încordaţi muşchii coapselor. Relaxaţi coapsele. Simţiţi cum corpul vostru devine din ce în ce mai moale şi mai relaxat. Conştientizaţi cum căldura relaxării urcă spre şolduri, spre zona pelviană. Încordaţi-vă muşchii stomacului, apoi relaxaţi

stomacul. Trageţi aer în piept, apoi expiraţi treptat, fără grabă. Relaxaţi toracele, întindeţi-vă braţele începând cu umerii şi terminând cu vârfurile degetelor. Mişcaţi degetele de la mână, strângeţi pumnii, după care relaxaţi mâinile. Menţineţi respiraţia profundă. Mişcaţi-vă apoi capul dintr-o parte în alta, fără grabă şi hotărâţi-vă pentru poziţia care vă este cea mai confortabilă.

Tehnica frânghiei sau a funiei. Imaginaţi-vă o frânghie albă, pufoasă, groasă, puternică, care atârnă din tavan până la înălţimea pieptului vostru. Întindeţi mâna, atingeţi frânghia, plasaţi cealaltă mână pe frânghie, după care trageţi cu blândeţe. Imaginaţi-vă că urcaţi pe această frânghie, încercaţi să simţiţi fiecare dintre senzaţiile urcuşului. Vă urmăriţi mâinile, picioarele şi vă închipuiţi că la un moment dat picioarele rămân în aer, iar frânghia începe să se estompeze treptat până dispare, iar greutatea

voastră începe să se disipeze. Simţiţi cum vă ridicaţi, fără efort, de la pământ, din ce în ce mai sus. Simţiţi treptat cum corpul eteric superior se ridică odată cu mâinile care se mişcă pe frânghie. Vă ridicaţi tot mai sus. Şoldurile se ridică, picioarele se ridică, sunteţi fără greutate şi pe măsură ce puneţi o mână în faţa celeilalte, conştienţa voastră se separă de toate formele şi limitele fizice. Pe măsură ce avansaţi, vedeţi în faţa ochilor voştri cer senin şi nori albi pufoşi. Vă simţiţi din ce în ce mai uşori, din ce în ce mai mult în siguranţă. Vă desprindeţi cu totul de frânghia care nu mai există oricum şi sunteţi liberi. Sunteţi liberi să plutiţi şi să zburaţi ca o pasăre.

Tehnica balonului. Imaginaţi-vă că vă aflaţi într-un balon cu aer cald, care se ridică uşor spre cer şi este purtat de colo-colo de curenţii de aer. Vă puteţi imagina şi că trupul vostru este un balon umplut cu heliu. Percepeţi şi simţiţi cum întregul corp se măreşte, se destinde şi devine din ce în ce

mai uşor. Simţiţi cum conştienţa voastră se ridică în aer, fără grabă. Permiteţi corpului vostru să adoarmă şi să lase conştienţa voastră să se separe de corpul fizic.

Tehnica balansoarului. Vă imaginaţi stând într-un balansoar şi începeţi să vă legănaţi. Menţineţi această mişcare de balansare până când simţiţi că aţi intrat într-o altă dimensiune. Simţiţi că ceva nu mai este ca până atunci, că s-a schimbat. La un moment dat, începeţi să vă daţi seama că deja încep să apară imagini, mirosuri care nu erau în jur.

Tehnica rostogolirilor. Imaginaţi-vă că plutiţi pe un lac liniştit Relaxaţi-vă în întregime şi bucuraţi-vă de senzaţia de a pluti liber. Savuraţi efectiv senzaţia de plutire, apoi conştientizaţi cum vă rostogoliţi de pe o parte pe alta.

Tehnica rotirii. Imaginaţi-vă că staţi întinşi

şi că vă relaxaţi. Imaginaţi-vă că deveniţi din ce în ce mai uşori şi că vă ridicaţi în aer, fără grabă. Imaginaţi-vă că vă rotiţi uşor în jurul axei stomacului vostru şi simţiţi cu o mare claritate cum deveniţi lipsiţi de greutate. Vă rotiţi deasupra corpului fizic. Păstraţi acest gând ca ultimul înainte de a vă separa de corpul fizic.

Tehnica legănatului. Imaginaţi-vă că sunteţi din nou copii şi că vă daţi în leagăn. Conştientizaţi toate senzaţiile de mişcare în timp ce daţi din picioare şi vă luaţi avânt. Din ce în ce mai sus. Savuraţi sentimentul de legănare şi lăsaţi-vă să urcaţi din ce în ce mai sus, până când leagănul dispare iar voi plutiţi liber.

Tehnica vârtejurilor de apă sau de aer. Imaginaţi-vă că un vortex de apă sau de aer se ridică din zona pieptului vostru, din zona plexului solar, eventual. Simţiţi cum întreaga voastră conştienţă se află în acest vortex, mişcându-se

uşor de jur-împrejur. Simţiţi şi percepeţi cum vârtejul de aer vă duce conştienţă în sus şi mai departe de corpul fizic.

Tehnica scării. Vă aflaţi în faţa unei scări cu 10 trepte şi începeţi să coborâţi pe rând, treaptă cu treaptă, pentru a ajunge în zonele cele mai profunde ale subconştientului vostru. 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1. Vă aflaţi în starea alpha. În starea alpha totul e posibil. Durerea dispare, grijile şi problemele de peste zi, săptămână, lună sau ani se estompează şi se risipesc. Totul e posibil.

Tehnica liftului. Imaginaţi-vă că vă aflaţi în holul unei clădiri, o clădire impunătoare, şi vă apropiaţi de lift. Deschideţi uşile liftului şi intraţi în lift. Vedeţi cum uşile liftului se închid şi cum încep să se deruleze etajele 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1. Ieşiţi din lift şi în faţa voastră se află o uşă. Este uşa care desparte tărâmul real de lumile nevăzute,

invizibile nouă.

Tehnica plutei. Vă imaginaţi că sunteţi în apă şi că apa vă ţine ca o saltea pneumatică moale şi confortabilă. Simţiţi limpede căldura şi confortul, iar corpul vostru se odihneşte confortabil în apa plăcută şi caldă. Priviţi cerul albastru şi norii care merg unii după alţii şi vă scufundaţi în albastrul cerului senin de vară. Vă imaginaţi acum că sunteţi o minge şi trecem acum la

Tehnica săriturilor. Imaginaţi-vă că voi sunteţi o minge sau însăşi conştienţa voastră devine o minge şi începeţi să săriţi din ce în ce mai sus.

Tehnica aburului care se ridică. Imaginaţi-vă cum se ridică aburi din fiecare por al corpului vostru. Vedeţi, simţiţi şi percepeţi acest abur ce devine din ce în ce mai dens pe măsură ce

se ridică din corpul vostru. Cu fiecare respiraţie simţiţi cum acest abur formează treptat deasupra voastră un nor. Imaginaţi-vă cu claritate cum norul se transformă într-un duplicat plutitor al propriei voastre persoane şi conştientizaţi cum vă apropiaţi de nor şi vă transformaţi în nor. Cum se produce o osmoză între norul de deasupra voastră şi corpul vostru. Simţiţi şi percepeţi cum conştienţa voastră se transferă în nor şi cum începeţi să plutiţi liber. Păstraţi această imagine înainte de producerea vibraţiilor. Pe măsură ce activitatea creierului se diminuează, vă relaxaţi tot mai profund şi vă focalizaţi pe interiorul vostru. Aceasta este starea pe care trebuie să o atingeţi şi ea caracterizează faza neutră a creierului, starea meditativă între somn şi realitate.

Este timpul să vă întoarceţi din nou la starea beta (prezenţă activă) şi o veţi face urcând din nou scara pe care aţi coborât-o înainte. Imaginaţi-vă uşa prin care aţi păşit, treceţi înapoi prin uşă şi închideţi uşa prin spatele vostru. Priviţi scara care

se ridică în faţa voastră sau, dacă doriţi, puteţi să luaţi liftul. Vom începe urcarea 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10. Rămâneţi în această stare atâta timp cât aveţi nevoie.

Când sunteţi pregătiţi puteţi deschide ochii, mişcaţi mâinile, picioarele, vă întindeţi, căscaţi.

9 Arhanghelii

10

Arhanghelul Ariel

Atunci când a venit Jasmuheen şi am făcut cunoştinţă cu ea, am făcut o meditaţie în care ne-a spus că putem să aflăm cine este arhanghelul care ne ajută pe noi. Pe vremea aceea, acum io ani, nu prea ştiam eu chiar atât de multe lucruri ca acum, iar când am făcut meditaţia am auzit foarte clar Ariei. Dar eu atunci nu ştiam că există un arhanghel Ariei. Când am ieşit din meditaţie i-am spus colegei de pe scaunul alăturat „eu am un arhanghel pe care îl cheamă ca pe detergent”. Am făcut mare haz atunci, eram noi foarte încântate şi

râdeam. Am ajuns acasă, am intrat pe internet şi, spre surprinderea mea, am găsit Că exista Ariei şi că era, aşa cum îi spun eu, arhanghelul ecologist, cel care avea grijă de mediu şi de animăluţe. Pe mine în perioada aceea mă interesa foarte mult că oamenii calcă pe iarbă, că nu se îngrijesc florile, aveam idei din astea, dar am învăţat că trebuie să îl las pe fiecare să facă ce îl duce mintea.

Numele lui Ariei înseamnă Leul sau Leoaica lui Dumnezeu. Este asociat deseori cu leii, iar când se află în apropiere apar imagini cu lei sau apare senzaţia de vânt, de adiere. Arhanghelul Ariel este înfăţişat uneori cu cap de leu. Se spune că Ariel a lucrat îndeaproape cu regele Solomon atunci când era vorba de magie divină. Ariei se află în legătură cu tot ce este natură şi cu animăluţele, peştii, mai ales cei care se află în apropiere de apă. Poate fi contactat când este vorba de purificarea şi protejarea mediului. Este puternic implicat în vindecarea animalelor şi plantelor şi acolo lucrează cu arhanghelul Rafael,

acesta din urmă fiind vindecătorul. Îl puteţi chema când trataţi cu magie divină şi în probleme de vindecare şi protejarea animalelor şi a mediului. Îi veţi simţi prezenţa, îl veţi auzi sau vedea mai ales dacă vă închipuiţi că vă aflaţi în apropierea unei ape.

Arhanghelul Azrael

Numele lui înseamnă „Pe cine ajută Dumnezeu”. Îl puteţi chema atunci când se apropie moartea fizică a cuiva, pentru a-l ajuta să treacă cu demnitate dincolo şi pentru a le aduce liniştea şi împăcarea atât celor care pleacă cât şi celor care rămân. Aţi văzut că, de fapt, cel mai urât lucru este suferinţa, durerea. Dacă omul ar muri liniştit, împăcat, trecerea aceasta nu ar fi atât de neplăcută pentru toată lumea. Dacă veţi fi puşi în situaţia în care veţi avea pe cineva apropiat, rugaţi-l pe Azrael să îl ajute să treacă frumos dincolo şi fără dureri şi să-i aline şi pe cei

care rămân în urmă. Şi o să vedeţi că pare o minune, dar omul acela se liniştеşte, iar trecerea se face mai uşor. Pe de altă parte, am văzut că nu se mai plânge la înmormântări. Oamenii chiar sunt liniştiţi, detaşaţi şi, de fapt, înţeleg că acest proces este firesc şi că este doar o trecere. Este extraordinar faptul că am început să înţelegem că persoanele de care ne despărţim continuă să existe. Ele nu sunt în corp fizic, dar energetic sunt acolo şi sunt cu noi. Şi atunci nu mai este atât de puternic impactul morţii fizice. Nu mai doreşti să te ţii cu tot dinadinsul de omul acela, să nu-i dai drumul să plece. Azrael este cel care ajută în asemenea cazuri. Deci, atunci când există cineva care suferă foarte mult, care deja se pregăteşte cumva pentru trecerea asta mare, Azrael este cel care îl ajută să moară împăcat. O să vedeţi ce chipuri senine, luminoase au oamenii pe care îi ajută Azrael.

Azrael este un arhanghel tăcut, liniştit.

Trebuie să fiţi atenţi, pentru că există diferite

jocuri de litere; dacă aţi găsit pe internet un nume care seamănă, nu înseamnă că este acelaşi arhanghel pe care îl menţionez.

Am avut o surpriză destul de neplăcută când cineva a venit şi mi-a zis: „Uite, am găsit un material despre Azrael, că îi mai spune şi alt fel…”, nu vreau să vă spun pentru că nu doresc să vă încarc mintea cu lucruri rele. Mie mi s-a părut că ceva nu este în regulă şi m-am dus la părintele duhovnic şi i-am zis: „Părinte, cine este Azrael?” Şi nu numai că nu era arhanghel, dar făcea parte dintre îngerii căzuţi. Şi părintele mi-a spus: „Du-te şi vorbeşte-le oamenilor să nu mai adune tot felul de informaţii aiurea, pentru că riscă să intre în nişte zone în care nu se ştie peste cine dai şi cu cine te duci acasă”. Acel cursant spunea că, de fapt, Azrael este înger căzut şi că eu predau şi despre îngeri căzuţi. Eu nu predau nimic care poate face rău. Nu vă dau sub nicio formă tehnici de protecţie, pentru că întotdeauna va exista ceva mai puternic decât voi şi va sparge protecţia de nu

vă vedeţi. Să ştiţi că cei care sunt cu adevărat antrenaţi şi care ştiu foarte bine să şi facă atacuri şi să facă tot ce vreţi şi ce nu vreţi nu sunt vizibili. Nu îi vede nimeni. Te întâlneşti cu ei când îţi este lumea mai dragă şi când socoteşti tu că eşti în siguranţă. Dar aceşti oameni, care sunt antrenaţi de serviciile secrete, care sunt killeri şi care chiar ucid la propriu, nu se leagă de cursanţi. Numai dacă începeţi să umblaţi pe la televiziune, dacă faceţi adunări în parc sau mai ştiu eu pe unde, atunci riscaţi ca printre cei care vin acolo să fie şi unul, doi din ăştia. Dar altfel nu aveţi cum să intraţi în legătură cu ei.

Pe de altă parte, credeţi-mă că vă spun din proprie experienţă, atâta timp cât nu foloseşti protecţie şi nu ataci şi nu răspunzi la atac, nimic nu ţi se poate întâmpla. Pentru că Dumnezeu ştie mai bine ce este bine pentru tine şi modul în care se rezolvă lucrurile. O să vedeţi că, la un ’moment dat, protecţia de care beneficiaţi se vede cu ochiul liber. Eu am avut deja două dovezi foarte clare că

cei din lumea aceasta invizibilă pot mişca obiecte în plan fizic. Important este să nu vă temeţi şi să vă aduceţi aminte că atâta timp cât vibraţia voastră este ridicată, nicio entitate cu energie joasă nu poate sta în preajma voastră. Nicio entitate. Entităţile cu energie joasă sunt atrase de necazurile voastre, de supărările voastre, de depresii, deci ele se hrănesc cu sentimente negative. Dacă voi sunteţi bine dispuşi, sunteţi relaxaţi, ştiţi în interiorul vostru că vin îngeraşii şi vă ajută, credeţi-mă că nu se poate întâmpla absolut nimic.

La un moment dat, cineva m-a întrebat la curs de ce nu predau tehnici de protecţie şi tehnici de atac, ca să se poată păzi. Exact ce i-am spus acelei doamne am să vă spun şi vouă, cititorilor. Omul este om. Dacă îl înveţi să atace, el se socoteşte la un moment dat îndreptăţit să se apere şi va folosi ceea ce i-am dat eu ca să facă rău. Deci, eu nu învăţ pe nimeni atacuri şi prostii de genul acesta, întotdeauna va exista cineva care

va şti mai mult decât voi. Este ca la pistolari. Când se aude că este unul foarte priceput, încep să vină toţi şi să îl provoace. Nu numai atât. Vreau să înţelegeţi că, oricât aţi crede voi că vă puteţi ecrana, că vă puteţi ascunde, când cineva are deschidere şi voi puteţi să vedeţi la alţii, este ca la nemuritori. Treci pe lângă omul acela şi ştii precis că are ceva, că este ca tine. Dacă voi vă închipuiţi că vă puneţi acolo tot felul de obloane şi că nu vă vede nimeni, vă înşelaţi. Şi atunci, când vine cineva şi vă lansează o provocare sau o întrecere îi spuneţi foarte clar „eu nu răspund la provocări, n-ai decât să faci tu ce vrei, eu ştiu că pe mine mă apară Dumnezeu şi nu mă interesează, nu mă întrec cu nimeni”.

Un lucru foarte interesant. Eram cu Simona la o emisiune în direct în care mai erau moderatorul şi încă o doamnă care era clarvăzătoare. Într-o pauză de publicitate, moderatorul se uită la doamna aceea şi zice: „Draga mea, tu vezi ce văd şi eu?” Dânsa

răspunde: „Da, da, văd!” Eu nu vedeam ce vedeau ei. Simona râdea. Ce credeţi că se întâmplase? Am simţit, într-adevăr, o zonă mai densă în faţa noastră, ca şi cum aerul s-ar fi făcut mai compact.

Dar ce credeţi că s-a întâmplat? Pentru că era o emisiune în direct, iar unii „nu-şi vedeau de treabă”, au venit îngeraşii şi au stat unul lângă altul şi ne-au construit efectiv un zid între noi şi cei care trimiteau către noi gânduri rele. Dacă îmi spunea Simona asta, aş fi zis „Hai că ai luat-o puţin aşa pe arătură”, dar când şi oamenii aceia au spus acelaşi lucru… Eu simţeam la palme că, într-adevăr, era zona mai compactă.

Îi puteţi chema pe fiecare dintre arhangheli, pentru a vedea diferenţa de percepţie.

„Arhanghele Ariel, arhanghele Ariei, am nevoie de tine aici şi acum”.

Arhanghele Azrael, arhanghele Azrael, am nevoie de tine aici şi acum”.

În primă fază este important să observaţi ce se întâmplă cu voi. Dacă apare o mângâiere sau o

stare de cald, de rece, pur şi simplu voi puteţi crede că nu se întâmplă nimic. Dar el deja este acolo.

Îl puteţi chema apoi pe Tobias, pentru că energia care se simte este diferită.

„Tobias, am nevoie de tine aici şi acum”. Unde se simte o schimbare de temperatură? La faţă, la braţe. Ce fel de energie este? Răcoroasă. Cei care nu simţiţi am să vă rog să închideţi ochişorii şi să vă concentraţi pe piept. Veţi primi vizita cuiva care o să intre efectiv în pieptul vostru şi o să iasă. Se simte ca un vânticel, ca o adiere. Intră şi iese.

Cei care nu simţiţi vă blocaţi singuri. Sunteţi atât de ancoraţi în lucrurile materiale şi aveţi nevoie de dovezi palpabile. Dar aceste dovezi nu pot să vină cum credeţi voi. Nu putem măsura oceanul cu metrul de croitorie. Voi vă blocaţi singuri, spunându-vă „nu simt, nu simt, nu simt”.

Acesta este singurul domeniu în care mai întâi spuneţi „da, pot să fac şi după aceea *chiar*

pot să fac. Cei care nu simţiţi, spuneţi-vă că simţiţi şi urmăriţi unde apare senzaţia. Pentru că dacă voi spuneţi că nu simţiţi, nici n-o să simţiţi. Schimbaţi datele problemei.

Spuneţi „eu simt, dar sunt observator”. Unde este această senzaţie şi ce apare?

Riscaţi să spuneţi „Cum să spun eu că simt, când nu simt, că înseamnă că îmi fur singur căciula”. Dar cine vorbeşte acum? Mintea. Cum poţi să spui tu că simţi sau nu simţi, când eu îţi spun să laşi mintea afară şi să acţionezi numai cu inima ta? întâi îţi spui că simţi şi, fiind convins că simţi, te concentrezi pe ceea ce apare, orice senzaţie care este altfel decât ceea ce apare de obicei. Eu vă garantez că experienţe extrasenzoriale aţi avut cu toţii, când a fost vertij, când aţi avut impresia că sunteţi aşa legănaţi, când aţi avut impresia că se întâmplă ceva din toate şi v-aţi temut. V-aţi temut pentru că era o senzaţie pe care nu o puteaţi controla. Dar atunci era, de fapt, o experienţă extrasenzorială.

Fiecare primeşte informaţiile după cum este canalul de comunicare. Dar vreau să învăţaţi să vă observaţi voi pe voi. Cei care nu simţiţi sau credeţi că nu simţiţi sunteţi aceia care spuneţi: „mie îmi trebuie o dovadă palpabilă, să vină să-mi dea o palmă ca să simt că într-adevăr este aici”.

Voi încercaţi să judecaţi lucrurile şi să căutaţi dovezi în plan fizic pentru lucruri care există în plan energetic. Nu ai cum să dovedeşti ceva din plan energetic cu metode din plan fizic. Important este să fiţi observatori la ceea ce se întâmplă cu voi. Şi în momentul în care începeţi să observaţi lucrurile, o să vedeţi că este diferenţă între energiile care vin. Dar nu puteţi să simţiţi aceste diferenţe până nu sunteţi convinşi că puteţi să faceţi.

Aceia dintre voi care sunteţi părinţi, duceţi-vă acasă şi spuneţi copilului: „Arhanghele Ariei, Arhanghele Ariei, avem nevoie de tine aici şi acum” şi întrebaţi-vă copilul şi o să aveţi surpriza că vi-l descrie exact aşa cum este şi vă povesteşte

chiar mai mult decât credeţi voi. Până la urmă, copilul acela este mai deschis decât voi, nu? Dacă el poate, de ce nu putem şi noi? Atâta timp cât veţi spune că „eu am nevoie de o dovadă palpabilă” să ştiţi că aceste dovezi nu vor veni sau vor veni, dar nu veţi reuşi niciodată să urcaţi mai sus de nivelul de vindecător, de exemplu. Pentru că deschiderile la palme se pot face, nu este nicio problemă, vei simţi căldură şi eventual veţi putea să faci miici vindecări în jurul tău. Dar nu veţi putea niciodată să mergeţi mai departe, pentru că voi sunteţi aceia care vă blocaţi.

Fiecare dintre arhangheli are o anumită tuşă, dar aceia dintre voi care sunteţi abia la început, chemaţi fiecare arhanghel în parte ca să puteţi să vă lămuriţi, să începeţi să lucraţi cu ei. La iniţiere, după 15 arhangheli este imposibil să nu începeţi să îi simţiţi. Iniţierea arhanghelilor este tocmai pentru asta, ca să îi puteţi simţi, să puteţi să lucraţi cu ei.

Oamenii au tendinţa să creadă că acolo se

întâmplă nişte minuni extraordinare. Trebuie să acceptăm că sunt nişte lucruri fireşti, normale şi să observăm ce ni se întâmplă. La început, mare lucru nu se întâmplă, dar pe măsură ce ne deschidem, uşile dintre cele două lumi sunt din ce în ce mai larg deschise şi apar din ce în ce mai multe lucrui. Stările pe care le avem sunt de vertij, de ameţeală, de legănare.

Numele lui înseamnă „Cel care îl caută pe Dumnezeu”. Se află pe lista celor 7 arhangheli care sunt mai des invocaţi. El face parte din ierarhiile angelice cunoscute sub denumirea de „Puteri”. Dacă o să aveţi curiozitatea, o să vedeţi că în cărţile sfinte există o ierarhizare a îngerilor şi că sunt pe tot felul de nivele. Acum, eu nu cred chiar tot ce spune acolo, pentru că la serafimi spunea că au nu ştiu câţi ochi şi gheare. Eu nu pot să cred că o fiinţă de lumină poate avea gheare şi îţi creează o stare de teamă sau de disconfort. Deci, cine ştie ce a văzut acela care i s-a părut că îl vede şi ce a povestit acolo. Părerea mea este că

fiinţele de lumină chiar apar cu lumină. Vreau să înţelegeţi un lucru. Nu poate fi fiinţă de lumină care să apară urât, gheboşat sau care să facă rău. Tot astfel, o fiinţă care face rău nu poate să arate ca o fiinţă de lumină. Eu am auzit, şi nu o dată, că „Dumnezeu te ispiteşte" şi că diavolul îţi dă de bine ca să te încerce. Cum Dumnezeu să se întâmple aşa ceva?! Dumnezeu este cel care face bine, celălalt este cel care face rău. De ce trebuie noi să ne complicăm ca să intrăm în cine ştie ce zone, ca să nu mai ştim cum ieşim pe urmă. Eu nu vreau să o luaţi razna pe undeva. Mai venise la mine o doamnă care spunea că ea a primit mesaj, că ea are misiunea foarte înaltă să îl aducă pe diavol în lumină. Am zis: „Doamne fereşte!" Deci, atenţie foarte mare pe unde vă duceţi, ce faceţi şi în ce situaţii intraţi, pentru că pot să apară tot felul de „duşi" din aceştia, care primesc tot felul de „mesaje" şi care vă zăpăcesc şi vouă minţile.

Precum vă spuneam, întotdeauna verificaţi orice informaţie care vă parvine. Există tot felul de

mici exerciţii pentru ca voi să începeţi să vă dezvoltaţi cel de-al şaselea simţ şi să puteţi să vă verificaţi informaţiile. A lucra în această zonă nu înseamnă să fim duşi cu capul şi nu înseamnă să primim tot felul de mesaje. De fapt, mesaje primim, dar de la ghidul nostru, iar acestea pot fi întotdeauna verificate.

A lucra cu cel de-al şaselea simţ este un proces ce implică lucruri simple, precum a vă asculta corpul, a vă odihni la timp, a mânca atunci când aveţi nevoie. Nu este nicio filosofie. Sunt foarte multe persoane care au impresia că dacă eşti în zona asta trebuie să faci „hocuspocus-preparatus”, să scoţi din pălărie nu ştiu ce lucruri, să se întâmple tot felul de lucruri din astea uluitoare. Nu!

A funcţiona pe cel de-al şaselea simţ este doar deschiderea spre celelalte planuri. Şi atunci lucrurile se pot verifica. În momentul în care aţi visat-o pe mama sau pe bunica că vă spuneau ceva, nu v-aţi întrebat de unde vin visele astea?

Este vorba de îngerul păzitor sau poate chiar cel care a părăsit această lume şi care încearcă să discute cu voi şi nu găseşte altă soluţie. Pentru că voi, în stare trează, spuneţi: „Eu vreau ceva palpabil, altfel nu-i decât în capul meu”. Şi atunci el încearcă să-ţi trimită un mesaj pe care tu să îl poţi accesa şi accepta. Din fericire, majoritatea oamenilor acceptă visele. Dar noi nu avem nevoie numai de asemenea vise. Noi putem foarte bine să discutăm permanent, să fim conectaţi „on-line” şi să îl avem întotdeauna pe cel care ne ajută.

Chamuel protejează lumea în care trăim şi ne ajută să ne simţim confortabil în ea. El ne ajută să descoperim lucrurile cu adevărat importante precum relaţiile importante, job-ul care ni se potriveşte şi, câteodată, ne ajută să regăsim lucrurile pierdute temporar.

Cei care nu vedeţi, v-aţi dus să vă rugaţi la Sfântul Mina şi v-a adus lucrurile înapoi? Cine v-a spus că puteţi să credeţi sau că nu puteţi să credeţi? V-a spus cineva? Voi singuri aţi hotărât la

un moment dat că „pot să cred”. Şi, în momentul în care aţi crezut, lucrul acela chiar s-a întâmplat.

Tot cei care mai aveţi încă probleme cu văzutul şi cu simţitul, vă sfătuiesc să vă duceţi la Prislop, la Părintele

Arsenie Boca. Şi rugaţi-l să vă desfacă minţile, să vă deschidă canalele să vedeţi şi să auziţi. De obicei, în 24 – 48 de ore se întâmplă ceva. Şi o să vedeţi ce se întâmplă.

Arhanghelul Chamuel este foarte amabil, iubitor, plăcut. Atunci când este în apropiere se simt furnicături, ca fluturi în stomac şi o căldură plăcută în tot corpul. Când doriţi să îl chemaţi pe Chamuel, închideţi ochii şi chemaţi-l. „Arhanghele Chamuel, arhanghele Chamuel, am nevoie de tine aici şi acum”. Veţi observa diferenţa faţă de arhanghelii chemaţi înainte.

Arhanghelul Gabriel

Numele lui înseamnă „Dumnezeu este

puterea mea”. Este cel care le-a anunţat pe Elisabeta şi Maria că vor naşte cei doi fii. Se spune că este cel care i-a dictat lui Mohamed, Coranul. Când îl chemaţi pe Gabriel, veţi putea vedea dacă energia pe care o simţiţi este feminină sau masculină. Energiile masculine sunt mai aspre, mai puternice, cele feminine sunt mai blânde. Voi ştiţi foarte bine că ei nu au sex, dar energia lor poate să fie puternică, masculină, sau blândă, feminină. La Gabriel energia este feminină.

„Arhanghele Gabriel, arhanghele Gabriel, arhanghele Gariel, am nevoie de tine aici şi acum”.

Ceea ce simţiţi este o adiere blândă, plăcută, o atingere, o mângâiere sau este o energie mai puternică, mai viguroasă. Aceia care simt că este puternică, de fapt, au gândit cu mintea. De ce? Pentru că au zis „este arhanghel, trebuie să fie puternic” şi atunci au crezut că este puternic. Deci, va trebui să învăţaţi să lăsaţi efectiv

lucrurile să se întâmple.

Numele lui înseamnă „Graţia sau Gloria lui Dumnezeu”. În vechiul Babilon exista un grup de oameni cunoscuţi ca preoţi astronomi care foloseau astrologie, numerologie, energie lunară şi care îl chemau pe Haniel în ajutor. Era ghidul, îndrumătorul lor. Se spune că Haniel la escortat pe Enoch spre Spiritul Lumii. Când îl chemaţi pe Haniel, cum este enrgia lui? Este blândă, liniştită sau puternică, solară, foarte fierbinte? Este blândă şi liniştită! Are energie lunară.

Arhanghelul Jeremiel

Numele lui înseamnă „Mila lui Dumnezeu” şi face parte din cei 7 arhangheli chemaţi mai des în ajutor. Jeremiel este cel care dezvoltă clarviziunea şi gestionează viziunile profetice. Una din viziunile catalizate de Jeremiel a fost venirea lui Mesia. El a fost cel care a adus această viziune. Când îl chemaţi pe Jeremiel, fiţi atenţi la mirosurile care

apar. Ce miros simţiţi? Floral!

Arhanghelul Jophiel

Numele lui înseamnă „Frumuseţea lui Dumnezeu” şi este patronul artiştilor. Chemaţi-l pe Jophiel şi lăsaţi intuiţia să vă spună de cine se apropie, dintre cei despre care deja am discutat. Cine seamănă ca energie cu Jophiel? Ce fel de energie este? Blândă! Cine mai era cu energie blândă? Gabriel!

Arhanghelul Metatron

Numele lui nu este foarte clar. El, împreună cu Sandalphon, sunt cei doi arhangheli care întâi au fost oameni şi după aceea au fost făcuţi arhangheli. Pe arhanghelul Metatron îl puteţi chema atunci când aveţi probleme pecuniare, băneşti, încurcături financiare. Vă găseşte o soluţie, o rezolvare. Este cunoscut şi ca îngerul

prezenţei. Înainte de a fi arhanghel, el era un profet şi scrib pe care îl chema Enoch. Şi pentru că era scrib pe Pământ, atunci când a ajuns în cer i s-a dat o slujbă asemănătoare. Să adune şi să păstreze toate informaţiile despre toate fiinţele de pe Pământ în Akasha.

Akasha este cartea vieţii în care găsiţi toate informaţiile de care aveţi nevoie. La un moment dat, veţi putea face şi o intrare în Akasha, ca să puteţi să vă răsfoiţi cartea voastră, să vedeţi ce găsiţi acolo. O să vedeţi că se desface şi apar frânturi de imagini din vieţile trecute, din viaţa prezentă, în general lucruri care au legătură cu existenţa actuală şi care vă oferă, într-un fel sau altul, indicii cu privire la ce anume aveţi de rezolvat acum în plan material.

„Arhanghele Metatron, arhanghele Metatron, am nevoie de tine aici şi acum”. Ce fel de energie are Metatron? Este foarte puternică şi mai aspră, pentru că el face parte din arhanghelii

mai tineri. Deci nu este atât de eterat ca ceilalţi. O să vedeţi că majoritatea arhanghelilor se termină în „— el”. Sufixul „— el” înseamnă „de la Dumnezeu”. Metatron şi Sandalphon sunt cei mai tineri dintre arhangheli şi atunci energia lor este aproape de cea pământeană, mai aspră.

Arhanghelul Mihail

Numele lui înseamnă „Cel care este asemenea lui Dumnezeu”, dar în sensul că arată ca Dumnezeu. El face parte dintre virtuţi, iar cei care lucrează în lumină sunt, în general, îndrumaţi de arhanghelul Mihail. În 1950, arhanghelul Mihail a fost canonizat şi transformat în sfântul Mihail, patronul ofiţerilor de poliţie. Pe Mihail îl puteţi chema ori de câte ori vă este teamă de ceva, chiar dacă este o teamă nedefinită. Îl puteţi chema ori de câte ori există legături nepotrivite în viaţa voastră, pentru că el taie aceste legături. Vă scapă de toţi oamenii care nu sunt buni pentru voi.

„Arhanghele Mihail, arhanghele Mihail, am nevoie de tine aici şi acum”. Ce simţiţi? Ce vedeţi? Ce fel de miros are Mihail când apare? De prăjituri! Turtă dulce, zahăr vanilat. S-au mai întâmplat şi alte lucruri, dar aici este cuvântul meu în joc şi atât. Atât mie, cât şi unor amici de-ai mei, ni s-a întâmplat. Când l-am chemat, lucrurile care erau acolo au fost acoperite de un praf sclipicios. Nu avea de unde să fie praful acela şi mi-au zis şi alţii că li s-a întâmplat, chemându-l, să observe că pe pat sau pe haine a apărut sclipici. Ca şi cum ar fi avut fard pentru ochi.

Mihail face parte dintre Virtuţi şi îi fereşte pe oameni de toxinele asociate cu teama, cu frică. Cei care îi cer sprijin şi îndrumare se numesc „lucrători în lumină”. Chemaţi-l pe arhanghelul Michael atunci când vă simţiţi pierduţi sau vulnerabili. El va veni imediat şi va fi anunţat de mici steluţe albastre. Vă va insufla curaj şi vă va face să vă simţiţi în siguranţă din punct de vedere emoţional şi fizic. Oricine va dori să vă facă rău,

va suferi o schimbare în inimă sau în modul de gândire.

Arhanghelii ne pot da semnale în plan fizic. Important este să nu intraţi în panică şi efectiv să spuneţi că sunt foarte normale aceste lucruri. Lăsaţi lucrurile să se întâmple şi doar observaţi ce apare. Arhanghelul Mihail vă ajută ori de câte ori vă este teamă de cineva sau vreţi să vă apere de cineva, să vă pună în ordine, să nu îi mai lase pe cei care au gânduri rele să se mai apropie de voi. Şi, credeţi-mă, de abia îl chemaţi, că imediat apare. Este unul dintre arhanghelii care vin imediat. El şi Rafael. Culoarea lui Mihail este albastrul, cu nişte steluţe.

Înseamnă „Prieten al Domnului”. Rolul lui în cer este să îi supravegheze pe ceilalţi arhangheli şi să se asigure că lucrează în armonie şi ordine, în acord cu voinţa divină. După cum vedeţi, după ce s-au răsculat îngeraşii aceia şi au făcut prostiuţe, Doamne-Doamne a zis: „hai să punem noi un supraveghetor” şi l-a pus pe Raguel să aibă

grijă, ca să nu le mai vină şi altora în cap să facă tot felul de trăsnăi. Mai este cunoscut ca arhanghelul Justiţiei şi al Loialităţii. Arhanghelul Raguel este entuziast şi prietenos şi el vă poate energiza atunci când energia voastră se află la pământ. Închipuiţi-vă că aveţi un prieten foarte bun, combinat cu un sfătuitor înţelept şi îngăduitor.

„Arhanghele Raguel, arhanghele Raguel, am nevoie de tine acum şi aici”. Ce apare în interior? Căldură şi ca un fel de furnicături care se plimbă în sus şi în jos, precum se mişcă şi energia. Puteţi simţi căldura care vine dinspre tălpi şi care urcă. Atunci când faceţi iniţierea cu arhangheli s-ar putea să tuşiţi, să aveţi strângere în dreptul inimii, pentru că se reglează toate chakrele şi acolo unde nu este ok apare o senzaţie de disconfort. Pentru că atunci când s-au dereglat, s-au dereglat cu disconfort. Întâi doare şi pe urmă încep să se aşeze lucrurile.

Arhanghelul Raphael

Este cunoscut ca „Dumnezeu care vindecă”.

Arhanghele Raphael, arhanghele Raphael, am nevoie de tine acum şi aici”. Puteţi să vă folosiţi şi de intuiţie. Nu este obligatoriu să vedeţi. Dacă prin minte vă trece ce fel de ochi are, ce fel de păr are, ce culoare are haina, este foarte bine. Pentru că intuiţia este mai puternică şi întâi dezvoltăm ce avem ca să ne putem dezvolta mai departe. Deci cum este Raphael? Ce fel de păr are? Blond! Foarte bine! Ce culoare au hainele? Lăsaţi mintea deoparte şi lăsaţi interiorul vostru să vă spună culoarea în care este îmbrăcat Raphael. Alb! Este îmbrăcat în haine albe. Dragii mei, nu mai gândiţi. Lăsaţi să vină informaţiile din interiorul vostru. Ştiu că este cel mai greu lucru pe care vi-l cer, dar o să vedeţi că, încetul cu încetul, va fi un mod de a exista şi atunci informaţiile vor fi întotdeauna corecte.

Împreună cu Mihail şi cu Melchisedek este

chemat în exorcizări. Cei care veţi începe să faceţi tratamente, s-ar putea să aveţi surpriza ca, în momentul în care puneţi mâinile pe pacient, să simţiţi ca şi cum sunteţi băgaţi la 220V.

Pentru cei care doresc să vindece, este suficient dacă iau cartea lui Eric Pearl, „Reconectarea”, şi citesc cu atenţie tot ce scrie de la „Vindecătorul din noi”. Sunt informaţii suficiente ca să puteţi face vindecări.

După iniţiere, o să constataţi că mâinile voastre sunt activate. Şi, atâta timp cât aveţi această energie, voi puteţi deja să faceţi mici vindecări dacă citiţi ce scrie în cartea pe care v-am recomandat-o. Nu veţi face vindecări pe bandă rulantă. Este suficient ca să nu vă treziţi cu cine ştie ce minuni pe capul vostru şi să vă puteţi regla şi să puteţi să-i ajutaţi pe cei care vin la voi. Nu este nevoie să ceri acordul persoanei pe care încerci să o vindeci. Pentru că se lucrează cu energia luminii şi a iubirii şi este singura energie care nu are nevoie să cereţi acceptul.

Puteţi face vindecări şi de la distanţă. Vă imaginaţi că persoana respectivă stă în faţa voastră pe un pat şi faceţi în minte exact mişcările pe care le-aţi face dacă ar fi în faţa voastră. N-aveţi decât să întrebaţi persoanele pe care aţi lucrat dacă au simţit, cum se simt, ş.a.m.d. Iar acasă nu aveţi decât să încercaţi pe cei apropiaţi. Îi puneţi să stea întinşi, să închidă ochii, ca să observe ce se întâmplă cu ei, iar voi pur şi simplu faceţi cercuri, cercuri largi deasupra lor. Lăsaţi mâinile să se plimbe cum vor ele. Încercaţi să nu controlaţi această energie pentru că ea este inteligentă şi se duce acolo unde trebuie. Nu trebuie să îi spunem noi ce să facă. Noi doar urmărim senzaţiile pe care le avem în palmele noastre. Este suficient. Ceea ce veţi simţi este, într-adevăr, o dovadă. O dovadă mai bună nici nu o să puteţi avea pentru că voi o să simţiţi ceva în palme, iar cel pe care lucraţi o să vă spună. Nu se face ca la Reiki, să pui mâinile pe pacient, se lucrează la distanţă.

Dacă doriţi să vedeţi exact ce face Raphael, ţineţi mâinile în sus şi gândiţi-vă că ele sunt activate. Există nişte senzaţii în palme. Apoi întoarceţi palmele în jos şi chemaţi-l pe arhanghelul Raphael.

„Arhanghele Raphael, arhanghele Raphael, am nevoie de tine acum şi aici, intră tu în palmele mele şi lucrează tu în locul meu”.

Şi observaţi apoi ce se întâmplă cu palmele voastre. Este ca şi cum le-aţi băga în mănuşi. Când o să începeţi să lucraţi, chemaţi-l pe Raphael în ajutor. O să vedeţi că mâinile se duc singure acolo unde este nevoie, iar energia se duce oricum acolo unde este nevoie. Cei care au aşteptări de obicei sunt dezamăgiţi.

Nu trebuie să ştiţi nimic, trebuie doar să urmăriţi ce aveţi în palmă. Atât şi nimic mai mult, pentru că energia se duce şi îşi face ea treaba, fără să faceţi voi nimic. Interesant este altceva. Pacientul vostru s-ar putea să vă spună „am simţit că se mută energia de colo-colo, furnicături…”, iar

voi nu aţi simţit nimic. Energia oricum funcţionează şi o aveţi toţi.

Numele lui înseamnă „Secretul Domnului”. El lucrează îndeaproape cu Creatorul şi cunoaşte toate secretele Universului.

„Arhanghele Raziei, arhanghele Raziei, am nevoie de tine aici şi acum”. Ce păr are? Şaten închis, negru. Ce fel de ochi are? Negri. Şi ce fel de haine are, ce culoare au hainele lui? Negre! De ce? Este testul pe care îl pun preoţii, pentru că cel care bântuie pe altă parte va gândi cu mintea şi va gândi că un înger nu poate veni în haine negre. Dar Raziei vine în haine de preot. Şi este brunet, cu ochi negri şi faţa foarte albă. Încercaţi să lăsaţi prejudecăţile deoparte. Încercaţi să nu vă mai gândiţi ce ar trebui să fie, ce credeţi voi. Ci lăsaţi să vină informaţia, oricât ar părea la momentul acela de ciudată.

Arhanghelul Sandalphon

Arhanghelul Sandalphon a fost, înainte de a fi arhanghel, profetul Elijah (Die) şi a fost ridicat la cer în car de foc.

Este cel de-al doilea arhanghel care a fost mai întâi om. Este cel care duce rugăciunile oamenilor la picioarele tronului ceresc. Mesajele de la el vin sub forma unor şoapte, iar când este aproape se simt fluturări de aripi. Îmi spunea cineva că la un curs din acesta i s-a spus că îngerii de fapt nu ar avea aripi şi că este doar modul nostru de ai percepe. Eu când am fost la SCIO şi mi s-a fotografiat aura, pe ecran au apărut de o parte şi de alta două aripi mari albe ca de pasăre. Şi nu erau ale mele. Deci, se pare că au aripi, dar noi oamenii născocim tot felul de chestii şi încercăm să găsim nişte explicaţii aberante câteodată. Folosiţi testul respiraţiei până când veţi învăţa să funcţionaţi în aşa fel încât, atunci când cineva a spus ceva, voi deja să ştiţi dacă este

adevărat sau nu.

Înseamnă „Focul lui Dumnezeu”. Este înţeleptul arhanghelilor. El dă avertismente, profeţii. Este bătrân.

Arhanghelul Zadkiel

Înseamnă „Dreptatea lui Dumnezeu”. Îl puteţi chema pentru vindecări emoţionale. Se consideră a fi arhanghelul milei şi bunăvoinţei, poate din cauză că l-a oprit pe Abraham să îşi sacrifice fiul (Isaac), pentru a-l oferi Domnului. Zadkiei vă poate ajuta să vă iertaţi pe voi şi pe alţii, dacă este cazul, să renunţaţi la judecăţi, prejudecăţi şi să acordaţi iertare.

Iniţierea arhanghelilor este meditaţia în care îl chemaţi pe fiecare arhanghel în parte şi îi simţiţi exact atingerea, tuşa energetică, ca să îl puteţi recunoaşte ori de câte ori se va afla în preajmă. Sunt sigură că aţi simţit nu o dată miros de scorţişoară sau de lămâie, de prăjituri, atunci când

nu era nimic în jur care să justifice o asemenea aromă. Sau poate că aţi simţit fără veste o adiere, o mângâiere pe cap, pe obraz sau pe mână. Erau arhanghelii sau îngerii. Sau cei care au trecut dincolo de văl şi pentru că ne iubesc au în continuare grijă de noi. Ori ghidul spiritual…

De obicei, când ne vine o idee tare deşteaptă, nu ne aparţine, ci ne-o „împrumută” un înger sau un ghid. Modul de comunicare cu entităţile este diferit, fiecare comunică în felul său. Unii oameni nu sunt pregătiţi să primească mesajele decât în vis. Alţii le pot auzi, simţi sau mirosi. La unii vin informaţiile telepatic. La alţii, sub formă de simboluri. Iar alţii, pur şi simplu, aud „voci”, fără să fie nebuni.

Cu timpul, veţi învăţa să recunoaşteţi mesajele şi cum să vă feriţi de entităţile cu energie joasă, care nu vă sunt de niciun folos, ba din contră.

Aşezaţi-vă confortabil în scaunele voastre. Respiraţi adânc, lin şi conectat. Dacă ar fi o

lumânare în faţa voastră, respiraţia voastră să nu tulbure flacăra lumânării. Închideţi ochii. Imaginaţi-vă în faţa voastră o scară cu 10 trepte pe care o coborâţi, treaptă cu treaptă. Pe măsură ce coborâţi, ajungeţi pe planurile cele mai profunde ale subconştientului vostru, intraţi în starea alpha, acolo unde totul este posibil, durerea dispare, grijile se risipesc ca fumul şi totul devine posibil.

Imaginaţi-vă că în faţa voastră apare o uşă. Este uşa care desparte cele două lumi, vizibilă şi invizibilă. Deschideţi această uşă. O lumină puternică scaldă totul. Când lumina se risipeşte, un înger de o frumuseţe nepământeană îşi face apariţia. Vă ia de mână şi zburaţi departe, în tărâmul îngerilor, unde vă prezintă, pe rând, arhanghelii, pentru a vă putea forma echipa de lucru. Ei vin, înconjuraţi de lumină, cu hainele strălucitoare şi cu aripile larg desfăcute.

„Arhanghele Ariel, arhanghele Ariel, arhanghele Ariei, avem nevoie de tine acum şi

aici. Dorim să vindecăm mediul în care trăim. Dă-ne te rugăm acceptul divin în această importantă misiune. Te rugăm să ne deschizi calea şi să ne sprijini în această acţiune. Mulţumim pentru bucuria pe care o simţim împlinind această misiune, pentru bucuria pe care ne-o aduci nouă şi întregii lumi”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi AMIN!

„Arhanghele Azrael, arhanghele Azrael, arhanghele Azrael, avem nevoie de tine acum şi aici. Te rugăm acordă-ne sprijinul şi îndrumarea ta. Vindecă tu durerea lui X şi adu-i împăcarea. Te rugăm ridică-i sufletul la ceruri fără chin şi suferinţă şi fără umilinţă sau părere de rău. Ajută-l să realizeze binecuvântarea pe care să o conţină această situaţie. Ajută-l să elibereze lacrimile şi să îi contacteze pe cei iubiţi din ceruri, care au venit să îl întâmpine. Te rugăm dă-ne energia necesară pentru a comunica cu X în mod clar şi eficient. Noi ştim că cei dragi ne sunt aproape şi veghează

asupra noastră. Adu-ne tuturor liniştea, pacea şi reculegerea”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Chamuel, arhanghele Chamuel, arhanghele Chamuel, avem nevoie de tine aici şi acum. Noi ştim că de fapt nimic nu este pierdut cu adevărat, atât timp cât Dumnezeu se află peste tot şi în toate. Ajută-ne de aceea să vedem şi să înţelegem unde se află obiectul, persoana sau situaţia care ne lipseşte. Ajută-ne, te rugăm, să găsim ceea ce căutăm şi să le primim înapoi, dacă ni se cuvin prin drept divin”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Gabriel, arhanghele Gabriel, arhanghele Gabriel, te rugăm să vii acum şi aici. Te rugăm deschide-ne larg canalele creativităţii, astfel încât să devenim puternic inspiraţi. Ajută-ne să ne deschidem mintea şi inima, ca să putem da naştere unor idei originale şi de o reală valoare.

Trimite-ne, te rugăm, informaţiile şi oamenii de care avem nevoie, pentru a ne realiza proiectele, la cel mai înalt nivel posibil. Susţine-ne, te rugăm, din punct de vedere energetic şi oferă-ne motivaţia necesară, pentru a ne duce la bun sfârşit proiectele începute”. Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Raphael, arhanghele Raphael, arhanghele Raphael, avem nevoie de tine acum şi aici. Intră tu în mâinile noastre şi vindecă tu în locul nostru”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim I O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Haniel, arhanghele Haniel, arhanghele Haniel, dăruieşte-ne graţie, farmec şi putere, forţa de a crea. Te rugăm coboară asupra noastră energia divină a iubirii şi a înţelepciunii. Mulţumim pentru că ne acorzi îndrumarea de care avem nevoie, pentru că ne coordonezi vorbele, faptele şi modul în care acţionăm, pentru că ne

ajuţi să ne exprimăm cât mai bine posibil. Ajută-ne să aducem fericire şi împlinire tuturor celor care ne ascultă şi ne urmează. Dăruieşte-ne, te rugăm, din magnetismul tău divin şi ajută-ne să folosim puterile pe care ni le dăruieşti într-un mod evident pozitiv”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Jeremiel, arhanghele Jeremiel, arhanghele Jeremiel, ajută-ne, te rugăm, să eliberăm temerile, grijile şi tensiunile legate de viitorul meu şi de viitorul lumii în care trăim. Ajută-ne să ne clarificăm gândurile şi percepţiile asupra lumii şi îndrumă-ne, te rugăm, ca să putem schimba lucrurile din viaţa noastră, pentru a ne crea cel mai bun viitor posibil, pentru noi şi toţi cei implicaţi”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Jophiel, arhanghele Jophiel, arhanghele Jophiel, îţi mulţumim pentru că ne

ajuţi să vedem frumuseţea din interiorul şi exteriorul nostru, ca şi din fiecare persoană, lucru sau situaţie cu care venim în contact. Mulţumim pentru intervenţia ta în crearea unei lumi mai bune şi mai frumoase”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Michael, arhanghele Michael, arhanghele Michael, te rugăm vino acum şi aici. Avem nevoie de ajutorul tău”. Descrieţi cu cuvinte simple situaţia cu care vă confruntaţi.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin l

„Arhanghele Metatron, arhanghele Metatron, arhanghele Metatron, îţi cerem înţelepciune şi te rugăm arată-ne care este voia Domnului. Îndrumă-ne să facem cum este mai bine pentru toată lumea şi să facem ceea ce este drept. Ajută-i pe toţi cei implicaţi în evenimente, să ia deciziile corecte”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin 1

„Arhanghele Raguel, arhanghele Raguel, arhanghele Raguel, mulţumim că intervii în relaţiile noastre cu ceilalţi, că ne aduci pe toţi la un nivel de înţelegere şi pace, de armonie. Îţi suntem recunoscători pentru ajutorul dat în rezolvarea neînţelegerilor cu dragoste şi cooperare. Apeciem iertarea pe care o simţim unii faţă de ceilalţi. Ştim că voinţa Domnului este să existe pace eternă pe pământ şi că trebuie să-i respectăm dorinţa”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim I

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Raziei, arhanghele Raziei, arhanghele Raziei, te rugăm, ajută-ne să ne deschidem mintea şi inima faţă de secretele Universului, să scăpăm de orice limitare şi să ne eliberăm de credinţele şi preconcepţiile care ne fac rău, de temeri şi îndoială, astfel încât să ajungem la cel mai înalt nivel. Dorim să ne instruim şi aşteptăm soluţii concrete”. Puneţi o întrebare şi aşteptaţi-vă răspunsul.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Sandalphon, arhanghele Sandalphon, arhanghele Sandalphon, transmite rugăciunile noastre Domnului nostru Dumnezeu şi adu-ne răspunsurile pe care le aşteptăm. Cerem asistenţa ta aici şi acum. Adu-ne un mesaj clar, uşor de descifrat. Anunţă-ne ce trebuie să facem în continuare”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Uriel, arhanghele Uriel, arhanghele Uriel, te rugăm să ne dai înţelepciune şi minte limpede. Avem nevoie de cât mai multe informaţii posibile pentru a vedea clar adevărul, pentru a ne descurca în situaţiile cu care ne confruntăm şi a acţiona corect. Ajută-ne să luăm deciziile corecte şi arată-ne totul în perspectivă. Ajută-ne să percepem clar informaţiile pe care ni le dai şi să le înţelegem. Deschide-ne mintea, inima şi sufletul”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Arhanghele Zadkiel, arhanghele Zadkiel, arhanghele Zadkiel, ajută-ne te rugăm să ne vindecăm inima şi sufletul, să eliberăm orice resentiment, orice sentiment negativ, orice ranchiună. Dacă nu vedem ceva clar, ajută-ne să vedem limpede. Dacă suntem îngrijoraţi sau agitaţi, umple-ne inima cu credinţă şi calm. Dacă suntem depăşiţi de situaţii, ţi le încredinţăm ţie şi lui Dumnezeu spre rezolvare. Suntem convinşi că puterea vindecătoare a lui Dumnezeu va avea grijă de fiecare detaliu în parte, cu graţie şi înţelepciune”.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

„Invoc înţelepciunea, puterea şi ordinea lui **Melchizedek**. Invoc prezenţa şi protecţia lui Melchizedek pentru curăţarea energiilor joase şi a negativismului din viaţa noastră, din casa noastră, din preajma noastră, de pretutindeni. Îţi

mulţumim, Melchizedek, pentru că ne purifici atât pe noi cât şi situaţiile în care ne aflăm. Mulţumim Melchizedek pentru că rearanjezi situaţiile existente în favoarea noastră, în acord cu legile şi energiile cele mai înalte din punct de vedere spiritual şi în acord cu voia şi mila lui Dumnezeu. Dă-ne ghidarea corectă, înţelepciune, putere şi ordine divină, îndrumă-ne acţiunile, gândurile şi vorbele, astfel încât să ne simţim în siguranţă şi protejaţi, în toate felurile posibile".

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

Îngerul Prezenţei îi mai trece o dată în revistă. Şi pe măsură ce-i prezintă, ei se înclină, vă zâmbesc. Dacă fac parte din echipa voastră de lucru, vor rămâne, dacă nu, vor pleca. Mulţumiţi-le pentru bunăvoinţa şi protecţia lor, îmbrăţişaţi? dacă pleacă, mulţumiţi-le încă o dată dacă rămân.

Ariel, Azrael, Chamuel, Gabriel, Haniel, Jeremiel, Jophiel, Metatron, Michael, Raguel, Raphael, Raziei, Sandalphon, Uriel şi Zadkiel.

Mulţumim, mulţumim, mulţumim!

O cruce mare şi Amin!

Acum sunteţi doar voi şi îngerul Prezenţei şi echipa voastră de lucru. Vă îndreptaţi spre uşa dintre cele două lumi prin care aţi intrat. Treceţi dincolo şi vă duceţi spre scara cu cele zece trepte. Urcaţi fără grabă. 1… 2… 3 …4… 5 …6…7…8…9… 10

Sunteţi din nou la suprafaţă şi vă pregătiţi să vă întoarceţi aici şi acum. Când sunteţi gata, deschideţi ochii, vă întindeţi, căscaţi, mişcaţi mâinile, picioarele…

9 Minte şi inimă, în armonie

10

Starea cerebrală sau despre creier

Prin activarea anumitor zone cerebrale este posibil să iniţiem activităţi cum ar fi învăţarea, autovindecarea sau explorarea stărilor de conştiinţă modificate. Aţi auzit de respiraţia holotropică, de ciuperci halucinogene, de droguri

ş.a.m.d. Care permit intrarea în anumite zone care se ating foarte greu. Meditaţia pe care o expun în finalul capitolului vă duce într-o asemenea zonă, însă fără pericolele pe care le presupun alte tehnici.

Prima parte a meditaţiei, chiar dacă vi se va părea ca o joacă, este pregătitoare şi deosebit de importantă. Vă veţi juca cu nişte numere, le veţi colora, apoi vă veţi imagina o pajişte… şi credeţi-mă că rezultatele care apar sunt cu totul speciale.

A doua parte a meditaţiei nu este condusă. Nu se vorbeşte nimic, ci se ascultă muzică, pur şi simplu, iar în timpul meditaţiei încep să apară tot felul de mirosuri, sunete, imagini şi va trebui să învăţaţi să lăsaţi imaginaţia să creeze ce doreşte ea. De modul în care veţi percepe sunetele pe care le veţi auzi va depinde şi deschiderea zonelor nefolosite până atunci şi intrarea în alte sfere. Când spun zone, mă refer la neuroni şi axoni şi la tot felul de lucruri despre care probabil că aţi mai auzit. Alegeţi melodiile care vă plac. Mai întâi mai

simple, apoi din ce în ce mai complexe. Vă recomand la început Gheorghe Iovu şi Eric Berglund. Numai avansaţii pot face meditaţii pe muzica lui Tom Kehyon, pentru că pot apărea tot felul de stări, care, dacă nu sunt stăpânite şi rezolvate pe moment pot face mai mult rău decât bine. Eu recomand ca meditaţiile pe muzica lui Tom Kenyon să fie făcute numai la sală şi în prezenţa unui maestru.

Creierul emite unde sau tipare electrice prin întreaga lui structură, determinate de trecerea informaţiei prin celulele creierului. Aceste unde sunt corelate cu diferite stări mentale şi emoţionale (lucru demonstrat clinic).

Modalitatea standard de măsurare a activităţii undelor cerebrale este electroencefalograma EEG. Aceasta măsoară cât de încet sau cât de repede pulsează câmpul electric al creierului. Aceste pulsaţii sunt atât de rapide încât trebuie măsurate în cicluri pe secundă sau Hertzi.

Stările cerebrale au fost împărţite în 7 categorii:

Betha foarte înalt: 35 – 150 Hz

Este asociată cu stări de excitare puternică sau alertă. Probabil că aţi văzut că apar din ce în ce mai mulţi copii, aflaţi la grădiniţă sau în primii ani de şcoală, care sunt super activi, aşa-zişii copii cu ADHD. Nu îi poţi ţine pe loc, se mişcă în toate părţile, tot timpul au ceva de făcut, nu pot să stea în bancă ş.a.m.d. S-a constatat că acest gen de copii pot fi uşor liniştiţi dacă sunt daţi să facă sport sau dacă sunt trimişi la dansuri sportive. Dacă aveţi cumva cunoştinţe sau copii prin familie cu asemenea comportament, daţi-i la dans sportiv. O să vedeţi că tot acest surplus de energie pe care îl au se va canaliza foarte bine. Sporturile de performanţă sunt, de asemenea, recomandabile. Copiii reacţionează foarte bine la astfel de

activităţi şi se domolesc; ei varsă acest surplus de energie şi încep să funcţioneze aproape normal.

Betha înalt: 23 – 33 Hz

Betha: 14 – 23 Hz

Este starea în care ne aflăm în stare trează, când lucrăm, când acţionăm, când facem ceva. Este ceea ce, în mod normal, numim stare de vigilenţă.

Alpha: 8 – 14 Hz

Alpha este starea dintre somn şi realitate, relaxarea uşoară. Este o stare ideală pentru învăţare şi pentru relaxare uşoară şi ea presupune şi conştientizarea în partea lumii exterioare. Totodată, este starea în care lucrăm în mod obişnuit atunci când facem meditaţii şi în care se pot obţine foarte multe lucruri care în mod normal

şi în stare trează nu se pot obţine.

Alpha este folosită mai ales pentru metode de învăţare rapidă sau pentru programe de control ale stresului.

În ultimul timp, aud din ce în ce mai multe persoane care se plâng de tot felul de simptome care seamănă a boală, dar care, în momentul în care merg la medic şi îşi fac analizele, descoperă că, de fapt, nu sunt bolnavi.

Una dintre cauze este adaptarea corpului la noua energie. Organismul nostru încearcă să funcţioneze în condiţii diferite de cele de până acum: frecvenţa Pământului a crescut, vedem că se schimbă tot felul de lucruri... în procesul acestei adaptări la noua energie apar tot felul de fenomene pe care nu le putem controla, unele chiar foarte neplăcute pentru noi.

O altă cauză este stresul care a ajuns boală la nivel mondial. Dacă funcţionaţi pe bază de stres, această cauză determină la început simptome în plan energetic, care, în timp, se pot transforma în

cauze reale de boală. Vă puteţi trezi că, deşi până atunci vă bătea inima mai tare doar din cauza stresului, la un moment dat, organul supus presiunii continue chiar se îmbolnăveşte.

Pentru a rezolva problema stresului, ascultaţi o melodie, faceţi o meditaţie uşoară, lucraţi cu energiile colorate ale curcubeului, care corespund celor 7 chakre principale. Gândiţi-vă la lucruri frumoase, staţi în relaxare şi o să vedeţi că, încetul cu încetul, starea de tensiune se diminuează.

Am să vă spun o povestioară foarte nostimă despre un om de afaceri, care vorbea mereu la telefon şi trăia sub un stres continuu. Se duce el la medic şi medicul îi spune că trebuie să îşi schimbe viaţa, că altfel bine nu o să-i fie. Omul nostru ia aminte, lasă totul, se mută undeva la ţară, unde se apucă să sădească salate. Dintr-odată devine foarte fericit, foarte încântat, totul este ok şi starea de sănătate se rezolvă. Într-un cuvânt, îşi revine total, dar după un timp din cele 5 salate se

fac 10, după aceea 20,30,70, ş.a.m.d. La un moment dat are un câmp întreg de salate şi din nou telefoane şi din nou stres... Deci, dacă nu realizaţi că trebuie să spuneţi la un moment dat stop şi să faceţi numai ceea ce organismul vostru vă cere şi după ritmul vostru, nu vă miraţi că lucrurile merg complet aiurea, că nu se întâmplă nimic din ceea ce doriţi să se întâmple, ci numai ceea ce NU doriţi să se întâmple. Şi nu vă miraţi că toate lucrurile o iau razna.

Tetha: 4 – 8 Hz

Este starea asemănătoare celei în care ne aflăm în momentul în care alunecăm spre somn, asociată cu relaxarea profundă şi cu experienţe profunde, cu imagini. Viziunile, visele apar în starea tetha.

Sri Vasudeva face meditaţiile de sală în stare Tetha, de aceea energia este foarte ridicată în imediata sa apropiere, lucru care explică de ce

unele persoane se simt rău în preajma sa. Este nevoie de vibraţii foarte înalte şi foarte curate pentru a-i suporta prezenţa. Sri Vasudeva a venit la noi în România de câteva ori, a ţinut cursuri şi în sala din Amzei. După cum spuneam, domnia să se află aproape permanent în stare Tetha sau câteodată în Delta. Şi, deşi se uită la tine, deşi răspunde la toate întrebările, are aşa ceva în privire că pare a nu fi acolo. Pe el l-am văzut mereu în această stare şi poate să ţină şi cursuri, poate să şi funcţioneze, dar el este, de fapt, în această stare foarte foarte profundă.

Delta: O.5 – 4 Hz

Este asociată cu somnul profund şi lipsa conştienţei de sine. Atunci când se face anestezie se alunecă spre delta.

Există anumite persoane pe care, atunci când le priviţi, aveţi impresia că nu sunt pe Pământ. Ele vorbesc cu voi, discută dar, în acelaşi timp, aveţi

senzaţia că trebuie să îi trageţi de picioare pe pământ ca să puteţi să le vorbiţi. Bebeluşii şi copiii până la grădiniţă sunt toţi într-o asemenea stare, iar pentru ei este foarte greu să perceapă lumea aceasta ca palpabilă, măsurabilă. La ei, lumea în care trăiesc se întrepătrunde cu cealaltă, în care trăiesc atât de multe fiinţe din celelalte dimensiuni. De aceea, în momentul în care îi spuneţi unui copil că minte, de fapt, îi faceţi o nedreptate, pentru că la el lumea imaginară şi lumea reală se amestecă. De cele mai multe ori, el nu face conştient diferenţa între ceea ce spuneţi voi că este minciună şi ce spuneţi că este adevărat sau real. În schimb, spunându-i că minte azi, că minte mâine, că minte poimâine, cu siguranţă îl transformaţi într-un mincinos. Deci, nu spuneţi niciodată copiilor voştri că mint, pentru că ei au imaginaţia bogată şi văd personaje care pentru noi nu există sau lucruri pe care noi nu le vedem. Câţi dintre voi nu aţi stat de vorbă cu un copil care vă spunea că măgăruşul este roşu sau că bebeluşul

de alături este verde sau albastru? Nu v-a trecut prin cap că, de fapt, el vedea aura copilului sau aura lucrului respectiv? Lucrurile acelea sunt reale. Că nu le vedem noi, este problema noastră, nu a lor. La sală, de exemplu, avem o fetiţă de 4 ani, pe nume Maria, care vine mereu cu părinţii la adunările noastre. La un moment dat, se verifica aura unei persoane cu ajutorul unui aparat de fotografiat aura. Dintr-odată, Maria s-a uitat şi a spus: „Dar nu sunt culorile alea! Eu văd galben şi roşu şi verde…” Remarca ei mi-a atras atenţia. Am privit şi eu spre persoana respectivă şi, într-adevăr, nu erau culorile de pe ecran, ci culorile pe care le spunea Maria.

Întâmplător, în sală era cineva care se pricepea la informatică. A venit să verifice programul şi a constatat că Maria avea dreptate. Din greşeală, cel care lucra cu programul ştersese un modul. După ce s-a refăcut programul, au

apărut pe ecran culorile indicate de Maria. Deci, ei sunt cei care văd, simt şi sunt chiar mai buni detectori decât aparatele.

Kapa complex: 33 – 35 Hz

Apare, de obicei, în izbucniri scurte şi este asociată cu experienţele de tip, Asta e! Mi-a venit brusc o idee”.

Undele cerebrale Alpha şi Tetha sunt o fereastră spre talentele înnăscute şi puterea intuitivă. S-a constatat că experienţele din starea Alpha şi, în special, Tetha sunt cât se poate de reale, iar evenimentele „imaginare”, produse în special în timpul meditaţiilor produc transformări puternice care afectează atât starea mentală, cât şi cea neuronală.

Creierul este singurul organ care creşte în volum până în a 42-a zi de la concepţie, se dezvoltă foarte puternic până în al 3-lea an de viaţă, apoi exact din ziua în care împliniţi 16 ani,

reţelele lui neuronale încep să dispară. Există neuronii şi între ei se produc nişte conexiuni. Aceste conexiuni se fac la nivelul miliardelor. Deci, noi avem o creştere exponenţială în primii ani de viaţă. Se fac mii şi mii de conexiuni între neuroni de toate felurile şi în toate părţile. La un moment dat, aceste conexiuni încep să dispară.

Este foarte interesant că, de fapt, creierul începe să se micşoreze ca volum şi, cu cât se micşorează mai mult, cu atât devenim mai deştepţi. Toate celelalte organe întâi sunt mici şi pe urmă cresc. Creierul întâi face o mulţime de reţele şi de abia după aceea încep aceste reţele să plece. Modul în care putem deveni mai deştepţi este stabilit de dispariţia unor reţele şi activarea reţelelor care ne interesează. Se ştie, de exemplu, deşi în ultimul timp am văzut nişte teorii care contrazic această idee, că sistemul nervos nu se reface, că celula nervoasă nu se reface. S-a găsit acum o soluţie de reparare cu ajutorul celulelor stem, cu care se poate face orice. În general, din

ceea ce se ştie până acum, de obicei se accentuează anumite căi de comunicare între neuroni şi acelea sunt cele care încep să fie din ce în ce mai puternic activate şi ne creează nouă anumite capacităţi, anumite abilităţi. Celelalte, încetul cu încetul, se topesc şi dispar. Este foarte interesant modul acesta de funcţionare a creierului pentru că nu există la niciun alt organ.

Partea din creier pe care o folosim vreme de 9099% din timp se numeşte *neocortex.* Este porţiunea cea mai mare, partea de sus a creierului. Principala sa funcţie este să evalueze permanent mediul şi să ia decizii care asigură siguranţa corpului fizic.

Neocortexul are mereu probleme cu oportunităţile noi. Dacă nu poate prevedea un rezultat, el va obiecta automat la orice fel de analiză ulterioară. Oportunităţile care implică rezultate necunoscute în acel moment nu vor primi niciodată sprijinul neocortexului. Majoritatea oamenilor funcţionează numai pe

neocortex. Din această cauză, ei se tem de necunoscut. Dacă îi întrebi „Dar de fapt de ce ţi-e frică?”, ei îţi răspund: „Nu ştiu ce va fi acolo, nu ştiu ce mă aşteaptă, eu îmi dau demisia astăzi, dar ce ştiu eu ce mă aşteaptă mâine? Eu mă despart de bărbatul sau femeia asta, dar ştiu eu dacă voi mai găsi pe altcineva?”

Toată lumea care funcţionează pe neocortex se teme de necunoscut, pentru că neocortexul nu poate prelucra situaţii viitoare decât pe baza unor informaţii pe care deja le-a acumulat. Din experienţa lui sau din experienţa altuia, neocortexul trebuie să aibă nişte scenarii pe care le-a văzut şi din care să poată crea scenarii noi. Oamenii care funcţionează în acest fel sunt cei care, aflaţi la serviciu, nu sunt capabili să facă nicio lucrare din capul lor, nu sunt creativi, deşi, încă, sunt foarte apreciaţi în societatea noastră. De ce? Pentru că par foarte responsabili, îşi ţin întotdeauna cuvântul, par foarte siguri de ei. În momentul în care le povesteşti ceva care iese din

tipare, ei vor spune ori că ai luat-o razna, ori că eşti un duşman, un virus care trebuie să fie eliminat. Toţi aceşti oameni care sunt puternic ancoraţi în materialitate funcţionează pe neocortex.

Partea din creier care se află sub neocortex se numeşte *creier mijlociu.* El are acces, în acelaşi timp, la trecut, prezent şi viitor. Cei care funcţionează pe bază de intuiţie încep să funcţioneze pe baza creierului mijlociu. Dacă citiţi această carte, faceţi parte din această categorie. Sunteţi cei periculoşi. Voi sunteţi cei care puteţi destabiliza lucrurile. Voi sunteţi nebunii care spuneţi că se poate, când o sută sau o mie de înţelepţi spun că nu se poate.

Activând această parte a creierului, puteţi merge în trecut şi puteţi schimba urmările situaţiilor din prezent, însă vreau să înţelegeţi bine. Nu puteţi schimba o situaţie care deja s-a întâmplat. Nu vă puteţi duce în trecut şi apoi să spuneţi „Gata, am schimbat-o şi situaţia nu mai

există”. Puteţi, în schimb, să vindecaţi situaţia din punct de vedere energetic. Probabil că aţi auzit de vindecarea energetică a trecutului, care efectiv reduce sau chiar anihilează urmările neplăcute ale unei situaţii din trecut.

De exemplu, v-aţi certat cu un ştiu cine şi sunteţi „în război”. Mergeţi în trecut până în momentul în care s-a declanşat neînţelegerea şi rescrieţi pe plan mental acea scenă. Luaţi punctele importante care au marcat desfăşurarea negativă a relaţiei şi, după aceea, ştiind că aţi refăcut totul, staţi cuminţi şi aşteptaţi să vedeţi ce se întâmplă. O să constataţi cu stupoare că persoana care vă era până atunci duşman începe să se comporte absolut civilizat cu voi. Nu vă garantez că veţi fi prieteni, dar măcar o relaţie benefică, aşa cât de cât, se aşază, se instaurează şi se dezvoltă. Sunt lucruri verificate.

La mine, de exemplu, a venit o doamnă şi îmi spunea că ea şi mama ei au o relaţie karmică pe care nu o pot arde, că au fost duşmani nu ştiu

când, că nu s-au putut nici acum înţelege şi că, de câte ori se întâlnesc, se ceartă rău de tot. Şi am întrebat-o: „De câte ori te întâlneşti cu mama ta, la fiecare vorbă pe care ţi-o spune, tu nu faci decât să te conectezi la tot ce s-a întâmplat între voi. Tu când reacţionezi, nu o faci bazându-te numai pe ce îţi face în momentul acela, ci pe acumularea frustrărilor şi nemulţumirilor tale care există de când vă ştiţi voi. Încearcă să îţi imaginezi că stai faţă în faţă cu mama ta, care nu este mama ta, ci o persoană pe care de abia atunci ai întâlnit-o şi care îţi face lucrul acela. Şi reacţionează ca şi cum pe persoana aceea de abia atunci o întâlneşti”. La ora actuală relaţiile sunt foarte bune. A mers şi în trecut şi a vindecat, dar spunea că, într-adevăr, în momentul în care nu a mai reacţionat la un val de injurii din trecut, lucrurile s-au reglat între ele şi relaţiile sunt acum măcar civilizate.

Perpetuaţi nişte relaţii antagonice, de război, frustrante, pentru că aduceţi cu voi în prezent tot ce a fost până la momentul respectiv. Nu

reacţionaţi numai la acel eveniment, ci la tot ce a fost trăit înainte cu acea persoană, la tot ce aveţi ca experienţă cu alte persoane. În plus, mai reacţionaţi şi la tot ce aţi auzit că s-a întâmplat altora în situaţii asemănătoare.

Tot creierul mijlociu este cel care transmite permanent impresii cu privire la un viitor posibil dar imediat. El face un fel de scenarii. Când învăţaţi să relaxaţi neocortexul conştiinţa voastră se deplasează automat în creierul mijlociu. De aceea, cu ajutorul meditaţiilor noi putem să obţinem transformări în viaţa noastră.

Ultima parte importantă din creier se numeşte *cerebel* şi se află în partea posterioară a creierului, sub neocortex. Interesant este că termenul folosit pentru cerebel în vechime era „observatorul”. Funcţia sa este asemănătoare cu cea a observatorului din fizica cuantică.

Se spune că observatorul influenţează rezultatul oricărui experiment în funcţie de aşteptările pe care le are. De aceea, în acelaşi

experiment fiecare are rezultate diferite în funcţie de aşteptări. Dacă mai mulţi participanţi la un eveniment vă povestesc o întâmplare anume, veţi vedea că fiecare interpretează diferit. Întâmplarea este una singură, dar interpretările sunt multiple.

Faptele, instrumentele, evenimentele (energia) sunt neutre, numai modul în care voi percepeţi sau folosiţi aceste evenimente le face să aibă urmări plăcute sau neplăcute pentru voi. Cineva spune: „Duc eu sacoşa asta”, iar celălalt îi replică: „Vrei să duci sacoşa ca să vadă toată lumea cât eşti tu de amabil… şi să mă socotească pe mine că nu ştiu cum sunt”.

Aşteptările voastre sunt diferite. În mod cert, aşteptările generează dezamăgiri. Întotdeauna.

Cerebelul este conectat la toate informaţiile posibile, iar în fizica cuantică acest câmp se numeşte câmp cuantic. Atunci când funcţionaţi pe logică, când cereţi ajutorul minţii, voi nu puteţi explica lucrurile care vi se întâmplă decât pe baza fizicii moleculare, concrete.

În momentul în care funcţionaţi pe intuiţie, vă conectaţi la câmpul cuantic, al posibilităţilor infinite. Fizica cuantică este fizica energetică. Ea arată de ce se întâmplă toate aceste lucruri care par de domeniul magiei, deşi nu sunt. În câmpul acesta cuantic voi aveţi întotdeauna soluţia la problema respectivă. Acolo sunt problemele şi cu soluţiile anexate. Trebuie numai să le acceptaţi, să le vedeţi. Vă spuneam că întotdeauna soluţia optimă este cea la care se ajunge în modul cel mai simplu şi mai direct. Şi structurile dau soluţii, dar sunt cele la care se ajunge cel mai greu, cu cel mai mare efort. Pentru că structura are interesul să depui acolo efort şi să eliberezi energie cu care ea să se hrănească. Vedeţi cât sunt de logice lucrurile şi de simple? Dar voi vă spuneţi: „Este mult prea simplu, nu poate fi atât de simplu” şi atunci totul se complică.

Dacă aţi citit ceva despre Drunvalo Melkizedek, probabil că ştiţi că este vorba despre camera secretă a inimii. Este posibil să intraţi în

inimă, să lucraţi fiind în inimă şi aşa mai departe…

Spaţiul sacru al inimii este o dimensiune în afara timpului în care toate lucrurile devin posibile acum şi aici.

Chirurgii cardiologi au descoperit că există un loc foarte mic în interiorul inimii care nu trebuie atins niciodată în cursul operaţiei, altfel persoana intră în moarte clinică şi nu mai poate fi resuscitată. Lucrurile care până acum păreau numai de domeniul imaginaţiei, de domeniul fanteziei, încep să îşi găsească explicaţii din punct de vedere ştiinţific. Oamenii de ştiinţă ne iau în sfârşit în serios, caută explicaţia lucrurilor pe care noi le putem face şi, din fericire, aceste explicaţii apar din ce în ce mai clare şi mai palpabile. Poate nu le înţelegem în totalitate, dar ele pot să dovedească celor care se încred doar în raţiune, şi nu în instinct, că ceea ce facem noi chiar există.

Spre surprinderea lumii medicale,

cercetătorii au descoperit că inima are un creier propriu, un creier real, cu neuroni reali. Acest creier este foarte mic, în jur de 40.000 de celule, dar este un creier şi ajută inima să funcţioneze. Tot cercetătorii au demonstrat că inima generează un câmp energetic cu mult mai mare şi mai puternic decât al oricărui organ din corp, inclusiv creierul care se află în interiorul craniului nostru. Acest câmp electromagnetic are un diametru de 12 metri, iar axa centrală trece prin inimă. Forma să se aseamănă cu o gogoaşă şi se numeşte formă toroidală. Tor-ul este un corp geometric care rezultă din rotirea unui cerc în jurul axei situate în planul cercului, dar care nu trece prin centrul cercului. Forma aceasta este considerată a fi principala formă a Universului.

În spaţiul sacra al inimii avem, de fapt, un câmp electromagnetic toroidal, iar în interiorul acestui câmp un alt câmp toroidal mai mic, ambele fiind centrate pe aceeaşi axă. Există două aspecte importante ale câmpului toroidal:

— Poate fi folosit ca portal de intrare în camera secretă a inimii sau în spaţiul sacra al inimii.

— Cu ajutorai tor-ului mai mic putem manifesta orice gândim sau facem în spaţiul sacra al inimii.

Din fericire, acest spaţiu sacru al inimii nu vă permite să faceţi lucruri care se întorc împotriva voastră. Dacă vă aflaţi în templul secret al inimii şi vă doriţi ceva ce nu vă este benefic, experimentaţi o senzaţie neplăcută. Undeva, în interior, există deja semnalul că cereţi ceva ce nu vi se cuvine. Deci, în spaţiul sacra se creează numai lucruri care ne pot face bine.

Am făcut la un moment dat nişte experimente şi câţiva dintre cei care au acceptat să fie cobai s-au apucat să creeze în ciuda semnalelor care veneau de acolo, că nu este bine, ca să vadă ce se întâmplă. Nu s-a întâmplat nimic. Există un filtra care nu permite să se manifeste în plan fizic nimic din ceea ce nu este pentru noi.

Spuneam că există spaţiul sacra propriu-zis şi în interiorul lui un spaţiu mai mic, dar special, cu calităţi diferite şi aplicaţii unice.

Eu nu am aflat de acest punct decât după ce a murit Simona. Ea a făcut trei infarcturi unul după altul, a fost imediat luată de SMURD, dusă la spitalul de urgenţă şi i s-a făcut o intervenţie, o tăietură ca să îi desfacă vasele de sânge de la inimă, zicând că o vor stabiliza. Din păcate, la noi în ţară nu se cunoaşte încă spaţiul sacru şi nu se ştie nici de acest punct. Nu este vina medicilor, pentru că ei atât cunosc. Dacă le-aş fi spus de aşa ceva ar fi zis că sunt nebună şi că lucrurile acestea sunt complet aiurea.

Dar, după întâmplarea cu Simona, ea mi-a spus de acest lucru, şi eu am început să îi rog pe cei care îmi sunt amici să se intereseze. Şi am descoperit că acest punct există. Acum, din fericire, în grupul în care lucrez au început să intre şi medici. Încetul cu încetul, noi am început să le dăm aceste informaţii pe care ei le verifică,

în măsura în care pot, iar unii dintre ei au început deja să ţină cont. Datorită acestui lucru, alţii cărora nu le este dat să moară vor putea fi salvaţi.

Simona a vrut să plece şi de aceea a şi ales un lucru pe care medicii noştri nu îl ştiau. Însă acum acest punct este cunoscut. Şi mai este un lucru pe care medicina noastră nu l-a ştiut, iar acum îl ştie. Simona a orbit din cauza unei bacterii care se cheamă Richeţia. Bacteria a fost luată din Marea Neagră, de la Mamaia. Nu toată lumea orbeşte, dar este exact cum este cu giardia. Cei care au copii mici ştiu. Giardia există, dar ea nu se activează decât în anumite condiţii. La Simona, Richeţia s-a activat atunci când am venit în Bucureşti, iar medicii au crezut că este conjunctivită. Au tratat-o drept conjunctivită şi a orbit în 24 de ore. Simona mi-a spus: „Vezi, mami, că este altceva, hai să căutăm…”

S-au făcut nişte cercetări şi am reuşit să discutăm şi cu cei din străinătate şi în America s-a descoperit acest microb. La ora actuală, se ştie şi

la noi în ţară de Richeţia şi se tratează într-o săptămână, la fel ca orice conjunctivită. Simona m-a învăţat un lucru. Atunci când se întâmplă asemenea tragedii, degeaba îl luăm de gât pe cel care a fost instrumentul, pentru că omul acela a făcut tot ce era posibil. Credeţi-mă că au fost opt medici care au tras din răsputeri şi au făcut tot ce era omeneşte posibil ca să o scape, dar ei nu au ştiut anumite lucruri. Nu au fost ei de vină, ci sistemul care i-a învăţat. Nu au putut să facă mai mult.

Simona, la fel ca orice entitate care hotărăşte că trebuie să plece, alege tocmai ce nu se ştie că să nu poată fi oprită. Degeaba ne luptăm cu medicul care n-a ştiut. Chiar incapacitatea lui poate fi motivul pentru care entitatea l-a ales. Lucrurile stau cu totul altfel decât credem noi.

Pentru a ajunge în spaţiul secret al inimii trebuie să vă eliberaţi de orice emoţie negativă. În momentul în care vreţi să faceţi o meditaţie în care să intraţi în templul inimii voastre nu intraţi

înainte de a vă detaşa, de a vă elibera de orice supărare, de orice nemulţumire. Intraţi în inimă liniştiţi. Odată intraţi în inimă, tot ce vă împiedică în general se dizolvă şi la întoarcerea din acest spaţiu constataţi că problemele dispar.

Când aveţi o problemă pe care nu ştiţi cum să o rezolvaţi, vă detaşaţi de acea problemă, vă liniştiţi, intraţi în interior, acolo în spaţiul inimii, faceţi meditaţia şi veţi constata cu foarte multă satisfacţie că, începând chiar din ziua aceea, problema respectivă se rezolvă aproape de la sine. Este un lucru extraordinar. Cu condiţia să nu uitaţi să vă detaşaţi de problemă şi să păstraţi această detaşare în continuare. Acel spaţiu este cel care declanşează soluţiile. Veţi vedea ce să faceţi, cum să faceţi, toate vor veni de la sine. Lucrurile se vor aranja cum este mai bine pentru voi şi pentru cei din jur. Vor fi atât de evidente lucrurile acestea, încât la un moment dat nu o să vă mai temeţi de grijile pe care vi le face o problemă. Voi nu puteţi rezolva problema respectivă de teamă, din cauza

nesiguranţei, îndoielilor. Dacă vă spuneţi: „Nu-mi place la serviciu, dar nu îmi caut alt serviciu, nu fac nimic pentru că nu se găseşte de lucru nicăieri, nu te angajează nimeni”. Din momentul acela, v-aţi blocat şi nu mai puteţi găsi nimic. Dacă, din contră, vă spuneţi: „Nu are nicin importantă. Îngeraşul meu găseşte soluţia cea mai bună, hai să vedem ce se întâmplă”, vă liniştiţi, faceţi meditaţia şi apoi vedeţi ce se întâmplă, veţi constata că lucrurile încep să se aranjeze.

Discutam cu cineva despre ideile care ne vin. De obicei, atunci când ceva este benefic pentru noi, informaţia vine din trei părţi, de la persoane şi din zone fără legătură între ele, care spun exact acelaşi lucru în momentul în care intraţi în meditaţie, informaţiile pot să apară sub formă de:

— Imagini sau viziuni

— Sunete diferite

— Culori

— Senzaţii corporale: miros, gust, furnicături, legănare…

Toate aceste trăiri sunt personale. Dacă unul se leagănă nu înseamnă că trebuie să ne legănăm cu toţii. Să nu vă gândiţi la cum face unul sau altul. Este bine pentru fiecare aşa cum simte el. Comparaţiile nu duc nicăieri. Aşteptările nu duc decât la dezamăgiri. Sub nicio formă nu aşteptaţi ceva.

Făceam iniţieri şi o întrebam pe o doamnă „Simţiţi ceva?” „Nu. Nu simt nimic”. „Şi dacă pun mâinile aşa pe capul dumneavoastră simţiţi căldură?” „Nu”. Eu spun: „Bun, pun mâna pe mâna dumneavoastră. Simţiţi ceva căldură?” „Păi, doar căldura aceea de la palmă, pe care am simţit-o şi pe cap”. Întreb: „Poftim?!” Iar dânsa: „Aaa, mi s-a părut aşa la un moment dat că este un miros puternic de mosc, dar probabil că v-aţi dat dvs. Cu el… Am văzut şi nişte culori, mov, albastru, dar de unde or fi venit alea?”

Ea găsea explicaţii la tot ce simţea şi îmi spunea că nu simte nimic şi că nu a văzut nimic. Îşi imagina, probabil, că trebuie să vină un taifun,

care s-o lipească de pereţi sau de tavan ca să fie iniţiere. Ea nu mai era atentă la ce se întâmpla cu ea.

Vibraţia inimii

Unul dintre primele lucruri pe care le veţi constata intrând în inimă este vibraţia care pare să vină de pretutindeni. Nu este vorba de pulsul propriu-zis al inimii, ci este un sunet continuu, în genul mantrei Om, dar diferit. Cei care veţi putea să ajungeţi în Egipt, veţi constata că în Camera Regilor se aude acelaşi sunet, aceeaşi vibraţie. Puneţi mâna pe creştetul capului şi spuneţi „Ommmmm”, unde simţiţi vibraţia? Deasupra capului. Puneţi acum mâna pe inimă şi spuneţi aşa „Aaa”, „Aaa”, „Aaa”. Aceasta este vibraţia. Interesant este că la „Om” vibrează Sahasrara, iar pe „Aaa” vibrează Anahata, chakra inimii. Atunci când intraţi în spaţiul sacru al inimii încercaţi să reproduceţi, atât cât puteţi, cu vocea voastră fizică

sunetul pe care l-aţi auzit în interior (anahata) la pronunţarea vocalei A. Odată ce aţi experimentat spaţiul sacru din inimă şi doriţi să vă întoarceţi acolo, vă puteţi acorda vibraţia inimii prin intonarea sunetului şi prin părăsirea spaţiului minţii, pentru că intră în spaţiul inimii. Vibraţia vă duce direct în spaţiul sacru, iar calea de întoarcere în inimă devine din ce în ce mai simplă, iar cu timpul trecerea de la minte la inimă se va face în 2 – 3 secunde.

Vă împiedică să ajungeţi în spaţiul sacru al inimii:

experienţe trecute traumatizante în domeniul sentimental; cei care aţi suferit şi care aveţi inima îmbrăcată ca într-o calotă s-ar putea să aveţi în timpul acestei meditaţii senzaţia de durere în dreptul inimii. Este absolut normal. Pot fi şi împunsături şi dureri pentru că se face şi un tratament. Efectiv se tratează zona respectivă şi procesul poate devin un pic neplăcut;

— Fiica de necunoscut;

— Aşteptările.

Ori de câte ori sunteţi într-un conflict cu cineva, intraţi în spaţiul sacru al inimii şi chemaţi mental acea persoană. Imaginaţi-vă că discutaţi cu ea şi că lucrurile sunt bune, că vă spuneţi unul altuia lucruri frumoase şi o să constataţi cu uimire că, în momentul în care vă întâlniţi cu aceajpersoană, lucrurile sunt cel puţin amiabile.

În plus, prin meditaţia aceasta, voi deschideţi uşi pentru cei care vor veni în viaţa voastră viitoare. Noi avem

O infinitate de linii de viaţă pe care mergem şi, în general, atragem persoanele cu care rezonăm, care au acelaşi tip de vibraţie ca şi noi. Voi, ridicându-vă vibraţia, chemaţi în viaţa voastră cu totul alte persoane. Veţi constata că unii pleacă din viaţa voastră şi alţii vin. Lăsaţi-i să plece, pentru că ei nu se mai simt bine în apropierea voastră. Ei au alte preocupări, alte dorinţe şi chiar dacă sunt foarte apropiaţi vouă, ei nu se mai simt bine şi au nevoie de persoane care să rezoneze cu

ei. Mulţumiţi-le pentru tot ce au făcut pentru voi până în acel punct, dar lăsaţi-i să se ducă. Oamenii care vin în viaţa voastră sunt oameni care au acelaşi tip de preocupări şi care sunt cu vibraţii la fel de înalte sau poate chiar mai înalte. Primiţi-i cu braţele deschise, dar nu uitaţi că sunt totuşi oameni. Protejaţi-vă, nimeni nu vă spune să plecaţi cu capul înainte şi să luaţi de bun orice vine. Protejaţi-vă, nu-i lăsaţi pe oameni să vă facă rău, pentru că ei o fac. Aşa sunt oamenii. Dacă le permiteţi să vă facă rău, vă fac. Lăsaţi-i să stea acolo unde sunt. Nu vă erijaţi în victime. Vă spuneam că Universul nu pedepseşte criminalul, ti. Victima. Criminalul este un potenţial criminal până întâlneşte victima. El nu poate deveni escroc, criminal, ticălos până când nu găseşte persoana care să-i permită să se manifeste în acest fel. Şi atunci Universul îl pedepseşte pe cel care permite altuia să scoată din el tot ce

1 mai rău. Dacă tu nu te cerţi cu o persoană, persoana aceea nu se poate certa cu tine. Dacă tu

îi răspunzi şi dacă tu îl provoci sau răspunzi la provocare, eşti în egală măsura vinovat de ceea ce se întâmplă şi niciodată, dar absolut niciodată, lucrurile nu s-au putut rezolva în bine în urma unor ţipete şi a unor acuzaţii.

Relaxaţi-vă, liniştiţi-vă, trimiteţi departe de voi toate lucrurile care vă nemulţumesc. Închideţi ochii. Relaxaţi creştetul capului. Relaxaţi fruntea, ochii, nasul obrajii, urechile, gura, gâtul, umerii, mâinile, pieptul, abdomenul inferior şi picioarele. Relaxaţi tot corpul. Imaginaţi-vă că sunteţi o sferă, o sferă albă luminoasă şi sfera aceasta intră prin creştetul capului vostru şi se aşază confortabil în creier.

Puneţi acum mâna pe creştetul capului şi spuneţi „Ommm” de trei ori. Ommm, Ommm, Ommm. Deplasaţi acum mica sferă din creier, din cap, prin interiorul capului vostru, prin gât, şi coborâţi-o până ajungeţi cu ea în inimă. Treceţi prin membranele inimii şi aşezaţi-vă în interior.

Puneţi acum mâna pe inimă şi spuneţi de trei

ori „Aaa”. Aaa, Aaa, Aaa. Staţi un pic acolo şi ascultaţi şi simţiţi bătăile inimii. Concentraţi-vă pe respiraţie. Puteţi lăsa mâna jos. Conştientizaţi-vă respiraţia. Inspiraţi, expiraţi lin, conectat, ca şi cum în faţa voastră ar fi o lumânare şi flacăra lumânării nu se tulbură de la respiraţia voastră.

Urcaţi din nou în cap şi puneţi din nou mâna pe creştet şi spuneţi Ommm de trei ori. Coborâţi din nou sfera în inimă şi puneţi mâna pe inimă şi spuneţi din nou de trei ori Aaa. Mergeţi din nou cu sfera în creştetul capului şi spuneţi de trei ori Ommm. Coborâţi din nou sfera în inimă şi, cu palma pusă pe inimă, spuneţi de trei ori Aaa.

Puteţi coborî mâna, rămâneţi în inimă şi doar fiţi. Imaginaţi-vă acum în inima voastră un altar cu lumânări. Aprindeţi câte lumânări vreţi voi, preferabil un număr impar. Imaginaţi-vă stând în faţa acestui altar şi simţiţi şi conştientizaţi prezenţa învăţătorilor voştri, a îngerilor voştri, a sfinţilor care vă ajută şi care vă protejează. Şi imaginaţi-vă că începeţi să respiraţi împreună ca o

singură fiinţă. Inspiraţi, expiraţi, inspiraţi, expiraţi, inspiraţi, expiraţi. Lăsaţi acum atenţia să fie purtată către un loc pe pământ pe care îl consideraţi cel mai frumos din lume. Poate fi oriunde. O imagine de munte cu copaci şi râuri, o plajă, o poieniţă, sau un oraş aglomerat. Creaţi în mintea voastră locul în care vă simţiţi cel mai bine cu putinţă. Orice percepeţi ca fiind frumos pentru voi este locul pe care mama Geea vM face cadou. Vizualizaţi cât mai multe detalii posibile. De exemplu, dacă aţi ales muntele priviţi vârfurile muntoase, norii albi pufoşi, văile, căsuţele care se văd în depărtare, râurile care curg. Dacă aţi văzut o poieniţă imaginaţi-vă până în cele mai mici detalii poieniţa, frunzele care se mişcă în vânt, razele de soare care pătrund printre frunzele pomilor, peticele de cer, simţiţi mirosul florilor, mirosul de iarbă crudă, auziţi zumzetul păsărilor, albinelor. Începeţi să simţiţi iubire necondiţionată şi nesfârşită pentru acel loc şi pentru întregul spaţiu pe care l-aţi creat. Extindeţi-vă în acest

spaţiu al iubirii tot ceea ce credeţi că înseamnă iubire până când inimile încep să bată mai tare. Simţiţi căldura dragostei din voi. Simţiţi cum inimile voastre se umplu de iubire şi cum iubirea aceasta începe să fie împrăştiată în tot corpul vostru, în această încăpere, în acest oraş, în această ţară, în acest continent, peste tot în întreg Universul.

Imaginaţi-vă că din inima voastră se formează o sferă, o sferă de lumină şi iubire, şi că sfera aceasta o trimiteţi spre inima mamei Geea. Trimiteţi, atunci când consideraţi că a venit momentul, această sferă plină de iubire în centrul pământului. Şi folosiţi intenţia astfel încât mama Geea să poată simţi în mod direct iubirea pe care o aveţi pentru ea. Vă puteţi plasa iubirea în inima mamei Geea. Aşteptaţi apoi până când mama Geea vă răspunde transmiţându-şi iubirea încorporată în sfera pe care haţi trimis-o, înapoi spre inima voastră. Simţiţi-vă copilul mamei Geea. Simţiţi că sunteţi cu adevărat copilul ei şi că vă iubeşte. Şi

pe măsură ce iubirea mamei Geea pătrunde în corpul vostru şi în inima voastră, deschideţi-vă total, lăsând această iubire să se mişte prin tot corpul vostru. Permiteţi-i să intre în toate celulele, în toate sistemele şi subsistemele corpului vostru. Lăsaţi-o să treacă prin corpul de lumină. Daţi-i voie să se mişte oriunde vrea. Simţiţi această iubire care vă înconjoară, vă scaldă, vă mângâie, vă echilibrează, vă vindecă şi rămâneţi acolo, în această iubire necondiţionată şi în această unire perfectă cu mama Geea până când simţiţi că este completă.

La momentul potrivit, fără să întrerupeţi uniunea cu mama Geea, întoarceţi-vă privirea spre Tatăl ceresc. Concentraţi-vă atenţia spre un cer plin de stele, spre Univers şi alegeţi din întreg universul un punct pe care îl creaţi aşa cum doriţi. Simţiţi iubirea pe care o aveţi faţă de Tatăl ceresc, iar când iubirea aceasta devine atât de mare încât se revarsă, daţi-i voie să se mute în ceruri prin intenţia voastră. Puteţi trimite această iubire

plasând-o într-o mică sferă. Şi odată ce iubirea voastră a fost trimisă în ceruri la Tatăl divin, aşteptaţi ca Tatăl divin să vă trimită înapoi sfera plină de iubire din partea Lui. Când o simţiţi că se apropie, lăsaţi-o să intre în voi şi să se plimbe oriunde doreşte. Este iubirea Tatălui ceresc şi este pură şi necondiţionată. Veţi avea la final două sfere, o sferă pe care i-aţi trimis-o mamei Geea şi care s-a întors încărcată de iubire, şi o altă sferă trimisă spre Tatăl ceresc care s-a întors plină de iubire.

Este timpul să creaţi o a treia sferă, sfera sufletului vostru, a seminţei de divinitate pe care a sădit-o Tatăl ceresc şi pe care a hrănit-o mama Geea. Aveţi în acest moment trei sfere şi Sfânta Treime se recreează prin voi şi spuneţi „Eu, Universul şi Pământul suntem una”. Imaginaţi-vă că sunteţi în acel spaţiu sacru al inimii. Legătura s-a făcut. Conexiunea s-a realizat. Aveţi acceptul mamei Geea şi acceptul Tatălui ceresc. Sunteţi acolo şi rămâneţi în inimă. Încercaţi să

reproduceţi în minte sunetul A pentru a intra în vibraţie cu întreg Universul şi lăsaţi imaginaţia să curgă. Lăsaţi chiar gândurile să vină şi puneţi fiecare gând într-o bulă, ca bulele de săpun pe care le fac copiii, şi lăsaţi-le să se ducă. Urmăriţi-le cu privirea cum se îndepărtează şi lăsaţi un alt gând să vină, puneţi-l din nou într-o bulă de săpun şi lăsaţi-l să plece. Gândiţi-vă la toate lucrurile pe care aţi dori să le faceţi. Examinaţi fiecare sector din viaţa voastră. Lăsaţi-l să se desfăşoare acolo, în spaţiul sacru al inimii, şi imaginaţi-vă cum ar fi idealul. Construiţi acest ideal până în cele mai mici detalii şi imaginaţi-vă că totul, dar absolut totul, se derulează conform interiorului la fel şi în exterior. Luaţi pe rând căminul, părinţii, copiii, rudele, serviciul, prietenii şi acolo unde sunt lucruri pe care aţi dori să le schimbaţi, schimbaţi-le mental. Rescrieţi scenele în aşa fel încât iubirea să crească, să se dezvolte, să înflorească. În aşa fel încât totul să fie iubire. Analizathvă reacţiile şi atunci când ele sunt urmarea unor impulsuri

dictate de iubire, de dorinţa de a fi liber, faceţi acele lucruri. Dar dacă sunt dictate de teamă, de îndoială, de nesiguranţă, dacă impulsurile vin în urma sfaturilor pe care vi le dau mintea, logica, oamenii din jur, egoul, lăsaţi-le să se ducă. Construiţi în interiorul vostru viaţa pe care doriţi să o aveţi. Învăţaţi să fiţi fericiţi. Adunaţi toate lucrurile pentru care puteţi fi recunoscători, ca într-o casetă cu bijuterii ca să puteţi, ori de câte ori aveţi perioade mai proaste în viaţă, să răsfoiţi albumul, să deschideţi caseta voastră cu lucruri bune, să vă încărcaţi din nou energetic şi să mergeţi mai departe. Treceţi în revistă lucrurile cu care vă confruntaţi acum, situaţiile pe care vreţi să le lămuriţi. Mai ales cele care depind de relaţii cu alte persoane. Aduceţi acele persoane cu care aveţi ceva de rezolvat în acest spaţiu sacru şi imaginaţi-vă că lucrurile se întorc spre bine, că între voi şi celelalte persoane se creează relaţii civilizate, la nivelul bunului simţ, dispare orice urmă de animozitate, orice neîncredere sau

nemulţumire. Imaginaţi-vă că sunteţi în mijlocul unui cerc format din persoanele care de-a lungul timpului au avut ceva cu care trebuia să vă confruntaţi. Persoanele care v-au făcut rău, care la un moment dat s-au crezut îndreptăţite să vă facă rău. Luaţi fiecare persoană în parte şi trimiteţi un pod de lumină şi iubire din inima voastră spre inima lor. Imaginaţi-vă cum schimburile se fac în ambele sensuri. Iubirea voastră deschide pod de lumină spre inima celuilalt şi din inima lui se întoarce spre inima voastră tot lumină. Iertaţi, cereţi iertare. Dăruiţi iertarea voastră şi primiţi iertarea celor care stau în faţa voastră. Imaginaţi-vă poduri infinite de lumini şi iubire care creează o adevărată reţea, pornind din inima voastră şi conectându-se la inimile celorlalţi.

Imaginaţi-vă acum că se formează un al doilea cerc din persoane pe care le-aţi cunoscut în alte vieţi, cu care au rămas poate datorii karmice care nu au fost reglate. Din inima voastră pleacă alte poduri de iubire şi lumină care se conectează

la inimile acestor persoane, care vă trimit înapoi iubirea şi lumina lor. Iertaţi, cereţi iertare. Lăsaţi compasiunea să scalde această nouă reţea şi imaginaţi-vă cum din toate părţile spre voi vin linii de iubire şi lumină şi voi trimiteţi lumină şi iubire. Imaginaţi-vă al treilea cerc care se formează din îngeri, arhangheli şi din inimile lor pleacă raze de lumină şi iubire, iar din palmele lor izvorăsc fântâni arteziene de lumină şi iubire. Şi toată această iubire se revarsă în ploaie multicoloră peste toţi cei de acolo. Peste cei pe care i-aţi întâlnit în alte vieţi, peste cei din viaţa aceasta, peste cei care vor veni în viaţa voastră de acum încolo. Şi toată această reţea creată între voi, cei din alte vieţi şi cei din vieţile viitoare, se scaldă în iubire. Vedeţi cum se formează linii de iubire şi lumină care schimbă în bine viaţa voastră. Vedeţi oamenii pe care îi atrageţi conform legii universale a iubirii, legea atracţiei. Atrageţi pe cei asemeni vouă, care iubesc necondiţionat şi acordă compasiune şi lumină celor cu care se întâlnesc.

Întreg Universul îşi dă mâna pentru a vă împlini visele şi cum totul se întâmplă spre binele vostru cel mai înalt. Spuneţi „Mă conectez la Sursa universală a iubirii pentru binele meu şi al celor cu care vin în contact. Promit să apăr şi să protejez adevărul suprem şi binele întregii omeniri. Aşa să fie. Aşa este. Eu sunt cel ce sunt. Eu sunt maestru înălţat în acest corp iar numele meu este (şi cereţi fiecare să primţi numele pe care îl aveţi)”. Lăsaţi imaginaţia să curgă şi primiţi mesaje de la ghizii voştri, de la mama Geea şi de la Tatăl ceresc aşa cum fiecare sunteţi pregătiţi să primiţi: culori, mirosuri, imagini, poate cuvinte. Nu încercaţi să le descifraţi, lăsaţi să curgă aceste informaţii şi cu timpul veţi afla ce înseamnă fiecare lucru pe care l-aţi primit în această meditaţie. Imaginaţi-vă că întindeţi mâinile şi că primiţi în palme un simbol, un dar. Concentraţi-vă atenţia pe acest dar sau simbol după care, încetul cu încetul, vă întoarceţi aici şi acum.

Agresiunile energetice

Atacul, ca orice lucru în lumea aceasta, are o parte pozitivă şi una negativă. Depinde de perspectivă, de modul în care priviţi lucrurile. Dacă vă aflaţi în poziţia din care vedeţi că se întâmplă lucruri pe care nu le puteţi controla şi începeţi să vă temeţi, să vă îndoiţi de voi că puteţi să faceţi faţă, puteţi fi siguri că intraţi în nişte buclucuri din care nu mai ieşiţi. Ca şi farmecele, de abia atunci le daţi putere asupra voastră şi încep să se întâmple toate.

Dacă, însă, ştiţi că un atac energetic este doar un lucru care înseamnă ameţeală, stări de vomă şi energie care dispare, din momentul acela voi vă gândiţi „Ce am de făcut ca să le rezolv pe rând?”. Vă încărcaţi d. E la sursă, îmi spunea cineva că treaba aceasta cu încărcarea de la sursă nu funcţionează imediat. Tot spunea de mai multe

ori că se încarcă de la sursă şi de abia într-un târziu se încărca. De ce mergea aşa? Pentru că, atunci când spuneţi „mă încarc de la sursă”, dar sunteţi într-un total dezechilibru, nici nu aveţi cum să vă încărcaţi. Tot spunând „mă încarc de la sursă, mă încarc de la sursă, mă încarc de la sursă” abia începeţi încetul cu încetul să vă liniştiţi şi să intraţi în starea alpha, care permite încărcarea. Simplu.

Trebuie să vă treziţi şi să deveniţi conştienţi de voi înşivă. Aveţi în interior ceva care vă spune dacă greşiţi, dacă ceva nu este bun pentru voi. Este suficient să vă luaţi după acel glas interior care este intuiţia.

Să vă explic ce se întâmplă când vă întâlniţi faţă în faţă cu un vampir energetic, de care toată lumea se teme. Dragii mei, vampirul energetic este o persoană care are mari probleme, ori de sănătate, ori cu el însuşi. În orice caz, este vorba despre un om care este bolnav fizic sau psihic. Atunci când se întâlneşte cu cineva, ceva în

interiorul lui îi spune, intuiţia probabil, că persoana respectivă ar putea fi hrana lui energetică care îl poate ajuta să îşi revină (pentru că el este în dezechilibru). Dacă voi sunteţi perfect echilibraţi, detaşaţi, această persoană nu va putea să vă ia nici măcar un gram de energie. Nimeni nu poate, pentru că aţi văzut că pe oamenii calmi, detaşaţi, liniştiţi, indiferent ce le fad, nu îi poţi tulbura.

Ca să vă poată lua energie, o persoană trebuie să vă facă să vă simţiţi inutili, să vă jignească, să vă umilească, oricum să facă ceva care să creeze în voi un sentiment negativ. Şi dacă acel sentiment negativ apare, deveniţi hrană energetică pentru cel care este în faţa voastră (pentru că oamenii funcţionează pe baza principiului vaselor comunicante). Niciodată un om care este în poziţia de vampir energetic nu va merge la o persoană cu vibraţie mai joasă decât a lui, pentru că nu are ce să ia de la acela (de fapt, în acel caz i-ar fi şi mai rău). El se duce la tineva

care are vibraţia mai înaltă ca a lui.

În loc să vă temeţi, mai bine îi daţi acelei persoane din energia voastră, pentru că la voi este deja uşor alterată (că doar nu sunteţi îngeri şi mai greşiţi şi voi), dar pentru el este mai mult decât perfectă. Iar voi spuneţi: „Mă conectez la Sursa Universală a iubirii şi luminii, pentru bineleiheu şi al celor cu care vin în contact”. Şi va realimentaţi de la sursă cu energie curată 100%. Ce se simte? Ca şi cum ar intra ceva prin Sahasrara (chakra coroană din creştetul capului), ca o căldură care începe să se aşeze în interiorul vostru. Imaginaţi-vă că, de sus de tot, din palmele lui Iisus, intră prin creştetul capului vostru lumina albă, strălucitoare, care vindecă, curăţă totul şi începe să coboare pe coloana chakrelor. Şi coboară încetul cu încetul, în fiecare celulă din corpul vostru… frunte, ochi, nas, gură, obraji, gât, umeri, piept, abdomen, abdomen inferior, picioare şi tot corpul vostru se transformă într-un fel de lampă uriaşă, iar lumina iese prin porii pielii voastre şi

curăţă totul în jur. Este ca şi cum ceva ar coborî în interiorul vostru şi apoi ar trebui să iasă, să se împrăştie, să meargă în afară.

Ca persoane senzitive* este important să descoperiţi energiile joase înainte să vă afecteze şi să vă protejaţi imediat împotriva lor. Acţionaţi ca atunci când depistaţi simptomele răcelii şi o trataţi, înainte ca ea s-a evolueze spre ceva mai serios. Atunci când sunteţi expuşi unor agresiuni energetice, respiraţia se îngreunează, iar în partea de sus a pieptului şi în dreptul gâtului poate apărea senzaţia de sufocare. Putem simţi o presiune puternică în spatele capului sau o senzaţie de slăbiciune în dreptul inimii. Apar senzaţii de ameţeală sau stări de vomă. Dacă energia este foarte puternică sau dacă este vorba de un atac voluntar, apare o nelinişte fără motiv sau starea de panică. Manifestările pot diferi de la persoană la persoană. Unii au chef de ceartă din senin, alţii simt că inima le-o ia razna. Recunoaşterea simptomelor şi identificarea

vibraţiilor joase este prima şi cea mai bună linie de apărare. Nu ne putem feri de oameni răi sau de evenimente neplăcute, dar le putem demonta şi anihila efectele dacă nu ne este teamă, Nu atacul în sine este periculos, ci monştrii pe care îi generează frica, care ne paralizează şi ne transformă în victime sigure. Până nu vă calmaţi, nu vă liniştiţi, până nu analizaţi la rece cu ce vă confruntaţi (stare de vomă, ameţeală, lipsă de energie etc), nu puteţi rezolva spre binele vostru situaţia creată. Important este să nu vă întrebaţi de ce, de unde sau care este cauza, ci să acţionaţi hotărât, ca şi cum ar fi cel mai natural lucru din lume şi să rezolvaţi rând pe rând fiecare simptom în parte.

Vibraţiile joase provin din cele mai diferite şi neaşteptate surse. Sugestiile negative lansate sub aparenţe plăcute, glumeţe sunt cele mai periculoase. Aceste vibraţii sunt de obicei detectate mai greu, mai ales dacă nu aveţi încredere în radarul vostru senzitiv., Amicii” de

genul acesta par să nu prezinte niciun pericol, pentru că linguşesc, sunt insistenţi, îţi fac fel de fel de servicii, sunt amuzanţi. Vă puteţi întreba, desigur, dacă reprezintă un pericol real prin modul lor specific de a vedea numai partea rea din oameni, de a se plânge permanent cu lipsurile lor, de a scoate în evidenţă numai ce este rău, neplăcut, insuficient în oameni, în societate, în lume. Sunt concentraţi pe lipsuri şi nu pe reuşite, pe eşec şi nu pe victorie. Mai sunt şi cei care blestemă, vorbesc urât, ameninţă, înjură, care au permanent ceva de comentat, ceva de reproşat, ceva de criticat. Feriţi-vă, că se ia!

Nu vă compromiteţi siguranţa senzitivă, căzând în capcana ego-ului care vă asigură că pe voi nu vă atinge, că de voi nu se prinde, că sunteţi puternici şi că toate sunt nimicuri. Nu căutaţi dovezi că se întâmplă ceva rău. Bazaţi-vă numai pe ce simţiţi. Dacă aveţi sentimentul că ceva nu este în regulă, oricât de dificil ar fi de verificat acest presentiment, aveţi încredere în intuiţia

voastră şi plecaţi din zonă. Evitaţi persoanele care vă încarcă negativ sau vă fac să vă simţiţi sleiţi de puteri. Fiţi pregătiţi, însă, să suportaţi reproşuri aprinse pentru suspiciunile voastre, mai ales din partea celor care se bazează exclusiv pe cele cinci simţuri. Ignoraţi-le şi faceţi numai ce simţiţi că este cu adevărat bine pentru voi. Respingeţi sugestiile propriului vostru ego, care încearcă să vă convingă că nu vă aflaţi în pericol şi luptaţi-vă, dacă este nevoie, şi cu egourile celor din jurul vostru, mai ales ale celor apropiaţi.

În momentul în care simţiţi o undă de negativitate, spuneţi-vă: „Ceva nu este în regulă”. Uneori, simpla identificare şi numire cu voce tare a acestor energii joase le poate stopa. Acest pas vă fortifică din punct de vedere senzitiv şi arată că sunteţi vigilenţi. Dacă anturajul nu vă permite recunoaşterea negativităţii în public, schimbaţivă poziţia, locul sau pur şi simplu, plecaţi. Numai ego-ul poate afirma că aşa ceva nu există.

Legea spirituală afirmă că Energia senzitivă

este la fel de reală ca şi energia fizică, dar mult mai subtilă. În asemenea cazuri, verificaţi dacă nu cumva voi sunteţi emiţătorii. Poate că sunteţi obosiţi, flămânzi, suprasolicitaţi, grăbiţi, nefericiţi, incomodaţi de ceva sau cineva şi atunci deveniţi propriii voştri duşmani şi duşmanii altora în acelaşi timp. În asemenea cazuri, aveţi senzaţia că întreaga lume s-a aliat împotriva voastră şi deveniţi profund nefericiţi. S-ar putea să simţiţi vibraţii negative doar pentru că adoptaţi o atitudine critică în ceea ce vă priveşte sau în legătură cu alţii. Dacă se întâmplă aşa, încetaţi! Modificaţi-vă atitudinea şi începeţi să emiteţi gânduri pozitive despre voi înşivă, despre ceilalţi, despre toată lumea.

Legea spirituală afirmă că trebuie să căutaţi un nivel mai înalt, cu cât mai multă energie pozitivă şi să îi rugaţi pe cei cu vibraţii bune să le împărtăşească cu voi.

Dacă nu puteţi identifica sursa vibraţiilor joase, faceţi puţină muncă de detectiv senzitiv.

Cereţi ghidului vostru spiritual să vă ghideze. Întrebaţi: „Cine eşti tu? Ce doreşti?” Poate că la început, oricât de mult v-aţi strădui, nu veţi putea afla cu precizie de unde vin undele de negativitate. Vestea bună este că, odată cu experienţa, acest lucru se va schimba şi veţi deveni adevărate detectoare umane.

Între timp, creaţi-vă un scut senzitiv de protecţie. Spuneţi: „Opriţi-vă”. Şi schimbaţi orientarea atenţiei voastre spre lucruri mai plăcute. Ignoraţi tot ce nu vă place, ce vă face să nu vă simţiţi bine. Concentraţi-vă pe tot ce este plăcut, pe realizări, pe ceea ce aţi obţinut deja şi nu pe lipsuri. Iar viaţa va deveni mult mai frumoasă.

Dacă simţiţi că negativitatea se îndreaptă spre voi din partea altora, legea spirituală vă învaţă că puteţi remedia situaţia. De cele mai multe ori, negativitatea se naşte din neînţelegeri care pot fi uşor reparate, dacă vă apropiaţi de cei din jur cu o inimă deschisă şi iubitoare. Vibraţiile

joase sunt, de cele mai multe ori, la fel de grave ca o respiraţie urât mirositoare şi pot fi repede vindecate. Găsiţi problema care vă deranjează şi lămuriţi-o cu ajutorul unei comunicări pline de compasiune.

Nu acceptaţi negativitatea în viaţa voastră. Acceptaţi numai faptul că cineva are nevoie de iubire şi că vibraţiile negative nu sunt decât un mod nevolnic de a solicita această iubire. Nu uitaţi că o vibraţie joasă nu este decât o vibraţie joasă şi atât!

Din nefericire, precum am mai spus, nu ne putem feri întotdeauna de persoanele „bolnave” de răutate. Şi atunci singura soluţie este să le identificăm şi să le izolăm. Nu vă temeţi, însă. Teama deschide poarta tuturor relelor şi creează monştri.

Dacă nimeriţi peste cineva care are o zi proastă sau poate că aţi intrat accidental pe „linia

sa de foc”, nu luaţi ceea ce se întâmplă ca pe ceva personal, chiar dacă vibraţiile sunt îndreptate împotriva voastră. Simplul act al distanţării de negativitate întrerupe legătura, limpezeşte comunicarea, vă împământează şi vă ajută să nu mai fiţi în defensivă, vă deschide inima şi vă călăuzeşte spre o perspectivă mai înaltă.

Creaţi numai vibraţii bune. Exprimaţi-vă la adresa tuturor folosind numai cuvinte plăcute auzului. Dacă nu puteţi spune ceva de bine, mai bine tăceţi.

Nu luaţi nimic ca pe ceva personal.

1) Se creează un dezechilibru numai în cazul în care se acordă o importanţă exagerată estimării.

2) Doar ce este cu adevărat important pentru voi în mod concret conferă energie estimării pe care o faceţi.

3) Valoarea dezechilibrului creşte dacă

estimarea denaturează realitatea. Acţiunea forţelor de echilibrare este îndreptată spre eliminarea dezechilibrelor.

4) Dacă sunteţi nemulţumiţi şi îi judecaţi pe ceilalţi, forţele de echilibrare se îndreaptă imediat spre voi, pentru că vă socotesc virus creator de dezechilibre.

5) Condiţionările şi comparaţiile generează relaţii de dependenţă, deci sunt tot dezechilibre. Idealizarea, aşteptările şi supraestimarea aduc mereu dezamăgiri.

6) Pentru dispreţ şi vanitate se plăteşte întotdeauna.

7) încercarea de a vă ascunde defectele sau de a ascunde adevărul are întotdeauna efect contrar.

8) Cu cât este mai mare importanţa pe care o acordaţi scopului, cu atât devine mai mică posibilitatea înfăptuirii lui. Dorinţele eliberate de importanţă şi dependenţă au şanse mai mari să se realizeze.

9) Nu judecaţi pe nimeni şi nimeni nu are dreptul să vă judece.

10) Banii vin singuri doar ca însoţitori pe drumul spre un scop. Respectaţi-i, trataţi-i cu dragoste şi atenţie. Despărţiţi-vă de ei fără să vă faceţi griji. Are Universul grijă de tot ce aveţi cu adevărat nevoie.

11) Singura piedică în calea realizărilor voastre sunteţi voi înşivă. Universul răspunde la vibraţie (starea de bine sau rău pe care o aveţi în momentul emiterii), nu la gând, nu la intenţie, nu la cererea voastră.

12) Nu evitaţi obstacolele, oamenii răi sau atacurile energetice de orice tip, diminuaţi-le doar importanţa.

13) Vedeţi-vă de îndatoririle voastre fără să vă agitaţi, fără să vă neliniştiţi, fără să vă temeţi, fără să vă grăbiţi. Rămâneţi permanent în echilibru.

Alegeţi câteva cristale şi câteva flori, aşa cum vă plac, după propria voastră dorinţă. Puneţi-le în

faţa voastră pe o măsuţă sau alături de voi, astfel încât să le puteţi lua fără efort (în timpul meditaţiei) şi fără să ieşiţi din starea alpha. Relaxaţi-vă corpul, liniştiţi-vă mintea, calmaţi-vă emoţiile. Imaginaţi-vă conectarea la Sursa Universală a Iubirii.

„Mă conectez la Sursa Universală a Iubirii, pentru binele meu şi al celor cu care vin în contact”. Număraţi de la 1 la 10 sau coborâţi o scară cu 10 trepte, pentru a intra în starea alpha. Luaţi primul cristal în mâna dreaptă. Trimiteţi cristalului iubirea voastră. Simţiţi-i structura, modul de alcătuire. Simţiţi-i vibraţia, energia, puterea. Fiecare cristal are un tip special de energie, care amplifică tot ceea ce este mai bun pentru voi. Simţiţi energia cristalului. Întrebaţi-l mental despre scopul, despre rostul său. Acordaţi-i cel puţin 2 – 3 minute de atenţie. Puneţi jos primul cristal şi luaţi-l în mână pe celălalt. Faceţi acelaşi lucru, simţiţi-l, evaluaţi-l vorbiţi-i. Notaţi diferenţele dintre cele două cristale. S-ar putea să

credeţi că totul se întâmplă în imaginaţia voastră, dar nu este aşa. Observaţi că puteţi simţi foarte bine energia la nivel subtil. Faceţi acelaşi lucru până se termină cristalele şi urmăriţi diferenţele de percepţie.

Luaţi acum una din flori şi încercaţi s-o cunoaşteţi mai bine. Mirosiţi-o, gustaţi-o. Simţiţi-i energia. Acordaţi-i atenţie 2 – 3 minute. Puneţi apoi floarea jos şi luaţi-o în mână pe cealaltă. Repetaţi operaţiunea cu celelalte flori. Notaţi diferenţele.

Ieşiţi din meditaţie numărând de la 1 la 10 sau urcaţi scara cu cele 10 trepte, pentru a reveni la starea activă. Treceţi în revistă ce aţi simţit, văzut, pipăit. Dacă aţi reuşit să simţiţi vibraţiile subtile, chiar foarte slabe, este OK. Dacă nu aţi simţit nimic, vă recomand să repetaţi exerciţiul.

Puteţi încerca la fel cu legumele pe care le curăţaţi pentru supă, cu jucăriile copilului, cu hainele celor din casă, cu halbele de bere, cu ceştile cu cafea etc…

A lăsa să se întâmple

Cel mai dificil pentru oameni pare să fie să lase lucrurile să se întâmple. Majoritatea semenilor noştri doresc să deţină controlul asupra oamenilor, evenimentelor, asupra vieţii lor şi a altora, neînţelegând că acest lucru este, de fapt, cu neputinţă. Totul trebuie să fie numai aşa cum vor ei, chiar dacă descoperă, după un timp, că ceea ce au dorit se întoarce împotriva lor. Dar asta nu se întâmplă niciodată.

Pentru ca lucrurile să se desfăşoare firesc, fără sincope, este suficient să trăiţi în prezent. Trecutul, cu experienţele sale negative, nu face decât să blocheze relaţiile şi situaţiile care par dificile şi, în loc să vă ajute să le rezolvaţi favorabil, vă determină mai degrabă să fugiţi decât să căutaţi provocarea şi să vă oferiţi o altă

variantă. Vă spuneţi: „Data trecută, când am procedat aşa, s-a terminat în felul acesta, deci n-are rost să mai păţesc încă o dată acelaşi lucru”. Dar întotdeauna există şi o altă posibilitate! Experienţa trecută şi memoria lucrurilor nu ne lasă să evoluăm şi să ne oferim o altă experienţă. Şi aşa apare iluzia datoriilor karmice!

Aveţi o relaţie problematică. Mergeţi la psiholog, faceţi o regresie şi descoperiţi că persoana respectivă v-a fost duşman într-o viaţă anterioară. Treceţi la vindecarea relaţiei şi uneori… merge. De ce nu merge de fiecare dată? Pentru că nu identificarea cauzei aduce vindecarea, ci liniştirea noastră, detaşarea, relaxarea, reintrarea în echilibru. Este foarte simplu, nu? Explicaţia pe care v-o oferă terapeutul vă linişteşte mintea. Iar pasul următor este vindecarea acelei relaţii.

Sau suferiţi de o boală care pare fără leac şi vă gândiţi: „Sigur este o boală karmică!” Faceţi regresie, găsiţi cauza şi vă vindecaţi. De ce?

Pentru că aţi găsit cauza? Nu. Pentru că mintea voastră s-a liniştit şi v-a lăsat să vă autovindecaţi. Uitaţi de fiecare dată că totul se întâmplă în interiorul şi nu în afara voastră. Că sunteţi singurii care pot declanşa o situaţie şi singurii responsabili de ceea ce se întâmplă în viaţa noastră.

Nu este neapărat nevoie să cunoaşteţi cauza. Puteţi să vă liniştiţi şi fără să ştiţi cauza. Pur şi simplu! Iar rezultatul va fi acelaşi!

Iluzie şi adevăr. La fel se întâmplă şi cu bolile. Nu trebuie să ştiţi cauza. Trebuie doar să vă detaşaţi de problema pe care o aveţi în acel moment şi să o lăsaţi pur şi simplu să se vindece. „De ce?” întreabă mintea. Şi vă oferă fel de fel de explicaţii care par reale şi perfect plauzibile, dar soluţiile nu sunt decât temporare. Adevărul este întotdeauna simplu. Soluţia optimă este cea care vă este mereu la îndemână, dar pe care nu o vedeţi. Dintr-o gândire masochistă, alegeţi de fiecare dată complicatul sau ceea ce nu vă face plăcere, lăsându-vă amăgiţi de minte, care vă

furnizează întotdeauna explicaţiile care susţin din punct de vedere „logic” alegerile greşite, împotriva bunăstării voastre. Nu uitaţi:

Vă qflaţi pe drumul vostru doar dacă vă simţiţibine.

Este atât de simplu! Nu trebuie să ştiţi de ce. Trebuie doar să vă simţiţi bine. În fiecare clipă, în fiecare moment al vieţii voastre. Viaţa poate fi atât de frumoasă! Dar trebuie să vă permiteţi să fiţi fericiţi.

Astfel, înţelegeţi de ce veniţi la încarnare fără memoria vieţilor anterioare. Spre propria voastră protecţie. Pentru a trăi doar în prezent, doar în echilibru şi pentru a vă oferi ocazia unor noi abordări fără probleme mai vechi, care fac parte din lecţia voastră de viaţă.

Timpul nu există – Tehnica dilatării şi contractării timpului

În această lume aflată într-o mişcare parcă din ce în ce mai accelerată, mulţi oameni simt că nu mai reuşesc să ţină pasul cu ea. Timpul este unul accelerat...

Chiar dacă pare de necrezut, vă asigur că există ceva care vă poate deveni aliat de nădejde. Puteţi învăţa cum se dilată şi cum se contractă timpul.

Închideţi ochii şi vă imaginaţi că între palmele voastre există o sferă lăptoasă care este timpul vostru actual. Am să vă rog chiar să faceţi această mişcare în plan fizic şi să ridicaţi mâinile atât cât simţiţi că aveţi nevoie pentru a vă crea propria sferă.

Vă imaginaţi apoi că măriţi această sferă până când mâinile ajung la nivelul umerilor. Închideţi ochii şi veţi vedea o sferă mai mică sau mai mare, în funcţie de cum vă folosiţi timpul. Ţineţi minte cât este de mare sfera în această fază pentru ca, după ce terminaţi, să aduceţi sfera la

aceeaşi mărime. Depărtaţi uşor mâinile până când ajung în dreptul umerilor voştri, ca şi cum sfera aceasta ar fi lipită de palmele voastre şi se dilată. În momentul în care aţi ajuns deja să o aveţi în dreptul umerilor, puteţi lăsa mâinile jos.

Când doriţi să contractaţi timpul „plecaţi de la sfera mare şi o aduceţi la mărimea de care aveţi nevoie. Cei care aveţi aşa un timp mititel înseamnă că, efectiv, alergaţi de dimineaţa până seara şi nu aveţi timp nici măcar să vă spuneţi „bună ziua" în oglindă. Nu este cea mai bună soluţie, să ştiţi. Precum spunea părintele duhovnic, când vă faceţi timp să-L auziţi pe Dumnezeu că vă vorbeşte? Dacă voi de dimineaţa şi până seara aveţi o mulţime de lucruri de făcut, seara ajungeţi obosiţi acasă şi spuneţi „aia n-am reuşit să fac, aceea n-am reuşit să rezolv...". A doua zi voi cum începeţi ziua? Cu nereuşite, încercaţi să vă relaxaţi puţin programul.

Verificaţi seara agenda şi dacă aveţi patru puncte pe agenda de mâine, să scoateţi unul din

ele. Faceţi în aşa fel încât să aveţi mai puţine puncte de rezolvat a doua zi. Cu cât veţi avea mai multe puncte pe care nu le-aţi rezolvat, cu atât subconştientul vostru va fi mai amărât şi o să zică că nu reuşiţi să faceţi lucrurile. Important este ca seara să spuneţi că aţi făcut tot ce v-aţi pus în cap, că a ieşit totul foarte bine sau măcar să vă felicitaţi pentru punctele pe care aţi reuşit să le rezolvaţi. Iar pe cele pe care nu le-aţi rezolvat lăsaţi-le pentru zilele care urmează, dar lăsaţi-vă timp ca să faceţi din ce în ce mai puţine lucruri. Nu vă ajută cu nimic o alergătură disperată. La sfârşit de zi sunteţi obosiţi, iar a doua zi vă veţi trezi zăpăciţi şi nu veţi rezolva nimic.

Vă propun un exerciţiu practic: staţi 15 minute undeva liniştiţi, fără să faceţi absolut nimic. Pe măsură ce vin gândurile, le luaţi şi le puneţi într-o bulă ca de săpun şi vă uitaţi după ele cum pleacă. Mai vine un gând, iar îl puneţi într-o bulă şi iar îl trimiteţi. Asta veţi face timp de o lună de zile. O să constataţi că începeţi să vă simţiţi

mai bine corpul, că o să fiţi mai atenţi la fiecare schimbare ce se petrece în corp. Încercaţi să corelaţi aceste modificări de temperatură, de stare, cu lucrurile care vi se întâmplă. Ele sunt câteodată concomitent, altă dată sunt anunţate de anumite stări interioare. Vă este cald, vă este rece, vă doare stomacul, vă doare capul… Aceste senzaţii nu au legătură, de obicei, nici cu mâncarea, nici cu alte elemente, ci sunt determinate de evenimentele şi persoanele cu care interacţionaţi.

Emoţie şi vibraţie

Am întâlnit deseori ideea că ceea ce ajută manifestarea este emoţia. Dar emoţie înseamnă implicare, iar implicarea produce dezechilibru. Chiar dacă, pentru scurt timp obţineţi ceea ce doriţi, vă pregătiţi în acelaşi timp pentru următoarea prăbuşire, pentru că forţele echilibrării nu dorm niciodată.

Testul respiraţiei

Puteţi testa foarte multe lucruri cu ajutorul respiraţiei. Pentru că respiraţia, în momentul în care un lucru este adevărat, se calmează, se linişteşte. Uitaţi-vă, de exemplu, la o cană şi spuneţi: **„Acum şi** aici cana în care se află ceai este în majoritate albastră”. Şi vedeţi ce se întâmplă în interiorul vostru. După care vă uitaţi iar la ea şi spuneţi: „Acum şi aici cana aceasta este roşie”. Ceva se urcă în dreptul pieptului, ceva este în neregulă.

Va trebui, până o să vă Obişnuiţi cu acest test şi când va deveni parte componentă a voastră, să faceţi aceste mici testări cu lucrurile din jurul vostru. Şi cu mici evenimente pe care le puteţi verifică a doua zi.

De exemplu, vă sună cineva şi vă invită la o cafea. Simţiţi că nu ar trebui să vă duceţi şi totuşi mergeţi. Şi este un dezastru şi vă gândiţi de ce v-

aţi dus, că nu a fost bine. Ţineţi minte, iar data viitoare când vă mai invită cineva şi simţiţi că nu este bine, nu vă mai duceţi, iar după un timp aflaţi că este mai bine că nu aţi mers.

Vreau să ajungeţi la momentul în care nici să nu vă mai intereseze dacă, într-adevăr, s-a întâmplat ceva neplăcut sau nu, ci în momentul în care simţiţi că este ceva în neregulă să nu mai rămâneţi şi să nu mai verificaţi pe voi dacă lucrul acela nu este bun pentru voi înşivă. Învăţaţi-vă să acţionaţi, să funcţionaţi şi să intraţi în contact şi să faceţi numai lucrurile care au verificarea interioară.

Legea universală este legea iubirii necondiţionate, iar noi suntem, judecaţi după Legea Atracţiei şi după Legea Bumerangului.

Universul este perfect echilibrat şi logic

Universul nu răspunde la emoţii sau intenţii,

ci numai la vibraţii şi, conform Legii Atracţiei, atrageţi spre voi numai ceea ce emiteţi în acel moment: bine – la o stare de bine şi neplăcere – la o stare de disconfort. Totul este simplu, numai noi, oamenii, simţim nevoia să ne complicăm. Dai şi primeşti. Iar forţele echilibrului nu pot fi păcălite.

Trăiţi aici şi acum!

Pentru a vă păstra în echilibru este bine doar să fiţi! Să vă rupeţi de trecut, să nu vă intereseze viitorul, ci să rezolvaţi doar problemele cu care vă confruntaţi în acel loc şi în acel moment. Cât de simplu, nu?

Bibliografie:

1) Richard Dawkins, The Magic of Reality – How we know what is really true

Doreen Virtue, Ph. D., *How to Hear Your Angels*

Sanaya Roman & Duane Parker, *Opening to Channel*

Ram Dass, Remember, Be Here Now

Joseph Murphy, The Power of Your Subconscious Mind

Doreen Virtue, Ph. D., *Angel Therapy Handbook*

Eckhart Toile, The power of Now – A Guide to Spiritual Enlinghtenment

Rhonda Byrne, The Secret, The Power

Chip Heath & Dan Heath, to Change Things When Change is Hard

Eckhart Toile, Awakening to Your Life Purpose

Malcolm Gladwell, Blink: The Power of Thinking Without Thinking

Deepak Chopra & Leonard Mlodinow, *Science vs. Spirituality*

Louise Hay & Joan Perrin Falquet, *You Can Heal Your Life*